J. 240
Mol.

SOLILOQVIA DE PASSIO-
NE IESV CHRISTI.

Það er.

Fimtan Sálar-

eñar við sialfa sig/ Hvorsu að
hvor Christeñ Madur hafi a Dagle-
ga í Bæn og Anduarpan til Guds/ að
fractera og hugleida þa allra Halcetus-
tu Pijnu og Dauda vórs Herra Jesu Chr: sti
og þar að taka agiætar Riettingar/ z heil
næmar Hugganer/ til þess að lifa/
Gudlega og Deyia Chri
stelega.

Saman tekeñ vr Gudlegre
Ritningu/ z Scriptis þeirra Gom
lu Lærefedra/ Eñ vr Þyska vtlagd.

Af S. Arngrime Jons
Syne.

Prentud að nyu a Hoolum í
Hialltra Dal.

ANNO. 1651.

Gudhræddum og Erlegum

Kueñmans Personum / þeim Systrum Kaðum / Halldoru og Kristinu / Guðbrands Dætrum / mínum kiærum Systrum í Drottne / Oska eg Manar og Fridar af Gude þyrer Jesum Christum / med allskonar Lucku og Velferd / Lyfs og Sælar Amen.

SAX sa Guds Madur / hinn Heilage Dauid / (mynar Kiæru Systur í Drottne) vill vinala þa Girnd og Feigenn leika / sem Christens Mans Sal a ad hafa til Guds Orda / og so þa Næring sem henne þar í móte veitest af Gude í hans Huggunarsama Orde / þa liker hañ Gude z hans Orde vid eiñ Lifanda Vatsbruñ / eñ Sælunne vid eitt Villedyr / Hynd edur Hiort / sem ad ækaflega þyrstier í sagda Bruña / og seiger Dauid so.

Eins sem Hiorteñ langar

epter

epter Vatsbruñenum/So lan
gar mijna Sal til þijn/ Dr
ttenn/ Nijn Sal er þrst til D
ottens/ Jm til Drottens þes
lijpanda Vatsbruns/ Pſ. xlij

Huorium Dauids Ordum til vilegg
inger/ þeir hinu Kærdu taka þad sem skrifad
þrist vm Hiartar eda Hindarennar Nætturu
Ad þetta Dyr þyrst mest j Hpggorma Rigte
ed(plin. Libro. 8. Cap. 32. z Lib. 28. Cap. 9
Huert Rigt ad er kalldrar Natturu)synū jnna
ddum Nætturlegū Ophita þar a ad sualg. Ri
þo Dyrenu þike Orma kigted kallt z vænt æt
umgþa er þad þeirrar Tegundar/ ad sa jnnre
steikiande Hite æfst þess meir/ og vpp kuekier
obæreigan þurk z Þesta/ og Dyred sæker þut
so æpergelega j Vatssækt og Bruña.

Þetta kalla þeir lijkt med Mannsins
syndugre Natturu/ Ad hun fyrst z sæ
ker epter Syndonum (er rietteleg mei
ga eitur Ormar heita) synum jnfatenn
Girndarbruna þar med ad suala. En nu
þo ad Madureñ hafe Lyst þar af a me
dan hñ dryger Syndena/ þa vaknar þo

Sæleñ z sa jñre Madurenn sſidan vid Sælareñar Eſtur/ mz obærelegum Purk og Posta til Guds Nadarbrunns/ad hann þae ad ſuala ſier a honum/ Nuad eg tala vm Christna Meñ/ s laka Guds Anda vid ſig rada/ þa vill hann þeirra vitiad hafa/eñ ecke vm forherta Qui ſunt reproba Mentis.

Vm peñan Nadarbruñ talar Gud/ Eſa. 55. Komed hingad til Vatsſins aller ſem þyſter erud. Zacha. 13. kallar hañ opeñ Bruñ/ ſem fyrer onguum ſie byrgdur / er til hans þyſter. Jeremias 2. kallar hañ Bruñ þeſſ lifanda Vats/So kallaſt hañ eirneñ Apoc. 21. og 22. Þeſſe ſame Nadar Bruñureñ ſeig eſt Jeſus ſialfur vera/ Johañis 4. Capitula. Nuors Fyrermyndan ad var ſa Helluſteirneñ/ af huorium Gud liet Vatslindena daſamlega vtſpretta/ ſinu Folke til Lifganar og Naringar/ Exod. 17. Num. 20. Cap. So ſem S. Paull þad ſialfur vtlyder/ 1. Cor. 10. Þui ſo ſem Moyſes vard ad ſla a Helluna epter er Gu

er Guds Skipan / adur Vatned wkry
ne/ Exodi. 17. Num. 20. So vard Chr
stur fyrer vorar Synder særdur/ sleige
bareſt/ og sundur marenn/ Esaie. 53
So ad af honum vt flyte sa Lyfsins
Nadarbrunnurenn/ sem oss eilyflega e
durnærer.

Nu po ad oll Lyfsagan Herrans J
su Christi (auk adarar Heilagrar Rit
ingar) leide oss og vysse ad pessum Na
ar Brunnenum/ Pa er po sa Lyfsog
parfureſt sem hliodar vm hans Bleſſud
Pyfnu z Dauda/ sa eirna hellste og N
arfnæmaste par til / sem bæde lætur o
kiesa pessan Sælar Postan/ og so vnd
er eins a vorar Syndumpiandar Sæle
og Samuiskur dreyper z stockur pui Li
fs z Nadar Vatnenu/ vm huort hing
ad til talad er/ So sem peir munu sialf
er framar sanna/ er pennan Bæklings e
ska og a Hiartad leggia / huortum eg
parf ei med morgum Ordum ad hæla/
edur framhalda/ pui hann lopar sig sialf
ur sem sa pær giorst ad vita er reyner.

Nafn hefur a Pyska Tungu samsettan ap Heilagre Ritningu / sem sia ma/sa magiæte Pion j Bijngarde D Rottens/ Er Martinus Mollerus nefneft/ z hja Kallar Soliloquia Animæ Sælarefiar Einfal vid Gud z sialfan sig. Kiefian de par med/ ad Christens Manns Sala/ m alldrei þiulaus ad vera / helldur sem optast vid Gud z sitt eiged Hiarta ad tala/ a þefian Natt/ sem hier kiefier/ so Diopulleñ hape par ecke Rwm med sijnum synduſomum Nuxonum.

Eg hefe fyrer nockrum Aarum þssa re Bok snued a vort Modurmal/ ap pui eg potteſt vm þetta epne enguan Bæk ling Hiartnæmara þunded hafa. Þ og añars ad þsse Historiu partureñ/ er siallda n" almenk vm hond hafdr/ helldr eñ hia hlute af Lijpsoguñe Herrans Christi/ sem ad meira parfe er j þeim Sukuda ga z añara Natijda Gudsorsollum sam an tekenn. Þann Pyska Formala he fe eg ecke vtlagt/ vegna þess/ þad sama stemur seirna fram j Bokeñe/ sem j hia

er ſpunned. Eg hef og vſda ſ peſſum Bæklinge vered Liber interpres. Pad er/ecke bunden vid Bookſtafe og atkuæde/Helldur rwmlega vtlagt/og ſumſtadar (þo vſda) nockud lſted vndan feked ſo ſem mier hefur þott epter vorre Malyſku/hellſt til Skilnings horpa.

Enn yckur miſnar Fromu Syſtur ſ Drottne/hefe eg ſ vndverdu þetta mitt litla Omak a þeim Bæklinge ſkeinkt z gieped/ og yckur peſſe Iſlendſku Soliloquia manafnad/ fyrer þau ſkuld/ ad þa peſſe Bok kom mier fyrſt fra Hendum reynduſt mier enguer ſem hana munde ſo vel ydka/ſem þid bædar. Nins z annars/ ad þid værud med peſſare lſtellre Meiningu aminſtar og vmbednar/ þau æſkelega vppbyriada Guds barna hæfi framveigis ad elſka z rækia/Eg meina ſ þeim Skola Drottens ad elldaſt z aukaſt/ ſem þid erud af yckar Gudhræddu z æruverdu Forellrū tilſettar/vppfædd z fræddar/z þar vid ad lifa z deia.

Og þo þid þurfed ecke vmbeidne ed

ur Amiſinga vid/ſem a þetta z allt go
it eruo fwſaſtar/ Lop DRottne. Þa ſie
þo þeſſe miſn Minning til þeſſ/ad lata
þa Gæfu Drotſens/yckur veitta hi mz
æſañaſt j þañ mata ad voru leite/ſem
hiñ ſæle Nieronymus liet nockrum Ku
eñ ſuiptum/ reyndum ad Menk z Gud
ræckne/ ſiñ Skripta / Skrif og Bækur
dediceradar vera/ Af huorium þſſar eru
til nefndar/ Fabiola/Marcella/Euſto
chium/ Romuerſkar Kuiñur allar. Og
þo eg ſporneſt vid ad taka yckur til ja
ns vid Fabiolam/Marcellam/Euſtoch
ium/ Þær menta þullu Kuinnur/ bade j
Ritningum og Tungumalum! Þa tek
eg mig þo eſi ſiſdur ſaman vid Nieronym
mum. Oſſ er ſumt leyfelegt af þeirra
Gudlegum Dæmum ad vita/og þad liſt
ed eda miſked af þeirra Fotſporum epſ
er hafa/ſem Gud vill ſiſna Rad til gie
þa/ Napande hier ad auk/ noog annur
forn og ny erlegra Gudhræddra Mañ
Dæme.

Og med þui yckar kiære N. Fader/

ſem

sem nu helldur a sinne Boka jdiu (huad Gud giefe sem leingst) pessu voru Lande til eilijps Sælar gagns/ vill nu med od rum pennan Bækling prenta læta/ epter nockra Manna Bon og Beidslu/ sem pesse Soliloquia sier kiær hafa / þa sie eg þad giarnan/ ad sem flester mætte þ sa lijfelmotlega Omaks sem eg hepe hier til lagt/ niotande verda/ þar med hef eg skiled mier þad j Skrifara laun/ ad Prentareñ skylde þesian litla Formæla ecke vndan skilia. Yckur Systur badar bid eg/ z adra/ þessa mijna einfallda Meining/ vel fyrer mier ad virda/ Biliann fyrer Verked taka/ og læta sem Aast mune pylgia Auins giopum.

Gude Fodur allrar Nædar fel eg yck ur badar a Hendur/ mz elskulegum Fodur og Broodur/ Vinum z Vandamonnum/ sa same Lijknarfadereñ/ hallde oss z ollū Christnum Mosium/ jafnañ vid þañ skiæra Brusieñ sijna Lijfkroptugu Orda/ vorar Sæler z Niortu þar med ad næra j þessa Heims og Holds Mot

lætum oſſum/ þar til allt hann oſſ hied að farſælega leider/ ſiá ſ þa nyu og eilſt þu Jeruſalem/ huar ed vera mun wte z endud þesſe Auma Hiemſt/ Neins og Hollds Baraſka/ þa ed Gud mū þerra Tareſi af vorum og allra ſtana Bſual dra Augum/ og ecke mun þramar meir vera Hel nie Nrygd/ Narmur nie Ana ud/ Þui þetta ſtundlega er þa gleymt z vmliged. Apoc. 22. Eſa. 51. z 56.

Skrifad a Mel j Midsirde. 8. Dag Feb.
Anno 1599.

Arngrimur Jons Son.

SOLILOQVIA ANIMAE.

Þad er.

Christeñs Ma

ns Sialar Eintal vid sialfa

sig/ vm Þiñu og Dauda Causnara vo
rs Jesu Christi/ Ad Menn hana sier til Giæf
ans Huggunar j øllum Motgange og A
naudum j Minne þape.

Fyrste Capitule.

Skull Vnderuissan / huorneñ Christe
ens Manns Giarta skal bwa sig vnder/ad
Huxa riettelega vm Þiñuna Herr
ans Jesu Christi.

Esaia 53. Cap.

Annlega tar hañ vorn
Siukdom/ z Hlood a sig
vorre Angist. Enn vie
hielldum hann ad vera
þann/sem af Gude sleg
eñ/plægadur og þiñdur
B vj vare

vœre. Eſi hañ er ſokum vorra Miſgiorda ſœrdur / ꝛ ſokum vorra Synda leinſtadur. Negningeſi lœ a hœnum / ſo vier hefdum Frideñ / ꝛ med hans Benium erum vier heilbrygder ordner.

Smlareñar Eintal vid ſtal fa ſig / vt af þeſſum Spamanns ſins Ordum.

IEſu Chriſte / Drotteñ miñ ꝛ Gud miñ / Eg aum ꝛ ſyndug Mañeſkia / veit ad a efſta Deige villtu openberlega Heimſins aptur vitia / og ognarlegur Eldur mun vndan þier ganga ꝛ hrœdelegur Stormur med þier koma / Þa muntu kalla a Nimen ꝛ Jord / ſuo þu munt þa dœma allañ Lyd / Pſ. 50.

Sia þu DRotteñ miñ / Þa hliota all ar miſnar Synder ꝛ Illgiorder fyrer ſo morgum Þuſundum Maña ad openberaſt / ꝛ aller miſner Bloœper þyrer Heilog um Engla ſkara ad auglyſaſt / Ei ad eins huad eg med Verkunum / heldur ꝛ

ſo eirn

so eirnęi huad eg mz Ordunum z Nuz
onum syndgad hefe. Psalm. 6.

Pess vegna Drottenn minn/er mitt
Niarta miog Sorgbited i minu Lyfe/
min Bein skielfast/og min Sal er næ
sta hrygg. Min Asiana drypur nidur
af storre Nygd/ og er Esleleg ordeñ.
Þuiad eg veit ad eg er ap Syndugu
Sæde getenn/z j Syndesse tok min Mo
der vid mier. Eg medkiesse minar Mis
giorder / og min Synd er jafnan fyrer
Augum mier. Mitt Hofud er krankt/
mitt Niarta er þreytt og mædt. Jm/fra
Iliuim vpp til Nuirfels er ecke heillt a
minum Lykama / helldur Syndaresar
Sar oog Lemstur / Allt er þat Bloodri
sa og Kaunū hladed. Eg skamast min
ad lifa/cñ þradest ad deya. Psalm. 51.

O min Sal / þu Avaxtarlausa
Eik/ huar eru þiner Avexter? þu vis
na og Gagnlausa Trie / þu ert verdug
ad þu skuler vpphoggnast/og j eilifan
Eld kastast. Nuvriu villtu andsua
A avst ra a

ra a þeim Deige / þegar þu mtt reikn-
ingskap ad giora aþ ollum þinum Lifs
dogum/Ja/eirneſt fyrer huørt hid miñ
sta Augna blik. Matth. 3.

Þu ert sa hiñ vonde Þion / sem vm
tiu Þusund Þund ert skylldugur/z i mo
te iesu Guds Bodordum syndgad hefur
so hrædelega. Þu ert sa Otrue Rads
mann/sem sijns Herra Gotsse hefur eidf.
Þeink þu og huxa vm/ huorsu margar
godar Gafur Drottenn hefur giefed þi
er/ Efi huorsu illa hefur þu fared m3
og vanbrwkad þær? Boluaneſt er yfer
þier / þui þu hefur ecke halded huad i
Logmale Drottens skrifad er. Deut. 27

Sia þar/ Dagur Drottens er þyrer
Hende / So sem ein Snara mun hann
koma yfer þig / og yfer alla þa sem a
Jardrijke byggia. Eg villda Oþriotan
da Vatn være i minu Hofde/z ad miñ
Augu være Tarabrunnur / suo ad eg
Dag og Nott mætte syta og grata miñ
nar Synder. Grat z syt þu Emla miñn

Lat

Lat þijn Tar flioota og reka Dag og Nott/so sem eirn Aarstraum/z giep ei vpp/og þinn Augasteirn lanse ecke af/ Þui sa allra Næste er grimmur vppa þijnar Misgiorder.

Eg Aum vesol Manneskia/ Nuad hef eg giort? Nuad illa hefe eg med mig fared? Æuvij/ Auvij/ O þu Grimd hins allra Næsta/ fall þu ecke yper mig/O þu Grimd þess alls Megfugasta/ Nuor kann vid þier ad standast? O huilijk Sorg/ O huilijk Skielfing/ Nuort skal eg hafa mig a þeim Deige nær Drottesi Allsualldande vill Domenn halldn? Nuort skal eg þa mijnum Augum renna.

Sia/Yfer mier er Domarens Nuorium oll Fylsn mijns Niarta Openber eru/Vnder mier er Helusste/sem sitt Gin og Kuerk ir vpp sperrer / til ad gleypa mig. Til Hægre Handar sie eg Skara þeirra Netlogu / hia huorium eingen Saurugur vera ma. Til Vinstre

A vinj Hand

Nandar sie eg Diofulen/og Flock peirra Fordæmdu sem j Eilyfan Eld ganga skulu. Lyst eg til Jardarennar/ pa er hun j einu Bæle/ og eingen kann par ad vera. Skode eg sialfan mig/ pa fin eg ecke annad enn Vonda Samuisku/og nagande Orm. Nuad skal eg seigia? Nuad skal eg til giora? Myn Niartagiede hefur Enda teked/ og min hlætur er ad Narme ordenn / Koronan er fallen af minu Nøpde. Gud nade ad eg hefe so illa syndgad.

Nuorf a eg nu pess ad flyia/ suo ad eg ei fyrerfaresst? Til pin minn gode Jesu alleina/ pitt hepur dyra Blood bætt mitt Brot/ og mig vid pin Fodur sætt.

Pess vegna haf nu Nuggun Sala min/ Pinar Synder eru pier fyrergiesnar, Pui so hepur Gud elskad Heimen ad hann gap vt sin Eingietenn Son/ ad aller peir sem a hann trua fyrerpareft elge/ heldur hafe pad eilyfa Lyf.

Min

Miñ Herra Jesu Christe/eg true ad soñu a þig/Eñ hialpa þu miñe veykre Tru a Fœtur. Mar. 9. Jea DRottiñ/ eg true aþ Hiartans Gruñe / z eg veit vissulega ad þu ert komeñ j þessa Ver old mier til hialprœdis/z mig Aumaſt Syndara holpeñ ad giora. 1. Tim. 1.

Miñ gode Gud/eg er sañlega eirn af þñ stœrstu Syndorum/ Oho/ Lat mig þñna Myskun odlaſt/z lat mig jafnan j mñnu Hiarta þ Fagnadar trauſt z þa kroptuga Nuggun heyra/ Ad allar mñ nar Synder sleu mz þñnu Bloode z þñ nū Dauda sañlega bœttar z bitaladar.

Huor vill nu klaga mñna Saul? Hier er Gud ē mig Rettlatan giorer/Huor vill mig fordœma? Hier er Christur sīm fyrer mig er dœeñ/z þad meira er/ vpp aptur riseñ/haſt sem nu er til Fodursins hœgre Handar z bidur fyrer mier. Rom 8. O þu Heilage lñkensame Fader. Nūsu harla miog hefz þu mig elskad? O þu Heilage lñkensame Skapare/Nu

ørsu Fødurlega hefur þu miſſt mſn? O þu omælanlega Giæſka/ O þu oſeig anlega Godgirnd/O þu omælelega Elſka. Þitt Son/Ja þitt einka Son hefur þu j Daudann gieted/ so ad þu þitt þral þeing endurleyſtann. Gud er Madur ordenn/ſo ad eg aum fortapud Mañ eſkia af Diofulſins vallde frials yrde.

Ja Fader/þitt ſæte Son liet ſier þad ei nægia/ad hann ſig ſo lyſtelæckade/og vorr Hollde j Jomfrur Lyſſe a ſig tæke/Nelldur þar ad auke/ liet hann ſig ſem añan Spillumkia a Krossenn vpp þeſta/ hefur helldr þar vt ſiſnu Dyrmæta Bloode/ og deyde ſo þyrer mſnar Syſnder.

Sa Naduge Herra er komenn/Hann er komenn med ſtoorre Giæſku z Myſkū/ Mañ er komenn ad giora þad holped ſem tapad var. Mann hefur leitad ad mier/ aumre tapadre Saudarſkiepnu/Ja/hann hefur mſn leitad/z fundet mig/z a ſyn um Herdum til Saudahuſſens / hefur hann mig bored/ſa goode Herra z minn

fru

truþaste z Dygdarikaste Nirder Jesus Christus.

Oh huilik Elska/Oh huilik Giæska er þad? Huor hefur nockurn tima heyrt slikt eda reynt? Huor er sa hañ þagne ecke yfer slikre Nad z Mysku? Huor er sa(Droottin minn) ad ecke daest ad þiñe elsku/sem þu hefur til Mañana? Þin kiære Sonur er þad rietta flecklausa Lamb/ sem Heimsins Synder hefur burt teked/ og vorn Dauda med sinnum Dauda ad ongus giortt/og med sinne Vpprisu þ eilifa Lifped vtuegad.

Huorneñ kuñum vier þier Drottenn so mykla Velgiorninga ad endurgialldaz Huada Lof edur Þackargiord kuñum vi er þier þar þyrer maklega ad færa? Þo vier hefdum Biblu Enginla/z þeirra Krapt allan/þa giætum vier ecke vmbunad þier so stoora Nad og Giæsku. Og þo huor Lidur og Limur a vorum Likama kynne ad tala/ þa giætum vier þad ecke noglega þackad. Hui þijn El

ſka og Kiærleike til vor/yfergeingur alla Viſku og Kunnattu.

Þeſſ vegna vil eg taka mig vpp/O Drottin̄ min̄ Jeſu/ ꝛ til pin̄a allra helgustu Sara gāga. Jer. 28. Eg vil flytia mig vr Borgeſie/ ꝛ bwa j Biargſkorū. Loſ. 11. Eg vil giora ſ̄ Dwfan/ ꝛ hreidramig j Jardareſiar Fylſnū/ j Helleriñ ꝛ Biargſkorū. Lop. 11. Eſa. 2. Pſal. 55. Þad er/ j þeſſū Bleſſudum Vndum min̄ herra Jeſu Chriſte/ þar vil eg mig nu jn̄leggia / þar vil eg ſtadar nema og hliſſa. Þar vil eg mitt Arvide fyrer mig taka/ þar vil eg hugleida pin̄ heilaga Kroſſ/ Kuol ꝛ Þiſſler þeſnar.

Jea/ þeſſi heilaga Kroſſ ꝛ þeſna Þiſnu vil eg jafnan̄ j minu Hiarta og a miſnu Hollde/ ꝛ j miſnum Munne bera. J miſnu Hiarta vil eg hafa bera. Þui eg vil daglega ꝛ oaflatanlega þar vm hugsa/ og lata mier þad til Hiartans ganga/ ſo eg med S. Þaule ſeigia meige. Eg veit eckert anad enn Jeſum Chriſtum þann Krosſfeſta. 1. Cor. 2: 21

A minn um Lyſtama vil eg þyna Þynu og Kross þiſi lyſta bera/ Þui eg vil allaſ Kross og Motgang/vt aþ Kiærleika til þyn miſ Herra Jeſu Christe/giarnan bera z lyda/So eg ſeigia meige/Gisre mier eingeſi hier epter meira Onæde Þuiad eg ber Beniar minns Herra Jeſu Christi a minum Lyſtama. Gal. 6. Ja/ad eg mætte verdugur vera ad ſeigia/Eg er mz Christo Krossþeſtr. Gal. 2

I minum Mūne vil eg lyſta ber a þyna Þynu z Dauda/ Þuiad eg vil ollū Stūdum vm þynar Heilogu Bnder an aſlæts ræda / miſ Herra Jeſu/ og þier ollum Stundū þar fyrer þacker giara.

A þeſan hæſt ſkal þyn Heilaga Þyna/Drotteſ Jeſu/avallt vera bæde i Niartanu z a Holldenu z i Muſenum. Eg vil hana fyrer Augum hafa daglega/z mier i ollu minu Framþerde þar epter hegda/ſo eg eckert leſe/eckert tale eckert þeinke/eckert ſkriþe/ vtan alleina vm Jeſum Christum paſ Krossfeſta/z

ad eg ævallt meige skylda z flyia til þin na blodugra Vnda/sem fyrer mier opn nar og vpplætnar standa. Esa. 2.

I þessa Biargskoru vil eg jn ganga min Herra Jseu/z mig fela j þsnū Vn dum/þ Grimdar Reide Gads alls Her/ iar/z fyrer hans hrædelega tignar Vell de/So eg af þessum Steinskorum z Bl odugum Vndum þānū/meige siuga Nu nanged aþ Hellusie/ og Vidsmiored aþ hordum Griotsteine. Psal. 34. z meige so þa ad smacka/huad godur z Nadar full: þu ert Gud min/z mitt hialprædi.

Nugleid nu Sal mīn/huar af kannstu þsns DRottins Kiærleika liosslegar ad merkia/en aþ hans Sarum? Huorneñ kunne jn stærre Elsku til þsn ad hafa/ en ad lata sitt Lif fyrer þig? Þui vil eg alleina a hann trua z treysta. Hier er Nægdeñ Nadareñar / Hier er Mergd Sætleikans/ Hier erū allar Dygder og Mannkoster folgner.

Og nu sokum þess/ min Herra Jesu/

eg kann

eg kann nie orka einskis aun þýn/ j þessū mýnū Veykleika. Joh. 15. Þa drag mig nu epter þier / so eg kunne ad para epter Cætleiks ylm þína heilnæmu Smyrsla Þ er til þrrar Huggunar sēm folgen er j þínne heilogu Þýnu/ad eg vm hāa huxe Nott z Dag/ eigi med kolldu/ Lætu eda galausu Niarta/ helldur med eirne lipan de Tru/z bresiande æstarelsku til þýn.

Og þa eg nu med mier hugleide/ hu-ornesk þu varst bundesk/lamesk/ spottad ur/fordæmdur/Þa gief mier ad mitt Niarta huglest j þýnum Særum/z þar sīna Roo z Nuýllo hafe/Nia þeim Nog lum sem þýnar Blessudu Hendur z Fæt ur j giegnum stungu/Nia peirre Þyrne koronu/ sem a þitt heilaga Hæpud sett var/Nia þui Spiotenu sem þier j giegn um Sæl z Niarta er geinged. Vppa Þ Drottins mīn/ad mitt Niarta sle ýafnan negle a þinn Heilaga Kross/og eg mier af engue hroose/ nema aþ þýnum Hei laga Krosse/huar med mitt Niarta nyp

kt og sigrad verde/ so ad pad olldungis snue sier til pijn/ mijn Herra Jesu Christe/ aßad eckert malijte/ annars ecke leite eñ alleina pijn/ O Jesu/ pu sem minna vegna varst foracktadur/ Nœddur z Krossfestur.

Huorn sem nu langar epter eilijfu Lijfe z Farsœlld/ z huor sem nu Nafned Jesu elskar/ huor sem girnest j ollum Dygdum rijkur ad vera/ Vijsdom z Nytgende ad odlast/ Item/ j Lucku z Mootgange stodugur ad vera/ Sa sijna Gotu vill med Frid z Speckt ganga/ hañ kome nu med mier/ vmhuxe z Rootfeste Krossesi Herrans Christi/ smacke penn afi sœra Bikar/ hans Heilsogu Pijnu. Puiad Pijnan Jesu Christi er þ besta Skiol j ollum Freistingum/ z su einka Lœkning j mote ollum Syndum.

Allur Manlegur Vijsdomur verdur ad ongu / allt Holldlegt Rietlœte og Heilagleike er fallualltur/ Aull manleg Forpienan er einskis verd/ Eñ Blooded

Jesu

Jeſu Chriſti Guds Sonar giorer oſſ hreina af vorum Syndū. 1. Joh. 1 Þui ad hier a Jordufie er eckert heilnæmara eckert Dyrmætara / til ad græda Sær miñar Samuiſku/til ad hugga Niarta mitt/j ollū Krosse ꝛ Motgange/ſo ſem þta/þegar eg vel ꝛ aluarlega huxa vm þſn Sær/miſi liufe Lauſnare.

Þetta er vor Hroosan/þu Christenn Madur/ſm̄ er Nafned þſns Lauſnara Jeſu Christi/ſem er yfer ollum odrum Nofnū Philip. 2. Nuor j þeſſu Nafne Bleſſadur er a Jordufie/hann er æfenlega Bleſſadur j Himnariſke.

Lyftu vpp/þu Christen Madur/og ſia til Særanna Jeſu/ſo mun pitt ſkielfi ꝛ ſundurknoſad Hiarta fa Nuggun Skoda þu Særeſi Christi/þad mun læckna Sær ꝛ syndugar Akomur þſns Niarta. Nafn þier fyrer Augum Epterdæme DRottins Jeſu/þa munku Hughraſtur vera j allra Handa Motgange. Fylg þu hans Forſporum epter/ þa fer

þu ecke vilt.

Kom hingad/ke fou ecke vid/O minn Gud. Þui hier er Froo fyrer þa Aumu hier er Fridur fyrer þa Veslu / Nier er Nuggun fyrer þa skielfou/ z Endurnæring fyrer þau sundurknosudu Niortu/ Nier er Nialp þeim Veyku/ og Nuggū fyrer þa Narmþrungnu. Læt Neim ær ask/ Nolloed spinka/ eg mun samt ei falla/ Þui eg stend a einum sruggum Nel lusteine/ sem fastlega er grunduallador. Læt Diospulen olmast/ læt oll Helunnstis Port yfa sier/ eg mun samt stodugur blifa/ þuiad i þinum Særum/ minn Herra Jesu/ vil eg þela mig.

Þetta er su rietta Leid til ad þeckia Gud. Þetta er Vegurenn til Himensins Þetta er leidenn til þeirrar/ æskelegu Vt farar/ til þess eilifa Lyfsins? Nuor þss um Veige hafnar/ eda hū forsmær/ þss hærra sem hann affars vppstigur/ þess diwpara hrapar hann nidur. I þessu er vor Nrosan/ hier er vor Von/ vor Niar

tans

tans Glede/sem er/j peirre heilogu Pijnu vors Herra Jesu Christi.

Og nu miin Herra Jesu/ vil eg med þinne Nialp z fyrer Heilaz Anda Naad/ vppbyria þessa Idiu/sm̃ mijna Sal epter langar/z vil tractera og hugleida/z mier Niartgroona giora þijna Heilaga Þijnu. Eg vil mier þad allt fyrer Hendur taka/og j giegnum skoda/z halda Samtal þar vm/vid mitt eiged Niarta/z mijna Salu. DRottin miin/lat þu mier þad vel vegna/og lat þessa mijna Idiu vera þijnu heilaga Nafne til Lofs og Dyrdar/ og mijnu Niarra til æfenlegrar Nuggunar og Heilsubootar.

Annar Capitule

Vm Personuna sem Pijnd var fyrer oss/ og vm þa Ogudlegu Radagiørd Pharisæa/ og vm Suikarann Judas.

Matth. 28. Mar. 14. Luc. 22. Joh. 11.

NNn þa nalgadeſt su ſætra Brauda hætiſd/ſem nefndeſt Pæſkar. Og Jeſus ſagde til ſiña Læreſueina/ þier vited ad epter tuo Daga kemur Paſkar/ z Mañſins Sonur mun þorra den verda/ ſo hann Krosſþeſteſt.

Þa toku ſig saman Kieñemaña Hofdingiar/ z þeir Skriptlærdu z Olldungar Lydſins/ j Hollu Byſkupſins sem hiet Caiphas/ og bæru ſijn Rad saman/ huornen þeir mættu Jeſum med Kiænſku grijpa og Aflijfa/ þui þeir ottuduſt Folked/ og ſogdu/ Ecke vm Hætijdena/ ſo ei verde vpphlaup med Folkenu.

Og þa Jeſus var j Bethania j Hwſe Simonis þeſſ Lijkþra/ gieck ad honū ein Kuiña/ ſu hafde eitt Baudk med O folſud Dyrmæt Nardus Smyrſl/ Og hun brauf Baudkeñ/ z hellte Smyrſlunum yfer Hofud Jeſu/ þar hann ſat til Bords. Þa hans Læreſueinar þad ſaulijkade þeim þad midur/ og ſogdu/ Nuad ſkal ſlijk ſpilling? Þeſſe Smyrſl hefdu

matt

mætt seliast pyrer mýked/og giepast Fatækum. Og peir mæglidu vm þtta. Þa Jesus fornam pad/sagde hann til peirra Lætad hana j Fride/pui ømæle pier hende? Gott Verk hefur hun giort a mier Fatæka hape pier jafnan hia ydur/og meiged peim Gott giora þa pier vilied/en mig hafe pier ei avallt/Hun giorde pad hun kuñe/pui med pessum Smyrslum/hefur hun smurt minn Lýkama til Greftrunar miñar. Sannlega seige eg ydr/Huar ẽ þtta Gudspiall er j Heimenũ predikad/þa mun seigiast j heñar Minning/pad sem hun nu giort hefur.

Eñ þa var Andskoteñ pared j Judas Jscharioth/sem var eitt ap peim tolf. Og hann gieck til Kiefemaña Hofdingia/og talade vid þa/ og vid Hofudsmenn Folksins/og sagde/Huad vilie pier giepa mier/so ad eg selie hann j ydar Hendur? Þa peir pad heyrdu/ vrdu peir glader vid. Og peir budu honum priatiju Silpurpeninga/ Og hann tokst pad

a Hendur. Og vpp fra þui leitade hañ lægis ad ſuiſkia Jeſum/ſo ad ei yrde meira Vpphlaup af.

j Eintal Samlareſtar/vt af þeſſ um Gudſpiallaña Ordum.

MErk hier fyrſt Sama mſñ/hua da Perſonu hier ſie gemgeñ j Da uda z Pſñu þiña vegna. Þui fra Heimſins Vpphafe hefur ei ſliſkt nockurn tyma ſkied. Opt hefur Gud ſyna Engla ſent/eitt Erende edur añad/med ſtoorum Daſemdum ad reka. Enn þetta Erende/vm vora Endurlauſn/er ſo frabærlega ſtort/ad huorke Englar nie adrar nockrar Skiepnur gatu þui ap ſtad komed/helldur ſa Eilyfe Guds Son Jeſus Chriſtus þiſt Gud z Drottenn/ hañ hefur þetta vtrietta ſialfur/huor ſig kallar þeſſ vegna hier Mañſins Son/þui hañ er vorra vegna Mañtur-legur Madur ordenn.

Ja/Herra Jeſu/þu ert ſa ſanne Guds Himneſka Fodurs einka Sonur/eilyf

ſur

fur og natturlegur/su æsiur Personann þeirrar Verdugu og Heilogu Preñingar/samlijkur j Magt og Dyrd/ Gude Fodur og Heilogum Anda. Joh. 1.

Þu ert þad ORD sem var j Vppha fe/ Frumburdur allra Skiepna/ Dyrdar Geisle þijns Fodurs/ og hans rettasta Mynd. 1. Joh. 1. Col. 1/ Ebr. 1 Ps. 24. Þu leist a Eymd z vtlegd þissar Skiepnu/ þa þegar vier vorum þijner Ovinner/ Jæ/ þegar Daudeß eß nu rijkte yfer øllu Nollde/ z allt Adams Sæde var ei lijfrar Fordæmingar verdugt/ þa leitstu nidur aþ þijnu Hæsæte/ j þessan Eymdardal/ a Neyd þijns Folks/ og liest þier hafe til Hiarta ganga. Þu hafdˢ nockud j ...e vid oss/ sm̃ var huxun Fridar/ z eilijþrar Endurlauſnar/ Jerem. 29.

Og þo þu bwer j þui skiæra Lioſe/ s̃ engeß kañ ad kõast til/ z ræder øllu med þijnu kroptuga Orde/ þa komstu samt hingad nidur/ lijfelækader þig sialfan/ tokst a þig Præls Mynd/ giordest Madr

og ert ad Negdan fundeñ so s̄ Madur/ Syndeñe þra tekeñe. Eb. 1. Phily. 2.

Ei tokstu a þig Einglañ. Nattura helldur Adams Sæde. Þu varst sa meste/ z þu giordest sa minsti/ Þu varst sa riꝯkaste/ z þu giordest sa Fatækaste/ Þu varst sa Frydaste/ z giordest sa ofielegaste. Ebr. 2. Þu varst Kongur Dyrdareñar/ og þu giordest sa Lystelmotlegaste þrall. Þu varst sa allra hæste/ z þu giordest sa lægste. Esa. 53. Ja/ þu varst sa allra Nelgaste z saklausaste/ j huors Munne eingeñ flærd er fundeñ/ z ei visse af nockre Synd. Joh. 8. z hefur þo miꝯ num Synda saur a þig hladed/ z latted þig sem añañ Illuirkia z Illrædismañ vpp heingia. 1 Pet. 4.

Og þo piñ Guddomur huorke lide Þꝯ nu nie Dauda/ þa giordest þu saamt þýn um Fodur hlydeñ/ allt til Krossens Dauda/ og ert dæeñ epter Holldenu/ sokum vorra Synda/ z oss til Rietlætis vppriseñ/ og hefur Endurlausnena aprekad

med

med sialfs þíns Forskulldan/so vier fyr er Truna hepdū Lýped i þínu Nafne.

Sia þar nu Sæla mín/huad hæleit Persona hefur þyrer þig þínst/ sem er ædre ollum Englum//ollum Mønnum ollum Skiepnum/ sa hæst er Skapare allra Hluta. Joh. 1. Þesse Personann gioret Þínnuna meire en Himen z Jord z kroptugre en allar Heimsins Synder

Þar fyr skalltu ecke ordinlast Sæla mín/ Huorneg kuña þínar Synder so storar ad vera/ad þín Lausnare Jesus hafe ecke kuiktad þær/hú sitt Folk hepzt med þínu eigen Blode aptur leyst? Act 20. Ja/mín Herra Jesu/skylde mínar Synd og allrar Veralldaregar/metast vid þína Nadarrýku Þínu z Dauda/ þa kiæme þad ecke nær saman/en Aust red og Vestred/eda Himen z Jord. Þs. 103. Vertu nu þui glod mín Sæla/ad þu hefur so Almættugan Endurlausn ara/ Amen.

¶ Christur sagde fyrer sijna Pijnu/ og gieck vilugur j Daudañ.

GJadu z heyr Sæla mijn/ huorsu vil iugur Dretteñ er til ad pijnast. Pui þo hañ visse fyrer allt huad fraꝫ vid hañ atte ad koma. Joh. 20. samt kiemur hañ sialfur til Jerusalem/ og geingur ꝫ þeigiande Lamb til slætrunar Skadarens. Þier viteð (seiger hañ) ad epter tuo Daga eru Pæskar/ og Mannsins Son mun ofurselldur verda/ so hann sie Krossfestur.

Sia þar mijn Sæl/ Mannsins Sonur geingur þangad/ so sem skrifad stendur/ ad hañ skylde sitt Lijf læta/ morgum til Lausnar. Matth. 10.

Herra Jesu/ þ var so mæett/ z þess vegna varstu j Heimeñ komeñ/ ad giefa þiñ Lijkama til Synda fornar. Esa. 53. z pijna elskulega Sæl j Dvina Hendur. Jer. 12. Þu visser vel/ ad þr munde leida þig ꝫ Lamb til Slætrūar beckstns. Jer. 11. Þo samt ertu hlydenn/ z seiger/ Sia eg kiem

eg kiẽ/ j Bokenne er skrifad vm mig/pin̄ Vilia fullgiore eg giarnan minn Gud. Psalm. 40.

Logadur sierstu Drottin̄ min̄ Lausnare ad þu gæfst þig so vilinglega j Daudã þ mig. Eg prijsa þig þu Kongur Israels/þu true þion Drottins/ad þu giorder so vẽsslega/z hepr þui so vel af stad komed. Esa. 53. Eg packa þier/þu þ allra Helgasta Lausnargiald/ þu sem ert Offur Fridarens/ad þu med þijnum Gætleiks Jlm/hepur stillt pin̄ Fodur. Min̄ Lausnare Jesu/Vppvek þu mikt Niarta til sannarlegs Þacklætis. Lat þitt Log þapnan j mijnum Munne vera. Psalm. 34. Giep ad eg hrooste pinne Gæsku/z þijna storu Elsku prijse af Niarta. Vá mier/ad aller mijner Lijfdaga/z sie þapnlegt þacklætes offur/þ Minnkelc ik pinar Myskunar/sem þu oss Overdugum Prælũ/ veitt z synt hepur/ Amin̄. iss Truud Guds Born meiga Motgangs vænta þessa Heims/og læra Krossen

LÆr hier nockud minn Saul/ z sia til pu ganger j Fotspor pessns Herra. Pui so ẽ Herran Christur sijna Pijnu visse þ/ z sagde þ sijnum Postulũ/ eñ gaf sig samt viliuglega þar til. Matth. 20. Luc. 18. Mar. 10. So og min Sæla/ pyrst þu veist þ/ ad Guds Børn hliota j giegnũ Kross z Motgang/ z ad lyckt̃ j giegnũ Daudañ/ jnn j Guds Riike ad ganga/ Act. 14. Þa læt þig ei furda/ nær þier Drottenn sijn Kross a herdar leggur. Pui þad er eingesi nyr Tilburdur/ þeinn hu ad Drottin hefur þier fyrer sagt.

Hialpa Drottin Jesu/ ad eg mig jafn an vid Kroſſe z Motgange bwe. Pui so er þad æsett/ og so þocknast þier/ Ad vier tokum vorn Kross vppa oss/ z fylgium þier epter. Gief ad eg þar vm huxe og þar vm tale/ z daglega til reidu sie/ ecke alleinasta Heimsins Motkast ad lijda/ helldur (ef þad er þin Vilie) eirnen þijna vegna mitt Lijf ad læta. Amen.

Vm

iiij Vm þa Ogudlegu Radagiørd pharisæãa a mote Drottne.

HVad hafast Pharisearner ad/ þess a mille/ z þr Skriptlærdu? Þeir ha fa feked sig saman(miſi Gud)j mote þj nū Syne Jesu/huorn þu hęþur smurt/ Act. 4. Og seigia/ Vier vilium sitia vin þañ Rietklæka/ þui hañ giorer oss opt illt j Giede/ z setur sig vpp j mote oss/ z kieñer oss vm/ad vier syndgū j mote Log mælenu/ z kallar vort Lijferne syndsam legt. Sap. 2. Hañ lætur a sier hęyra/ad hañ þecke Gud/ z hroosar þui ad hañ sie Guds Sonur. Þsa. 41. z avijstar hu ad vort Hiarta yfer byr. Þsa. 31. Vier meigum hfi ei þ Augū lijda/ Þui hans Framűferde er ei sem añara Manna/ hañ helldur vora Side oscemelega/ z þordast þa sem Andstygd/ og læst vm þad tala/ huad gott þeir Rietklæru eige fyrer Hondum vm sijder/ og hroosar þui ad Gud sie hans Fader.

Þui lætum sia til/huort hañ satt sei-

ger/ z reynum huada enda þetta vill ha þa. Sie hañ sakiur Guds Son/ þa mũ Gud honum hialpa wr Hendum hans Ovina. Vier vilium hñ med Kuol og Hadung heim sækia/ so ad vier siaum huad goodur hñ er/ Vier skulum hñ til sinnanlegs Dauda fordæma/ Þa ma þeckia hañ af hans Ordum.

Herra Jesu Christe/ þñ Arsleifd er þier ordenn ẽ Leon j Skoge/ z greniar j mote þier. Þeir bystaſt oaſlætanlegà/ z þeirra Æde hefur ei enda. Jerem. 12. Og þo þrra Asetningur wære ad lata þta ecke skie vm Þaska Hatiſdena/ so ad ei yrde Vpphlaup med Folkenu/ þa var þ þo fyrre æsett j Rædr Heilagr" Þrestingar/ ad þeirra Rangleete vid þig skylde a þeirre fielmennu Hatiſd fram koma/ z vard med þui mote þñ Smæn þess stærre/ Þisnan þess Hadungar meire fyrer þra Augum/ z þñ Daude þess kunnugre/ og openberare ollu Folke sem af fiarlægum Stodum vrdu til þr

ra sko

ar ſtorhætſiꝺar aꝺ ferꝺaſt.

Jæ/miñ Herra Jeſu/Þu vtualder þier eirneſt þeſſaſi Da uꝺa tíſima/ſ þa myklu Þaſkahætſiꝺ/ſo þu þar nꝛ auꝺ ſyner/aꝺ þu værer alleina ſ rietta Þaſka Lamb/ſem fyrer vorar Synder aſtꝛe a Kroſſenum aꝺ ſlætraſt.

Heyr Almættuge Guꝺ Himneſke Faꝺ er/ſem ſo Daſamlega hefur lætet vpp fyllaſt huaꝺ Heilog Ritning vm þíſns Sonar Þíſnu hefur kunngiort. Kienn þu mier aꝺ þeckia þitt Guꝺꝺomlega Ræꝺ ſ þu hefur þier æſett/ Aꝺ þu vilier þíſna Vtualꝺa/þaꝺ er/alla Rietttru aꝺa og lífka/Daſamlega leiꝺa ı gíegnum þennan Eymꝺarꝺal. Eg veit aꝺ ſoſiu/minn Guꝺ/ þu hefur kallaꝺ mig ꝛ tilſyckaꝺ/aꝺ eg ſkyllꝺe lífꝛ verꝺa þíſnum Syne/ı þui aꝺ ganga vnꝺer híſs Kroſſ/ꝛ meꝺ hønum aꝺ lífꝺa/Jæ /eg veit þu ſkamtar mier allaſi miſſ Mofgang/Vegur mier haſi vt meꝺ þiſſe Guſl uickt ꝛ ſ Augnablik/hefur þu til ſett/

nær hñ skal til taka/ huad stor eda þūg-
ur hañ skal verda/ z huorsu leinge hñ
skule vara. Send þu mier Polernæde
gief mier hlydugt Hiarta/ z stødugt sīne
ad eg giefe mig æavallt viliuglega vnd
er þitt dasamlega Guddoms Rad/ og
Vilia/ z ad eg sie þar viss vppa/ ad suo
sem Daude z Þīna þīns kiæra Son-
ar/ mīns Lausnara/ hefur Verolldunne
þad eilīfa Lif aþrekad/ so mune z mier
z ollum/ sem þitt Nafn elska/ aller Hl-
ufer ad godu verda/ Amen.

v Vm Kuiñuna sem Smyrslunum
hellte yþer Hæfud Drottins.

GJef og giæfur ad/ mīn Sæl/ þeirre
Konu/ sem mīns Frelsara Hofud
smurde. Joh. 11. Luc. 10. huor Kona/
ad var Maria Syster Lazari z Marta
j Bethania. Hun vtvalde sapnan þ go
da Hlutskipte/ z hefur opt til Fota Jesu
seted/ heyrt hans Kienningar/ z sied hīs
Dasemd/ þa hñ reisse af Dauda/ heñar
Brodur Lazarum. Joh. 11. Og þui

gat

gat hefiat Tru ſier ecke leynt/ hüia hū
j liose liet/ Fyrſt mz Packlœtenu/ ad hū
hreſſan giorde Herrann Christum/ med
Jlm pessara dyrmætu Smyrsla/ hū ſm̄
þa var af Ferdum z ſtafellōū Predikon
um mœddr/ lweſi z þreyttur/ huort Sm
yrsla Barn ad verk hefur vered/ nær 37.
Dala. Þar næſt auglyſte hū ſīna Tru
j Jafninguſie/ ad hun hrœddeſt ecke Ns
þdingia Kieſſelydſins/ z peirra Natur j
mote Jesu/ og ei fordadeſt þa ad þeſſu/
Helldur avitſar med þeſſare ſiſie Smur-
ningu/ ad Jesus af Nazareth ſie Son
ur Guds lifanda/ Kongur Dyrdareſiar
z ſa riette hœſte Kiſſemadur/ ſem vorra
Synda vegna munde deyia/ z vors Ri
etlœtis vegna vpprisſa.

O Herra Jesu/ Huad vel þier þockn
adeſt ſliſkt Packlœte z ſoddan Jafning/
Þar þu vitnar og ſeiger/ Ad gott Verk
hafe hun giort a þier. Miſi Drottiſi/
alldrei kuſie hun betur ad kenna ſīnum
Smyrſlum. Og huorneſi gatſtu z bet-

ur gladt hefiar Sæl/ Ł æfitu Drottenn mijna Sæl eirneft jæfta ꝛ vidurkienna allt huad þu hefur giort vid mig/ so ad eg þione þijnu Nafne med Þock ꝛ Lofgiord/ so þier lijke. Þui fyrst Maria vꝰ so packlæt þyrer stiñ Brodur Lassarum huorn þ ꝛ af þeim stūdlega Dauda vpp vaked hafder/ Nuad framar æfte eg ad þacka þier miñ Lausnare/ huorn þu hefur af þeim eilijfa Dauda frelsad/ ꝛ gi efed og skyckad þad eilijfa Lijf ꝛ Riett læte.

Nialpa þu mer Drottiñ Jesu/ ad eg þier þione med Fognude/ ꝛ kome þ̄ þitt Auglit med glodu Hiarta. Þsalm. 100. Giefs þu eg þig þrijse mꝫ Hiarta ꝛ Mūne/ og Lofgiord fære þijnu Nafne med Ordum ꝛ Giordum/ Læt mig alla mijna Von a þig setia/ ꝛ þig af ollu Hiarta elska. Styrk þu mig med þijnum Heilaga Anda/ ad eg jæfte ꝛ vidurkieñe þitt Heilaga Nafn allt ꝛ Daudañ/ og þijn dyrdlegu Verk þrijse/ alla mijna Lijfda-

ga/

ga/Leat mig stodugan standa/so ad hu
erke Lyf nie Daude/slyste mig fra þier/
so þu aualt siert min Hialparstollur/j
mote allum minum Ouinum/ og ad eg
meige christelega deyia/og j þier eilyfle-
ga lifa/Amen.

vj Vm Sukaran Judam/ z þa
30. Silfur peninga

O Þu Juda/Þu leide Forradare/Er
petta su Þock sem þin Lauardur a
ad þier/þyrer synna otelianlega Velgi-
erninga? Sia þu myn Sala/Þin Fr
elsare giordest hier Joseph/huorn hans
eigen Brædur selldu. Gen. 37. Nier er
hann selldur z forradenn vorra Synda veg
na. Ps. 49. O Herra Gud/dyrt kostade
þig ad kuitta vorar Synder/ad þ mætte
ei mina kosta/en þin einka Son.) Sia
hier Kaupskap/Drottin Jesu/sem er me
ire en Himen z Jord/z fullt giallt er þ
allar Heimsins Synder/ hann er selldur þ
15. Dala virde. Zach. 11. Hvo/skal mi
er þikia þr hafa meted þig dyran. En

so var þad æsett/ad sa einskis þotte verdur fyrer Veralldarefiar ælite/ skylde so dyrmætur j Guds Auglite vera / Ad hans Daude skylde vera fullur Bitalingur þyrer alls Mannkynsins Synder.

Ntalpa mier Drottin/ad eg kysse þol enmoodur ad vera/ þa Neimuresi metur mig lisels/ og mig þorsmæer/Lat mig ei alleina ganga epter þeirre Virdingu sem Mesterner æleggia/helldur eirnenn til þyn huxa/huad lisels þeir hafe þig virdtasi/ ad eg ei sie þundesi med þeim/ sem helldur vilia Mannasia Meford ha fa/ enn hia þier/edur j þynu Auglite. Þuiad Mannasia Meford x Virdingar eru einskis verdar/esi sa er til Æru sett/ur sem þu giefur Virding. Og þo þeir kunne ad opsækia mig til Daudans / þa gief þu mier Stodugleik/ Þui Daude þessa Heilagra er Dyrmætur þyrer þyn um Augum. Psalm. 116.

vij Vm Agyrne Forrædarans.

SJA hier eirnesi (til Dæmis) myn

Sal

Sæl/af Forrædara DRottins/ad Bu
kur þeirra Ogudlegu fylleſt alldrei/ Þui
ſo giora jafnan þr Agiornu/ad eirn ſu
ſkur Lyſted af odrum/ þar fyrer ſkalltu
hneygia þitt Hiarta til Bodorda DR-
ottens/enn ei til Agirnde. Prov. 11. Þui
þeir ſem Audeſi ſtunda/falla j Freiſtin-
gar/Snorur/z marga ſkadſamlega fyſ
ne z dærlega/huer Monnonum ſteyper
j Glotun z Fordæming. Pſal. 119. Þui-
ad Agyrne er Rood til alls ills/ſem Ju
dam z fleire adra hefur ſigrad/ſo þr eru
fra Trune fallner. 1. Tim. 6.

Margur er ſuinnur z adſtiall/og rakar
ſaman med þui mote/eſi huxar ſo ſidan
nz ſier/Nu vil eg halda mig kræſelega
z hafa gooda Daga ap mjnu/ Eſi hñ
veit ecke ad hñs Daudaſtund er ſo nær/
ad hñ hlytur riettur z ſliettur fra ad ga
nga. Syr. 11. Pro. 10. Þar þyrer ſkalltu
Drottne freyſta mjn Sæla/z munttu a
engvu Breſt hafa. Syr. 32. Eſi vin tij
mulauſaſi Dpocka eru miſtæfnar Rad-

ur/ z er rieff giørt/ Þui skal Audurenn einum Þorgum Hunde.

Gieꝺ þu mier Drottenn Jesu/ ad su illa Ástgirnd sie mier ap Hiarta leiꝺ/ og mirt Hiarta þyngest ei med Sorg og Ahyggiu fyrer minne Lyfꝺs Næring. Sømuleiꝺis vil þu mier/ad eg japnast kieppest epter Riettlætenu/ Gudrækninne/ Kiærleikanum/ Polenmæꝺenne z Lyfelætenu og þitt Heilagz Ord vera mier kiærara/enn Þusundpalldar nætter Gulls z Silpurs/ Signa z Audæpa/ Amen. Luc. 21. 1 Tim. 6. Psa. 119.

III. Capitule.

Vm Gydinga Þaskalamb

Og huad þad hafde ad þyda.

Matth. 26. Marc. 19. Luc. 22.

Á Fyrsta Deige fra sætu Brauꝺanna/ þegar Þaskalambenu matte ad slæfra geingu Læresu einar Jesu til hans z sogdu/ Nuar villtu ad vier tilreiꝺum þier Þaskalambed? Og hann sende Petrum z Johannem/ z sagde/ Ganged i Borgena/ z sia/ þa þid komed inn/ Mun eirn Madur mæta yckur berande eina Vatns skiolu/ Fared epter hönum

honum þangad sem hann ját geingur/ seiged Hwsherranum/ Meistarenn lætur þier so seigia/ Mijn Stund er nalæg huar er þad Herberge/ j huorju eg meige med mijnum Læresueinum Þaskalambsins neyta? Og hann mun syna yckur eirn prydan Sal/ þar skulu þier tilreida þad. Og þeir foru af stad/ og fundu so allt sem hann hafde þeim sagt/ og bjuggu þar til Þaskalambed.

Enn þa Kuolld var komed/ Kom Jesus/ og setteste til Bords med sijnum tolf Postulum/ ok sagde til þeirra/ Mig hefur af Hiarta epter langad/ med ydur þetta Þaskalamb ad eta/ adur en eg þijne est/ Þuiad eg seige ydur/ ad hiedan af mun eg ecke af þui neyta/ þangad til þad fullkomnast j Guds Rijke. Og hann tok Kaleikenn/ þackade og sagde/ Medtaked hann/ ok skipted honum a mille ydar/ Þuiad eg seige ydur/ Hiedan j fra mun eg ecke drecka af Vijnvidar Avexte/ þar til Guds Rijke kiemur.

Eintaled

MErk hier og giæt ad minn Sæl/ huorneſi ad Herrañ Chriſtur er ur þad Gydingaña Paſkalamb mz Poſtulunū. Og ſkallſtu hugleida æd ur/ hūnen Moyſes Guds þionuſtu Ma dur/ hefr þ þui ſkiled/ z þ ji ſett. Ex. 12

Fyrſt til ſetur Moyſes/ huada Lamb þar ſkylldé til takaſt/ og ſeiger ſó.

A tiunda Deige þeſſ fyrſta Manad ar/ take huor Hwſfader ſier Lamb/ eitt Lamb huer til ſijns Heimelis. Efi ſie þad nockud Hwo ſem offatt Folk er til ad vppeta Lambed j einu/ þa take hañ ſinn Nagraña/ edur ſo marga/ ad þeir giete Lambenu loked. Enn þier ſkulud eitt Flecklauſt og Vankalauſt Lamb þar til taka/ eitt Lamb Aars gamallt/ af Saudum eda Kydonum ſkulu þier ve lia þad/ og geyma þad til þeſſ fiortanda Dags/ ſama Manadar.

J annan mata ſkipade Moyſes/ Mær/ og huør neſi þeir ſkylldu ſama Lam e ſlæatra/ Og huørnen þr ſkylldu þ Margiøra z eta.

Nyo:

Nuer eirn Noopur j Jsrael skal slatra þessu Lambe mote Kuollde / og taka þess Blod/og risda þui a Dyrustafena/ ꝛ a efsta Dyratried Nwssens/þar þeir jnne eru ad neyta Lambsins. Kiefed skulu þeir þa Nott steikia/og eta þad nid a spordu Braude/og be:sku Sallse. Eige skulu þier þad hrætt eta/og ecke soded j Vatne/helldur a Eilde bakad/med Hofde og Footum/eirnes Jnnflum/og leyfa eckert til Morguns / Ef ei verde neckud epter til Morguns/ þad skulu þier j Eilde brenna.

J þridia mæta baud Mosyes/þuada Atferd/ Bunad/Luxaner/þeir hafa skylldu/med ad þeir æte Paskalambed.

Enn a þennan hætt skulu þier þad eta/ Gyrda skulu þier Lendar ydar/ og hafa Skoo a Footum/ og Stafe j ydrū Hendum/og skulu þier þad eta / so sem þeir ed fliotlega vilia ferdast/þui þ eru Paskar(þad er vinferdar Dagur) DRottins. þui eg vil a þeirre somu Nottu fara vm Egyptaland/og alla Frumbu

rde drepa/bæde Manna z Fienadar/og vil audsyna mitt Straff a Godum peir ra j Egyptalande/Eg er Drottin/Og Blooded a ydar Dyrustopum skal vera Merke a ydur/So ad þa eg sie þad/ad eg sneide þar hia/og Plagan kome ei a ydur/sem ydur fordiarfe/ þa eg slæ Egyptaland.

Merking og Vtlyding paskalambsins.

SJa nu mijn Sal/ ad epter Gydinga Plagsid/hefur þiin Lausnare Paskalambed eted mz sijnum Læresuemum. Oh/huad ægiætter z Neilager Mesi ha þa þ" til samans vered. Par stendr Hirdereñ a mille sijna Sauda. Par stendr þ polemmoda Lamb Guds/a mille añara Lamba. Esa.8. Par er Fadereñ hia sijnum Bornū/huor Gud hap[illegible] gi eped. Minn Herra Jesu/ þ[illegible] Born/ sem Vtsmtors Vid[illegible] vid þitt Bord. Psalm.128.

Avi miin Lausnare/huad feigeñ eg v[illegible] lde mijn Sal hefde þar vered/ þier o[illegible] þijn

þínum Cæresueinum mætt þiona/ Og þo eg hefde ei vered/nema Molana sín ustur Nundtíst vpp ad tína. Jæ/ mier hefde þad þullt dugad/hefde eg þitt hei laga Andlit þemged ad sia/og þína hei logu Rædu feinged ad heyra.

Ek þui ertu hrygg mín Sal!/ z þut er þier so drott. Ps. 42. Sia/vier hof um z eitt Paskalamb/ sem er Christur Drottin þ oss offradur. 1. Cor. 15. Hier ap skulu þr Nungrudu eta z sediast/ so ad peir i Hallæris Tídenie ønguan Br est hafe. Ps. 22. Mín gode Herra Je su/so sín þig af Niarta langade epter ad neyta Paskalambsins mz þínum Cære sueinum/so langar mína Sal epter þi er/ mínu heilnæma Paskalambe/ z ept er [illegible] Dinggun.

[illegible] ad Herra Jsu/ad in mín Sal [illegible] ied rietstre Tru þiónar Nædar mote/ So ad eg saddur verde af rikug legum Giædū þíns Nams. Ps. 36. Dr yckia þu mig med þinne Vellysting/ suo

sem med Vatzstraume/ þui hia þier er sa Lifande Lyfsins Brunnur/Amen.

Þaskalambed/sem var eitt Hrutla-mb/merker Jesum Christum/sem er vort rietta Pasca Lamb.

HErra Jesu Christe/Þu ert þad Lamb Guds/þad sanna Þaska Lambed eiñ Kallmadur. Þu ert sa Madur ept er Niarta þyngs Fodurs/ sem allan hans Vilia hefur fullgiort. Act:13. Þu ert sa Madur z Drottin/epter huorium vo rer þyrstu Forellrar vonudu. Gen.4. Þu ert sa Madur/ er nefnest Zemach/ þui vnder þier hefur vaxed/og þu vpp bygger Mustere Drottins. Zach.6.

Min Herra Jesu/ē ert sa riette Madur z Meistare til ad hialpa/ Hialp og eirnest mier/ z gief ad mitt Hiarta(þui þad er Mustere Drottins)vaxe ikka vnder þier/ z aukest i rietre Tru z Kiærleika/ z þyngu Nafne til Lofs z Dyrdar/ vpp bygt verde/ Amen.

Christur vort Þaska lamb er

Þv ert mín Herra Jesu flecklaus/ lytalaus/ þui þu hefur enguum orsok giort/ og engen Flærd er í þinn Munn kamen/ Es. 53. Huor kann þier vm nockra Synd ad kienna? Joh. 8. Og þo þu visser ecke af nockre Synd/ þa hefur þo Gud þin Fader/ giort þig ad Synd vorra vegna. 2. Cor. 5. Soddan Paskalamb/ Ja soddan Erchebyskup/ og edla Krenemann hlutu vær ad hafa/ sem Heilagur/ Saklaus og flecklaus være/ hærre en Himnarner/ ℣ huor ei þyrfte fyrer sínar eigen Synder ad offra/ helldur þann re stalfan sig/ ℣ Þ rietta Paskalamb þ vorar Synder/ í Forn færde. Ebre. 7.

Herra Jesu Christe/ þu Heilaga Lamb Buds/ Gior mig Heilagann ℣ hrein od af ollum minnum Syndum/ Amen.

Paskalambed var af Sauda hiordunne valed.

So varstu Drottin Jesu ap Mannkynenu allu/ hier til vtualen/ þui þu tokst a þig Præls Mynd/ ℣ giordest sem

 ad

sem annar Madur/ ꝛ ert j allre Mannleg re Hegdan fundeñ sem Madur/ad frate kenne Syndenne. Ei hefur þu Finglaka helldur Abrahams Sæde þier samtein gt/ ꝛ vppa þig teked. Ebr. 2. Og so sīn þaug Børn sem þinn Fader þier gaf/ Nollo ꝛ Blood hafa/eins hefur þu og eirneñ.

Miñ Herra Jesu/þu hid sanna Pas ka Lamb/ sem so virdest ad lyskiast oss aumum Mannum/j Holldenu/ Giep mi er ad verda þier lyskur j þui eilyfa Lyfe Amen.

Iiij. Paskalambed var teked vt af/fiorū Døgum adur eñ þui var slætrad Christur og eirnem.

Þv varst og eirneñ/ minn Herra Jesu/ so sem vtap tekenn/ꝛ vandlega vardue itur/so þu yerder vort Paskalamb/ þui ad þu varst ecke ad eins af Gude þynn Fodur skickadur/ til ad vera þad rietta Paskalamb/ꝛ varst fraskilen ollum od rum Syndugum/ Helldur skōmu fyrer þinn

þin Dauda/þa tooku Kiesemanna Hofdingiarner/Rad med Judas/hýnest þr kysse ad taka þig af Dogu. Psal. 41.

Hialpa nu mier Drottin/ad eg eirnest halldi mier þra Syndum þessarar Veralldar/Hallku mýnu Fotu a þisse Gotu z greid Fætur mýnar a veg Fridarens.

v. Paskalambenu var slatrad/Chr istur var og so Lyplæten.

ÞV varst lyfta Lyfstafenn minn Herra Jesu/þu sasta z saklausa Lamb Gu-ds/Pad var so fyrerhugad/ad Christur skylldi vppraattur verda. Og so villder þu þitt Lyf til Synda offurs giefa/ og þig sem adrad Lamb til Slæatrunar læ-ta leida/Þu varst medal þeirra Fram lif-dnu yfergiefest/lyfta sem þeir ed j Gro-vnum liggia.

O þu Lamb Guds fyrer oss Lyfstæted/ sem oss med þýnu Bloode hefur aptur leyst/ Læt þýna saklausu Þýnu og þitt Dauda/ japnann vera mýna Hiartans Huggun j ollum Raunu z Motg angr

Þæſkalambenu vor ſlæfrad i mote Kuſllde.

GOlieſtu þig eirneſi minn Lauſnare mote Kuſllde Lyſtenta/ Þad er i mote Heimſins Enda. Þui þu hefur Nw ſe Dauids laungu adur okomna hlute þ ſagt/ad a ſeinuſtu Dogū ſkyllde þ Fi oll/a huoriu ſtæde Nws Drottins/ſtod ugt gieraſt/og hærra verda en aūur Fi oll. A ſeinuſtu tīmum hefum vier þetta reynt. 1 Reg.7. Eſa. 2. Jer. 30.

Eg packa þier þu heilaga Lamb Guds/ad þu hefur a þeſſum ſeinuſtum Dogum/kient mier ad þeckia þetta/ og hefur giefed mier hlutdeilld i þīnu Hei laga Þæſka Offre/Nialpa þu mier/ad eg fie ecke ſa ſeinaſte/Helldur med þeim þyrſtu i Truſie/Kiærleikanum/Vonen ne/til Æfeloka ſtodugur ſtanda/ Amē.

vīſ Þæſkalambed var a Elde ſteikt og bakad.

LIka ſo varſtu mīn Herra Jeſu/a Elde ſteiktur / Þui þīn Fodurs Reide/

hun

hun kramde þig/ z preyngde ad þier/ m: ollū sijnū straumū/ Þitt Hiarta var j þij nu Lijfe sem krameb(bradt) Vax þinn Munur var so þurr orden sem Leirkier og þijn Tunga lodde vid þijn Gom. Psalm. 88. Psalm. 22.

Jesu Christe/ þu heilaga Lamb Guds/ sem ap brenande Elsku til vor/ gieckst j þad loganda Bal/ Grimdar z Reide þijns Fodurs/ z hast bijdokader/ Hialpa þu z bid þyrer oss/ ad þijn Fader sie vor Fader/ z þijn Gud/ vor Gud/ so vier af Hiarta seigia megum/ Abba/ Hiarte kiære Fader/ Amen.

Lambsins Bein mattu eingen brjota.

Er j v r heldur nei t þiff Bein brofed mijn Lausnare/ so ad þss Gamla Pascalambsins bodingen lijk være eyrnenn j þessu/ bijse Þijnu.

O Drottijn mijn/ þu sanna Pascalamb/ vernda þu og lijfka oll mijn Bein z Lidamot/ Lat ei mitt Hofudhar ap fal

laſt ongvaſt Motgang lyda/ann þyns Vilia/ Amen. Pſalm. 24. Luc. 21.

ir Paskalambed var eted.

GUd er og Christur vor Sælar fæda/ hvørs vier eigum ad neyta mz Trw udu Hiarta. Pitt Hollo Herra Jesu er su rietta Fæda/ og pitt Blood sa riette Dryckur þ vora Sæl. Nuor pitt Hollo etur/ z pitt Blod dreckr/ sa liper j pier z þu j hann/ og hafa hefur þ eilyfa Lyf. Joh. 6.

Herra Jesu þu heilaga Lamb Guds sem kallar z seiger/ Komed og eted mitt Braud/ z drecked þ Vyn sem eg skeinke. Prov. 9. Lattu mig gioraſt reidubwesa/ ad eg meige þin Giestur vera alla mýna æfe/ so mun Sæl endurnæreſt/ z mitt hiarta mz eilyfre huggun vppfylleſt Amn

r. Gydingar mattu eckert af Paskalambenu leyna.

GUd eigum vier ad taka allan Christum vort Paskalamb til vor/ þad er/

ad

ad þeckia hann rieffelega. Legg þu eirn nesn kapp a Sal minn/ad þu þitt Paskalamb Christū allan til þinn taker/og af Niarta truer þui/ad Drottin sie sann Madur/t sannur Gud/j eirnire osliſtanlegre Personu. Þui huor sa Ande sem mz kiesser ad Jesus Christus sie j Holldenu komenn/hann er af Gude/Enn sa þ ei mz kienner/hann er ei af Gude. 1. Joh. 4.

Lattu mig Drottin af Niarta medkiena/t med Musenum jcaka/ad þu allein a siert Christur DRottin/ sem faddur ert af Sæde Dauids epter Holldenu/t ert openberadur Sonur Guds ept' Anda anum. Rom. 2. So eg þ Truna þdiesst Lifed j þinu Nafne/ Amen. Joh. 20.

Ej Paskalambed matte ei siodast j Vatne/So ma Trucn a Christum engua Manneska Setninga lyda.

Tackta þig eirnesn minn Sal/ so ad þitt Paskalamb sie j enguann matta j Vatne soded. Deut. 4. Þui þu skalt huorke vegna þ sem Drottin þin hefur

þier/ og ei þar vid auka. Mar. 7. Þui ad til onytis er þad/ ad vilia þiona Gude med þm̃ Kienningū / sem ei eru uema Mañaña Bod ꝛ setningar. Esa. 29.

Biuara þu mig Drottin alla tīma þ̄ añarlegum Lærdome/ ad eg ecke Meirſt ara leite/ annara esi þīn/ Heldur þier j Truſie æpenlega þione/ Amen.

Blodenu Lambsins var brugd eda a Dyruſtapena.

GOd audkienner Bloded Jesu vor Nier tu/ ꝛ hlyder oss fyrer Fordiarfaranū So hefr þu Drottin Jesus yfer marga heidna ſtockt þīnu Blode. Es. 13. Þui þitt Blood er þad Adreisingar Blood/ sem betra hefur ad seigia en Abels Blod Ebre. 12. Þuiad þitt Blod hroopar j Niortum Truadra/ þīna ſkiæra Nad og Syndaña Fyrergiefning.

DRottin Jesus/ ſtockt eurnest þīnu Blode a mīna Sal/ so hū hrein verde Þuo mig so eg Sniohuitur verde. Psa. 51. Audkienn mig þīnu Blode j mitt

Enne

Esse/ z þessigle mig þinn Þion/ þier til Handa/ so mijn Sœl frelsest fra Glataranum/ Amen. Open. 7.

Þiss Dyrdar Brauda var neyt med Pœskalambenu.

GJa þu eirnest so til Sœl mijn/ ad þu burt hreinser þ Gamla Swrdeig/ so þu nytt Deig verder. 1. Cor. 5. Lœt af þ illu/ z lœr gott ad giora. Vert Heilog Þui Drottin Gud þiss er Heilagur/ Lœt Syndena ei Drottna j þ̃nū Daudlegū Lijkama/ so þu hlyder hesse epter hestar Girndum/ Esa. 1. Þui vier erum skulld bundner/ ecke vid Hollded/ ad vier epter þui lifū. Rom. 6. Þui ef þu lifer epter Holldenu/ þa munsu deya/ Ef̃ ef þu deyder med Andanum Holldsins Girnder/ þa munsu lifa.

Hialp mier Drottin mīn/ þu verduga hœleita Pœskalamb/ ad eg ollum stundum strꝛde manlega/ z Truse z Godre Samuisku verde halldande/ alls til enda Dags/ Amen.

Þiliſ Gydingarner ætlu beiſkar Gwrur vid ſinnu Pæſkalambe.

EKLeyn þu ecke helldur miſn Sæl Þſſu beiſka Sallte/ſem er j Kroſſburde z Motgange faled/tak helldr a þig Herr ans Ok/z fylg hñ epter. Maſ. 11. Luc 14. Þui ſa er ei ſo giorer/hñ kan hans Lærefueirn ecke ad vera. Heyr þ miſn Sæl/ DROTTen vill ad Chriſtner Menn ſkule bera ſin Kroſſ/Gydingar be ra hñ ecke/Tyrkiar bera hñ ecke/þui þr peckia ecke hans Nafn. O Herra Jeſu Chriſte/huad heilnæmur er þin Kroſſ/ Þui þa Hormung er þyrer Hondū/ þa leita Menn þſn/ og þa þu hyrfer oſſ/ þa kollum vier grætande til þſn. Eſa. 26. Þa þu hirfer/ þa elſkar þu/z þa þu liſt telæckar/þa vpphefur þu. Apoc. 5.

O þu polenmodda Lamb Guds/ſem j Kroſſ og Þſnu vndan oſſ ert geingen/ z mz ſtorre Hoguærd z Liſtelæte oſſ Dæ me giefed hefur/ Gief mier vnder þitt Ok avallt viliugur ad ganga/z þier mz allre

allre Hyndne epter ad fylgia.

xv Vorar Lendar skulu vera vm gyrdtar/Daglega.

GO skallt u lækna mijn Sal/vmgyrda pijnar Lendar med Sanleika. Eph. 6. Rietlæted sie Belte pitta Lenda/og Trueſt Linde pitta Nyrna. Esa. 11.

O Drottenn Jesu/gird pu mig fast mz Bellte pijns Rietlætis/z stýr mier med Anda Sanleikſins/ so ad eg kunne jafnan læta æstast mijna Kostgiæfne/ pier aluarlega z strasslaust ad piona/ j mijnu Kalle z Embætte/ad eg pig j Mijne hafe/og sem eirn godur Stryds madur stande. 1. Tim. 2. Læt mig fordast Æſkunar Velliſting/ z sækia epter Rietlætenu/Trune/ Kiærleikanum/og Fridnu Læt mig mvallt þ eina girnast/sem pi° vel þocknaſt/z j þaſſ mæta syne z stadfeste/ad pu hafer mig kallad z vtualed til þeſſ eilijfa Lijfs.

xvj Gydingar teku a sig sijna Skoo cður Strgual.

Dom Go

GO eigum vier æfinlega ad vera Skoþ-
ader. Þerfu lyka skoklæd til þiña
Fota miſn Sæl/ ꝛ til reidu ad reka Er-
ende Drottens/ ꝛ giora hans skipun. Ep-
phe. 6. Gack þorfalega hia þeim s þar
þ vtan eru. Gal. 4. Nuad saklarlegt er/
Erlegt/Rettlæti/Loflegt/Agiæt/ Nu-
ad vel fer/sie þar Dyrd nockur j/sie þ"
loflegt nockud j/huxa þu þar epter.

Giep mier miſk Herra Gud / ad eg so
ende mitt Ekeid/ad eg Rettlætisins Ko
ronu odlest/sem þu Drottin Rettlætur
Domare mier giepa mun a þeim Dei-
ge/ Amen.

xvij Stafurest skal j Hende vera/ þad
merker Guds Ord þyrer Augum ad hafa.

HAf eirnen stafes j þine Hende/ miſn
Sæl/ 1. Tim. 1. þer Haf Guds Ord
þ Augũ/ hallfu jafnan a Fyrirmynden
þess Nidpradis ords /sem þu heyrt hef
ur/ af þ Trufe a Jesum Christum/ Auk
þar ecke vid/tak þar ecke af. Þui all ha
ns Ord eru forklarud/ꝛ er eirn Skiold
ur/ster

ur sterkur þeim sem a hꝛ̃ trua. Þui þo Himen ꝛ Jord þorgange/þa munku hans Ordū samt hallda/ Luc.22. Þui ord Drottins varer eilꝛ̃flega/og aller þr sig vid þ hallda/ꝛ þar epter giora. Es.40

Hialpa þu mier DRottiñ/ad ei lꝛ̃te eg velkia mier med ymislegū affarlegum Kiesingum/Helldr lꝛ̃t þitt Ord rꝛ̃kuglega byggia ꝛ bwa j minnu Hiarta/so þ avallt sie Lios miña Fota/ꝛ Lyckt a mꝛ̃ nū Veige/ lꝛ̃t þ vera miñ Staf ꝛ mꝛ̃na stod/vid huoria eg mig stydie Æfi alla/ Aññ. Col. 3. Psalm.119. Psa.21.

xviij Gydingar ꝛ̃tu ꝛ̃sitt Paskalamb standande/eins og þr Ferdbwner vꝛ̃re.

GJa þu eirneñ so til Sal mꝛ̃n/ad þu huorn tꝛ̃ma/ stert so Ferdbweñ/ sem þu ꝛ̃tter snogglega ad fara ꝛ̃ stad hiedan/ꝛ j þ eilꝛ̃þa Fodurland. Psal.91. Lꝛ̃t ei villa þig ne hindra a þꝛ̃nu hlaupe/ ꝛ vfuel þier Veg Sañleikans/ 1. Pet.2. Fylg Orde Drottins/ꝛ Fotsporum þꝛ̃ns Lausnara Jesu Christi. Esa.

30 Þui þetta er su rietta Leid/ Aſtarſtad
ar ſkalltu huorge vijkia til Vinſtre eda
hægre Nandʳ. Ja mijn Sal/ Vier hø
þum hier onguan languarande Sama
ſtad edur Viſt. Þar þ leita þeſſ okom-
na ſtadar/ og vit ad vor vmgetingne/ vort
Heimele er j Himnenū/ huadan vier va
ntū Frelſarans Jeſu Chriſti/ ſ er Drot
teñ/ huor ed vora lgtelmoſlega Lijkame
mun forklara/ z ſamlijka giora ſijnum
forklarudum Lijkama. Phil. 3.

Miñ Gud z Herra Jeſu Chriſte/ hi
alpa þu mier/ ſo ad eg japnan vake og
bidie/ þui eg veit ei nær tijmeñ er komeñ
Mar. 13. Gief mier trulyndum ad vera
allt til Dauda/ ſuo eg Koronu Lijfſins
odleſt. Apoc. 2. Miñ Lauſnare/ eg gir
neſt laus ad vera hiedan/ z vera hia þi
er. Nær mun eg þæ mijna Holldlega by
rde af ad leggia / j þinn Føgnud jnn
ganga/ og þa rieſtu Nuijld ad odlaſtz
Phil. 2. Nær ſkal eg ferdaſt jñ j þijna
Dyrdlega z eilijfu Borg? Nær a eg ad

nalg

nalgaſt þiñ Heilaga Engla Koor/ ſo eg þrijſe þitt heilaga Nafn. Ebre. 13

Miñ Frelſare/lat mig til þijn koma/ ẽ þitt Andlit ſkoda/ hia þier vera/ og þijna Dyrd ijſta. Vnn mier, ad eg ſie kuſttur vm alle jlle/ ẽ Daudans Skelfing ei hyrte/ Helldur med Abraham/Iſaac ẽ Jacob/ Ja med þier ſialfum og ollum þijnum Heilogum til Bords ſitie/ og þeſſ rietta Paſkalambs neyta meige/ Amen.

IIII Capitule.

Vm þa Naleitu Kuolldmaltijd Drottins Jeſu Chriſti.

EG ſem þeir til Bords ſatku/ ad þre ſomu Noottu/ ſem Jeſus var ſuikenn/ Tok hann Brauded packade/ braut þad/ gaf þad ſijnum Læreſuemum og ſagde/ Taked ẽ eted/ Þad er mitt Lijkame/ ſem fyrer ydur verdur giefenn/ Giored þad ſ minna Minning.

Somuleidis took hann Kaleikenn epter Kuolldmaltijdena/ packade/ gaf þeim hann ẽ ſagde/ Drecked allir hier af/ Þeſſ

se Kaleikur er þad nya Testamente j mijn nu Bloode /sem fyrer ydur z marga vt helleft/ til syrergiefningar Syndanna/ Þetta giored/so opt þier þ drecked/j mijna Minning. Og þr drucku, aller þ' ap.

Eintaled

DRottins Kuolldmaltijd er visselegt Nadarmerke þess nya Testamentis/oss giefed j stadenn þss gamla Paskalambsins/j huorre Maltijd Christus Jesus oss sedur med sijnum sostum Lijkama og Bloode.

Nuad dyrdleg Kuolldmaltijd er þtta? Nuad agiætlegt er þangad ad huxa? Eg kann ecke nogu freckt ad badst ad sijku Rijkedæme þinar Nadar/ Drottin Jesu/ad þu oss j þui nya Testamente/ edur þm nya Sattmala/ ad auk þijns Ords vm vora Endurlausn/soddā Nadareftar Teikn z stadþeste giefed hefur z so dyrmætum Fiesiod med oss skipter? Nuad kuñer þu framar ad giora? Nu-

ornen

orneñ maltker þu vor Hiortu þraum" hug ga? Miñ Gud/ O huad kostulegt Te staments hefur þu giort/ Huad stor Go tz hefur þu skeinkt z epter þig latedz

Adrer Hofdingiar nær þeir deyia þa lata þeir epter Slot z Borger/ Gull z Giersemar. Opt byggia þeir stor kostu leg Hws/ z prisdelega Legstade z Leide/ til sinar Missingar/ sem þo er allt For geingelegt.

En þu Drottin Jesu/ þu hefur oss j þisna Missing/ þig sialfann z þitt Hollo z Blood til Testamentis giefed/ og til Fædu skickad. Ja Herra Jesu/ Þer er þin Maltid/ sem þu hefur insett sialfur ꝑ þina Truada. Þetta er þad veglega Bord/ sem þu hefur þinū Bornū syrer bwed/ þar af þu oss sialfur sedur mz þi nū heilaga Lykama/ og sialfur nærer oss med þinu sannarlegu Blode. Ysa. 21

Sæl erfu mín Sæl/ ꝫ til þrar Lamb sins Kuolldmaltidar ert kollud/ ꝫ Dr ottin Zebaoth þin Herra tilreidt hefur.

E iij a sid-

a sijnu heilaga Fialle/fyr' allu Folke. Esa. 75. Skilda z kom mijn Sal/ þui ad allt er þar til reidubwed. Kaup z et/ kom z kaup ann Peninga/z fyrer eckert bæde Vijn z Miolk Esa. 55. Þui eyde þier Peningum/þar sem eckert Braud er til Kaups? Gia/hier er Drottins/ þ sanna Lijfsins Braud/huor til hñs ki emur mun ei hungra/z huer a hñ tru' þatt mun ei þyrsta. Joh. 6.

Miti Herra Jesu Christe/Laat mijna Sal rieckelega langa epter þijne Mal ijd/z mikt Niarta aluarlegt Hungur z þosta-hafa/epter þessare Himnesku Fæ du. Þu lifanda Braud ap Himnū kom ed/, sed þu mijna Hungrada Sal med þijne Huggan/vppfyll hana mz þijnum Gooda/so eg j þijnu Auglite saddur og Gledepullur life/ Amen. Psalm. 107.

Vm Verdugra z Overdugra Ber ging/Mælteyder Drottins.

GEfn stadu til mijn Sal/ad þu ecke v/ verdug/þad er/ ann rieckrar Jdranar

eter

efter aþ þessu Braude. Vackta þig/ ad þu ei med Vantruudu Niarta af Kaleik Drottins drecker. Þui huer þar aþ efur overdugur edur dreckur/hefi efur og dreckur sialfum sier Doms aþelle/i þui hann gierer ei Greinarmun a mille Lijkama Drottins z añarar Fædu. Jamm̃n Sæl/Þu kannt ecke vnder eins ad drecka Kaleik Drottins/og Disfulsins Og ecke vnder eins ad bergia aþ Borde Drottins og Disfulsins/ 1. Cor. 10.

Þar þyrer hw þig til med einū hreinum og fogrum Silkeklædum/sem er Rietflæke þeirra Heilogu. Þetta er þad rietta Naudsynar Klæde/sem er Trueñ a Christum med godre Samuisku. Reyn þig sialfa/og kom til þessarar Maltijdar med saðre Idran. Dæm þig sialf/so verdur þu ecke af Drottne dæmd.

Miñ Herra Jesu/eg medkiene m̃nnar Synder/z mig angrar þær i m̃nu Niarta. Eg sie ad m̃nar Skeñder eru illar/z m̃nar Afomur banuænar/Þui

ſny eg mier til þſn miñ Gud/ Snu þu
Iſſka þier til mſn/ med þinne Huggan.
Eg true a þitt Nafn/ ſtyrk þu mig med
þiſie Nad/ z læt mig ſo af þeſſu Brau
de eta/ z af þeſſum Kaleik drecka/ ad eg
mz rieſtre Jdran ſie verolldeñe fraſnuien
z þier j allre eilſſo ſamteingdur verde.

Min Saluhialpare/ eg veit ad þſn
Myſkun er ſtærre, eñ miñ Overdugleike
og þſn Giæſka meire eñ mſn Veſolld/
Veſſ veikare ſem eg verd og Aumre/ þſſ
framan þarf eg þinnar Nadar/ Þar
gief þu mi Drottiñ/ ad eg til þſns Bo
rds gange med ſtodugu Trauſte/ z þar
af berge med heilogu Hiarta/ ſo eg blſ-
fe j þier/ z þu j mi/ z eg alldrei fra þi
ſkilest verde ad Eilſſu. Joh. 6. Giez fr
amueigis þiñ Heilaga Anda j mitt Hi
arta/ z gior mig ad ſoddan Maneſkiu
ſem j þſnum Bodordum gange/ z þſna
Doma (þ er/ huad þu dæmer rieſt ad ve-
a) halde og pullgiore/ Ezech. 36.

Nytſemd og Gagn Kuolldmal
tydar Drottins. Suo

So opt sem þu etur af þessu Braude/ mijn Saal/ edur dreckur, af þessū Kaleik/ þa skalltu kunngiora Dauda Drottins þijns/ þar til hann kiemur.

1 Ja mijn Herra Jesu Christe/ þesse þijn Heilaga Kuolldmaltijd/ er mier uggur Vitnisburdr/ ad þu hefur ei Einglaña/ helldur Mañaña Nolld z Natturu vppa þig teked/ mijna vegna/ z munt hesse æpenlega hallda.

Gief mier mijn Lausnare/ ad eg ad þessum Leyndar Dome jafnan dæst/ og af Hiarta mig gledie þar af/ ad þu hefur mig suo nærr og nakuæmlega samteingt þig vid mig vesæla Makeskiu.

2 Drottijn mijn Jesu/ þijn Kuolldmaltijd er mier eirneñ oraskanlegt Jnnsigle med huoriu þu mier reiknar og eignar þitt Riettlæte/ s: þu mier med þijnu Blode afrekad hefur/ styrk þu mijna Trw ad eg avallt z eflaust true/ og stadfastlega vite/ ad eg sie viss z obrygdanlegur Eruinge allra þinna Giæda/ og þinnar

Nadar/Amen. Rom. 4. 1. Cor. 10.

3 Drottin min Jesu/þin Kuolldmalstíd er mier z eirnen Nadarenar Merke/giorer mig fulluissan z eslausan/vm þad/ad eg sie þier samsteingdur/so s Limerner vid þinn Líkama. Gian/þu ert Vínsirted/en eg er Kunsturen. Col. 1.

Nialpa þu mier/so ad eg jafnan stød ugur z stadfastur bliffe vid þig/fæe Krapt z Mætt af þier/z goda Averte fære. Þu ert Hofuded/en eg er þin Limur Giep ad eg avallt ap þier Líf z Anda þigge/so ad mig hvørke kommer nie Dkommer Gluter fra þier stilie/ Rom. 8.

4 Drotten Jesu/ þin Kuolldmalstíd er mier øruggur Vitnisburdur / ad þu framueigis vilier j minnu Hiarta byggia/og mier med þinum Heilaga Anda kraptuglega styra.

Lat mig eirnen þinna Nuggū j minnu Hiarta finna/ad eg bliffe j Samfelagsk ap þins Heilaga Anda/z ad hin Vitnisburd giefe minnū Anda/ad eg sie Gu-

ds Barn/Amen. Rom. 8.

5 Herra Jesu/ þijn Kuolldmaaltijd er mier soñ Beuijsing og Merke/ad þu vilier til Heimsins enda/ þijna Christne a Jorduñe haþa/sem þijna Maaltijd j þijna Minning halda skule/ þig lofa/ þiñ Dauda kunngiora skule/ þangad til þu kiemur/1. Cor. 11.

Miñ Herra Jesu/ Nalld mier j odrijñ j rietttre Meiningu og medferd þinnar Maaltijdar/ Laat mig verda rietttan Lim þiñar Christne/ j eirn Gaud j þijnum Naga/ huorn eingeñ kañ vr þiñe Hende ad slijta/ Amen. Psalm. 74.

6 Miñ Herra Jesu/ þijn Kuolldmaaltijd er mier j eirn obrygdanlegur Pantur miñar Vppriju a Doms deige/ þuiad þyrst þu fæder mig med þijnu Heilaega Nallde j Blode/ og mig vier so samsteinger/ þa munu ecke yfergiepa mijtt Nallo j Daudanñ (þui þad er eirn þiñ Limur) heldur munu vppvekia þ/ r þijnum dyrdarlega Liikama samlykt giora

Añ. Ef vj Miñ

7 Miſſ Herra ꝛ miſſ Gud/ſiñſigla þu þeſſar Nugganer j mīnu Hiarta/ꝛ gief ad eg mier jafnan til þíns Bords hall de/So ad mīn Tru til þīn/proeſt/ og Elſkaſ til þīn vaxe/ mīn Polemmæde vnder allra Handa Moofgange aukeſt/ ꝛ miſſ ſtodugleike j ollu goodu/þier lop-legur/mier gagnlegur verde/Amen.

Aſiad Gagn Kuolldmæltſiodar/er Hiar tanlegr Packlæte/byrer alla Velgiꝛ ninga DROTTins.

VErtu nu glod Sal mīn/ vid Bord þíns Drottins/ꝛ prīſa þiñ Frelſara ſīn ſo dyrlega Hlute hefur giort vid þig Naſ ſem þiſſa vegna er Madur ordeñ/ ꝛ j ſmæmarlegaſt Krossens Dauda gief eñ er. Nū ſem þig hefur ad ſīnu Barne giort/ fæder ꝛ endurnærer þig ſo ſem Fadereñ ſīn Born vid ſitt Bord. Pſ. 23.

Eg packa þier Drottiñ aꝑ ollu Hiarta/j Rade peirra Gudhræddu/ꝛ j þra Samkundum. Mīkel eru Verk Drotins/Nuor ad peim gaer/ſa hefur Gle-

de af

de aþ þeim. Nuad hellſt hñ ſkickar/þad er loflegt ꝛ veglegt/ ꝛ hñs Rietflæte vaer eilyflega. Naſt hefur jnſett Miſſing ſina Daſemda/ ſa Nadugi ꝛ Myſkun ſame Herra/hañ giefur þeim Fædu ſem hañ oftaſt/ hann huxar æfenlega epter ſynum Sættmæla/ hann ſender Endurlauſn ſynu Folke/ſo hans Sættmæle vare æþenlega.

Myſkunſamur ꝛ Nadugur er Drotten/þolenmodur og næſta Goodſamur. Hann hondlar ecke vid oſſ epter vorum Syndum/og endurgiellder oſſ ecke epter vorum Miſgiorningum. Þui ſo hæatt ſ Himeneñ er fra Jørduñe/ſo lætur hañ ſyna Nad mykla vera yfer þeim ſm hñ oftaſt. So langt ſm Auſtred er þra Veſtre/ſo langt lætur hann vorar Synder þra oſſ. So ſem eirn Fader aumkar ſig yfer ſynum Bornum/ſo Myſkunar ſig Drottin yþer þm ſem hñ oftaſt. Myſkñ Drottins varer fra Eilyfd til Eilyfd̃ yþer þeim hñ oftaſt/og hans Rietflæte

er yfer þessa Barna Børnum sem hans Sattmæla halda/og epter hans Bod ordum hyxa/ad þeir lifa epter þm. Lof adur sie Drottin mijns Nialpræðis/sem so vel til mjn giorer/ Amen. Psa. 103

Þad þridia Gagn/ er stadfest Truarcenar Jatning.

HAp Nyxan þar a mjn Sal/ ad þu optlega neyter ap Bordū þessis Drottins/ og med þui openberlega iatter/ j mote Diofslenum/og ollū Nelunstis Borgarhliodum/ad þu Christo til heyrer/ z a hans Napn truer. Mar. 8.

Lattu mig Drottenn ei vera j Rædde þra Ogudlegu/z ecke sitia j hia þm Dramblatu/ Nelldur so sem hlyded Barn vera vid þitt Bord/og med þier (sem erū mīn Fader) Nadarcenar Mallīd halda. Lat mig a þitt Nafn ap Hiarta Trua/so eg Rettlatur verde/ Lat mig þig med Munenum jatta/so eg holpen verde/ Amen.

Fiorda Gagn er/ Aminning til Brodurlegs Kiarleika.

Eigg þad eirnesi j Mille minn Sal/ þesse Kuolldmæltijd er þeim Truudu eitt Kiærleiks merke j sibyrdis. Þui so vier aller ap einu Braude etum/so erum vier aller eirn Lijkame/huors Hopud ad er Christur/sem j oss sijnum Limum kroptugur er. 1. Cor: 10. Ephe. 5.

Herra Jesu Christe/ uthell þijnum Heilaga Anda yper þaug Børn/ sijm til þijns Bords sett ta/so ad vier aller med Kiærleiksins Bande Samteingiunst/j Elsku og Fride byrer hier ij þum/og þitt heilaga Nafn sampuga lopa fyst um ad eilijpu / Amen.

Fimte Capitule

Vm Fota þuottin/Þar vm skrifar S. Johañes/13. Cap.

Eim fyrer Paskahatijdena(þ var Affangadags Kuolldid) þa Jesus visse ad hans Stund var komen/ ad skiliast vid þessa Verolld z fara til Fodursins/ so sem hann hafde elskad sijna sem j Heimenum voru/ so el

ſkade hann þa allt til Enda.

Og epter Kuolldmaltijdena/ þa ed Andſkotenn hafde Judas Iſchariothr Simons Syne j Hiarta blæſed/ ad hann forriede Jeſum/ viſſe Jeſus ad Fadereñ hafde allt j hans Hendur giefed/ og ad hann af Gude være komenn/ og til Guds fære hann/ Þa ſtood hann vpp fra Kuolldmaltijdenne/ lagde af ſier Klæde/ tooK Lijndwk og batt vm ſig. Þar epter ſteypte hann Vatne j Munlog/ z tooK til ad þuo Fæturnar a ſijnum Læreſueinum/ z þurkade þa med þeim Lijndwke/ ſem hann hafde vm ſig bunded.

Þa kom hann ad Simone Petro/ z hann ſagde til Jeſum/ Skallttu þuo mijnar Fætur? Jeſus ſuarade og ſagde/ Huad eg nu giere veiſtu ei/ En ſeirna munttu vita þad. Þa ſagde Petur til hans/ Alldrei ſkallttu mijnar Fætur þuo. Jeſus andſuarade honum/ Ef eg þuæ þig ecke/ þa hefur þu ecke neitt Hluttſkipte mz mier.

Simon

Simon Petur ſagde til hans/ Herra Ei ad eins Fœturnar/ helldur og eirnefi Hofud og Hendur. Jeſus andſuarade honum/ Huor þueigeſi er/ hann þarf ei ad þuo nema Fœturnar/ helldur er hann allur hreinn. Og þier erud hreiner/ enn ecke aller. Þui hann viſſe vel/ huor hann munde forræda. þui ſagde hann/ Þier erud ecke aller hreiner.

Enn ſem hann hafde nu þeirra Fœtur þueged/ tok hann ſinn Klœde/ ſetteſt nidr aptur/ og ſagde til þeirra/ Vite þier hu ad eg hefe giort ydur? Þier kalled mig Meiſtara og Herra/ þier taled þad og rett/ þui eg er þad/ Og ef eg ydar Meiſtare hef nu ydar Fœtur þueiged/ þa ſkulu þier og þuo huor annars Fœtur. Eitt Epterdœme hef eg giefed ydur/ ad þier giored ſo ſem eg hefe ydur giort. Sann lega ſeige eg ydur/ Þionenn er ecke yfer ſinum Meiſtara/ og ecke Sendemadur enn yfer þeim hann ſender.

Fyrſt þier nu ſlikt vited/ þa eru þier

ſaler ef þier þad giored. Eg ſeige þad ecke vm ydur alla/eg veit huoria eg vtvalied hefe/helldr ſo/ad Ritningeñ vpp fyllest/ Sa mikt Braud etur/hñ fredur mig med Footum. Nu ſeige eg ydur þad fyrer/ mdureñ þad ſkiedur/ſo ad þa þad er ſkied/ad þier þa trued/ad eg sie sa same. Sañlega ſannlega ſeige eg ydur/ huor ſem medtekur þañ eg ſende/ſa medtekur mig/ Enn huor mig medtekur/ſa medtekur þañ ſem mig ſent hefur.

Eintaled
Vm Elſku Herrans Chriſti
til ſiña Læreſueina.

Eg hier fyrſt a Hiartad/Salmñ/Elſku ꝛ breñande Kiærleika þñs Lauſnara til Poſtulaña ꝛ til allra hans ſem j Verolldunñe eru. Eñ þr eru hñs/ſm hñs Fodurs Vilia giora/ þeſſ ſem a Himnū er. Ja/þeir ſem Guds Ord heyra/ꝛ breyta þar þ er/ꝛ af ſoddan oſeigianlegre Elſku ſm hañ hafde til þeirra/ tekur hañ þad til

Bragds

Bragds/ad þuo þeirra Fœtur stelfur. Mijn Sal/hugleid z legg slijkt a Niarta/Huad mykel ad er ast og Elska þijns Lausnara/ vid oss Aumar Vesalar Manneskiur. Huad er þ hia hefur epter skiled/eda ogiort lœted? Minn Herra mins Lausnare/ Huad hofu vier þier ad endurgialldа? Huorneg eigum vier ad hegda oss vid þig?

Huorneg kussum vier þier maklega ad packa/Drottin Jesu. Lœt mig j stad den elska þig œfenlega. Lœt mig j þier einu mins Fognud/z mykna Glede hapa. ad eg af þrre Elsku synge z seige. Ap Niarta kiœrā hepe eg þig Drottin/mitt Biarg/mijn Borg/ mins Frelsare/minn Gud/mins Styrkur/a huorn eg treyste. Psa. 18. Ja mins Drottin/þu veist ad eg elska þig/Þu mins Elskulege veist ad mijn Sal hefur þig kiœrañ/z mitt Niarta hepur avallt Glede z Nuggan hia þier/Joh. 21. Cant. 1.

O þu elskulege Herra/O goode Jesu

mijn Elska z miſi Gud/laattu mig bren na af piſe Elſku/pijnū Kiærleika/pijn um Sætleika Jognude z Glede/ſo pad prioſe alldrei j mijnu Niarta z Munne. Lat mig þig elſka aþ Sal/z aþ ollum Mætte þig haþa j Niarta z Muſe/og þ mijnum Augum/ſo ad eingen Oheyre leg æſt nie Elſka ſijneſt/nie ſtad hafe j mijnu Niarta.

Þad mykla Lijſtelæte Drott ins j Forahuorrenum.

Eeym þu ecke mijn Sal/ þui mykla Lijſtelæte þijns Drottins Jeſu/ Sia þu/ haſi ſtendur vpp þra Bordenu/ legg ur af ſier ſitt yfer Klæde/ bindur vm ſig Lijndwk/heller Vatne j Munlog/z te kur til ad þuo z þurka Fætur ſijna Lære ſueina.

O þu Drottiſi Jeſu/þu rietta Lijſtelæ te/þu hefur allt petta giort ſialfur. Þu hefder ad ſoſtu einhuorium þijna Lære ſueina mætt ſkipa þ/ Eſi þu hnepgder þig ſialfur/z lautſt ad þra Footū/þuo

der z

ter z þurkader, þa med þínū eigen Nøn dum. J huorn mæta kuñe nockr Prall eda þienare audmiukare ad vera?

Læt þier mīn Sæl/til Niarta ganga soddan Audmykt/sem og Petrus giorde þa hann þokte þetta vm Of/z sagde/Dr ottiñ/alldrei skalltu mína Fætur þuo.

O huilīk Audmykt z fadæmelegt Lī felæte er þta? Enn huor er þo so stoor sem Drottiñ vor Gud? Sem sig hefur so hætt seftan/eñ sier þo a þad sīn lagt er/bæde a Nimne og a Jordu ñe. Jæ/ Nætt sitiande er Drottiñ/eñ lītur þo h sem lagt er/og þecker þa Skollu af Fi arlægd. Nañ stendur a mote Dramblæ tum/eñ þeim Līstelætu giefur hīn Nad. Nañ hrinder þeim Volldugu ap Stole eñ vpphefur Līstelæta.

Nialpa þu mier Drottiñ mīn/ so ad eg meige Niartans Līstelæte odlast/Læt mitt Niarta ecke Dramba/z mīn Augu ecke Skollf verda. Þuiad Dramblæted er ecke gott z kiemur alldrei nema illu af

ſtad. Minn goode Jeſu/ ſend þu mier Nad/ ad eg mig lyſtelæcke vnder þyſna Volduga Hond/ ſo þu vpphefzt er mig þa tyſmeñ kiemur. Miñ ſæte Jeſu ſigra þu miñ Oſſtopa med þiñe Nooguærd/ z afmæa myſna Drambſeme med þyſnu Lyſtelæte.

Drottenn hreinſar Poſtulana med Fota Puottenum/ Og vyger þa til Predikunar Embættis.

SO ſem Aaron z hans Syner þuodu Hendur ſynar z Fætur/ þa þeir j Biſnisburdar Tiallddwdena geingu/ ſo giorde og DRottin vid ſyna Lærefuema. Nañ þuode þeirra Fætur/ z hreina giorde Sonu Leui/ þa hañ þñ Predikunar Embætte a Hendi bifalade/ z þa vt vm Heimeñ ſende/ til ad kienna. Ekoda þar fyrer myn Saal/ huad Elſkuleger eru a Fiallenu Fætur þra ſem Frideñ boda/ z þeirra ſem þad Goda kunngiora/ z af Nialprædenu kienna/ z ſeigia til Syon/ Pin Gud er Kongur/ Þar fyrer ſkaltu

peckia

þeckia þa sem þiña vegna aruida/ z þi" forstodu veita j Drottne/ og þig æmiña haf þa þess kiærare þeirra Aruidis vegna. Medtak þa so s. Engel Drottins. Jæa/ suo sem Christum sialfan/ þui þeir eru Sendeboðar j Christi stad.

Nialpa mier þar til Drotteñ/ ad eg hlyde mynum Kiesserodur/ þui hann vaki er yfer mine Sælu/ so sem sa er þar skal Reikningskap af standa. Gief ad eg j heidre hafe þyna Ordsins þienara/ og þa Øldunga sem goda Forstodu hapa tuefalldrar Æru verduga hallde/ einkū þa sem eruida j Ordsins Kiesingu.

Fofapuokfureñ þyder z merker eirnen hreinsun vorra Synda/ þyrer Blod ed Jesu Christi.

HEir lyka þad myn Sæl/ huad Drottenn seiger til Þetrum. Þuoe eg þig ecke/ so hefur þu engua Hlutdeilld med mier. Drottin min/ aller erum vier ohr einer/ og allt vort Kiesklæde er sem saurugt Klæde. Esa. 64. Huad er Madur/

eñ þíſſ/ad hñ kuñe hreiſi ad vera? Eda ad ſa kuñe Rietklæfur ad vera ſem af Kuiſluñe er boreſi? Sia Drottinn/af ollum þíſnum Pionum er þar ecke eirn ſkecklaus/Þu hefur eirneſi hia Eingl unum Kanglæte fundeds/z j þíſnu Aug liſe eru ecke Stiornurnar hreinar.

Eñ þu ert vort Hialpræde/þu ſem Syons Saurende aþ þuær/z Blodſku ld Jeruſalem tekur af heñe. Þu hefur ſialfur aþmæd vorar Synder. Þu hef ur mig elſkad z mig hreinſad af Synd oinum med þíſnu Bloode. 1. Joh. 1.

Ad víſſu/Þitt Blood Drottiñ Jeſu/ þuær og hreinſar mig af ollum míſnum Syndum. Vert mier Nadugur/ minn Frelſare/epter þinne Giæſku/og afmæ míſnar Synder epter þíñe mikelle Myſk unſeme. Þuo vel af mier míſnar Synd er/z hreinſa mig af míſnum Miſgiorn ingū. Skapaþu Drotteñ j mier hreint Hiarta/z gief mier eirn nyan ſtodugā Anda/þuo míſna Sæl af míñū Miſgi

ernin

ørningū/huar med eg hefe þig ſtygda ſo ſem þu hefur mier þyrerheited ꝛ tilſa gt. Pſa. 51. Eg vil þa hreina giora/ꝛ þeir ſkulu mitt Folk vera/ Eg vil þeirra Gud vera/ ꝛ ct. Ezech. 36.

Fotapuottureñ þyder eirneñ Endurnyung Lyſdagaſa/ad Madur þuoe ſig ſialpur/þad er/Take ſig vara þyrer Syndeñe.

NV vegna þeſſ miſn Sæl/ þu ert þu eigeñ og hreinſud j þiſnu Niarta/fyrer Tru rietta/ſo þuo nu ꝛ lyſta þiſnar Fætur/þui huor þueigeñ er(ſeiger Droſtin)hñ þarf ecke meira ad þuo en Fæturnar/þui hañ er allur hreiñ. Og ecke ert þu þordæmanlegt a þeim ſem j Jeſu Chriſto eru/huorier ecke epter holldenu helldur epter Andanum ganga. Þar j miſn Sæl/ þuo þu Fætur a þiſnum Læreſueinum/þad er/þitt Skilningar ſiſte þiñ Vilia/þiñ Hug ꝛ þancka/ ꝛ alla þiſna Lime. Þui j Sañleika eru þeſſa þiſns Niarta Þienarar og Þrælar/ſem

þína Skipungiora/ þeir þíns Holds Vilia/ævallt giort hafa. Sia/engenn Madur veit hvad opt hann fellur/ Þui sa hiñ Rietttlæte fellur sioslitum/og rís vpp aptur. Psam. 19. Þar þyrer skalltu þuo þa/ So ad þeir vpp hiedan j And anum gange/suo sem þeir hafa hingad til Holldenu þionad. Þui hafer þu lied ædur þína Limu z Lidu/til ad þiona Óhreinleikanum/ fra eirnre Synd j ad ra/þa gief þa nu z lia til ad þiona Rietttlætenu/so þeir helger verde.

Nialpa mier Drottiñ/ad eg miff Niarka þuoe af allre Illsku/so eg holpenn verde. Læt mig hafa þad Vonda/enn hallast til þess Goda. Jer. 4. Rom. 12.

Vík mier líka mín Augu ad þuo/ad eg þaug geyme/so þaug skygnest ecke epter afarlegū onytum Lærdome/ helldur ad eg þín vpp til þín rætte/þu sem a Nimnum situr. Jæ/ so sem Þionarner sía a Nendur síña Drottna/z Ambattana Augu a Nendur sinna Madra/sier þad

ann

an Biargar z Naringar vanfande/ so lat mijn Augu avallt sia z hyrfa a þig minn DRottiñ/þangad til þu hialpar mier. Psalm. 119. Psalm. 124.

Drotten̄/ hneyg þu lijka mijn Eyru/ suo ad þaug heyre Ord þrra Nyegnu/ Þui þad Eyra ē Vnivsdunenst hlyder/mū byggia a medal peirra Nyegnu.

Gief mier eirnest/ad eg mijnar Nendr puoe/z mz Sakleyse hreinū hallde/ Lat mig þar breida vt þ̄ þa Fatæku/ og þar rietta ad þeim Þurftugu. Psalm. 24.

Lat mig asamt z mijnar Fatur þuo z venia þa a Veg Fridarens/ Lat mig ecke sitia j Rade peirra Ogudlegu/ og ecke ganga a Veige peirra Idranarlausu. Luc. 2. Psalm. 1.

Fotapuottures̄ þyder eirnest Brodurlegan Kiærleika/sem hylur piol da Syndanna.

HAfþ þu z vackt þar a/mijn Sal/ad Drottiñ hefur þetta þier til Fyrer-myndar giort/ so þu skyalder hūs Fot-

ſporum fylgia epter. Þier kalled mig Meiſtara ꝛ Herra (ſeiger hñ) Og þier ſeiged þad rietk/ þui eg er hañ. Og eþ eg er ydar Meiſtare ꝛ Herra/ hefe þuegied ydar Fætur/ þa ſkulu þier ꝛ eirnem þuo huor añars Fætur. Þetta Epter/ dæme hefe eg ydur giefed.

Sæl ertu miñ Sæl/ ſem þetta veiſt/ eþ þu þad giorer. Sia þar yrer til/ ad þu þuoer Fætr Neilagra/ ꝛ añeſt Naud þurfter þeirra. Læt þína Elſku vera o falſka/ ꝛ Kiærleikañ Hiartgroeñ.

Tak vakt a þeſſum ſiſduſtū Dogum ſem nu eru yfer oſſ komner/ ꝛ þeink hu ad Drottiñ ſagt hefur/ Ad a ſiſduſtum Dogum mūde Ranglæted yfer ganga/ ꝛ Kiærleikureñ vt ſlockna j margra Hiortum. Sia þu/ vier erum þeir/ yfer huoria þſſa Heims ende komeñ er/ þui fylg nu þínū Drottne epter/ ſo ſem æſtuo legt Barn/ ꝛ gack fram̄ j Kiærleikanū.

Læra mig Drottiñ miñ Jeſu eck: launa Illt med illu/ heldur Syndanna þiolda hylia med Kiærleikanum. Læt mig allum Stundū

eyrh

heyrelega Virding ſyna huorium Maſe/ z þyr re til Vilia vera ǿdrum. Lat mig hafa allt kapp a ad hafa ſambellde z eining Andans þyr er Band Fridarens/med allre Hoguærd z Ly teſæte.

Siotte Capitule

Huernen Drotten giorer ſin Forrada ra openberan. Giorer petro Amiñing/vm ſitt Optrauſt a ſtalþum ſier/Og þa adra Læ reſueina ægiætlega huggar og þeim kienner.

Math. 26. Mar. 14. Luc. 22. Joh. 14.

OG þa nu Jeſus hafde þtta ſa gt/ vard hñ hrelldur i Anda/ vitnade z ſagde. Sannlega ſannlega ſeige eg ydur/ad eitn af ydur ſem med mier fær Mat/mun mig forra da/Sem/ ad Hond þeſſ er mig ſuſſkur/ tekur i Fat med mier. Og Læreſueinar ner vrdu hryggver/z huor leit til añars og þeir voru huxande/vm huern haſi þ ſagde. Og þeir toku til ad ſpyriaſt þyr er ſin a mille/huor þad munde vera/og ſagde til Jeſum eitn epter añan/Herra

F vij er eg

er eg þ nokud? Enn hñ suarade/eirn af þeim tolp/sem Nendeñe j Fated med mi er tekur/mun mig forrada. Mañsins Sonur mun ad sonu fara/so sem skrif ad er vm hañ/En vei þeim Mañe/fyr er huorn Mañsins Sonur verdur suik-en. Betra vœre hñ ad sa Madur hef-de alldrei fœddur vered. Þa suarade Ju das (sa ed sueik hañ) og sagde/Er eg þ nockud Rabbi? Hñ sagde til hans/Þu sagder þad.

En þar var eirn af hans Lœresvein um/sem sat til Bordsins/ huorn ed Je-sus elskade/honum benke Simon Pet-rus/ad hañ spyrde Jesñ ad/huor sa vœ re vm huorn hñ hefde talad/af þui hñ la þa a Brioske Jesu. Og hñ sagde til Jesu/Herra/Nuor er sa. Jesus suara-de/Sa er hañ/ad huorium eg rietie vo-kuadan Braudbita/ Og þa hñ vokua de Brauded/ gaf hañ þad Judase Si-mons Syne Ischarioth/ Og epter þan Bita þor Andskotenn j hann.

Þa

Þa sagde Jesus til hans/ Nuad þu giorer/ þa gior þad snart. Enn eingen af þeim sem til Bordsins satu/ vissu til huors hann talade. Sumer atludu þad af þui ad Judas hafde Fiepyngiuna/ ad Jesus munde seigia honum/ kaup þ oss er þorf til Nattydardagsins / eda ad hann giæfe neckud Fatækum. Og þa hann hafde Bitann teked/ gieck hann strax ut og þa var Nott. Enn þa hann var vtgeingenn/ þa hofst upp Þræta þra a millum/ huor þeirra munde mestur hallden verda. Enn hann sagde til þeirra/ Ver alldleger Kongar Drottna/ og huorier Yfermaktena hafa/ þr kallast Nauduger Herrar/ Enn þier skulud ei so/ Heldur sa sem mestur er ydar a mille/ vere hann so sem minste/ z hinn ædste sem annar Þienare/ þui huor er meire sa s til Bordsins situr/ eda sa sm þionar? Er ecke suo/ ad hann sem vid Borded situr? Eg em a millum ydar sem sa er þionade/ enn þier eruð þeir/ huorier hia mier voru/ j minnu

Freistingum/og eg vil tileinka ydur Ri-
ke/so sem mier Fader hefur mier pad ein
kad/so pier skulud eta z drecka yfer mitt
Bord/ j minnu Riske/z sitia a Stolum/
dæmande folk Kynkuisler Israels.

En pa sagde Jesus/ Nu er Mannsins
Sonur Auglystur/og Gud er Auglystur
med honum/ Er nu Gud auglystur med
honum/ pa mun Gud auglysa hann j sial
fum sier/og snarlega mun hann auglysa
hann.

Sonakorn minn/eg em litla stund hia
ydur/pier leited/mig/ z liska sem eg sag
de Gydingum/ Huort eg fer/ pangad ku
nie pier ei ad komast. Og nu seige eg yd
ur/ Eitt nytt Bodord pa gief eg ydur/
ad pier elsked huor annan/liska so sem eg
elska ydur/ so skulu pier elskast jnnbyrdis
Og af pui peckia aller/ad pier erud mis
ner Læresueinar/ef pier hafed Kiærleik
an nokar a mille.

Simon Petrus seiger til hans/ Her-
ra/huort fer pu? Jesus suarade honum/
pang

þangad sem eg fer/mættu nu ad sísse ee
ke fylgia mier. Petur sagde til hans/
Herra/þui ma eg ecke nu fylgia þier/eg
vil setia mitt Líf vt fyrer þig. Jesus su
arade honū/Huad munttu setia þitt Líf
vt fyrer mig? Simon/Simon/Sia þu
Andskotenn hefur girnst/ad hann mætte
sællda ydur sem Hueite/Enn eg Lad þyr
er þier ad þínn Tru protnade ecke. Og
þa þegar þu snyst aptur/ þa styrk þu
Brædur þínar. Enn hann sagde til hans/
Herra/reidubwenn er eg med þier j Fiot
ur z Dauda ad ganga. Enn hann sagde/
Petre/ Eg seige þier/ad j Dag gelur
Hanenn ecke tuisuar/ædur enn þu hefur
þrisuar afneitad þui ad þu pecker mig.
Og hann sagde til peirra/Þa eg sende
ydur vt an Pungs eda Tosku eda Sko
fata/huort brast ydur þa neckud? Enn
peir sogdu/ alls eckert. Þa sagde hann
til peirra/Enn nu/huor ed Pung hef-
ur sa take hann/lyka z eirnenn Toskuna
z sa er ei hefur/selie hann Kyrtel sinn/

og kaupe Suerd/ Þuiad eg seige/ Þ hlyt ur a mier ad fullkomnast huad skrifad er. Nu er a medal Illuirkia reiknadur/ Þui huad ap mier skrifad er/ hefur nu Enda. En þeir sogdu/ Herra/ sia tuo Suerd eru hier/ Nu sagde þa til þeirra/ Þad er noog.

Eintaled

Drottenn er Hiartaña Ransakare/ ꝛ veit allt þyrr/ bæde huad Petrus ꝛ Judas mundu giøra hønum.

Lygg ad mín Sal/ huad þiñ Causnare talar med hrelldu Hiarta/ Eiñ af ydur mun suikia mig. O miñ Herra Jesu/ Nuad illt mun þínum Lærisueinū hapa orded vid þessa Rædu Nuad sorgbitner munu þr hafa lifed huer til añars? Miñ Causnare/ þu ert sa sem sier huad huled er/ ꝛ þecker vor Niærtu i giegnū/ Þu fornemur vorar Nuxaner/ ꝛ veist alla hlute þyrr eñ þr verda Þui þu ecke ad eins visser fra Vpphafe huor þig munde forrada/ Nelldur ꝛ eirn

enn

en ſaſtu fyrer þ hryggelega Fall Petri/ ꝛ ſagder honum fyrer/ad hañ munde þriſuar afneita þier.

Þañen ranſakar þu og þecker eirnen miñ Gud/ huort eg ſit eda ſtend vpp/ þa veiſtu þad. Þu ſier huad eg hugſa/ allt aþ Fiarlægd/ Huart eg geing eda ligg/þa ertu vmhuerþis mig/ꝛ ſier alla mina Vegu. Þuiad ſia/ Ecke er ſuo eitt Ord a miñe Tungu/ ad þu viter þ ecke Drottin allt ſamã. Þin Augu ſau mig/adr eñ eg v̄ ſkapadur/ꝛ aller mina er Dagar voru þa j þine Bok ſkripad̄ ꝛ koma attu/þa þegar eg var eingen.

Eg bid þig miñ Gud/ kieñ þu mier a valld ad giora þad huad þier þocknaſt/ Þui þu ert miñ Gud/ꝛ þin Ande fær̄ mig a rietta Veg/ Vijſa mier huoria Gotu eg ſkal ganga/ꝛ leid mig japnan med þinum Augū. Eſyr þu ꝛ ſtiorna minni Niarta/ꝛ lat mig ecke Villuſtigu rapa. Miñ Gud ꝛ Freſare/ranſaka mig/ꝛ reyn mitt Niarta/ Prופa mig

ꝛ rein huad eg meina/ꝛ huad eg horpe/ ꝛ huorf eg er a jllū Veige/ꝛ leid mig a Stig eilifs Lifs/ Am̄.Pf.123.ꝛ 139.

Vm pañ Lœresuein/sem Jesus Elskade.

EJef gaum ad/Sal mīn/peim Lœresueine/ sem vm Kuolldmaltīdena lm a Brioste Jesu/ sem var Johañes Gudspiallamadur/huorn Jesus hapde so kiœrañ/ad hann sagde honum huor sinn Forrœdare munde vera.

Sia pu til mīn Sal/ad pu siert riet tur Lœresueirn pīns Lausnara/ Tru pu a hans Napn/ꝛ elska hañ ap Niarta/ Pa muntu eirneñ a hīs Brioste huila ꝛ j hīs Fadme sofna. Pu munt j hīs Elsku stodug blīfa/ og hanns Nond mun pitt skiol avallt vera.

Drottiñ Jesu/Lœt pīna Elsku vera ꝛ eitt Fiall yfer mier/Legg pīna Vinstre Nond ynder mitt Hofud/og fadma mig med pīne hœgre Hende/Vmgyrdtu mig med pīne Giasku/ꝛ kryn mig med

pīne

piſſe Nad ſo ſem odrum Skylde. Lat mig ei hallda Vinſkap vid Veroldena Nelldur vid þig/þui Veralldareñar vinſkapur er Guds Fiandſkapur/Og huor Veralldareñar Vinur gioreſt/ſa gioreſt Guds Ovinur.

Herra Jeſu/miñ allra beſte Vinur/þu ert miñ z eg er þiñ/Lat mig iafnan ſtia vnder Skugga z Skiole þinar hægre Handar/ og lat þiff Ord z þijnar Nugganer vera Sæfleik mijns Hiarta.

Vm þad nya Bodord Drottins.

Ex Leym þu z eck e mijn Sal þui nyia Bodorde þijns Laufnara/ſem hann ſijnum Læreſueinum giefur/ſo þu þrieft aluarlega hallder/ſo ſeiger hañ/ Eitt nytt Bodord gief eg ydur/ ad þier ydur innbyrdis ſo elſked/ ſem eg ydur elſkad hefe/Par af munu Menn vita. z cf.

Sia þu mijn Sal/ Par eru oll Bodord þeſſ nya Teſtamentis/ ad vier ſkulum elſka huor annan jñbyrdis/ Ef ſo z

Cain/sem af þeim Wreckussa eirn var/ og drap sin Brodur. Huor sin Brodur elskar ecke/sa blyfr j Daudanum/z hu or sin Brodur hatar er eirn Manndrap are. Og þo neckur kune ad segia/ Eg elska Gud/ og hann hatar sin Naunga/ sa er eirn Lugare. Þui huor sin Brodr elskar ecke/þann hin sier/ huorneñ kann sa Gud ad elska hun hin sier ecke? 1. Joh. 4. Enn Kiærleikurenn hefur j sier þañe fal dar allar Dygder/ Jm/hin er Logmalsi ns vppfylling/þt Kiærleikurenn er Bid lundargodur z vingiarnlegur/er ecke me inbœgenn nie Illgiarn/vpphrokast ecke/ er ecke otierlegur/leitar ecke sins eigen legs Gagns/ verdr ecke vpp erfur/ hux ar ecke yllt/fagnar ecke yper Ranglæte nu/samfagnar Riettussenne/vmlyfr allt fruer ollu/vonar allt/lydur allt/og hef ur ecke endan 1. Cor 13.

Hialpa oss Drottin Jesu/ad vier ecke jnbyrdis reitu huor annan/so vier ei ver dum þortærder vor a mille/ Heldur veit

oss ad vier elskum hvor adan/ so vier bi
sjum j þier/ z þýn Elska sie fullkomen
j oss/ Lat oss og eirnest vorn Kiærleika
audsyna/ ei med Ordum/ edur Tungune
eirnre/ heldur z so med Verkonum/ z j
Raun z Sannleika/ so vort Lios lyse fyr
er Mønnonum/ og ad hvor Madur skil
ie/ ad vier sieum þýner Læresueinar.

Vm Andskotans Flærdar List/ hvern
Drottenn sigrad hefur/ og oss moote
honum stadfest/ og Bryniad.

SKoda hier Sael mýn/ sniduga Flæ-
rd þýns Ovinar Diofulsins/ z heyr
hvad Drottenn seiger til Petrum/ Andsko
kanum hefur vered hugur a þier/ ad hann
mætte sikta þig sem adad Hueite/ Enn
eg hefe beded fyrer þier/ so þýn Tru bil
ade ecke.

Jæa Sael mýn/ Andskotenn er Mann
drapare allt fra Vpphafe/ og hefur ei
stadfastur staded j Sannleikanum/ Af
þui ad Sannende eru ecke j honum. Þa
hann lygur/ talar hann af sialfum sier/ þui

Hañ er eirn Ligare/ z Lyeñar Fader/ Hañ er þiñ Sakarabere/ z Motstandare/ og geingur j kring sem greniande Leon/ leitande ad þeim hañ suelge. Hañ lætur ꝑ hañ sie Liossens Eingell/ og gagngeingur Verolldena. Hann viller Heimsins kringlu alla. Hañ tekur Guds Ord wr Mannanna Hiortum/ og sæer sijnu jllu Sæde þar j stadeñ aptur.

Þar fyrer mijn Sal/ vert vakande z vor vm þig/ þui þu hefur ecke einasta vid Hollð og Blood ad beriast/ helldur vid Magtʳ høpdingia Veralldareñar/ sem er vid þa jllsku Anda j Loptenu/ og þa sem j Veralldareñar Myrkrum drottna. Þar fyrer skaltu jklædast Herskrwda DRottins/ so þu standest Diofulsins æræser slægar. Staftu honum slodug a moote j Truñe/ so flyr hañ fra þier. Drottiñ straffe þig Satan/ Drottiñ straffe þig/ sem þar til hefur sig openberad/ ad hñ þitt Riske og þijn Verk nidur briote. 1. Pet. 5. Jac. 4. Zach. 3.

Enn

Enn verku med glodu Hiarta mijn Saal/ ꝛ ottaſt ecke/ Þui hañ er wfskwf adur ſem þig aklagade Nott og Dag/ Sia/Drottiñ Jeſus hefur þ þi⁹ beded ad þijn Tru ſkyllde ecke bila. Drotten hefur hñ yperuned/ ꝛ ſkeinkt þier Sig ureñ. Sa ſame Drottiñ er efi nu til Gu ds hægre Handar/ ꝛ bidur þ þier. Ro.8

Herra Jeſu Chriſte / ſem ert minn Gud ap enlega/ Eg true ad ſœñu a þig / enn hialpa þu minne Vantru / Lœt hañ riukanda Hør/ecke j mier ſlœckna/ ꝛ hañ veyka Reyrlegg ecke brotna Medtak þu mig Veykkruadañ / ꝛ leid mig ſem Vngbarn/og ſtyrk þu mijna Tru/og hap ei þ̃ na Hønd ap mier/Stadfeſtu mig hia þier/ ſuo eingeñ nae mier vr þijnum Høndum. Miñ Frelſare/þu munt(eg veit viſſelega) þad vardve ita/ſm̃ þu hefur mier tiltruad/ allt til þeſſ Dags/Þui þad er Vilie þijna Fødurs / ad þu ecke miſſer neinn ap heim hann þier giefed hefure Styrk þu mig Gud miñ/og verunda lapnan þyrer þeim vonda Diœple/ad hañ þyrer ønguann Stig nie Gøtu nœe til mijn/ og ønguum ſm̃ Vilia edur Æbellde þram̃ vid mig kome. Þu ert Mœrtugur þa Gudhrœddu þra Freiſtinge unne ad leyſa.

Drottiñ miñ Jeſu/ſem trur ꝛ Sañordur ert og lœtur ønguañ preiſtaſt yper ſitt Megn þrañ

Lat mijnar Freistingar ecke þyngre verda/ en þad þu giefser mier Krapt vnder þeim ad ryfsa/ Amen.

Siounde Capitule.

Stutt Yferskerd þess 14. 15. ꝛ 16. Cap. S. Johannis/ sem var Herrans Jesu predikun/ næsta merkeleg þyrer hans Lærisueinum høpd/ adur hann gieck til Fiallsins Oliueti.

Og hann sagde til sina Læresueina/ Nryggest ecke ydar Hiarta/ True þier a Gud/ þa true þier a mig. I mijns Fodurs Hwse eru margar Vistar verur/ Enn ef ei so være þa segda eg/ ad eg fara ad tilbwa ydur Stad. Og eg þer hiedan ad tilbwa ydur stad/ þa vil eg þo aptr koma/ ꝛ taka yd ur til mijns sialfs/ so þier sieud þar sem eg er/ ꝛ huort eg fer þad vite þier/ ꝛ Vegenn vite þier.

Thomas sagde til hans/ Herra vier vitum ei huort þu fer/ ꝛ huorneñ meigum vier þa Veigen vita. Jesus sagde til hans/ Eg em Vegurenn/ Sannleikur-

enn ꝛ

en ꝛ Lifed. Engen kiemſt til Fodurs ſins neina pyrer mig. Ef pier pecked mig/pa pecke pier ꝛ mig Fodur. Og nu hiedan j fra pa pecke pier han/ ꝛ haf ed ſied han.

Philippus ſagde til hans/Herra/Syn oss Fadureñ/pa næger oss. Jeſus ſagde til hans/So leinge er eg hia ydur/ꝛ pu pecker mig eiger Philippe/huer mig ſia ſier oc Fodureñ/ Og huorneñ ſeiger pu pa: Syn oss Fodureñ. Truer pu ei ge ad eg em med Fodurnum/ꝛ Fadereñ med mier? Paug Ord eg tala til ydar/ paug tala eg ei af ſialfum mier. Fadereñ ſa ſem med mier byr/han giorer pau Verk. Trued mier/ad eg er med Fodurnum/ ꝛ Fadereñ er med mer/Ef ei af ars/ pa trued mier po fyrer Verkana ſakar.

Sannlega sannlega ſeige eg ydur/ Huer han truer a mig/ſa mun giora paug Verk ſ eg giore/han mun ꝛ giora þeſſum meire/ Puiad eg fer til mins Fod-

urs. Og huors þier bidied Fodurenn j minnu Nafne/ þad vil eg giora/so ad Fadereſt dyrkeſt j Synenum.

Ef þier elſked mig/ þa hallded minn Bodord/Og eg mun bidia Fodureſt/ad hafi giefe ydur annan Huggara/þan er blyfur med ydur æfenlega/þan Sanle iks Anda/huorn Heimureſt fær ecke mz teked/þui hann ſier hann eige / og decker hann eige/Efi þier decked hann/þui hann er hia ydur. Eg mun vera med ydur/ Eige læt eg ydur Fodurlauſa/ Eg ki em til ydar.

Jtlan ſkams tijma þa mun Heimur eſt ecke ſia mig/enn þier ſkulud ſia mig/ þuiad eg life/og þier munud z lifa. A þeim Deige kieñe þier/ad eg er med Fo durnum/og Fadereſt med mier/og eg mz ydur.

Huor hann hefur minn Bodord/z hell dur þaug/hñ er ſa ſem mig elſkar. Og huor hann elſkar mig/hann elſkaſt af mi num Fodur/ og eg mun elſka hann z eg

mun

mun openbera mig þyrer honum.

Þa sagde Judas (ecke Jscharioth) til hans/ Herra/ Huad er þad/ ad þu vilt openbera þig þyrer oss/ eñ ecke fyrer Heimenum? Jesus suarade ꝛ sagde til hñs Huor hñ elskar mig/ sa vardueiter mīn Ord/ og miñ Fader mun elska hñ/ ꝛ vid munum til hñs koma/ ꝛ j hia hñm Vistarueru giora. Eñ huor hann elskar ei ge mig/ sa vardueiter eige mīn Ord. Og þad Ord þier heyred er ei mitt/ helldur Fodursins þess sem mig sende. Þetta sagda eg ydur/ med þui eg var hia ydur. Enn Huggarenn hinn Heilage Andi/ þañ er miñ Fader mun senda ydur j mīn nu Nafne/ hañ sialfur mun kienna ydur alla Hlute/ og minna ydur a allt huad eg sagda ydur.

Miñ Frid læt eg hia ydur/ miñ Frid gief eg ydur. Ei so sem Heimurenn gief ur þa gief eg ydur. Ydart Hiarta hryggest ei nie skelfest. Þier heyrdud þad eg sagda ydur/ Eg fer burt/ og kem til

ydar aptur. Ef þier elſkudud mig/ þa gledduſt þier vid þad/ad eg ſagda/ Eg fer til Fodurſins/ Þuiad Fadereñ er mr meire. Og nu ſagda eg your þad fyrr eñ þ ſkier/ſo ad þier trued þa þ er ſkied.

Nier epter mun eg ei tala margt til yd ar/ Þui Nøſdinge þeſſa Heims kiemur og med mig hefur hañ eckert/ Helldur þ ad Heimureñ vite/ þ eg elſka Fodureñ/ og/ þad eg giore/ ſo ſem Fadereñ hefur mier boded. Stondum vpp z gongū hie dan. Joh. 15.

Eg em ſañtur Wīnvidur/ z miñ Fad er er Wīngards Matureñ. Huorn Ku iſt a mier ſ ad ei bærer Auext/ mun hñ apkuiſta. Og huorn þañ ſm Avext fœ rer/ mun hañ hremſa/ ſo ad hñ bære me ire Avext. Þier erud nu hreiner fyrer ſaker þeſſ Ords ſm eg talade vid ydur. Wlyfed i mier/ z eg med ydur. Liſka ſem Wīnkuiſtureñ fær ecke bært Avext ap ſialfum ſier/ nema hñ ſie a Wīnuidartr. tenu/ So eige helldur þier/ nema þier bl yfed a mier.

Eg

Eg em Vijnuidartried/eñ þier Vijn
vidarkuijsterner. Nuor hñ bliffur j mier
og eg med honum/sa færer mykefi Avø
xt. Þuiad ann mijn fae þier eckert gio
rt. Nuor sa ei bliffur j mier/hañ er wt
kastadur/sem annar Vijnkuistur/t vpp
þornar/og þeir samanlesa þa/og kasta
a Eld og breña. Nu ef þier bliffed j
mier/t mijn Ord bliffa j ydur/bidied þa
huors þier vilied/ og þad skal ydur veit
ast/Þar med verdur miñ Fader dyrkad
ur/ ad þier færed mykefi Avøxt t ver
ed mijner Læresueinar

So sem elskade mig miñ Fader/lijka
so elska eg ydur/Bliffed j miñe æstsemd
Ef þier vardueited mijn Bodorð/þa bliff
e þier j miñe æstsemd/lijka sem eg va
rdueitte mijns Fødurs Bodord/t eg bli
ff j hañs æstsemd. Þetta tala eg þui
til ydar/ad miñ Fognudur bliffe hiá yd
ur/og ydar-Fognudur vppfyllest. Þad
er mitt Bodord/ ad þier elskest ydar a
millum/so sem eg elskade ydur.

Gvijs Ein

Enginn hefur meire æstsemd enn so/ ad hann setur sitt Lijf vt fyr' sijna Vine. Pier erud mijner Viner/ef pier giored pad eg byd ydur. Nu kalla eg yd ur ecke Pienara/Puiad Pionenn veit ei af pui/huad Herran giorer. Enn ydur seige eg Vine. Puiad allt huad eg heyr da af mijnum Fodur/pad hefe eg kunn giort ydur. Eige vtuoldu pier mig/hell dur hefe eg vtvaled ydur/og eg skickade ydur/ ad pier ganged og færed Avoxt/ so ad ydar Avoxtur blijfe til pess/ad hu ers pier bidied Fodurenn j mijnu Nafne pad giefe hann ydur.

Pad byd eg ydur/ad pier elsked huor annann. Ef Heimurenn hatar ydur pa vi ted/hann hefur mig fyrre hatad enn yd ur. Ef pier værud af pessum Heime/ pa elskade Heimurenn huad hans være. En med pui pier erud ecke af Pessum Heime helldur vtualda eg ydur af Heimenum/ fyrer pad hatar ydur Heimurenn. Minn est a mijn Ord er eg sagda/ Pionenn er

ecke

ecke meire sijnum Herra/Ef þr hafa opsokt mig/þa munu þeir ydur opsakia eirneſ/Nafe þeir geymt mijn Ord/þa munu þeir og geyma ydar Ord.

Eñ allt þetta munu þeir giora ydur/ fyrer mijns Nafns saker/þui þeir þeck ia ecke hañ/þañ er mig sende. Ef eg være ei komeñ z hefde ei sagt þeim þ/ þa hefdu þeir ongua Synd/Nu hafa þeir ecke/ huar þeir vernde sijna Synd med. Nuor sem mig hatar/sa hatar z miñ Fodur. Ef eg hefda ei giort þau Verk a medal þeirra sem eingeñ hefur annar giort/þa hefdu þeir ongua Synd/Eñ nu hafa þeir sied þaug/z hata þo bæde mig z miñ Fodur/Helldur þad su Maalsgrein sem skrifud er j þeirra Loginaale vppfylleſt. Fyrer eckert hofdu þeir mig ad Hatre.

Eñ þa sa Nuggareſi kiemur sem eg mun senda ydur af mijnum Fodur/ sem er Sañleiks Ande/huor af Fodurnum frafligeingur/hann mun bera Vitne af

mier/ Þui þier hafed j Vpphafe hia mier vered. Joh. 16.

Eſi allt þetta hefe eg talad til ydar/ ſo ad þier hneyxlesſt ecke. Þuiad þr munu forboda ydur. Og ſa Tijme kiemur ad huor ydur lijſlætur/ hñ meinar ſig gi ora þægt Verk Gude. Og þetta giora þeir ydur/ þuiad þeir þeckia huorke Fod ureñ nie mig. Eſi þetta tala eg þui til ydar/ ad nær ſu Stund kiemur/ þa ſkulu þier miñaſt þar a/ ad eg ſagda ydur þ. Eſi þetta ſagda eg ydur ecke j Vppha fe/ þui eg var hia ydur.

Og nu fer eg til hans ſem mig ſende/ z eingeſi yd" ſpyr mig ad/ huert fer þu? Heldur af þui eg talade þetta til ydar? þa vppfyllteſt ydar Hiarta af Hrygd. Enn eg ſeige ydur þo Sañleikañ/ Þad batar ydur ad eg fare hiedan/ Þui ef ad eg þer ecke j burt/ þa kiemur ei Huggareſi til ydar/ Enn ef eg þer hiedañ/ þa mun eg ſenda hañ til ydar. Og þa hñ kiemur/ ſtraffar hañ Heimeñ fyrer Synndena/ z fyrer Riettlæted/ z fyrer Dom

eñ/Fyrer Syndena/þui þeir trua ecke a mig / Enn fyrer Rietflæted/þui eg fer til Fodurſins/z þadan af ſiae þier mig ei. Enn fyrer Domeñ/Þuiad þeſſa Heims Hofdinge er dæmdur.

Eg hefe margt ad ſeigia ydur/enn þier þaed ei allt ad ſiñe þad bored. Nær ad kiemur ſa Sañleiks Ande/þa mun hañ kieña ydur allañ Sañleik/þuiad ei tekur hañ af ſialfum ſier/Helldur huad hann heyrde þad talar hann/og huad okomed er/þ kuñgiorer hñ ydur. Hann ſame mun auglyſa mig/þuiad af mínu mun hañ þ taka z kuñgiora ydur.

Vm lñſteñ tíma munu þier ei ſia mig Og eñ aptur vm lñſteñ Tíma munu þier ſia mig/Þuiad eg fer til Fodurſins. Þa ſøgdu hans Læreſueinar ſín a mille/Huad er þad hañ ſagde oſſ/Vm lñſteñ tíma þa munu þier ei ſia mig/z enn aptur vm lñſtenn Tíma munu þier ſia mig/þuiad eg fer til Fodurſins / Huad er þad hañ ſeiger/Vtan lñſtels Tímar

Vær vitum ei huad hann seiger? Þa fornam Jesus/ad þeir villdu spyria hann ad og sagde til þeirra/ Þier spyrred ad þui ydar a mille/ad eg sagda/Vm litla tijma þa munu þier ei sia mig/ og þa enn aptur vm litla tijma munu þier sia mig Sannlega sannlega seige eg ydur/ Þier munud græta og syrgia/enn Heimurenn mun fagna. Þier verded hryggver/ enn ydar Nrygd mun snuast j Fognud.

Konan nær hun skal føda/ þa hefur hun Nrygd/þuiad hennar Stund er kommen/En þa hun hefur Barned født/minnest hun ecke þess Narmkuælis leingur/þ Fagnadar saker/þuiad Madur er j Heimenn boren. Þier hafed nu Nrygd/enn eg skal sia ydur aptur/ og ydar Niarta skal fagna/og ydar Fognud skal eingen af ydur taka/ Og a þeim Deige munu þier mig einskis spyria.

Sannlega sannlega seige eg ydur/ Hvers þier bidied Fodurenn j minnu Nafne/ þad mun hann giefa ydur/ Ningad til

hafe

hafe þier einskis beded j mīnu Nafne/ Bidied/þa munu þier medtaka/so ad yd ar Fognudur fullkomnest.

Þetta hef eg talad j Ordskuidum til ydar. Sa Tīme kiemur/ad eg tala ei j Ordskuidum til ydar/ helldur kunngiøre eg ydur berlega aþ mīnum Fodur. A þeim Tīma munu þier bidia j Mīnu Nafne. Og ei seige eg ydur/ad eg mūe bidia Fodurenn þ ydr/þuiad sialfr Fader enn elskar ydr/aþ þui þier elskudud mig og trudud þ eg sie af Gude vtgeingenn. Eg em af Fodurnū vtgeingenn/ z komen j þennann Heim/ z eg forlæt aptur þennan Heim/z fer til Fodurfins.

Nans Lærisueinar seigia þa til hans/ Sia/nu talar þu berlega/ z mæler eng ua Ordskuidu/Nu vitum vier/ad þu ve ist alla Hlute/z þarft ei þess vid ad nok kur spyrie þig/ Fyrer þad truum vier/ ad þu siert af Gude vtgeingenn.

Jesus suarade þm/Nu true þier. Sia ed/Su Stund kiemur/ og er nu þegar

komen̄/ad þier kuistreſt j sundur/ huor til sīa/z lmfed mig einsamañ/ Enn eg er þo ei einsamañ/þuiad Fadereñ er mz mier. Þetta tala eg þui til yoar/ad þier hefoud Frid j mier. I Heimenum hafe þier Normung/en̄ vered þo Hughrauſt er/þuiad eg hefe yferunnied Heimenn̄.

Eintaled

SKoda nu Sal mīn/allt huad hier er skrifad/ Þuiad allt er þad skrifad oss til Lærdoms. og Aminingar/Ad vier fyrer Þolenmæde z Huggun Ritningaña hefdum Vonena. Rom. 15.

O þu allra kiæraſte Herra Jesu Christe/sañlega eru þīn Ord (sem þu hefer talad) Ande z Sañleika. Þad sieck S. Þetur ad skyni a/þa hñ sagde/Þu hefur Ord eilīfs Lifs. Slīkt hid sama mz kiendu þeir Þionar Hofdingiaña sīn̄ sender voru til ad fanga þig/þa þeir sagdu/ Alldrei hefur nockur Madur so talad sīn̄

að/sem þesse Madur. Joh. 7.

Minn Gud/þu mǽtasste Mǽlsku Meistare/þíñ Rǽda er hrein/þíñ Ord eru sǽtare eñ Hunang/þñ sem þig elska. Þínar Varer eru s̄ driwpande Hũangs seimur. Hunang z Miolk̄ er vnder þínum Tungurooſum. Þíñ Predikũ er sǽtare eñ Hunang/ og þínar Varer sǽtare eñ Hũangs seimur. Huor smack̄ar þar að/hñ þyſter þar epter ja fnaſt.

Vidurkienn þu míñ Sal/Rǽd þíns Frelſara/s̄ ſíñ Ord ſo ríkuglega giefz med fiolda þeirra ſem þaug þramflytia Ecke er þad Tungumǽl/ j huoriu ei heyreſt hans Rauſt. Hans Ord vfbreidaſt vm oll Lond/z hñs Rǽda til Heims ſins Enda. Ja Sal míñ/þad er Rauſt þíns Vinar/s̄ kallar z ſeiger/Staſt vpp Vñuſta/míñ mǽta/kom hier Ja/Drottiñ Jeſu/Þad er þíñ Rauſt/vm huoria þu hefur ſagt/huer ydr heyrer hañ heyrer mig. Drottiñ miñ Gud Nier er eg/z eg hefe med Maria þ Go-

da ad mier leked/ z sit til þiña Foota /z hlyde a þijna Rædu. Miſi Frelſare/op na þu mijn Eyru/ad eg heyre z skilie. Læt mig ei ohlydeñ vera/ nie til Baka ad ganga. Gief mier hlyded Niarta/z vppvek mijn Eyru/ ad eg heyre til z hl-uſte ſem goodur Læreſueirn. Miñ Frelſ are/ tilbw þu mitt Niarta med Heilogū Anda þijnum/ſo þad goodur Akur gio reſt/ j huorium þad heilſuſama Sæde þijns Ords ſtadar neme/og Avext god-an bære.

So ſian nu til/mijn Sæl/ad þu hall der faſt a þui heilſuſama Orde ſem þu hefur af Drottne þeinged/z fordaſt Fa ls Lærdoma/ſem ecke er aſiad eñ Mann aña Setningar. Fordaſt þu þa ſem ſia lfer ſmijda ſier Kieñingar/ ſnua Eyrū fra Sañleikanum/ z ſnuaſt ad lognum Dæmeſogum. Samlaga þig ecke þeim ſem ſitia fyrer ſijnū Kieñefedrū j Sám kundu ſijn Guds Folk/ heyra Guds Ord eñ breyta þar ecke epter/ Helldur blyſt-

ra ept-

ra epter þeim/ z dæma þa j mørgu/ z ſa ſamt j ſiñe Agirnd/ huoria Gud mſi ſtraffa a ſſinum tſma/ z þeim med hræſnorum Laun giefa.

Drottiñ mſi Jeſu Chriſte/ Lat mig avalle heyra þuna Rauſt / Þui hun er harla þøgur. Lat mig vera Saudarkind j þynu Haglende/ Þuiad þad er mon Huggun j miñe epſtu Neyd/ ad þitt Ord mune næra mitt Hiarta. Jaa/ hep de þitt heilaga Ord ecke myn Huggun vered/ þa være eg nu þorgeingeñ j miñe Neyd z Angiſt. Taf er bitt Sañleika Ord vr mynū Munne/ þt þ tt Ord er mynū Muſe ſætara eñ Hunang. Lat þyna Hægre Hønd leida mig j nidiu Hiuſe/ og ad eg mig jafnañ reide vppa þitt Heilaga Ord/ og ad eg þad vardueite j mynu Hiarta/ ſo eg ſyndge ecke j mote þier. Drottinn miñ/ eg gledſt og þagna yþer þynu Orde/ ſm vþer er myklu Herrange goodu. Þui Ord Drottiñs er ecke vtan Sannleikureñ. Vona þu a hanns Ord/ myn Saal/ þui þad er obrygdullt/ z huad hañ lofar/ þad helldur hañ. Ja/ Himen z Jørd munu þorganga/ eñ hñs Ord þorganga eige.

Drottiñ Jeſu/ vppnæ þu mitt Hiarta/ ſuo ſem þu gigrder þeirre Kuiñu Lydiu/ þa Paulus heñe aheyrande Predikade/ ſo eg þad heyre ſkilie z Rotteſte/ z þar epter breyte. Lat mitt Hiarta ecke vera ſm leikañ Port/ ſem ei kañ Lardomenum ad halda. Lat mig ei vera ſem gar

lausan Tilheyranda Ordsins hellzur ad eg mætte eirnen þar epter lifa og brevta. Vthell yz er mig Anda Sanleiksins/ og lwt vpp mgnum Skilningi/so eg þitt Ord heyrt/Rootzeste og Avøxtren þære i Holdenmæde.

Attunde Capitule

Vm þa Nuggunarsomu z Niarkmælegu Ban Drotrins.

EN þetta talade Jesus/ Og hooz vpp sin Augu til Himens/ z sagde/Fader/Stundenn er komen/ad þu auglyser Son en/so ad þin Sonur auglyse z þig. So sem þu gafst honū Vallde yfer ollu Holde/ad hann giefe þeim ollum/ er þu gaxst honum/eilift Lif. En þad er eilift Lif/ ad þeir vite þig einann sannan Gud vera/z þā þu vtsendr Jesū Christ

Eg auglyste þig a Jordu/z fullkomnade þad Verk sem þu fieckst mier ad gisra. Og nu auglys mig Fader/hia sialfum þier/medur þeirre Dyrd er eg hafde hia þier/adr enn Heimurenn var. Eg

hefe

hefe openberad Napn pitt hia Mannvnum/ peim er pu gaptt mier af Heimenum. Peir voru pinner/ z pu gaptt mier pa/ og peir geymdu pin Ord. Nu vita peir ad allt huad pu gafft mier sie af pier/ Pui paug Ord er pu gaptt mier/ pa gaf eg peim/ og peir hafa pau med teked/ og sannlega vidurkient/ pad eg er aft pier vtgengenn/ og peir trua pui ad pu sender mig.

Eg bid fyrer peim/ Eige bid eg fyr er Heimenum/ helldur fyrer peim/ huer ia pu gaptt mier/ pui peir eru pinner. Allt huad mitt er/ pad er pitt/ og huad pitt er/ pad er mitt/ og j peim er eg auglystur. Og eg er ei nu meir j Heimenū/ enn peir eru j Heimenum. Og eg kiem til pin/ Heilagur Fader/ geym pa j pinu Nafne/ hueria pu gafft mier/ ad hr sieu eitt/ so sem vid. A medan eg var hia peim j Heimenum/ pa geymde eg pa j pinu Nafne. Og hueria pu gaptt mier/ pa vardveitte eg/ z eingenn af peim

er glatadur/nema sa eiñ Glotunar So nur/So ad Ritningen vppfylleſt.

Eñ eg kiem til þñn/og þetta tala eg j Heimenum/so ad þeir hafe þiñ fullan Fognud/med hialfum sier. Eg gaf þm̃ þñn Ord/og Heimurenñ hatar þa/þuiad þeir eru ecke af Heimenum. Eg bid ecke ad þu taker þa aþ Heimenum/Helldur ad þu geymer þa fra illu. Þeir eru ei af Heimenum/so sem eg er ei af Heimenū/ Helga þu þa j þñnum Sañleik. Þñn Ord eru Sañleikur. Liſka sem þu send er mig j Heimenñ/so sende eg þa j Heimen/Fyrer þa helga eg hialfan mig/so ad þr sieu z heilager j Sañleikanum.

Eg bid ei einaſta þyrer þeim/helldur jaþnvel fyrer þeim sem trua mune a mig þyrer þeirra Ord/so ad þeir sieu all er eitt/So sem þu Fader ert medur mier/og eg medur þier/ ad þeir sieu og eitt medur ockur / so ad Heimurenñ true þad þu sender mig. Og þa Dyrd sem þu gaſt mier/þa giez eg þeim/ad þeir sieu z

eiñ

eitt so sem vid erum eitt/ z eg med peim/ og pu medur mier/ so ad peir sieu fullkomner j eitt/ og pad ad Heimurenn kienne ad pu sender mig/ z pad pu elskader pa so sem pu elskader mig.

Fader/ huoria er pu gafst mier/ pa vil eg ad huar sem eg er/ pa sieu peir med mier/ so peir siae mina Dyrd/ pa pu gaptst mier/ Puiad pu elskader mig fyrr en Heimurenn var skapadur. Riettlatasse Fader/ Heimurenn kiekier pig eige/ en eg pecke pig/ og pesser vita pad pu sender mig og pitt Nafn giorda eg peim kunnugt/ so ad su Astsemd/ med huorre pu elskader mig/ sie j peim z medur peim.

Eintaled

Sa par min Sal/ pad er su Vœn og Niartans Andvarpan/ sem Drottin pin Frelsare hefur a Deige sins Odls/ med sterku Kalle og Tarum fyrer pig Gude offrad/ z fyrer alla sem ha

ns Fader honum gieped hafde. Og ſſ se hans Bœn er ei ad eins Kiærleykans Verk/ so sem þa eirn Christeñ bidur fyr er odrum/ Helldur er hun eirneñ su rietta Fornfœring/ og eirn Partur af þui Friopœgingar-Offre/ sem Guds Reite stilit hefur/ z oss vid Gud forlykad/ Nu oria Bœn Jesus j Paradijs fyriate, z a Fiallenu Oliueti framfœrde/ eñ a Krossenum endade / og med huorre hann fyrer oss þramme stendur / hia Fodurnum eñ j Dag. Hier bidur ecke einsamall Mañdomureñ/ helldur z eirneñ Guddomureñ/ sem er su rietta Persona Jesus/ vor Medalgangare Gud z Madur/ sñ hefur lagt sig a millū Guds z vor Syndugra Maña/ Pess vegna/ nœr so langt og vydt Kraptur þessarar Bœnar/ sem Verolldeñ er ryd.

Lat þad nu vera þijna Huggun (mīn Sœl) Ad Jesus Christur er til Guds Hœgre Handar/ og bidur fyrer hier/ hñ er vor Tulkur hia Fodurnum/ z sa riet

te Kiest

ke Kieñemadur/ sem eilyfi r er/ Og þui er hans Kieñemansskapur eilyfur/ Nuar af hñ holpna giorer þa/ sem med hans Fulltinge til Guds kemast. Vertu nu glod af Hiarta mijn Sool/ j þijnum Drottne/ þui hñ hefur so vel beded fyrer þier/ sem þ sijnum Postulum þa nolægu z so fyrer ollum þeim/ sem fyrer Postul aña Ord z Kieñingar a hañ trua.

Drottin Jesu/ eg true þastlega a þijn Ord/ þad veistu/ og eg efast ecke/ ad þu muner/ Bænheyrdur verda/ Nuor þ eg true/ ad Gud mune mier vid Sastleikan halda/ so eg klyfe j þier/ z þuj mier/ z ad Fadereñ hafe þa Elsku a mier/ sem hñ hafde a þier/ þ Neimsins Upphaf/ fra huorre elsku eingeñ kañ mig slita.

Nañ hefur lika giefed mier rijkugle ga af sijnum Anda/ sem hañ hefur ef erfiotanlega vthellt yfer þig/ bad er Bantur minar Arfleifdar/ z ber Vitne mijnum Anda/ ad eg sie Guds Barn.

Jm/ eg veit eirnen/ ad eg mune ofen-

lega vera þar sem þu ert/ mun ẽ sia þ̃
na Dyrd/s þier þiñ Fader giefed hefr.

O Drottin Jesu/innsigla þu þessa Samui
skuñar støduga huggũ j minu hiarta/med Kr
apte þins heilaga Anda/ ad eg støduger þar
vid bliue/allt til enda/so ad eg æfenlega holp
en verde.

Þui kiem eg nu daglega fyrer þitt Auglit/
Drottin minn himneske Fader/og akalla þitt
Nafn/j Nafne þins kiæra Sonar mins Frel
sara / sem er minn æfenlegur Medalgangare/
og Arnadar Madur. Bæniheyr þu mig þ̃ sak
er Elsku þins kiæra Sonar/ẽ fyrer hans Bæ
na stad. Þui hann er sa þu japnan Bæniheyrer
hañ er sa sem þu hefur giefed heidingiana j
sijna Arfleifd/ ẽ Veralldareñar endа til Eign
ar. hann er sa þu hefur skipad oss ad hlyda.
Enn hann seiger vid oss. Sañlega/sañle
ga seige eg ydur. Huors þier biðied Fo
dvresi j minu Nafne/þad mun hann ve
ita ydur. Joh. 16.

J þessu Nafne kiem eg nu til þin/ ẽ stend
hier/ẽ bid þig/fyrer saker þins Kiærleika So
nar/og þier samlyka Sonar. J hans Nafne
Drottin Bæniheyr mig. O Drottin verr mier
Miskunsamur. Eg bid þig vegna bønar þins
hiartans kiæra Sõar/sm til þinar hægre hand
ar situr/hneyg þu þitt Eyra til min/ẽ heyr/

Last

Kast vpp þitt Auga og sia / Heyr þu mina Bon og Anduarpan/sia og alyt mig Nadar samlega j myns Frelsara Nafne/Amen.

Niunde Capitule

Huernen Drottin Jesus epter Lop songenn/gieck til Vidsmiǫrs Stallsins og huad hann a Veigenum talade vid syna Laresueina.

EG sem þeir hǫfdu Lopsongen sunged/ gieck Jesus ut epter vana/yfer vm Lækn Cedron til Stallsins Oliueti. Hans Læresueinar foru med honum. Hann sagde þa til þeirra / A þessare Nottu munu þier aller hneyxlast a mier/ þuiad skrifad stendur/ Eg mun sla Hyrder en/ z Sauder Hiardarenar munu tuistrast. Enn þa eg er vppriseñ/vil eg ganga vndan ydur j Galileam. Hann Petur andsuarade z sagde til Hans/Þo allir hneyxlest a þier/þa vil eg þo ecke hneyxlast a þier. Jesus sagde til Hans/ A þessare Nottu adur en Hanen gal

sulfsuar/muntu apreita mier þrisuar. Petur hañ talade þa eñ frekar/Ja/þo eg ætte ad deya med þier/ skylde eg ecke apneita þier/z sliskt hid sama sogdu all er Læresueinarner.

Þa kom Jesus j þañ Stad med þm sem kallast Gethsemane/ Þar var eirn Grasgardur/huar jñ ad Jesus gieck/z hans Læresueinar. Eñ Judas sem hañ forried j visse vel af þeim sama Stad/ Þui Jesus hafde opt verid þar med sin num Læresueinum. Þa sagde Jesus til þeirra/ Setred ydur hier nidur/medann eg geing burt þangad/z bidst þyier.

Eintalcd

Drottin kiesser oss/ad vera þacklatum/ þegar ad vier hofum medtekid Guds Lænn og Gæfur.

Lusta þu til/z legg j Mitte mitt Sal/huorneñ þiñ Lausnare/ad Kuolldmaltidenne endadre/gierer þacker/og Lof seiger sinnum Nimnesta Fodur. Eñ þesser Lofsonguar voru/sa

113. 114. 115. 116. 117. 128. Psalm.
Nuoria sex Psalma Gydingar voru va
ner ad lesa/huorn epter annan/vm Paa-
ska tijman/Einkū þa þeir hofdu Paas
kalambed eted.

Skoda nu mīn Sal/hid mykla Lift-
læte þijns Drottins/Pui þo hann være
Herra yfer allre Skiepnu/ liet hann sier
ecke minkun þikia med sijnum Læresuei-
num/Bordpsalmenn ad lesa/ɜ Matenn
eda Maltijdena ad packa. Og hier mꝫ
hefur hann þier Epterdæme giefed/ad þu
skuler hans Fotsporum fylgia. Þess vegna/Nuort sem þu etur eda dreckur/ eda
huad þu giorer med Ord og Verk/ þa
gior þad allt j Nafne Drottins Jesu/
til Dyrdar Gudi/og packa Gude Fodur
þyrer hann. 1. Pet. 2. 1. Cor. 10.

Og so opt sem þu yfer þijnum Bord-
um villt Lof giora Gude/þa þeink a þi
ta Epterdæme Drottins/ɜ muntu þess
Niarfanlegar þad giora. Bid þu ɜ pa
cka Gudemn aflæts/ ɜ hallt kostgiæfe

lega til Bænarefnar ollum peim j þessu Nwse eru/ so sem Drottin gierde vid sijna Læresueina. Þui eingesi tekur þad hann er ecke giefed/þui huad hefur þu þ þu hafer ei þeiged? Efn hafer þu þad þeiged/þui villtu þier hroosa/so sem þu hefder þ af sialfum þier til? 1. Cor. 4.

Min Himneske Fader/þu ert ad sonnu sa sem vor Hiertu oppfyller med sinne Fædslu/z miz Glede. Allra skiepna Augu vona a þig Drottin/z þu giefz þim þeirra Fædslu j hæfelegan tijma/ Þu oplætur þijna milldu Hond/z sedur all ar ifande Skiepnur med þine Blessan Þs. 145. Nær þu giefur þa safna þær/ z nær þu þijna Hond opp lætur/þa verda þær mettar. Þsalm. 104.

Blessa þu z metta mig eirnen/O Drottin min/og alla þa j mijnum Nwsum eru/ Þa vil eg æfenlega færa þier Offur mina Bæra/og packa þier fyrer allt þad þu hefur giefed mier. Eg vil þitt Nafn lofa z prijsa/þad frekast eg kann

og

og ma/þo ertu eñ meire z œdre/Eg vil þrïsa þig af ollum Mœtte/og ei vpp gi efa/z þo fœ eg ei vpp taled til fulls þes na Giœsku/so er hun omœlanleg/ Amẽ.

Drottin tekur sïnum Lœresueinum vara þyrer þeirre Hneyxlan/ap hans pynu.

Af þessare Nott(sagder þu)munu þier aller hneyxlast a mier. Þui þu visse er vel(DRDttin) ad Þetur munde þier apneita/og aller Lœresueinar þig þorlœ ta. Þui þu varst settur j Zion/til eins Hyrningar Hornsteins/ z til Hneyxlun ar Hellu/til Snoru z palls Jerusalem Borgar mesium / Og marger af þeim hafa reked sig a þig/eru j sundur falln er/j Snoruñe þaster z fangner ordner. Þui þu varst nœsta osynelegur œ ad lïf ta/hia odru Folke/z þu varst sa forsin adaste/z mest ovirdur/ fullur Sorgar z Sinkleika. Þu varst so Forakkadr/ad Meñ byrgdu sig þyrer þier / þui hafa þeir ecke sïnt þier. Esa. 53.

Jæ/Drottin Jesu/so hneyxlast marger a þier eñ j Dag/ suo ad þu ert þad Teikn/sem miog er j mote mællt/aþ oll um heim þitt Nafn þeckia ecke. Þeir hneyxlast a þiñe Personu/ z mæla a mote þrinum Kieñingum/ þeir hneyxla sig a þiñe Þrinu/z steyta sig a þrinū Dauda. Eñ þu ert sañur Gud/z sañr Madur j eirne Personu/þui gieta þeir ei triu ad. Þu bodar z veiter Syndaña fyrergiefning aþ þiñe skiærre Mand/eñ þr vilia hana med sinne Forþienustu hafa. Þu villt þeir skule þitt Ok z þiñ Kross epter þier bera / Eñ þeir fylgia vellyst ingum þessarar Veralldar/ z forsaka so þitt sæta Ok.

Eñ mier ertu riettur z sañur Grund volls Steirn/ DRottin minn Jesu/eirn stodugur Hyrningar steirn/ sem ævallt riettur er/ A þig truer mīn Sal/z treyst fer j Lifsens z Daudanum. Þar þ mun eg alldrei til Skamar verda. Gief mier þig riett ad þeckia/sañan Gud z sañan

Mañ

Mak/þig ad prijsa/þijn Ord ad læra/ skilia/og mier til Sæluhialpar ad bæra/ og mig aþ þiñe Þijnu ad hugga alla tyma/ z þitt Ok viliuglega ad draga þui sæll er sa sem ecke hneyxlast a þier. Amen. Mar. 11.

Sa riette Hirder Christus var sleig enn sinnar Giardar vegna.

ÞV varst ad sonu sa goode Hirder Drottin Jesu/ sa einka og ædste Hirder/ sa Vollouge Hirder/sem þijnum Saud um better/ og þa bæler sialfur/sem leitar þeirra eþ vantar/ og hefur þa vpp sem villast/þu sem þa særu læknar/z giæter þeirra Veyku/ verndar þa meftu z kosku/ og hefur rietteleg vinhyggiu fyrer þeim. Ezech. 34. Ebre. 13. 1. Pet. 5.

Enn huada Særum eru þad/ minn æginte Hirder/i þijnum Hondum? So erfu særdur i Nøsum þeirra sem þig elskudu/og þu hefur fyrer þijna Saude/ þitt Lijf lated. So hefur Drottin þin Gud plægad þig/med Siukdome/z all

ra vorra Syndū a þig hladed. Esa. 53.

Þu Suerd/ gior þig reidubwed(seiger Drottin Zebaoth)yfer min Nirder/ z yfer þann Mann mier nakōnastur er/ slæ þu Nirderenn/so mun Nirden tunstrast.

O min Drottin z min Nirder/ Nuad kiærar hefur þu þynar Saudakindur? Þu polder Suerd þyns Fødurs/ z leidst þaug Slog sem vier høfdū fortient/ Med þynum Venium erum vier læknader/ Negningenn liggur a þier/so vier hefdum Frideñ. Esa. 53

Min Drottin Jesu Christe/heilt þu mier jafnan i þynu Græna Naglende/ þina Heilsogu Orda/ z læt mig na fesku Vatne/þinar Nuggunar. Leita þu ad mier/þa eg villest i burtu/ og græd þu mig þa eg fæ Akomur/Læt mig avallt vera eirn af Saudum þyns Naglendis/ z þig min gooda Nirder riett ad þeckia/ og þine Reddu ad hlyda/frelsa þu mig ap þeim Neluisska Vlfe/Endurnyar þu z afenlega vernda minna Saal

z mitt

z mikit Lyf/til eilyfps Lyfs/Amen.

Vm Tuistran z Ofsokn Saudaña Drottins

MJn Herra Jesu/so sem þyner Cære sueinar tuistruduſt/ og flwdu/þa þu fangeñ varſt z bundeñ/sem þu þeim ad ur sagt hafder/So eru enn j Dag þeir sem a þig trua/ halldner sem Sauder/ sem onguan Hirder hafa. Vier erum so nær a oss komner/ sem þeir Miſstu/ z Daudanum vndergiepnu/ Vier erum Verolldeſte ad Siöarspegle ordner/ Englunum liſka og Moñonum/Vier erum Dærar halldner þiña vegna/ Vier eruin jafnnm sñ Beluan Veralldareſt ar/z Landhreinsunar Offur ollu Folke. Þiña vegna er oss slatrad Dageñ wt/ og erū halldner slatrunar Fie. Pſ. 44.

O Drotteſt minn Gud og Fader/ þu munt/ad soſtu þānu Folke ecke wtſkwfa z þyna Arfleifd ecke forlata/ þeſſ bidium vier Drotteſt. Hirtu oss ecke j þiſte Reide/z ei Plaga oss j þiſte Grimd/ so

þu þitt Folk ecke eydelegger. Vthell þt ſie Reide yper Neidingiana/ſm̃ þig ecke peckia/ z yþer þær Kynkuiſſler ſem þitt Nafn ecke akalla. Eſ̃ Myſkunn ou oſſ ſem erum Sauder þſ̃ns Naglends/ Þui þu verndar ſlæfrunar Fied / ſoſ̃ hiña veſalings Sauda/ Þo þu turſtrer þiñe Samkundu/ þa gietur þu haft ha na ſaman aptur/ z munt hana buara/ ſo ſem Nirdereñ ſſ̃na Niord/ ſo ad þſ̃n Niord verdur taleñ vt z ſſ̃. Oho/ fagn ed nu Saudakorn Nirderens (Jeſu Chriſti) z vered glader/ Þviad þier haþed dyggua Nirder/ Haſ̃ kaſ̃ ad deyda og ad liſþga aptur. Haſ̃ kaſ̃ ad ſæra z gr æda aptur. I ſiñe Reide ſærer haſ̃/ eſ̃ i ſiñe Nad myſkunar hſ̃ ſig yfer þa.

O Drottiñ Jeſu/ Þu allra Truaſte Nirder/ hamla Vlþenum, ſm̃ þſ̃na Niord vill ſundur ſliſta/ og beit þiñe Niord i Naduin, Halld oſſ ſaman/ z verndа oſſ ſem þiſ Augaſtein/ Og tak oſſ þſ̃na Niord vr vilegd peſſare/ inn i þad eilſ̃

ſa

fa Saudahws/ Amen.

Vm Gang Drottins yfer vm Lakeñ Cedron.

Þ Esse Lækur hafi reñur a mille Jerusalem z Fiallsins Olivueti/opan epter einum Dal / hefur Nafn feinged af Myrkre/og sin liklegt er af Dimu Vatne/eda vegna þess hann hefur ruñed i diupum Dal/z med Skoge vøxnum tueim meigeñ.

Nier hlytur þu Sal mijn ad lijta a Bak aptur i þad gamla Testamented/ til Kong Dauids/huor ed var Fyrermyndan Herrans Christi/þa hann af Achitophel sijnum ødsta Radgiafa z kiæra sta Vin forradeñ z sunkeñ var/z af sijnum eigeñ Syne fra Lande z Lydum vekeñ/ þa gieck hann eirneñ med sijnum Vinum z Fotgangande pienorum yfer vm þeñan myrkua eda suarta Læk Cedron/til þess Vidsmiers vidar Fiallsins sem almenk nefndest Olivueti. Hann gieck med allskonar Pijnu z Nygd/med skyl-

ou Andlike/ grier sarlega/ og bar vpp sijna Neyd fyrer Gude/ Bad z j moote Ackitophel/ esi gap sig þo audmiukliga vnder Guds nædugan vilia/ þolde Bol uan og Nædyrde Semei/ huor Dauid gryta villde/ z Blodhund kallade/ z ein Trulausan Mann/ vid huorium hann þa gde sem añad Lamb. 2. Sam. 15.

Sia mijn Sal/ þann sama Gang ge ingur hier þin Frelsare/ sa riette Israels Kongur/ z sa elskumadur Drottins og fullkomnar þessa Fyrermyndan/ j al lan mata/ Þar hann ap sijnum Cæresuei ne suiken var/ og af sialfs sijns Foulke til Dauda dreigenn. Mun þu þig Sal minna/ gleym ecke þessum hrygdar Gange Dauids og Herrans Christi/ Þui Chr istur er vndan geingenn/ þui hlytur þu ad fylgia honum epter.

O þu Mædkunsame Jesu Christe/ huad margan Nrygdargang a Madur Christenn fyrer Nendum/ j giegnū Freis tingar z Krossburd/ Sotter z Besolld/

Nung

Hungur og Anaud/ Smaan og Spott/ Jm/ i giegnum Neyd z Dauda/ fyrr en hũ komest þeñan Eymdardal Heimsins a enda/ ẽ so næsta diñur z þrasigur er.

Hialpa þu mier Drottenn Jesu Christe ad eg þolenmodur sie a mꝛnū Veige z i Lyfelætenu þier fylge/ so sem þinner Lærisueinar. Og þa eg geing i Myrk rasta Dal/ lat mier lysa Geysla þiñar Huggunar/ Fær mig þa aptur i Ljosed/ so eg mꝛna Lyst meige Æpenlega hafa a þinne Nad.

Drottenn mꝛtir Petur fyrer Oftrausti/ sem hann hefur a sialfum sier/ og seiger honum fyrer stꝛr hryggelega Fall.

HVer skallt u adgiæta/ mꝛn Sal/ hua ad mꝛg S. Petur/ og adrer treyste vppa sig/ Sia hier huad Holld z Blod gierer. Þui þa Drottenn liet a sier heyra huorsu ad aller þeir mundu a sier hneyxlast/ z ypergiefa sig/ þa lꝛ þad S. Petre þungt/ liska sem Jesus fryde honum so lytt/ byost þar fyrer til/ ad hann vilde fyr

I vꝛ rer

ter þa alla Herranum Christo/liꝛka vel j Daudanum þylgia/Og sliꝛkt sama so gdu aller Cæresueinarner. En litlu sijd ar þa afram̃ kom/ þa reyndust þeir j Neydenne/ so sem Niereñ reyneſt sijnum Vngum.

Þar af sier þu Sal mijn/huad miog vier meigum treyſtg vppa vort Holld og Blood. Saklega er Manſins Hiarta stollt/eñ þo blautt og hrætt/ huor kañ þar vm ad huxa? Stollt er þad a medan vel geingur/þui þad er ecke hægt ad temia edur stilla/ þad fylger sijnum eig eñ Vilia/z lætur sier ecke seigiaſt/ En ragt z blautt er þ þa illa geingur/j þui er ecke annad eñ Vꝛl z Volgur/þa reñ ur þ þyrer einu þioofande Laubblade/z ef mogulegt være j giegnū eiñ Jarnmur

En þu Drottin Jesu ert sa sem vor Hiortu grundar/og vor Nyru ransakar þu þecker oss alla/þu þarft ei vitna ad leita vm neirn. Enginn þecker sialfann sig/eñ fyrer þier erum vier aller oduld-

er.

er. Þu þecker mín Gotuſtíg/ z veitſt hu ad eg mun lœra gierſt edur ogiert / allt til Endadags. Greid þu Gotu mína eptter þínu Orde/ og lœt eckert Ranglæ fe drottna yfer mier/ leid mig j þínu Rettlæte / og lœt mig ecke falla j Synd a Synd ofan. Tak fra mier huad mier ſkadlegt er, og gief mier huad mig bata kann. Gief mier þad Hiarta ſem þig ott oſt, þad Sinne ſem þig elſke/ þad Vit og Skin/ſem vm þig huxe/ þaug Eyru ſem þier hlyde/ þau Augu ſem japnan a þig horfe. Eg bidel þier a Hendur j Dag z alla Tijma mína Sœl og Líf Eyn z Heyrn/ og oll Eirlningar vit/ z alla Sœlarefnar Krapta/ Ord og Gior der/ allt huad eg hefe j náa z ytra/ Minne z Sinne/ Tru z Trauſt / z alla Lífs z Sœlar ſtadfeſte/ fel eg j þína megtu ga Villda Hond/ verndu þu þad z vard veit Dag z Nætt/ huorn tíma z Augnablik/ hiedan j þra ad eilíſtu/ Amen.

Jvist Vm

Vm þann Grasgard Gethsemane sem þydest Vidsmiørs Pressa.

I Þessum stuifum / kom Jesus med sín/num Læresueinum/ til Vidsmiers Pressuñar/ Gethsemane/ j þann Aldingard sem þar var/ er þ hñ vilde forðast sína Pínu/ heldur að þr skylldu þss snarara síña hann. Þui hæde Judas z nalega huor Madur visse/ að hann var vanur optlega að vera j þessum Grasgarde/ j huorium hann eflaust opt hefur Bedest fyrer/ og sig til sinar Pínu bwed.

Nier skallfu athuga/ Sæl mín/ að þ er engenn Markleysa/ að Herran Christur er med sínū Læresueinū til Vidsmiers Pressuñar geingenn/ Þui þar med a sýnir Christur/ að hann ere hafe Vín þrwguna troded/ z eingenn af Folkenu medur honum. Þar var hann pressadur med Guds Reide/ z so þergdr vnder Byrde vorra Synda/ að hann sueittest Blodenu.

O Drottenn Jesu/ þu ert að sonu Kon

gur

gur allra Konga/og Drottin allra Dr
ottna/ef þu hefur þo troded Vijnþrw-
gu þrar hrædelegu Grimdar Reide Gu-
ds Fodurs. Þu ert sa riette Vijnuidar-
klase/sem Josua z Caleb af þui Fyrer
heitna Lande vt bæku/z so varstu press
adur z þergdur/ad Vatn z Blood rann
apr þijnū Lijkama. Þetta er sa edla Vi-
kue/s vor Hiorfu endurnærer z lijfgar
Endurnær þu mig Drottin med þijnū
Vokua/z dreif honum a mijna inæddu
Sæl/z lijfga hana med Lijfsins Vat
ne z hreinsa mig med þijnu Bloode.

Ef skallfu hier athuga/mijn Sæl/
ad so sem Drottin leidde sijna Læresuei
na til Vidsmiors Pressunnar/ so leider
hann opt z oskalldann sijn Born til Mot
lætis Pressu/ Kross z Motgangs/vnder
husrre Pressu þau so fergiast/ ad Ta
ra Lækerner ospart giorá ad reña.

Þar þyrer skallfu mijn Sæl hlydenn
vera/nær sem Drottenn setur þig j þessa
Pressuna/z leggur þig vnder þta Mot

gangs farg/epter ſijnum Radugū Vil ia/Þui þad mætte vita/ ad þad er þier fyrer beſtu. Jæa/Drottiñ Jeſu/So kre iſter þu vt miſinar Anduarpaner/ꝛ kieñ er mier ad bidia/So lætur þu mier leid aſt þetta forgeingelega Lijf/ꝛ langa ep ter þui eilijfa.

Giep þu mier Drottiñ/vnder þijnu Farge ꝛ piſſe Preſſu polenmodum ad ve ra/ꝛ þitt Ok viliuglega ad bera. Kieñ þu mier ad peckia/ad vier j Berølldueſſe Angiſt hliotum ad hafa/ꝛ giegnū ma rgbættadar Nørmungar hliotum vier j Guds Riſke ad ganga. Eñ þo þu mier Byrde a Herdar legger/þa hialpar þu mier ad bera hana/ Amen.

Vm þañ Grasgard/j huoriū Drottenn vard þangeſt.

HVørk er nu þinn Vñuſte geingenn Sæla mijn? Vid vilium leita ad hø num. Miñ kiæraſte/hañ er nu geingeñ vt j ſiñ Graſgard/Jæa/j eiñ Alldinga rd er hañ geingeñ/ad hañ ſkiemte ſier j

Graſ

Grasgardenū z plocke Liliurnar. Sia hier mīn Sal/ Eins z þīn Eynd vpp hopst j Alldengardenū Paradīssar/ So līkade Drottne sīna Þīnu j Grasgard enum ad vppkyria/so hū med sīnum Bl odugum Sueita afrekade þier Rwm z Vist j Paradīs.

Þad er z sumra Meining/ ad Kiesse mest Gydinga hafe matt þeßan Grasga rd/og hier lafed geyma sīkt Slætrunar Fie/til daglegra Fornþæringa. O Je, su Guds Son saña Guds Lamb/ Huor su viliuglega þu nalæger þig odrū slæ runar z fornfæringar Saudum? Þu vi lder ecke vanda þad odruuīs/enn lata sækia þig þangad j Grasgardesi. Þesse þinn Nrygdargardur er mier fagur All dengardur/og j þīnum Angyīargarde gledur sig mīn Sal/huar ad hun saf, nar Huggunar Blomstrum og Lilium Fagnadarens.

Haf þig til Vegar mīn Sal/z fylg þīnum Vīnusta/ Gack med þīnum Vī

 usta

usta til Vidsmiors Fiallsins/med þsnu Niarta/z arka j hñs Alldengarde/Nu gga þig med hñs Angist/z gled þig mꝛ hñs Nrygd/þui hañs Nrygd færer þier eilsfa Glede/z hañs Angist eilsst Ri-ettlæte.

Lattu DRDttest mit Sialu mśna j þsnu Vidarsmiors Garde optlega mit ast/og huxa vm þsna hrædelega heliar Þsnu z þitt Dauda strid/sier þar jste j Lsfe z Dauda ad hugsuala/Amen.

Drottin hlusser þeim veyku Læresuein-um/enn eoꝛ smed sier þria þa Hell stu j sinne Angist.

ÞEsser þrir voru/Petur/ Johañes z Jacob/þeir sem mdur a Fiallenu Ta bor hofdu sied þa Nimnesku Dyrd Her rans Christi/z hans dyrdarlega Vell-de/ z þa hañ Jairi Dotter aꝑ Dauda vakte. Þesser voru þeir hellstu Læresue inar/Petur sa hellste/Johañes sa kiær aste/sem med sinum Brodur Jacob na-ut Bonar sinar Modr Salome/ ad þeir

mættu

mættu ganga næst Herranum Christo/ eſi ecke j Veralldarefiar Nauegum/ſem þeir meintu/ heldur j Pijnuſie/ Ecke j Stundlegre Vellyſting/ heldur j Krosse og Motgange / ſo þeir ſig med Skijrn Drottens ſkijra liete/og hans Kaleik dr ycke/ hans Daudans Angiſt ꝛ mañleg añ Veikleik ſæe/ Eſi hina þa veykare voru af ſier/liet Drotteſi hia Gethſema ne bijda ꝛ huſlaſt/ þui þeir voru eſi þa veyker/Sorgbitner ꝛ Suefnþurþande.

O Drotteſi Jeſu/þu kallaſt med riet- tu daſamlegur / Þui oll Pijn Verk eru furduleg/ꝛ þu þer furdulega med Pijna Neilaga. Þa þu elſkar/þa agar þu/ꝛ Domureſi byriaſt a Pijnu Nwſe. Þeſſ Neilagre ſem Pijner eru / þeſſ meire er Motgangur. Þeſſ ſterkare ſem Trueſi er/ þeſſ vflugre er Freiſtingeſi Þeſſ kiær are þeir eru Christo/ Þſſ meire er Sorg eſi. Þui Pijner Neilogu eru Pijner Strij ds Kappar/ꝛ Christner Riddarar/ Þu ſetur þa j vnduerore Filkingu/ꝛ leggur

vppa þa þaug hellstu þyngsl af þínum Krosse. Ad sǫmu Drottenn Jesu/ þad er þitt Vilie/ ad þeir skule lijda med þier/ ǫ rieda þier til Vegsemdareñar vpphaf der verda/ ad þeir nǽst þier berest/ ǫ med þier þa dyrdareñar Koronu edlest.

Drottenn mitt Jesu/ þu þekker mig allra best og veist minn Vanmætt. Ǽp leggur þu mǽk/ ed vppa mig/ þa ertu trur og bregst ecke/ ǫ þu hialpar mier ad bera þad/ Legger þu mier lǽt/ ed vppa/ þa veistu samt/ ad ǽn þinar Hialpar kañ eg ecke ad bera þad. Minn Bud / lǽt mig ei þreitast yþer Megn þraū/ og ecke þramar/ eñ þyn Millde mier hialpar/ vnder ad rysa/ Aū.

Tijunde Capitule.

Vm þad Kualafulla Daudans stríd Jesu Christi/ hans grætlega Bæn/ ǫ Bloodugann Sueita/ a Vid smiþrs Fiallenu.

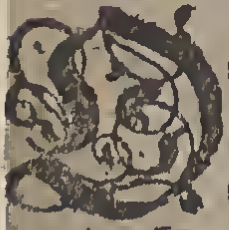

Ǽ Jesus took til sijn Petrum Johañem/ ǫ Jacobum/ þa tuo Sonu Zebedei/ og took til ad verda hryggur/ skialfa ǫ hrædelega ad

kuel

Fueliast/og sagde til peirra/Mijn Sal er hrygg allt j Daudan/Vered hier/og vaked med mier/Vidied so ad hier kall-

ed ecke j Freistne.

Og hañ gieck þra þeim / so sem vm eitt Steinsnar / fiell þrañ a sijna Asio-nu nidur a Jordu / og bad / ef mogulegt være / ad su Stund mætte hia lijda / Og sagde / Abba kiære Fader / Allt er þier mogulegt / Tak fra mier þeñan Kaleik Þo ecke huad eg vil / helldur huad þu villt. Og hañ kom aptur til sijna Lære sueina / og fann þa sofande / og sagde til Peturs / Simon sefur þu / Gastu ecke va kad eina Stund med mier / Vaked z bid ied / so ad þier falled ecke j Freistne / And eñ er reidubweñ / eñ Hollded er veykt.

J annad sinn gieck Jesus j burt / bad st þyrer og sagde / Fader minn / sie þad ecke mogulegt / ad þsse Kaleikur lijde hia mi er / nema eg drecke hann / þa verde þitt Vil ie. Og hann fañ þa enn sofande / Og þeirra Augu voru hladeñ af Suefne / z vissu ecke huoriu þeir suorudu honum. Og hañ liet þa vera / gieck burt z bad j þridia sinn somu Ord sem fyrr / Fader / vil

ier

ter þu so/þa tak þessan Kaleik fra mier Enn þo verde ecke minn Vilie/heldur þinn. Enn honum byrtest Engell af Himne sa ed styrkte hann. Og þar kom ad hann strydde vid Daudann/ z bad aakaf legar. Ein hans Sueitte var sem Blod dropar/og fiellu a Jordena.

Og hann stood vpp fra Bæneñe/kom til sinna Lærisueina/z fann þa sofande fyrer Nrygdar saker/og sagde til peirra Vilie þier sofa nu og huilast? Þui sofe þier? Þad nægest/ Staed/su Stund er komen/ad Mannsins Son mun seliast j Syndugra Hendur/Standed vpp z latum oss fara hiedan. Staed/sa ed mig suikur hann er nærre/Ein bidie þier/suo ad þier falled ecke j Freistne.

Eintaled.

Huada Merke sie til þess/ad Drottenn hafde vid Daudann og Helvitis Kuøl bareft j Grasgardenum.

Syred til allar Þioder (seiger Drotten ſ ſiñs Angiſt) ꝛ ſkoded miſna Nrelling/ þier ſ fraſſi hia ganged ꝛ athuged huort nockr Kuol er ſliſt/ ſm miſn Kuol/ ſu ſ mig ſpent hefr. Tre. 1.

Avui Drotten Jesu/ þu mæte Nialpar armaſt/ Nuada Maſſe være mr: ſa/ ſem þiſn beiſka Þiſna geingur ecke til Niarta? Ja miſn Gaml/ þad er vel ſatt/ ad þiſns Frelſara Kuol ꝛ Angiſt ſm hſi Hapde à Vidſmiors Fiallenu/ kañ engen rettelega ad hugleida/ auk helldur med Ord ad hapa. Ek þo vill hañ/ og þui hefur hſi lated hana vpp ſkrifa/ ad vier ſkulu þad leſa ꝛ þar vm huxa. Þar fyrer/ Gaml miſn/ gior þig reidubwna/ les hetta med Gaumgiæfne/ og lat þier til Niarta ganga hans Cyþſogu/ ꝛ þier ſ Miſſe ſetier þaug Audkienne/ ſem hſis Kuol ꝛ Angiſt audſyna/ huoria hann leid a þui Vidſmiors Fialle/ og eg vil nu vpp telia.

ꝛ Þad fyrſta Audkienne/ edur Mark til hſis Niartans Angiſtar/ eru þau hryg

gelegu Ord Gudspiallamañana/m̃ hu
vrium þr villdu hñs bitru Hiartans Þſ
nu vtmæla/ z ſeigia. Og hañ (Jeſus)
tok til ad verda hryggr/ tifra z kueliaſt.
Þar verdur ei med Ordum nær komeſt.
Þui þungt er hryggduum ad vera/ þyng-
ra ad ſkialfa og tytra/ Þad þyngſt ad
kueliaſt j Nug z Niarta. Drottiñ miñ
Jeſu/ Nuad hryggur varſtu miña Syn
da vegna? Nuorſu, tifrader þu fyrer þr
re grimñu Daudans Angiſt/ Og huerſu
kualdeſt þu j Nuga og a piñe Sælu/
fyrer grimdar Reide þſns Fødurs?
2 Þad añad Mark z Audkieñe til ha
ns Hiartans Þñnu/ voru þeſſe hñs eig
eñ Ord. Mín Sal er hrygg allt j Da
udan. Ach Drottiñ miñ Jeſu/ Helufſt-
is Bond læu a þier/ z Fiotrar Daud-
ans hafa Magt feinged yfer þier.
3 Þad þridia Mark z Audkieñe hier
til/ er þad hørmulega Kall/ z ſu ſærgræ
telega Bæn/ ſem hñ hafde j þrar reiſ-
ur/ ſeigiande. Abba miñ Fader/ allt er

insgulegt/ tak þessan Kaleik fra mier/
þo ei sem eg vil/helldur sem þu vilt.
O Drottin Jesu/Nuad vmhuxunarsam
leg eru þesse þijn Ord/þar þu oskader z
badst/sokum þess hrædelega Kuijda/ad
þin Nimneske Fader vilde med odru mo
te Mañkyned endurleysa/so þier hlyst
yrde. O þu allra helgasta Asiana/hu-
oria aller Englar tilbidia/Nuorsu lag
der þu þig nidur a Jordena/Nuorsu fol
nader þu ap Kusl z Angist? I huada
Eymd rakader þu?

4. Pad fiorda Mark og Audkieñe hier
til/er þad/Nafn stod so opt vpp af Bæ-
nesse/gieck so fra z til sijna Læresueina/
med storre Angist z Sorgarvijle/vitan-
de ei huad hñ skylde giora/gieck aptur
z fram fyrer Narme/gieck vpp z nidur/
langt z þuert vm Grasgardeñ j Suark
nattenu / þotte gott ad Læresueinarner
skylldu skrapa nockud/z vilde þar med
Nuggunar leita a sijke hrædelegre Kusl
og Angist/ og skipade þeim ad vaka og

bidia

Bidia/bar sig so hormulega / og leikade Nuſtdar/so sem eirn Daudsiukur Madur/leikar sier tiu eda tolf Nagenda a einum Deige/edur eirnre Stundu.

5 Pad fimta Mark og Audkieñe er þ Ad eirn Eingill aþ Himne kom nidur z styrkte hann. Oho/Sia par mijn Sal husrsu DRotten hepur sig lijfelæckad/ Skapareñ þiggur styrk aþ Skiepnuñe Herran aþ sijnum Pienara. Ad vijsu/ þa ertu nu mikle hæckar ordeñ enn Eingiarner. Og þijn Niarkans Angist var so stoor/ad þu gast ei leingur enn Nuggunar z Styrks vnder heñe stadest.

6 Pad siotta Mark z Audkieñe hans Angistar er petta/sem skripad stendur/ Hann hafe striidt vid Daudann. Drottinn Jesu/þu ert su Mind/sem snemmendis var epter ruñed/ z þeir Neluijtsku Nidar flyckiust vtan vm þig/ Diofulleñ mz sijnu Spiote/Daudeñ med sijnum Brodde/ z Loginaled med sijne Boluan/pesser sokiu ad þier/ z Neluijte villde suelgia þig i sig.

7 Pad siounda Mark z Audkiesse hans Angistar er / ad hans Sueite var s Bloddropar fallande a Jordena. Heyr pad z athuga mijn Sal/Soddan Dæme eru ecke skied þra Neimsins Vpphafe/Par var Nrygd yfer allt fram/Angist z Niartans Kuol ovmrædeleg/langkyþer allan Menskan edur Einglana Krapt z Mætt. I þessu hans Sueita hefur allur hins Mattur z Meigen slitest/hiadnad/z þornad/so sem þurt Leir kier/og hans Tunga hepur klemd verid vid hans Gom.

Eg held ad sosu/mijn Sal/ad þta sie nog Mark z Audkiesse til hins hrædelegu Niartans Kualar/sem hafi Gras gardenum polde fyrer oss. Boluader hliota þeir fortapudu Villumeñ ad vera/fyrer husrra Munn Disfulleñ hepur Þrjnu þijns Lausnara spottad/ z seigia latied/hun hafe ecke verid nema ad Yferuarpe/eñ eingeñ Aluara. Ef einum Frankum Mañe sutjdur/ þa nockur mis

tryg

frygger/ z eige vorkleſſer hans Veykleik a/ Mun pad þa ecke ſuyda þier Drottin minn Jesu/ ad ſlykt þier nockr giora skule/ þu sem þad hrædelega Neluysska Blodbad saklaus polder þyrer oss.

O Drottin minn Jesu/ mitt Liufe Lausnare/ Huad stor var þyn Hrygd? Huad hrædeleg var þyn titran z Angist? Huad ognarsamleg var þyn Hiartans Kuol? O goode Herra Gud/ Huad Ecka þullur varstu? Huad þung var þyn Þyna? Huad sarer voru þyner Harmar? Huad hormulegar voru þynar Þyster? Ja/ allt þetta var meir og frekara en nockur kunne þad rietta ad huxa/ en sydur ad tala þar vm.

Sok z epne til slykrar Hrygdar Angistar og Harmkuælingar Drottins.

HVad hafder þu þad giort/ Drottenn Jesu/ ad þu þyrfter so ad bera þig? Huad hrædder þu? Huadan kom þyn mykla Hrygd? Hrædest þu Daudann? Kuyder þu vid Þynunne? Varstu ecke til

Kvid þess

þess j Neimeñ kemes? Hafder þu ecke
þss vegna teked vort Hollo a þig/ad þu
med þýnū Dauda skyllder yferuiña vo-
rn Dauda/z giora þ holped sem tapad
var? Huad hefde oss stodad þýn Hollo-
gan/eþ ad Endurlausneñ sem med þý-
nu Blode ordeñ er/ hefde ecke þar med
fylgt? Hefder þu ecke Drottiñ smackad
þssa Daudans Kuol z Neluñtis Angist
og polad þetta Blodbad / Huor hefde
oss fra Neluñste þrelsad? Hefder þu ecke
Daudañ lided / Huor hefde þa leist þa
sem þu elskader so freckt. Langade þig
ecke epter þýnum Dauda? Þu sagder
vid þañ sem þig sueik/ Huad þu œtlar
ad giora/ þad gior snart. Þui skielfdest
þu nu so miog? Jm Herra Jesu/ miog
ertu olýkur þýnum Heilogum Þýslar-
uottum/ sem med storre Glede hafa gei-
nged til sāns Dauda/ z so sem hlœande
sitt Liff lated. Eg bid þig Drottiñ miñ
seigdu z syn þu mier Sok z efne til þý-
sa/ad þu varst so fadama hrygg: z Ni

arta

arfa kualeſi/Cap piſi Heilaga Anda kieſa mier þ ad ſkynia/z j Miñe leggia.

Su fyrſta Sok til þeirrar hrædelegu Angiſtar/ Droſſeſi minn Cauſnare/ hefur vered ſu Edlelega Skielfing/vid Daudanum/ſiñ Maſilegre Natturu er med fædd/ huoria Skielfing þu eirneſi (þo ad Syndlauſu) j þinu Niarta fornumed hefur. Þui þu hefur vort Hollð ſañarlega a þig teked/med ollū natturlegū Beykleika/odrum eſi Syndene. Og ſo ſem nu Guddomureſi/vm ſtund þeſſar Kualar/villde ſampyckia ſliſka vm rædelega Hlydne/z liſda ad ſoddan Skelfing/Otte/Angiſt z Kuol ſkylde yfer Maſidoniſi ganga/Þa er ecke furdande/ þo pitt Hollð hafe ecke haft Girnd til Daudans. Þui þ er Natturuñar Edle/ad þikia inſked fyrer ad ſkilia vid þetta Liſf/ þui fordaſt Natturann Daudaſi/ þui hū er j Vpphafe ſkapud til Liſfsins/eſi ecke til Daudans/Hvor ad er ſkiemd og Spilling Natturuñar.

Þar þ kualdest þu j þínu Hiarta/ ad Daudans skielfing er yþer þig komen.

Drottin Jesu gief þu mi⁹ þína Nad z styrk mig j mine Daudans Neyd/ ad eg skilie viliugur hier vid/z deye fwsle ga. Ef ad þui ad slykt er ecke j minne Nende/eda vnder mínu Nollde z Blode komed/þa bid eg þig/ad verka þad j mier/mz þínum Heilaga Anda/sa mier ki efne ad leggia mig nied Lyfe og Sælu. þier einn j valld æfenlega/Amen.

z Annur Gok til þinnar hryggelegu Angistar/Drotten mitt Jesu/var su hr adelega z þunga Byrde vorra/og alls Heimsins Synda/husriar Gud Fad⁹ a þig lagt hafde. þui þo þu værer ongrar Syndar valldur/ þa hefur þo samt Gud Fader allar vorar Synder/z vora andstyggelega Glæpe/ þier til reiknad/ Þu barst vorn Siukdom/z vorum Hormum hlodstu a þig. Þu hefur sæckt þier nidur j þann diupa Saur vorra Synda/sem Botnlaus er/þu varst staddur j

þeim

þeim diwpum Botnum/og Vatspalled villde dreckia þier. Es. 53. Psal. 69.

Cain hafde ecke nema sijnar sialfs Synder ad bera/ z var þo Radlaus mz ollu/ zsagde/ Mijn Synd er stærre enn hū verde fyrergiefenn. Achitophel z Judas orullnudust/ ecke nema af þui ad þra eigenn Synder vakna. Enn a þig Drottenn Jesu/ var ollū vorum Syndū saf nad/ þær lāu þier a Halse/ z þui hepur þu vered so Harmprungenn.

Sia hier mijn Sal/ Huad þr Vondu hopdu forþient/ hlaut sa Saklause ad lijda/ vid þui z þrælleñ hapde til vitned/ hlaut Herrañ ad taka/ Huad Madurenn hafde broted/ þ hlaut Gud sialpur ad bitala z bæta. Drottenn Jesu/ eg hef ad sonnu syndgad/ enn þu tokst vid Repsinguñe/ Eg hepe broted/ enn þu gallst þss Eg er drambsamur/ enn þu giordest lāte latur/ Eg var hræddr vm mig/ enn þu tokst vid Þijnuñe/ eg var ohlydenn/ enn med þiñe hlydne hefr þu bætt mijna ohlydne

3 Þridia sok ꝛ Efne til þiñar hrœde legu Neydar/ Kualar ꝛ Angistar/ Drottins miñ var su breñande Ognar Reide þyns Fodurs a Nimnum/ sem hñ ha hafde a sẽ Neimsins Syndũ. Þeirre siñe Reide hefur hañ allre vt yfer þig aused/ þar þu til þess eins komst i Nollo ẽnu/ ad taka a þig þa Þyñu ꝛ þ Synda Straff/ sm̃ oss Mañunum yfer Nofde hieck. Hañ lypte vpp siñe Hende/ s̃ þyngre var eñ allt Veralldareñar Jarn ꝛ Bly/ ꝛ sloo/ knosade ꝛ krambe ꝛ þiade þig/ so þu Bloodenu sueittest.

Oh Herra Gud/ þungt lam þ vorum Forfedr Jacob/ þa Gud glymde vid hñ og liest vera reidur. Huad aumlega bar Dauid sig/ þa Gud ad eins liet hñ siña nockud til siñar Reide? Efñ þu Drottens Jesu/ hafder allar Neimsins Synder ꝛ alla Guds grimd̃ Reide ad bera. Þyñ Augu tærfelldu/ efñ sa var ei nær s̃ þig skylde hugga. Drottenñ giorde þig suo fullan Eymdar a sinñ Reideñar deige.

Huad

Huad vndarlegur wrſkurdur/ huad diu
pur Leyndardomur er þetta? Ad ſa Ra
nglæte ſyndgar/eñ ſa Rietlæte tek? vid
Repſinguñe/Sa Ogudlege þremur jllt/
eñ ſa Heilage fær apellis Dom þar þ.
4. Su fiorda Sok z Epne til þíns bl
oduga Sueita/Drotteñ Jeſu/var ſu hr
œdelega Aræs/æſtriſta z Angiſt ſ Di
ofulleñ z hans Aarar þier veittu/Þui
ad Gud þiñ Fader yfergaf þig vm ſtu
ndar ſaker/z kaſtade þier j Heluſtis An
giſt/Nu hefur yfergieped þig j allra D
vina Hendur / So ad þeir plægudu og
ſlœe þig ſoku vorra Synda. Pſal. 8.

Þui hafde Diofulleñ allt j fraṁe/
þui hñ kuñe z neykte ſiñar Þuſundfol
du Flærdar þier j moote. Logmalſins
Beluan dunde þyrer þíñum Eyrum/z
Daudans Broddur er j giegnum þíña
Sal geingē. Heluyte villde ſuelgia þig
z eingeñ var ſem þíña Sal huggade.
Jm mín Sal/þar þ ber hñ ſig ſo hryg
gelega/z er lyſtur þm ſem þara til Hel-

uſſis/ꝛ Nialp engua hapa. Hans Yf-erbragd er hryggelegt af Angiſt/hñ er veſall ꝛ vanmegna/aꝑ þui hñ er wtſku fadur/ꝛ hafi lꝛdur ſoddan ſkielfing/ad honum liggur vid ad eruilnaſt.

Drotten Jeſu/þu varſt Narmprungen/eñ þ᷑ var eingen ſem þig huggade. Aller þiñer Oviner heyrdu þ ꝛ gledduſt. Otte ꝛ ſkielfing/Ogn ꝛ Nædſla voru yꝑer þier. Bond Daudans lua a þier/ ꝛ Lœker Belials ſkielfdu þig. Þad giorde allt ſaman Drottiñ Gud piñ/ ſ vorñ Syndñ hafde a þig hladed/ꝛ þig hafde ſelt j þuilſka Þiñu. Þſ. 55. 18-5 Nier ad auk kiemur nu ſu fiñka Sok ꝛ Efne/miñ Lauſnare/ſ þiña Sal ꝛ Niarta ſo kualde/ſem var þetta. Þu viſſer ꝛ ſan ſt þad eyrer/ad þeſſe þiñ ovmrædelega Kuol ꝛ Bloddſueite/munde morgum Otelianlegum Lyd/til einſkis Gagns koma / husrier þitt Blood munde med Fokum froda/ og þiñu Evangelio ecke trua. Þeir reña huor epter odrum

þad

þad mun þeim Sorger epla/ þeir vilia ecke taka þig fyrer sinn Lausnara/ þui munu þeir j sijnum Syndum deya. Ef Jardneskum Mane þiker miked/þa hñ vill nockrum gott giora/ z sa same kann ecke ad þeckiast þad/ Nuad mun þier þa þikia niñ Lausnare/ vm þa/ sem þijna Velgiorninga/ Tru z hiastod ecke acka ta/nie a þig trua vilia.

Gief Nad Lansuare miñ/og hialpa ad þijn Þijna vijdþrægest til Veralldar eñar Enda/so sier til þijn snue/z þig til bidie allar þioder Jardareñar. Lat þier epter verda nockud Sæde sem þier þi one/og laatu þa kuñgiora vt aþ þier/ huorn eirn sijnum Epterkomendum/ so þeir kome z vm þitt Riettlæte kieñe. O Drottin/ verd mier aumum Sindara na dugur /z lat þijna hrædelega Daudans Kual ecke verda mier Gagnlausa.

Huor Mismunur sie a mille Þijnu Gu ds Sonar/ og añara Þijslarvotta sem glader þapa geinged til sijns Dauda.

GAl mín/ þar sier þu/ af þui sem nu er vpp taled/ ad añara Þíslarvotta Kualer eru ecke saman reiknande vid Þíf nu þíns Causnara/ Þui þín Þína Drotteñ Jesu/ var þ rietta Synda Offur/ z forlíkunar Offur vid Gud Almættu gan. Eñ Þíslar þrra Neilogu eru ecke añad enn Packlætis Offur/ fyrer þína Velgiorninga/ til ad þrífa þitt Nafn. Þu Drotteñ Jesu/ varst so sem Boluad ur/ z af Gude forliteñ/ eñ þeir eru jafn an j Guds Fognude/ Nad z Fride. Yf er þig gieck þad hrædelega Flood Synd aña z Guds Reide/ Eñ þr hofdu Guds Vingan z Fognud/ j sínu Niarta/ z þui ganga þr so glader til síña Þíslar.

Þu barst þa hrædelegu Byrde allra vorra Synda/ eñ þr eru mz þíne Þínu Synda frý/ z síña onguañ Synda þunga. Þig kualde Logmælsins Boluan/ Eñ þa hefur þu giort kuikta af hefne. Þu mætter hrædelegum Freistingū Diofulsins/ Eñ þeir hafa huggunar Anda

da Nadareñar / ꝛ pulla Hiärtans Glede. Þu smackader Gall ꝛ beiskleika Daudans / Eñ peir smacka Sætleika þíns Heilaga Nafns. Þu varst kualenn bæde j Sælu ꝛ Líkama / Eñ peir ecke neina a Líkamanum. Þu smackader Helluiſtis Angist / ꝛ eilifra Fordæming / eñ peir hafa smeck eilifs Lífs..

Huad Christū puingade til þess / ad hann vilde lyda sodan Kuol þínu og Angist.

HVad dro þig nu til þess / min Causnare / ꝛ þui soekter þu þier so viliugle ga j þessa hrædelega Kuol ꝛ Angist?

1 Þad giorde fyrst þín sonarleg Nidne vid þin Himneska Fodur / þui hann Vilia giorer þu giarnan / ꝛ seiger / Eg hefe sagt til Drottins / Þu ert ad sannu Drotten / Eg hlyt epter þínum Vilia ad þínast. Þſa. 40. 16.

2 Þar næst var þín omæleleg Elska ꝛ Kiærleike til vor aumra Manna / j þui þu hefur elskad oss allt j Daudan / ꝛ sagt / Vegna þra Heilagu ꝛ a Jordunne

eru/og vegna þeirra Somaſamlegu/ a þm hefe eg alla mſna þocknan/Pſ. 6.

Þar þyrer hefur þu Maſlega ſtrſ/dt/ z Nøþdinglegaſt Sigur vñed. Þad var vfgiort med mig/z eg var ſo ſem j burtu/Enn þu ſellder ſialfaſt þig miña vegna/ſo þu þeinger mig leyſtaſt/þu el ſkad' mig ſo frekt/ad þu gafſt þitt eiged Blood mier til Lauſnar/ og elſkad' mig meir en ſialfaſt þig/þar þu gafſt þig j Daudaſt fyrer mig.

Lauſnare miñ/ huorneſt kañ eg þier ad endurgialldaſ/þ þu hefur mier ſo freklega til Goda giort. Pſalm. 126.

Nu koma Agiætar Kieñingar z Nyg gunar Greiner/ ſem vier ſkulum taka/ oſſ til Lærdoms af þeſſu Daudans Striide Chriſti. Og þar næſt/Huad þøgur Alldin vier meigum plocka vr þeſſum Alldingardenum Herrans Jeſus Chriſti Þyñu og Angiſtar.

Yrſt er þetta Daudans Angur Chriſti oſſ eirn Speigell/ j huor ium vier lærñ ad ſkoda Syndena/

og

og Guds Reide j giegu Syndenne.

So talar Drottenn mijn Lausnere/ Mier hefur þu Armœdu giørt med þijnum Syndū/ z hefur mier Mœdu auked mz þijnū Misgiørningū. Eg er hañ s aþ mœer þijnar Yfertodslur/ sokū mijn/ og mijneſt ecke a þijnar Synder. Esa. 43.

Neyr þu hier mijn Saal/ og lœt þier ganga til Hiartans þesse Ord Drottins Jafna þig þijnar Synder/ z jdraſt þra aþ Hiarta. Sia/ Drottin seiger þier þad liosslega/ z dregur þad ecke fyrer þier/ ad þu hafer hm̄ þessa Daudans Angist bakad med þijnū Syndū/ z þta Blodbad med þijnū Misgiorningū filreidt.

Ad sonu Drottenn Jesu/ Eg hefe þier þessa Armœdu auked/ Eg var sok z Efne til þinar Hrygdar/ Oll þijn Kuol og Pijna kom af mier til.

Nu ste eg þad/ Drottin mijn/ z Lausnare mijn/ huad polenmodur þu hefur vered vid mig / allt til þessa Dags/ ad þu ei hefur refsad mier epter mijnū Be-

rkum. Avui Drottenn min Jesu/ Huad opt hefur þu matt med riettu diupt j Neluttis Afgrunn mier nidur steypa/ og hefur ecke viliad? Þu hefur mier so næsta Nadugur z Eptirsamur vered. Min Lausnare eg jata þier allar minnar Synder/ z dyl ecke minnar Misgiorder fyrer þier/ med þeim hefe eg þig til Reide reitt/ z þinna Grimd verdskulldad.

Nu sie eg vm sidder/ huad stoor z mikil ei ad er vor Synd / Nu skynia eg huad aluarlega Gud reidest vorum Syndū/ Þui sinnū eigenn Syne hefur hann ei hlifft/ helldur hann þ oss j Daudann giefed.

Drottin min Jesu/ þ være eingenn vndur/ þo mitt Hiarta sprynge j sundur af Harme z Idran/ þa eg vm slikt huxa. Neluttes Þinna kann ecke so stoor ad vera/ ad eg hafe ei stærre þorpient inz minum Illgiordum. Eg er ei verdugur ad kallast þinn Skiepna og ei verdugur ad Jordenn hallde mier vppe/ z mier Næring giefe. Eingenn vndur være þott allar Skiepnur Guds a Himne z Jordu/

hęþnde þess a mier / sem eg hefe þier a motc giort med mijnum Syndum.

Ja / ad sodiu mijn Sæl / So sem þiñ Lausnare j Grasgardenum hafde stundlega Nrygd / Nrædslu ꝛ Kualaña Angist / eins hliota allar jdrunarlausu Mañ esktur j Helusste ad hafa æfenlega Nrygd / æþenlega Nrædslu / æfenlega Kual / Þijnu ꝛ Angist / Ja ad vijsu / rm Alldr og Æfe fa þeir alldrei neina Frod nie Rod a sinne Angist.

Eins sem Drottiñ hroopade ꝛ sagde / Mijn Sæl er hrygg allt j Daudann / So munu þeir Ogudlegu ꝛ Jdranarlausu eilijsslega hroopa ꝛ hryna seigiande Eg lijd Nrædelega Þijnu j þessum Loga. Þeir munu leita ad Daudanum / og hañ ecke finna / þeir munu feigeñ vilia deyia / ꝛ Daudeñ mun flyia þra þeim.

Eins sem Lausnareñ bad nakuæmlega / og vard þo ei j þad siñ Bœnheyrdr af sijnū Nimneska Fodur / so mūu þr Ogudlegu æfenlega yla ꝛ æpa / ꝛ þo alldrei

vei huggader verda. Ou Rad z Myſk un er þar vte z a enda komeñ/ þeir eru eilyſſlega ſſe luckter j ſſynum Kuolum.

Eins ſem Lauſnareñ bardeſt vid Da udaſi med Hrelling z Angiſt/gieck apt ur og þramm/ hingad z þangad/ hafande ongua Roo nie Frooa a ſinne Hiarkans Kuol z Sorg. So munu þeir Ogudle gu eilyſſa Angiſt bera/ad Hyſſlo leita/ og finna hana ecke/ Eiturpoddurnar munu þeirra Vnderdyna vera/z Ormarner þeirra Abreida.

Ja/eins og Lauſnareñ j ſſynu harda Daudans ſtriſde ſueittest Blodugū Sueita/ſo munu aller Vantruader j Helu ſſtu Blodbade Sueitaſt Eilyſſlega an enda/ j ormrædelegū Kuoiū z Þyſſlum Andar z Lyſkama. Þeir munu ei annad finna/enn Angiſt z Hrædſlu/ Ei añad heyra eñ Bach z vei/ Op z Ilbran/ Ei añad ſia eñ þañ griña Dioful/z Ellð ebranda þrra Ogudlegu/ Ei añad Lyck ta þeſſa eda ſmacka nema Brælu z Br

eſſe/

eſteins Yldu z Opeckt. Peirra Drint mun ei deya/z þra Elldur ecke slockna Guds Reide er yfer þeim. Syndeſi þryc ker þm̃ nidur/Daudeſi nagar þa/Diof ulleſi pijner þa/ Samuiſkaſi bytur þa. Logmalſins Bsluan hræder z skielper þa/Og Neluſte suelger þa eilijflega fy rer vtaſi enda.

O Jesu Christe/O þu trufaſte Hialpare/O þu goode Herra/O miſi Lausnare/og miſi Sæluhialpare/Lætta mig ecke deya j mijnum Syndum / leingdu Alldur miñ/ og hialpa mier til ſannrar aluarlegrar Idranar/ſo þijn Dyrmæta z bitra Daudans Kuol og Pijna kome mier til Hialpar/eſi ecke til Glotunar.

Þu hid harda Steinhiarta/huonar æflar þu ad vakna? Þu Jarnhiarta/ Læt þijns Lausnara Hormung z hans Angiſt/sem hñ leid þiſſa vegna/ganga þier til Hiarta. Ef kieſer þu ecke til þi ña Synda/þa gack til Vidſmiors Fi allſins/z ſkoda þar þiñ Lausnara/hvr

C vijf nen

neſi hafi ſueiftest vnder þínum Syndū/ Þike þier Syndeñ liett z lýſtels verd/þa gack til Oliueti Fialls. Og ſia þar þ dyrmæta Lauſnargiallð þ̄ þína Ohlydne/ſem er Bloded Herrans Jeſu Christi. Nygg ad z ſia/þ̄ er eingeñ Synd ſo lytel til/ ad hun hafe ei þorſkulldad eilýfar Helualtis Kualer/ſ̄ þier ad vþſu eru fyrerbwnar/z œtladar/vtañ þu j tíma jdreſt þiña Synda og Misgiorda af Hiarta/z giorer Yferboot.

Daudans Angiſt Herrans Christi/er vor huggunar Speigell/j hugrium vier meigū ſkoda Guds Elſku og Giœſku til vor/ og þar mz ad þa Syndaña Fyrergiefning.

ENn fagna þu mín Sal/z vert glod vid. Þuiad þin Lauſnare hefur freſſad þig/af þínum Þrinum/og af Nende þeirra ſem þig Hofudu.

Drottenn er þad ſanna Leon af Kyne Juda/z hefur Sigurenn vked a þui grenianda Leone Diofleñū/ſem þína Sal villde giarnan ſuelgia. So hefur vor

ſanne

ſaſſe Dauid/ Chriſtus/ þann ognarlega Goliath ad velle lagt. So hefur Drottenn ſa riette Michael yferſtyged þañ gamla Dreka. So hefur hñ hreinſad þiſnar Synder/ med ſialfs ſins Blode/ og ſtillt ſins Fodurs Reide. So hefur hñ afteked Esgmalſins Boluan/ ꝛ þig leyſt vr þeim Neluſtſka Pytte/ þar ſem eingeñ Huggun var.

O Jeſu/ þu eilifſe Guds Sonur/ Huad Breñande er þinn Kiærleike til vor? Huad rik er þin Mæd? Huad omæleleg er þin Giæfka? Huad ſtor er þin Vinattа? Huad Vegleg er þin Trufeſte? Jm/ miſk Drottenn Jeſu/ þu gieckſt j borgun fyrer oſſ/ og loſader þinum Fodur ad bitala fyrer oſſ/ ꝛ bæta vora Syndaſku ld. Þat fyrer ſellder þu ſialfan þig j Daudan fyrer oſſ/ ꝛ bitalader mz þinu dyra Bloode fyrer vorar Synder/ Jafnecke eins fyrer vorar Synder/ helldur fyrir alls Heimſins Synder. Daudan ꝛ Diofulenn hefur þu ſiſe Magt ſuipt.

Verk med goodu Giede/ mſn Sæl/ þui ad þu hefur ørugga Nialp. Drotten er ſialfur komen ad hialpa þier/ z Kuinn uñar Sæde hefur Noggormſins Nøfud ſūdur knoſad/ Sonur Guds/ þitt Nialp ræde hefur openberad ſig/ z hefur Diof ulſins Verk nidur broted.

Drottin mīn Jeſu Chriſte/ s ſo miog varſt hrelldur vnder mīne Synda byrde forda mier þre eilīfu Nrellingu ī Nel-uſte/ og læt mīna ſtundlega Nørmung ſnuaſt ī eilīfan Fognud/ þui þīn Nryd hefr mier eilīfa Glede vtuegad. Drotten Jeſu/ ſem hrædelega tifrad z ſkolf ad hefur/ vnder Grimdar Reide þīns Fodurs/ forda mī' þīn eilīfa Skialfta Nugga þu mīna ſkielfda Sāuiſku Læt mig ī Niartanu ſīna/ ad eg hef nu Frid vid Gud þin Fodr/ þ þig/ þui þīn hrædſla frelſade mig fra þre eilīfu Nrædſlu

Drotten Jeſu/ ſem ſo hrædelega kual deſt ī þīnu Niarta/ þa Neluſte reif vpp ſtett Gin/ til ad ſuelgia þig vegna minna

Synd

Synda/Forda þu mier þre eilǫfu Kuol
z Þǫnu/Fyll mitt Niarta med Lifande
Nuggan/so ad eg alldrei j oruilnan fal
le. Þui þǫn Niartans Kuol z Þǫna hi
alp" mi" af allre oruantingu z astrǫdu.

Drottenn Jesu/sem vnder Grimdar Re
ide þǫns Fodurs/mina Synda vegna/
Blodenu sueittest/so allur þitt Maattur
z Megn var j burt/Styrk þu mig j all
re mine Anaud/Nugga mig j allre min
ne Angist / og lækna oll mǫn Nrygdar
Sar. Þui þitt hrygdar Sueite frelsar
mig af eilǫfre Nrygd og Angist.

Drotten Jesus/Þu sem þǫna Blood
dropa/liest falla a Jordena/ Laattu þǫ-
ns Ords Krapt falla j mitt Niarta/sem
liska er Mold og Jord/ so eg avallt
þǫna Sætu Nuggun smacke ad allt sie
nu kuitt z saatt þ þitt Blessada Blood.

Drottenn Jesu/sem vegna mina Syn
da giordest hrygg: allt j Daudann/Giep
þu mier skoduga Nuggan allt til minna
Æfeloka/Laat mig med Glede j burt sof

na/ z Daudañ ei ſmacka/ z fyrer þíſna Nad til Lífſins j Nimnana jñganga.

Drottin Jeſu/ s̄ Lardeſt vid Daudañ/ z miſta vegna hefur ſmackad hañs Brodd/ Nialpa þu mier/ ſo ad eg maſilega ſtríde/ z ad eg j giegnū Daudañ komeſt til Lífſins. Þui mz þíſnū Bardaga hefur þu mier Sigureñ feinged z afrekad.

Drotteñ Jeſu/ þu ſem j þíſnū Daudans bardaga ſo badſt akaflega fyrer/ z aluarlega/ Fyll þu mitt Niarta mz Bænareñar Anda/ ſo ad eg an Aſlats bidie þig mildde Lauſnare/ vin gooda z gledelega Neimfor/ So eg odleſt godan z Chriſtelegañ Afgang af þeſſū Neime/ Og þa mín Daudaſtund er fyrer Nende/ þa vñ þu mier ad eg þig af Niarta akalle/ z þig med Muñenū jmte/ Suo mitt Líf endeſt med Truareñar Anduar pan/ z Saleñ j þína Eingla Nandum boreñ verde j þitt himneſka Ríke/ Amen.

Daudans Chriſti Angiſt kieſer oſſ/ ad Medalgangareñ ſie ſañur Gud z ſann ur Madur. Hier

HJer skalltu læra mijn Sæl/ ad þinn Medalgangare z Lausnare/ sie bædi sannur Nætturlegur Madur/ og sannur Nætturlegur Gud/ j eirnre osundurskilianlegre Personu. Þad hui sie satt: Madur/ þad sier þu af Otta z nætturlegū Kuijda/ sem hūn hafde fyrer Daudanum z ap þeim skoora Beykleika/ sem hans Blodugur Sueite a hūn audsynde. Ad hafi sie z lijka eirn eilijfur Gud/ þ kanntu þar af ad vita/ ad hui ap skijkre Neluijtis Angist/ z oseigianlegre Astrijdu/ vard ei yferstijgen/ heldur stod hui þad ap sier/ yperuafi þessa Astrijdu/ z afrek ade skooran Fagnadar Sigur.

Jm mijn Sæl/ Slijkan Almættugan Medalgangara hlutti vier aller ad hapa/ s bædi være Gud z Madur/ ellegar hefdum vier eilijflega j Syndenne Daed. Madur hlaut hui ad vera/ so ad Guds Rietthæte yrde fullnægia giord. Þuiad sokū þss ad Madur hapde synd gad/ þa hlaut sa Madur ad vera/ sem

þar fyrer skylde lyda. Eñ sa same hla
uf z lyka Gud ad vera/Þui eingen ein-
þvlld Skiepna/ huorke a Nimne nie a
Jordu/kuñe Guds grimdar Reide ad be
ra/ Syndēa burt ad taka/Dioþulen ad
sigra/Daudan ad yferstyga/Neluñste ni
dur ad briota/z þar j mot Guds Fodurs
Reide ad stilla/Eilyþt Riettlæte aptur
ad giefa/vid Gud ad tala/til hñs Næg
re Nandar ad sikia/ þañ Neilaga Anda
ad senda/þad eilyfa Lyf ad giefa/ Tru
adra Bæner z Anduarpaner ad heyra/
Mañaña Niortu ad ransaka/ Christe
legre Kyrkiu ad safna/hana ad vernda
z Sæluholpna ad giora eilyflega.

Og þo nu slykur Kuñde og Angist/
Nrygd z Bloodsueite eigenlega til hey-
re þre enu Mañlegu Nat̃uruñe/þt hū
ein kañ ad lyda/eñ Guddomleg Nætt̃u
ra ecke/þa hefur þo samt Guddomures
eda su Guddomlega Nætturasi sier þad
sama tillagt z eignad/Þuiad a Angist
ar z Nrygdar Tyinanum/huyldest hū

þad.

þad er/giørdest so þreckt viliug z hlyd-
est/ad hun liet slijka Nrygd z Þijnu ko
ma yþer Mafidomesi/edur yfer þa mast
legu Natturu Christi/ z vnder þuilijk-
re þungre Byrde/studde z vidhialpade
Guddomleg Nattura/ suo hun geinge
ecke til Grunns. So er nu vor Endurla
usn/allre Þersonuñe/þad er/bade Gu-
de z Manne Jesu Christo ad þacka.

Loþadur siertu Drottin Jesu/ sannur
Gud z sannur Madur/sem þig j Dauds
añ þyrer oss hefur giefed/og oss Eilijft
Nialpræde hefur aþrekad/ Amen.

Daudastrijded Christi er Speigell all
ra Truadra/hugrier sijna Æfe langa verj
da eirnen ad strijda/og skulu med Ch
risti Hialp Sigurenn vinna.

MJin Sal/ So sem vor liufe Lausn
are hielst Strijd a Vidsmiors Fiall
enu/vid alla sijna Ovine/med storre Nr
ygd z alvoru/z atburdum. So skaltu
vita mijn Sal/ ad þu hlytur ad strijda
þijna Æfe langa/j mote þijnum Ovin

um/þui hafe Synden seſt ad þſnū Dr
ottne/ þa lætur hun þig ei hlutlausan.
Nafe Guds Reide þuingad hñ/þa kie-
mur hun fram vid þig. Nafe Diofull-
eñ freistad hans/þa mun hñ ecke hlyfa
þier. Nafe Daudeñ hrellt þiñ Lausna
ra/þa mun hñ z hrella þig. Nafe Hel
uſte viliad suelgia hñ/þa mun þ z vil-
ia gleipa þig. Nafe þiñ Lausnare Kr-
oſſ og Motgang lided/hier a Jordu-
ne þa ætlu þad eirneñ fyrer Nondum. Na
fe Nolld og Blood þſns Lausnara haf
Kuſsa z Hrelling j hñs hradelega þu-
ngu Daudans Strſde/þa muntu eirneñ
til þſns Veykleika siña verda.

Sia þar mijn Sæl / Aller þesser
eru þſner openberer Fiandmeñ z Dvin
er/sem daglega vid þig Nolmgongu ha
lda/og a þig strſda.

O Jesu/sannliga hefe eg ecke ad eins
vid Nolld z Blood ad beriaſt/helldr vid
storhofdingia/þa sem j Heimsins Myr
krum rijkia/Jæ/vid þa jlſku Anda vn
der

der Himmenum. Eñ þu Drottenn minn Frelsare ert sa riette Jonatas/sem Philisteis hefur slag veitt/eg er ad eins þiñ Skialdsueinn/Hialpa mier/so ad eg brwke riettelega þinn Vopn/ꝛ Manlega fylge þier. Þu ert miñ riette Meistare/vnn mier ad eg lære Strids Atferdena aþ þier/ꝛ med þinne Hialp mina Ovineyþeruiñe. Iklæd þu mig þinum Herstruda/ꝛ styrk mig so eg giete stadest þa Dstunden ad Nøndū kiemur/ꝛ ad eg komc ollu vel til leidar/ꝛ Nolmenū hallde.

Huada Vopn ꝛ Veriur Herran Christur hape hapt/þa hann bardest vid Daudann/Diøpulen og Syndena/Guds Reide og Helueter/Og huørja Adferd hann hape/ad koma Vopnum þyrer sig/sem vier skulum aþ hønum læra.

Strax sem Druskuñe fook/þa tekur hañ til ad bidia.

Legg þ vel a Hiarta minn Saul/ad ef þu ratar j nockra Astrisdu/þa kalla þu a Drotten. Drag ec

ke vndā þīna Bæn/ z verk ecke sofande
j þīne Neyd/ Skaltu vpp z kalla a Gud
þīn/ þa mun Drottin þier ad goodu Af
huarfe verda. Akalla hann j þīne Neyd
og mun hann frelsa þig. Þuiad Bæn þra
Naudstoddu z Aumu smygur j giegnū
Skyesl / og nemur ei stadar þyrr enn sa
Nædste mīnstur hana.

O DRotten Jesu/ Bthell yþer mig
þīnum Anda/ Anda Naadarenar z Bæ
narenar/ so ad eg Daglega beyge mīn
Knie fyrer þīnum z mīnū Fodur/ sa ē
kallast hin riette Fadereñ yfer ollū þm
sem Born kallast a Himne og Jordu.
Laat mig fyrer honum beyia Knie mīn
ns Hiarta j allre mine Neyd z Naudþu
rft / og Neilogum Hondum til Himna
halda/ an Reide z Moglunar/ med sto
dugu Trauste/ og peirre Tru/ ad allar
mīnar Bæner verde aþ þīnum Fodur/
Banheyrdar j þīnu Nafne/ Amen.

Nann giorde sīna Bæn aþ
sydis alleina.

Nas

HAfi skilde vid sijna Læresueina/ z gieck þra þeim/ so sem eitt Steinkast/ kraup þar nidur z fiell til Jardar a sijna Asionu/ og badst þyrer. So skalltu giora/ mijn Sæl/ þa þu bidur til Guds j þijne Neyd/ þar þu ecke sijm Nræsnarar husrium giarnt er ad standa og bidia j Samkundum z a Gatnamotum/ so ad rer siae þeirra Neilagleik. Enn þa þu villt bidiast fyrer/ gackstu j þitt Leyndar Herberge/ z læt Dyrnar aptur epter þier/ z mkalla so þijn Fodur j Leyndū stad z þijn Fader sem sier þad j Leyne er/ mū þier vmbuna openberlega.

Hafi bad med fam Ordum/ enn þo miog Hiartgronum.

EJ var þinn Lausnare margfaladur j sijne Bon/ mijn Sæl. So skalltu z gi ora/ Þa þu bidst fyrer/ skalltu ecke flapra margt sem þeir Heidnu/ þui þr mei ina þa sie þra Bœn veitt/ ef þr eru margorder/ Þess vegna skalltu ecke lijkiast þeim/ þui þijn Fader veit huors þu þar

ſt/fyrr eſſ þu tekur til ad bidia.

Drotteñ hiellt a ſiñe Bœn/ So ad hann bad þriſuar.

LÆr þad mijn Sœl af honum/ a þiñe Bœn ad hallda/ ꝛ a Nialp Drottens ad vona. Sia þiñ Lausnare badſt þyr er þriſuar/ med ſomu Bœn/ ꝛ þeſſ leing ur hñ bad/ þeſſ akaſlegar bad hñ.

Nialp mier Drotteñ Jeſu/ ad eg a miñe Bœn hallde/ og ei aþ lœte. Sia/ eg bid Drotteñ Jeſu/ lœt mig sdlaſt/ Sia eg klappa a Dyrnar Drotteñ Jeſu/ lœt tu vpp fyrer mier/ þui þu hefur ad ſoñu ſagt/ Huer ſem bidur/ mun sdlaſt/ huer ſem leitar mun finna/ Fyrer þeim ſem a knyr mun vpp loked verda.

Herran Chriſtur vœnte og beid eptir ſijns Fødurs hialp.

Þo þier þike Nialp Drottens freſta/ mijn Sœl/ þa ſkaltu ſamt vona heñ ar/ þui hun mun eſlauſt koma. Þui sia þu hier/ Þo Gud Almœttugur Fader/ hefde ſo mœlt/ ꝛ ſiñ Son j ſiſka Daud

ans

ans Angist koma lætid/þa sende hann samt sin Engel af Himne/til ad styrkia hann. Þui skaltu æuallt hafa sijka Von til Drottins/Vert ørugg z okunnd eñ/og væntu Drottens/og slepp þu hm̃ ecke/þangad til hñ blessar þig. Kalla þu eptalaust/þangad til hñ snyst vid þier/z frelsar þig. Nafn er nalægur allū þeim hafn ækalla/hñ giorer huad þeir Gudhræddu vm bidia/og heyrer þeirra Kall/z Hialpar þeim.

Frelse hñ þig ecke so snart sem þu vilt/þa sender hann þier samt einhuoria Nuggū. Þui hñs Englar eru j kringū þig/þegar þu giorer þijna Bæn/so sm̃ þr voru j kringū Herrann Christū/s þæra þijna Bæn fram̃ þ hñ/so sem Eng elleñ sagde til Tobiam. Eg bar þijna Bæn fram̃ þ Drotteñ. Tobi. 12

O Drotteñ min̄ Jesu/lmt þijna Hellaga Engla mi⁹ alla tijma nalæga vera/so þr styrke mig/z mijna Bæn þ þig bere, z mig vardueite a mijnū Vegum.

I aſian manna ſefur hñ allt ſitt Trauſt til ſyns Fødurs/ z vonar allena vppa hñ.

Hygg ad þui eirneſ miſn Sal/ huor-ſu þaſta Tru/ Herran j ſiſſe Barnæ tu hafde til ſyns Fodurs. Vardueiſtu mig Drotteñ (ſeiger haſi) þui eg treyſte a þig. Þar fyrer hefur Gud frelſad hñ vr Angiſteñe.

O miſn Sal/ Forlæt þu þig med ſama mote vppa Drotteñ/ ap ollu Hiarta og forlæt þig ecke vppa þiſna Vitsmune/ Þuiad gott er ad treyſta Drottne/ z ecke Menñenum/ Ja/ ad þorlæta ſig vppa Drotteñ/ en ei vppa Høfdingiana. Drotteñ er ſem eitt Biarg/ hans Verk eru oſtraſſanleg/ þui allt er þad rietta huad hñ giorer/ Trufaſtur er Gud/ z ecke er jllt til hia honum.

Skoda Dæme þeirra gomlu/ Huor hefur nockurn tiſma til Skammar orded af þeim ſem a Drotteñ hefur vonad. Vei þm ſem miſtreyſta Drottne/ z ecke eru ſtadfaſter vid hñ. Vei þeim Dgud

lega

lega sm̃ hingad z þangad veiklast/ Vei þeim sem orucenta/ þui þeir trua ecke/ z þui fa þeir eckert Verndar sk̃iol.

Gief mier Lausnare miñ/ ad eg sette alla mꝛna Von a þitt Nafn/ Lat mig ei reida mig vppa Menenna/ þui þeir bregdast j Neydesse/ og ecke vppa sialfann mig/ þui Hollð z Blood er til einskis/ Helldur ad eg forlate mig ollðungis vppa þig/ þu s kant þa Daudu ad lysþga. Þitt Nafn er sem Dvinnanlegt Slot/ Mꝛn Sal flyr þangad/ og hefur þar vrugt Athuarf.

Mꝛn Sal/ vona a hann/ fra einum Morgne til annars/ Vona a Drottin (se ige eg) þui hia honum er Nad z Endurlausn margfalldleg. Amen.

Christur vtriette vel allt þad sem Fadered hafde honum bipalad/ og var hans Vilia hlydenn.

O Drottin Jesu/ huad hlyder þu giordest þessns Fodurs Vilia? O Fader (sagder þu) Ege sem eg vil/ helldur en

M vid þu

þu villt. Þu varst hm̃ hlydeñ allt j Da udañ/ jæ/ allt j Krossens Dauda / Og þui hefur hann vpp hafed þig/ og þier Nafn giefed/ sem er yfer ollū Nafnū.

Lærdu hier af Sal minn/ og legg þar Kapp a/ ad þu briotest ecke þijns Himneska Fodurs Vilia a mote/ Helldr fwslega ganger vnder hañ. Sia/ þu perdast j giegnū þañ Eymdardal/ z att morgum z megtugū Dvinū ad mæta a badar Hendur/ sem vm þig vilia villa/ z af Gotu Drottens leida. Fyrer þier situr Synden̄ sem lockar þig til Illgiorda/ A Bake þier er Andskoten̄ sem þig eggiar ad lata Syndena rada vid þig. A hægre Hlid er Veroldenn̄ inz fijn vond Eyterdæme. A vinstre Sijdu Holld z Blvod med ollum sijnum Brenskleika.

Huorneñ villtu nu minn Sal/ komast j gegnum þessa Eymdardal/ so þu villest ecke? Eg vil (Drotten̄ Jesu) avallt hafa þitt Heilaga Ord mier fyrer Augum/ z jafnan þin̄ Vilia giora. Synd

ena

ena z syndsamlegar Tilteygingar vil eg þordast/ Diøflenum vil eg j Truſse mot stodu veita/ z þig vm þiſi Neilaz Anda Styrk bidia/ Verølldeſſe vil eg hafna/ Nølld og Blood vil eg med þiſſe Nialp vnder leggia/ þui eg veit ad ecke er gott j þui. 1. Cor. 9. Rom. 7.

Drotteſi Jesu miſi Lausnare/ Giez mier jafnaſi hlyded Niarta ſm þinu Logmale ecke gleyme/ helldur þin Bodord halde. Þad þiker huorium sem haſi sie a rietfum Veige. Eſi þu Drottin giorer Niortun oeþud/ Kienn mier ad vita/ ad Hlydneſi er betre eſi Offur/ z Gaumgiæfne betre eſi þad Feita af Offrenu/ Leidnig med þinne Nægre Hende/ og slepp mier ecke fyrr eſi þu hefur komed mier j þaſi eilifa Fognud/ Amen.

J fiorda mata þa gleymde Christur ecke Kiærleikanum/ j þui haſi lict sitt Lyf fyrer oss.

O Herra Jesu Christe/ Allt hefur þu þetta giort vt af Niartans Aast og

Elsku/vid oss aumar Manneskiur/fyrer þa Heilsogu sem eru a Jordune/og fyrer þa dyrdlegu/a þeim hæsur þu alla þi na þocknan. Þu hefur framar elskad oss en þig sialfan/þar fyrer hefur þu giæ ed þig j þessa bitru Daudans Baraat tu/og hefur hana yser skadēd.

Fylg eirneſi þessum hans Fotsporum epter/mijn Saal/sem oss hæsur so þreckt elskad/þa vier vorum enn hans Owner/ Og lat þad Vonda ecke yfersting þig Helldur sigra þu þad Vonda med Goo du. Giallde ecke Illt fyrer Illt/ ei Lastyrde fyrer Lastyrde/helldur Blessa þu j skaden/þui so skipar Drotten. Elsked ydar Owine/Blessed þa/ydur belua/gi sred þeim gott sem ydur hata/ Bidied fyrer þm sem ydur illt giora e opsækia/ so ad þier sieud Born ydars Fodurs a Himnum/þui hann lætur sijna Sool/skyn na yser illa Menn e godda/og giefur sijna Dogg yser Ranglata sem Riettlæ ta. Þyste þm Owin/gief honum ad dr

ecka

ecka/nær þu þad giorer/muntu hønum Ellds glood yfer Hofud safna/ z Drot eñ mun vnbuna þier þad. Lattu mig Drottenn miñ þessu pínu Dæme fylgia/ og þar epter breyta.

I fimtu Grein/ þa giefur Christur sig med øllu í sýns Fødurs Hendur/ og yfirstiginn alla Angist og Pynu med Polenmæde.

O Herra Jesu Christe/ Huorsu polen modlega barstu þína Kuol/ z liest þiñ Fodur rnda/ Eins z Lambed sem leidt er a Bloodvolleñ. Hañ hefur vm litla stund latted þig af Gude yfergiefs eñ vera. Eñ med Dyrd og Heidre hefur hañ þig Koronad. Psal. 8.

Nier skallstu læra miñn Sal/ Ad þu ecke ad eins truer a þiñ Lausnara/ helldur eirneñ/ ef so kann skie/ ad þu lijdur hans vegna/ huad z vppa kann ad koma. Vilier þu Gude þiona/ þa mattu bwast vid Motgange. Hallt þig vid Gud z verd polenmoodur í ollum Motgange

Þui so sem Gull er j Elde klæred og reynt/so verda þeir sem Gude þiona / j Motgagsins z Anaudaña Elde profa der z reynder/. Eñ stattu stodug j Pol eñmædeñe/þui hun þocknast Gude. Gi ef þig olldungis j Guds vilia/z tak vid þui sem ad Nondum kiemur/þui þad gi ora goder Kappar/ad þeir ganga vnd er Noggesi z taka vid þeim/z viña par med Sigur.

Drotten Jesu Christe/sm alla þsna Þoine hefur med Þolenmæde þþeruñed og med þsnum Krosse z Dauda þa sig rad/vardueik mitt Hiarta fyrer Þolen mæde/so ad eg ecke framar þig til Reide reyte/z mier Olucku stofne. Tak mig giefast þier viluglega i Vallo med pol enmæde/j allre miñe Astrjdu/Veit mi er/Styrk z Hiastod med þsnum Heila ga Anda/ad eg vm sjder med þier Sig renum hallde/Amen.

I sjdsta Mata er hier ad merkia hu su erulega Herran Jesus hann ammiñer sijna Læ

resvei

¶Leym ecke þeirre innelegre Aminin
gu þinns Lausnara/ mín Sal/ ad
hafi prisuarsitium tekur til Ords/z seig
er/ Vaked z bidied/ so þier falled ecke j
Freistne/ Andesi er reidubwesi/ esi Hollð
ed er veykt/ z ef. Avui mín Sal/ Vilt-
tu nu sofa og huijlast? Þui sepur þu-
Sia/su sijdasta Stund er komesi/ vm hu
uria þisi Lausnare hefur fyrer spad og
sagt/ ad a hesse skule stoor Normung ko
ma/ Sia/ Andskotesi er laus/ Olmur e
galesi/ z veit þad ad hann a skamt epter
Veroldesi er full af Prettum/ og lockar
þig til Syndaresnar/ z ad þu faller fra
Gude. Hollð z Blod er veykt/ og fysest
jafnasi ad mooke Andanum.

Vakna af þínum Suefne/ Stattu vpp
af þínum Dauda/ z hegda þier visse-
ga epter þessare Hollð/ þui þetta er Bo
nd Hollð/ Vert ecke gælaus/ helldur lær
ad skilia/ huad ad sie Drottens Vilie.

Piona Gude yfed Vokum z Bænū/ Dag z Nootk/ z vert bweñ vid Freistingum/ Efso polenmodlega allt pad ſẽ ad Nondum kiennur/ z ſkeyka ecke/ ſo þu ert ſterkare z ſtodugre verder. Strid kallmañlega/ z kleppſt epter Sigrenū/ mẽn Saal/ medan þu ert hier. Nier er Klaup ad preyta/ eñ añars Neims er Koronañ. Nier ſtendur Bardagen/ eñ þar takaſt Launen. Nallt þig þar fyrer hoofſamlega j ollu/ z athuga ſama/ ſem goodur Guds Kappe/ Vak z haf granduarañ Anda. Sia til þu pockneſt Gude/ huvriuin þu pionar. Þẽn Skẽrn ſie þier ſem eirn Skiolldur/ þẽn Tru ſem Nialmur/ Elſkañ edur Kiærleikureñ ſ Glad iel/ Polenmœde ſem Brynia.

Hialpa mier med þiſſe Nad/ Drotten Jeſu ad eg lære þẽna aluarlega Amiñung mier til Hiarta ganga/ Gieb mier Krapt þẽno Anda/ ad eg œvallt ſtødugur ſie j Truñe/ Voneñe/ Bœneñe/ med ollum athuga og Anduara/ ſo Freiſtingarnar yverſtyge mig ecke/ ſtattu mier hia/ z hialpa/ ad eg Diofulen yverulñe med Truñe/ eñ Verollduena med Polenmœdeñe/ Hollð z Blood

med

med Pläning og riettre Ägan/Giep mier þa Stadfeste/ ad eg j þinne Þionustu stande stöd-ugur til Æfeloka/ so eg æpenlega Sæluhoipen verde/og þeirre Kyrstins Koronu hallde/Amm.

Ellepte Capitule.

Huorneg Drottē var forrædeg j Gra-gardenum/Og huad þleira þar vid bar.

OG sem hann var ad tala þetta/ Sia þu/Judas eirn af þeim tolf/ sem nu hafde til sinn tek ed Flock Þienara/Kienemana/og Pha riseana/ z Olldungana og Skriptlærd ra/kom og gieck vndan Skaranum/med Logbrøndum/Skridbyttum/ Suerdum og Staungum.

Og Forrædaren hafde giefed þeim eitt Teikn og sagt/Huorn eg kysse/sa er þad/ Grisped hann og leided varlega. Og sem Jesus visse nu allt huad fram vid hann atte ad koma/gieck hann a mo-te þeim og sagde til þeirra/ Ad huorn leite þier? Þeir andsuorudu honum/ Ad

Jesu aþ Nazarieth. Jesus sagde til þra/ Eg em hann.

Og Judas sa sem hann þorried/ stood og hia þeim/ Enn sem Jesus sagde til þeirra/ Eg em hann/ horfudu þeir aptur a bak/ ꝛ fiellu a Jord nidur. Þa spurde hann þa ad aptur/ Ad hverium leite þi er? Eñ þeir sogdu/ Ad Jesu af Nazarieth. Jesus sagde/ Eg sagda ydur þad ad eg være sa same. Ef þier leited ad mier/ þa lated þessa j burtu ganga/ So þad Ord vpp fyllteſt er seiger/ Eg hefe enguum tynt af þm sem þu gaþst mier.

Eñ Judas hafde sig ad Jesu/ so hann giatte kyst hann/ og japnsnarti giecк hann ad honum/ ꝛ sagde/ Sæll vertu Rabbi/ ꝛ kyste hann. Jesus sagde til hans/ Vinur/ til hvers ertu komeñ? Juda/ forræd ur þu Mañsins Son med Kosse? Þa geingu þeir hiner ad/ logdu Hendur a Jesum og gripu hann.

Eñ þa eb þeir sau þad er med honū voru/ hvad verda villde/ sogdu þeir til

hans

hans/Herra/skulum vier ecke slaa fram/
med Suerde? Pa hafde Simon Petur
eitt Suerd/dro pad vt/og slo til Piena
ra Kieñemanna Hofdingians/og hio af
honum hid Hægra Eyrad/ ꝛ sa Piena
re hiet Malchus.

Og Jesus andsuarade/Lat pa giora
huad peir vilia. Og hann sagde til Pe
trū/Slidra pitt Suerd/Pui huer Su
erdeb tekr/skal med Suerde tynast/Eda
mein" pu/ad eg kuñe ecke ad bidia mīn
Fodur ad senda mier meir en tolf Legi
ones Engla? Skal eg ecke drecka pann
Kaleik sem mier hefur giefed mīn Fad
er? Huorneg skal alla Skriften vppfyll
ast? Pad hlytur so ad skie. Og hann a
hrærde hans Eyra ꝛ laknade pad.

A peirre Stundu sagde Jesus til Ki
eñemannanna/ꝛ Hofdingia Musteresins
ꝛ Olldunga/sem yfer hann voru komner
Hier erud komner so sem til eins Illuit
kia/med Suerdum ꝛ Staungum ad ha
ndtaka mig/Daglega hefe eg seted hia

ydur/ z hefe kient i Musterenu / z þier hafed ecke lagt Hendur a mig En þetta er ydar Stund z Myrkrana Veldæ so Riknings vppfylleſt z Og þa þorlie tu hñ aller Læresueinarner z flwdu.

En þar var eitt Ungmeſe sem fylgde honum epter/ sa hafde eitt Lijnklade yper bert Horund/ Og oñur Ungmeſe gripu hañ/en hañ slepte Lijnklædenu/z flwde nakenn fra peim.

Einkaled.

Vm Flærd Suikarans Judas/z hans Ogudlega Tilæke.

HEyrdu Sæl mñn/huad Judas er ad hafast ad. A medañ þñ Lausnare var i siñe hrædelegre Angist z Daudans Striide/vnder þeim þungu kloduga Sueita/þa tekur Judas til sijn Flock Mana/z þienara Kieñemanna Høfdingia z Phariseana/ Olldungana og þeirra Skriptlærdu/geingur vndann þeim sem eirn Sporhundur/til ad

hafa

hapa oppe a Sporunū þa Hind Drott ins/ē er miñ Lausnare Christus/so hū yrde j Syndugra Hendur/rekeñ z ellt.

Eñ sokum þess ed eiñ aþ Postulunū sem var Jacob hiñ yngre/var miog sul þadur Herranum Christo ad Andlits-falle/huors vegna hñ sierdeilis var kall adur Christi Broder/Þa hafde nu Su ikareñ Judas giefed sīnum Fielogum z Fylgiorum/þ til merkis/ad huorn hñ kyste þad være Jesus/ þañ skylldu þeir grīpa og leida Forstalega.

Sia/huad kynduger eru þessarar Be ralldar Syner j siñe Kynslood/ Þui þr vissu ad Jesus hafde opsiñis vr þeirra Nondum komest adur/ þui huxudu þeir ad þeir skylldu ecke taka villt til.

O Juda/Huad giorer þu? Þu þorlir est Drotteñ Himens z Jardar/sem þier kuñe þad eilīsþa Cūf ad giesa/og hefut giefed þig til Diofulsins/ sem þier alla þīna Framēskodu med þeim Helusiska Ellds loga vmbunar. Þu hesur hafn

ad Fielage Heilagra/ sem sitia munu a Stoolum/ z dœma tolf Kynkupsler Isra els /z hefur giefed pig j Rad þrra Ogudlegu/ huoria Gud mun med þier af enlega til Heluitis dœma. Fra þinum Lausnara ertu horfen/ sem hefur Ord eilifs Lifs/ en hefr samlagad þig Kiene mana Hofdingium/ sem Daudans og gudlastanar Ord hafdu/ z hefur mz þui hlauped Stig Fordiorfunarenar.

Ef þu minn Sal/ Vakta þig vid samlage þeirra Ogudlegu/ z Stallbrœdraskap þeirra sem Gud hada. Skeyt ecke vm þeirra Makt/ og aekta ecke þo þeir nockra stund hafe goff Geinge. Þui so seiger Drottenn. Selskapur þeirra ogudlegu er so sem annar Ellds Matur/ þra Aar munu styttast/ z Boluan Drottins er j þra Nausū/ So s Gras munu þeir visna. Syr. 25. Pro. 3. Eg sa eitn Ogudlegann s var stollfur/ z þande sig sem Laurberia Trie/ En s þar v" ad hann spyrti/ þa var hann allur j burt/ eg spurde ep

ter

tel hñ/þa fañst hñ huorge. Þſ. 37.

Hallaſt/ævallt mÿn Sæl/ ad þeim Gudlegu/sem þu veiſt ad Ord Drottins og hans Bodord hallda/haf Gud fyrer Augum z þier j Hiarta alla þſna æfe/ z fordaſt/ad þu vſsuifande ſtygger þiſt Gud mz nockre Synd. Þacka japnaſt Gude/z bid ad hñ vilie ſtyra þier/z ſtiorna/ſo þu j ollu þſnu Athæfe/z vppfektum/hans Orde fylger.

ÞRÓttefñ Jeſu/Bernda þu mig fra Diofulſins Bornum/ſem full eru Flærdar og Prettſa/enn ſuarner Dviner alls hins goda/j huorium Andſkotañ er krop kugur/ ſkÿnande ſem Liofſens Eingell/ ſo hñ giefe komeſt þyrer mig/ſo ſem Ormureñ ſueik Evam. Einfalldleike og Rietflæte geyme mig/þui eg vona a þig Drottefñ. Amen. Þſalm. 26.

Vm Kalſarañ Judas/z hñs Svikrædesem þorried ſin herra med Koſſe.

O Huilik ſkiemdar Flærd/ſ ſnyr Elſkuſiar Merke til Nreckunſſe. O þu

Guds Lamb saksausa/ huad hafder þu
mz þessa Blþa? Huor Rok hefur miñ
Drotteñ Jesus vid Belial? Avui. Hu-
ad fraleidt er slykt? Ad Saðleiksins
Munnur skylde aþ Hreckuysseñar Mun
ne verda kystur.

DRDtreñ miñ Jesu/ forda þu minne
Sælu þui/ ad hun biode þier Hreckuys-
señar Koss/ Læt mig bæde med Ordum
z Giordum audsyna þysna Elsku. Læt
mig ecke vera j þeirra tolu/ sem þier nal
gast med synum Vorum/ eñ þeirra Hiar
ta er langt fra þier.

Vakta þig Sæl miñ/ ad þyn Gud-
ræckne sie eingeñ Hræsne/ og þiona ecke
Drottne med Falsku Hiarta. Hygg ad
huad þu trüer/ talar z giorer/ so þu fall
er ecke j Synum. Villtu þiona Gude/
þa læt þier þad aluoru vera/ so þu þrei
ster ecke Drottens. Statt vpp z gief þy
num Lausnara Koss Truareñar z Els
kuñar/ so hñ reidest ecke/ og þu fyrerfar
est ecke a þynum Veige/ Þui sa er bol

uadur

uadur sem Drotten Jesum ecke elskar.

O Herra Jesu / þu veist ad eg true a þig/ Þu veist ad mijn Sal elskar þig. Þui fell eg þier til Foota/ z kysse þijn" Fatur/ so sijn su Margsynduga Maria Magdalena/ Eg vil feigen syta z æpa mijnar Synder/ z jdrast þra af Niarta.

Drotten Jesu/ giez þu mier z þijn Kr oss/ og endurnær mijna Narmþrungna Sal med þijne Nadar huggun. Tala vingiarnlega vid mijna Sal/ z mun eg hlyda þijnū Munne/ z þitt Ord skal mijns Niarta Glede vera. Ja Drottin Jesu/ eg vil eirnen kyssa þijnar Hendur/ þier æzenlega packa þijna Giæfku/ z þier Lof syngia/ þ alla þijna Velgierninga Og Æruna vil eg ecke giefa mier/ heldur þijnu Nafne ad eilijfu. Amen.

Drotten Jesus tiede sig vingiarn. legan vid sinn Suikara.

Er stugaader þu vid þijnum Suikara Drotten mijn heldur sagder ad eins Vinur/ huar til ertu komen? Ja/ Drot

N vijk tenn

ten/þu gisrder honum eñ þa minnsting hefde hann viliad gæra ad sier/ z sagder. Juda/ſuikur þu Manſins Son mz Koſſe? Þui þig langade ecke epter hans Glæstun/ helldur villder þu ad hñ hefde ſnuest og mætt lifa.

Hier mz hefur þu Drotten Jesu/ Epterdæme giefed / ad eg elſke lijka mijna Dvine/ z þar med safna Eldsgloodum yper Hofud þeim/ So ſem þu og eirnest gisrder vid Malckus/ þa þu læknader hans Eyra.

Gief mier Drotten/ ad eg sie ei Eijfsamur/ Nelldur giæfur og Goodsamur/ vid huorn Mann/ Gief ad eg lijde þa Vondu mz Polenmæde/ z æviſte þa hardhnockudu. Gief þeim lijka/ Drotten min/ſanna Jdran z ſannleiksins kpñing/ Elſst þa vr. Diofulsins Snorum huar þeir eru jñe þangner/ Amen.

Drotten Jesus visse allt huad þrann vid hann atte ad koma.

A Ella hlute veistu Drotten /þui þu ert

sannur

saſſur Gud/ med Fodurnum z Neilogſt Anda/z viſſer vel allt huad yfer þig ſkylde koma. Þier var ecke ad eins kuſiugt huad ælyckstad var j Rooe. Neilagrar Þreſingar, vin þig/hellder eru oll Maſiaña Verk z giorder þyrer þier augliosar/eins z Soleñ/Og þſñ Augu ſia alla Maña Athœþe. Þu ſier alla Hlute þra Neimſins. Vpphafe/z til Enda/z fyrer þier er ecke neiff nyff. Þu alleina ranſakar Vnderdiwpeñ/og Mannaña Hiortu/z veiſt huad þaug huxa. Þu veiſt alla Hlute z ſier a huorium tſma huor Hlutur ſkule ſkie.

So ſkallstu z vita mſn Sœl/ad þiſſ Frelſare/veit fyrer z ſier allt huad fram vid þig a ad koma. Alla þſna Lucku z Olucku hefur hañ taled z apſkamtad/ og huad þu ſkuler ſokū hans lſda. Nu þa ecke ſo/ Drottenn gœer ecke ad mier/ Nuor er a Nimnum ſm hirder vm mg z Medal ſo margra/ gœer Gud ecke ad mier. Þui huad er eg hia ollum Neime

Þui Riknings eſt ſeiger/ Þeir Heilogu Drottens eru j Nad ꝛ Myſkun/ ꝛ Drottenſ hefur gat a ſinum Vtualdum.

O DRotteſt Jeſu / eg giep ꝛ fel mig med Liſe ꝛ Gæslu j þinar Hendur alldungis/Styr mier ꝛ stiorna a mīnū Veige alla Æfe/ꝛ snu þu allre mine Lucku mier til gooda. Bleſſa þu min Inngang ꝛ vtgang/nu hiedan aþ ꝛ ad eilif su Amen.

Drotteſt geingur j mooke sin num Dauda.

O Rotteſt Jeſu/þu saklausa Lamb Guds/Nuorsu viliuglega ꝛ hlydeſt gieckſt þu til þins Dauda? huorsu þeigeſt giorder þu þins Fodurs Vilia? Þuiaþ þegar þu sast þa koma/gieckſt þu þeim j moke. O min Lausnare/Nuorsu reidu hweſt varstu ad giepa þitt Lif wt/ oſſ til Endurlausnar?

Ja Herra Jeſu/ Þo þu værer Sonur Guds/þa hepur þu þo lært ad lyda. Og þar med ertu ordeſt Sok og Efne

til

til eilifrar Sæluhialpar/ ollum þm̃ s
þier eru hlydner. Þuiad so sem fyrer ei
ns Mañs Ohlydne eru aller Meñ Sy
ndarar ordner/so verda z fyrer þ̃na Hl
ydne/Drotteñ/marger Rietflæter.

Drotteñ Jesu/ veit mier ad eg sie vil-
iugur z hlydeñ j miñe Kuol/z lijde pol-
esimoodlega allt þad sem þu vppa mig
leggur. Still þu m̃na Ohlydne/ med
þiñe Hlydne/ z med þ̃num liufum vil-
ia/bæt þu mitt Viliæleyse. Veit þu mi
er/ad eg kuñe ad giora epter Ordū þ̃n-
num/þar þu sagder. Taked a ydur mitt
Ok/z læred af mier/Þuiad eg er Noog
uær z af Hiarta Lijtelætur.

Christus fellde Strax skarast/med sunu einu Orde/til Jardar.

Þv liest m̃ Lausnare þ̃na Offokn
ara/sem þitt Almætte so þr visse/ad
þu værer DN Drotteñ. Þui þa þu sagder
Eg em hañ/Dukku þeir aptur a bak til
Jardar. Þu sleyptest Ofka og Nræ slu
ysser þa med þiñe Mættugu Nende/ so

þeir ſtirnudu vpp ſem Steinar/ꝛ titrudu þyrer þiſſe Rædu. Þeir vrdu hrædder ſ ein Jodſiuk Kona/þeirra Niarta ſkielf/ deſt vr mæta fram̃/ ꝛ Ogn var a bæd Sijdur. Nuor datt yfer añan fram̃/ſm̃ þeir være hogner nidur med Suerdum/ og ellte þa eingen̄. Þuiad hia þier er Magten̄ ꝛ Skielfingen̄. Þu ert ognar legur/Nuer kan̄ ad ſtandaſt þyrer þier nær þu reideſt. Ef̄ þeſſu olle þad/ miſn Sæl/ad þeir voru brender j þra Sam uiſkum/og þra eigen̄ Niarta fordæmde þa. Þeir viſſu alla þa Hreckuijſe ſem j þeirra Niarta var þolgen̄/Vond Sam viſka kan̄ ei añars vænka en̄ ills.

Nialp Drottenn̄ Jeſu/ad eg otteſt þitt dyrdarlega ꝛ ognarlega Nafn/Þui þu ert min̄ Drottenn̄ ꝛ Herra/Gud yfer ollū Gudum/ꝛ Drottenn̄ yfer alla Drottna/ Volldugur ꝛ hrædelegur/ ſem ei þer ad Maſtuirdingu/ Læt mig jafnan̄ hafa gooda Samuiſku/bæde fyrer þier ꝛ Mo ſonum/ſo þa ad nockud kiemur ad Ns

ondū

ndum/ad eg giete ſtadeſt/z hafe Vonena faſta til pin/ Droſſeñ min/ Amen.

Droſſeñ Jeſus lætur ſijna Læreſueina hafa pry burtfarar Leyfe.

HVgleid pad myn Sæl/ Nuorſu Augu Droſſens hafa gæt a peim ſem hia ottaſt. Ef pier leifed ad mier (ſeiger hia) pa læted peſſa j burtu fara. Ja So var til ætlad/ Droſſeñ Jeſu/ ad pu einſamall ſkyllder Vinſpruguna troda/ z ad eingeñ pinna Læreſueina ſkylde j Daudañ med pier ganga. Par fyrer audſyner pu pitt Almætte/ ad vegna pinna Orda gætu peir ecke hamlad pinum Læreſueinum j burt ad flyia.

Sæll er ſa Droſſeñ/ huor ad j pinnu Leyfe fer/ og ad huorium pu villt a hans Veige giæta. Ni mæter engum illu/ z eingeñ Plæga nu hia sNus nalgaſt. Nuor hia ſnerter/ ſa kiemur vid pitt Auga ſtein/ Droſſeñ. Puiad pitta Neilagra Sæler vardueifer pu/ z hialpar pinn af Nende fra Ogudlegu.

O vid Droſſ

Drottenn sæll ert minn Hirder/Læt þitt Andlit eirnenn lysa yfer mig þinn Þræl/ so mig engenn slyste af þine Hende/vard veit mig sem þinn Augastein/ z skyl mier vnder Skugga þinna Vængia/ þ þeim Dgudlegu sem mig giarnan opsækia/ z mier Mein giora/ fyrer mynum Dvinum/ sem mina Sæl og Lyf Vmkringia. Jæ Drottenn min/huer skal annar hugga mig? Eg vona a þig. Eg er ad sonnu aumur z Fatækur/enn þu huxar fyr er mier z seiger/Læted kyrra myna Smurda/ z angred ecke myna Propheta.

Drottenn vill ei læta med Suer dc veria sig.

LÆresueinarner villdu veria sinn Lauard mz Suerde/Þo spurdu þeir ad audur/huort þad være ecke hans vilie. So skaltu og giora myn Sæl/Huad þu vilt giora edur æporma/þa tak þier rad so þu þdrest ecke þar epter. Jæ tak Rad hia Gude þynum/ og læt hans Vitnisburde vera þyna Radgiafa. Læt þier segiast af hans Orde/þad mun þig gi

ora goodaſt/Þui ſiæ/hier ſtraffar Chriſtur Petrum/ad hann hepde honum oſpurdum til Suerdſins teked. Sie þier gisrdur Drieſtur/mín Sæl/ þa hepn þín ecke ſialf/Helldur gief rwm Reide Drottens/Þui ſkrifad ſtendur/Mín er Hefndeſt(ſeiger Drotteſt) eg vil endurgialda. Drotteſt er ſa Hefnare ſ ei fer ad Maſtuirdingu/Huor ſem hefner nu ſialfur/a peim vill Drotteſt hepna ſín/ z honum þa Synd til reikna/ad hann villde taka Hefndena þra Drottne.

Nu er Veralldlegt Vald j Guds Þionuſtu til þeſſ/ad hepna z refſa þíñ ſ jlla giora/ Eſt Kieſeuallded ſkal ecke líkamlega hegning eda ſtraff a leggia/ Þui þeirra Vopn z Veriur eru ecke Holdlegar/helldur andlegar/kroptugar þ Gude/ſo ſem Moſes Guds Madur hafde ſíns Embættis Vopn z Veriur/ ſ voru Bæneſt/ Forlíkuneſt/ Reykelſed/ þar med hñ ſtood j mote Reideſte/z gierde enda a Reydeſte.

Drottne Jesu gætu hans Oviner eckert giørt/þyrr enn hans Ty me var komenn.

LAttu þa giora til þad þeir vilia/ seig er Jesus til Petrum/Þui Jesus hafde daglega hia þeim Sefed og kiennt j Musterenu/og þeir hafdu ei lagt Hendur a hann/þui hans tijme var þa ei kominn/En nu var þeirra Stund z Magt Myrkrana/so Riuningen vppfyllest.

So þecker Gud(Sæl minn) Daga z Stunder þeirra Gudlegu/z þeir eru all er vpp j hans Bok skrifader/ sem komande eru/z þa þegar/adur nockur hrapard. Nær ber huxan fyrer þier huort Augnablik/z þo þier nockur Næske ad Nøndum kome/þa kann hann ad senda þier meir en tolf Legiones Engla/sem all er eru þionustusamer Andar/vtsender til ad þiona þeim sem Himnariikis Arfar eiga ad vera. Jæa/Nær hefur sijnu Englum boded vm þig/ ad þeir vardueite þig a øllum þijnum Vegum/ad þeir bere þig

te þig a Nondum sier/so þu steytter ecke Foot þin vid Steine.

Drotten Jesu/ Þu ert eirnen sialpur alla tijma mier nalægur/ad þu hialper mier/Nuad kunna Mennern giora mier? Þui er eg roosamur/bijd z vona til þijn eg læt þa gisra hid frekasta/þangad til þu seiger so vid þa/Ningad skalltu komast/z hier skulu lœcka sig þijnar siollr ar Bylgiur. Drotten Jesu/mijn Stund og mins Tijme er j þine Hende/ þrels mig af mijnum Ovinum/z þeim sem mig opsœkia/Amen.

Um Flockkan Lœresuein anna Christi.

NV sem Nirderen er fangen/þa flyia oj kuistrasst Sauderner/ so þar vppfyllest Ord Jesu/Sian/ su Stund mun koma/og er sem komen/þad þier munud kuistrast huer til sijns sialfs/z mig ein an epter lœta. Joh. 16.

Herra Jesu Christe/þu ert alleina Lausnargiallo/þyrer vor Synder. Þar

fyrer flya fra þier aller þſner Viner/ vegna þiñar Eymdar. Þier verdur gle ymt ſo ſem þeim Framlidna. Þu ert m/ liſka ordeñ ſem broted Kier/ ſem eingeñ ackfar meir. Eñ þu miñ Jeſu/varſt ee ke einſamall/ þuiad þiñ Fader var hiá þier. Þſner Dvin° hefdu vel latted þig fyrrañ/ hefder þu ecke ſialfur giefed þig viliuglega j þeirra Nendur.

Sæl mſn/ Nuad vollt er Mañanna Nialp j Neydeñe/ huar fyrer ad Drott eñ ſeiger/ Boluadur ſie ſa ſem ſig forlæt ur vppa Meñena/ z lætur Nollded vera ſiñ Styrk/ z vſkur ſſnu Niarta fra Dr ottne. Nñ mun verda ō Dræfe a Eydemorkuñe/ z mun ecke ſia þa komande Nuggun/ Nellour mun hañ blſfa j ſſ/ nu Vatzleyſe a Eydemorkuñe/ j þui A vaxtarlauſa Lande ſm onguer bwa. Eñ Bleſſadur er ſa Madur ſem a Drotteñ vonar / og allt Trauſt hefur til hañs/ Nañ er ſem eitt Trie þad ſem vex j hia Vatnabockum/ þui þott Nite kome/ oft/

aſt

aſt hañ ecke/ helldur eru hans Laupßſ-
od ſiogræn/ z hañ er ecke Hugſiukur fyr-
er oßurperrernum/ helldur ber hñ mvs-
kt oaplatanlega. Pſalm. x.

Hialpa þu mier Drotteñ Jeſu/ ſo eg mvalle
vone a þig eirn/ og þier af øllu Hiarta treyſ-
ſte/ og af þier Lukku z Farſælldar vænte/ til al
ls þeſſ eg a ad giøra og æfornia/ þui þu bregſt
alldrei Drotteñ þeim þier treyſta.

Tolfte Capitule.

Huorneñ þeir binda Jeſum/ og huada Dom hañ fieck af Kieſenianña Høfdingiunum og hueliukar Smæner hann æfte ad lij da af þeirra Flenßrum.

ENN Skareñ z Nershøfding-
eñ/ og þeir þiennarar Gydinga
gripu Jeſum/ z bundu hañ/ fæ
rdu hñ fyrſt til Nañas ſ/ var
Caipha Magur/ huor ed var Byſkup
a þui Aare. Pad var ſa Caiphas ſem
Gydingum hafde giefed Rad/ ad betra
være ad eirn Madur dæie fyrer Folked.
Og þeir færdu hañ til Caiphas By-

ſkups/pad er til Nydingia Preſtanna huar aller Kleſiemeñ z Skriplærder mz Olldungum voru ſamañ komner. Eñ Simon Petrus fylgde Jeſu langt a epter/z eirn añar Læreſueirn/allt til Byſkups Hallareñar. Sa ſame Læreſueirn var kunnugur Byſkupenum/z gieck mz Jeſu inn i Hollena/eñ Petur ſtood vte fyrer Dyrunum.

Pa gieck vt ſa añar Læreſueirn ſem Byſkupſins kuñingie var/ z talade vid Dyrauordſlu konuna/ z kom Petro jñ. Eñ par ſtoodu Pienarar z hofdu Kola elld/a Hallargolfenu/ pui kallt var/ z verindu ſig. Petur ſtood hia peim/og ornade ſier/ſo hñ ſæe huad verda vilde. Eñ Ambatt Byſkupſins ſem Dyrnar geymde/ſa Petrum vid Elldeñ/par hñ ornade ſier/ſtarde a hañ og ſagde/ Og pu varſt med Jeſu af Galilea/ Erfu ecke eirn af hñs Læreſueinum? Eñ hñ neitade par fyrer ollum z ſagde/ Kona ecke er eg pad/ eg pecke hñ ecke/eg veit ecke huad pu ſeiger. Eñ

Ẽñ Byskupeñ spurde Jesum vm sijna Lœresueina/ ꝛ vm hans Kieñing. Jesus andsuarade. Eg hefe openberlega talad fyrer Heimenum/ Eg hefe avalltt kient j Samkundum/ j Musterenu/ par sem aller Gydingar hafa til samens vered/ ꝛ hefe eckert j Leyndum talad. Pui spyr pu mig þar ad? Spyr pu þa ad sem heyrt hafa hvad eg hefe talad til þeirra/ sia þad/ þeir somu vita þad hvad eg sagt hefe. Ẽñ sem hañ sagde þetta/ þa gaf honum eiñ af Dienorunum sem þar stood/ Kiñhest/ og sagde/ Skallt tu so suara Kieñemaña Nordingianũ? Jesus suarade/ Nafe eg illa talad/ þa biuttsa þad/ ad þad sie rangt/ enn hafe eg rietf talad/ þui slær pu mig? Hañas sende hñ bundeñ til Caiphas.

Ẽñ Simon Petrus stood og vermde sig. Og sẽu epter þa fyrstu afneytan/ sem hañ gieck vt epter Forsalnum/ gool Haneñ. Og eñur Ambatt sa hañ ꝛ tok til ad seigia vid þa sem þar stodu/

Þesse var og med Jesu af Nazareth. Þa sogdu þeir vid hann/ Ertu ecke eirn af hans Lærisueinum? Og adrer sogdu/ Þu ert eirn af þeim. Efi hann neitade aptur/ z soor sig ofann//z sagde/ Mad ur/eg er þad ecke/ z eg þecke ecke þann Mann. Og litlu þar epter/so sm̃ vm ei na Stund/hielt eirn a þui med þeim er þar stoodu/og sagde/ sannlega ertu eirn af þeim/þui þu ert eirn Galileare/þitt Mal openberar þig. Þa sagde Sueirn Byskupsins/ Frænde þess sem Petur hiogg af Eyrad/Sa eg þig ecke j Grasgardenū med hm̃? Þa tok Petur til ad formæla sier/z sueria sig/seigiande/Eg þecke ecke þann Mann vm huorn þier tala. Og jafnsnart s̄ hann var ad tala þetta/þa gool Hanen̄ j annad sin̄. Og Drottenn snere sier vid/z leit til Peturs/ Þa minntest Petur Orda Jesu/ sem hann hafde sagt vid hann/Fyrr en̄ Hanen̄ gal/ þar tuisuar/muntu afneita mier þrisuar/ Og hann gieck ut og griet leiflega.

Efi

Eſ Kieſemaña Hofdingiar ꝛ Skrifflærder ꝛ allt þra Raad/ leitudu Falsvitna j mote Jesu/ so þeir gætte aflifad hann//ꝛ þeir fundu eingen; Og þo þar kiæme marger Liugvottar fram/ þa bar þeim þo ecke samann. Vm sijder stoodu vpp og geingu fram ad tueir Falsvottar/ og bæru Liugvitne j moote hñ seigiande/ Vid hofū heyrt hann seigia/ Eg kann ꝛ vil nidurbriota Mustere Guds/ ꝛ med Hondum er giørt/ ꝛ a þremur Dogum annad vpp byggia/ sem med Hendi er ecke giørt/ Eſ þra Vitnisburder vrdu ecke eſ þa samhlioda.

Og Kieſemaña Hofdinge ſtod vpp/ ꝛ spurde Jesū/ seigiande/ Svarr þu engu til þess sem þeir bera a moote þier? Eſ Jesus þagde ꝛ andsuarade engu.

Þa spurde Kieſemanna Hofdinge hñ aptur/ ꝛ sagde/ Ertu Christus/ Sonur þess Blessada? Eg sære þig vid Lifanda Gud/ ad þu seiger oss/ ef þu ert Christus Sonur Guds? Jesus sagde/

þu seiger þad/ Eg er hañ/ Þo seige eg ydur/vpp fra þessu mun þad skie/ ad þi er sæed Mannsins Son sitia til Krapt arens hægre Handar/ z koma j Skyum Himens. Þa reyf Byskupeñ sinn Klæ de j sundur/og sagde/Hann Gudlastar/ Huad þurfum vier nu framar Vitnaña vid? Sia/nu heyrdu þier hans Gudla stan/ Huad lyst ydur? Eñ þeir þordam du hañ aller/z sogdu/Hñ er Dauda ver dur. Eñ þeir Meñ sem hielldu Jesu/ spottudu hañ/z hrøktu j hans Asionu/ z bordu hañ med Hnefum. Eñ sumer byrgdu hans Asionu/z slou hañ j And lited/einkanlega Þienararner/og sogdu Spa þu oss Christe/ Huer er sa sem þig sloo? Og margt annad toludu þeir honum til Hadungar.

Eintaled

Vm Bondenn Lausnar

ano Jesu.

SJa hier mijn Sæl/ huersu sa Em urde Drottens/z ver enska Huggun

vard

vard þangeſt. Þuiad hier byriaſt ſu yt-
re Þínnann og Kuel þíns Lauſnara/ a
hans allra Neilagaſta Lýkama/ z hier
vppfylleſt huad Forfadereñ Jacob fyr-
er ſpaade/ſeigiande. Simeon z Leui/Þr
ra Suerd eru Mordiarn. Sal mín ve
rt ecke j þra Raadū/z mín Æra vert ec-
ke j þeirra Samkundu/ Þui j síñe Rei-
de haſa þr þañ Mañ veiged. Gen. 49

Sal. mín/ huad grimmlega z hrædele
ga vferþalla þeir þiñ Lauſnara? Huad
omyſkunſamlega fooru þeir med hann?
Eirn rycker hm̄ hingad/añar þangad.
Eirn þiakade hm̄ hier/añar þar. Ei
rn ríſur j Nared/añar j Nalſen. Eiñ
j Hendurnar/añar i Fæturnar. Eingen
Vægd var a ferdum. Eckert letu þeir
ogiort/þar er eingeñ vægd/þr haſa ec-
ke lifed j síñe/Þeir voru hræder hū mu
nde komaſt vr þeirra Hendū. Þeir kreſt
udu honum Band vm Hals, og bundu
ſaman hans Neilegu Hendur.

O Herra Jeſu/ Hundar haſa ſekt ad

þier/ z Ogudlegra Rad hefz vmkryngt þig/ Þeir Stolltu tooku sig vpp moote þier/ z sioldc griñra Maña vinsatu þ̃ na Sal/ z hofdu Gud ei þ̃ Augum.

Eñ haþ þu Sal mín/ alla Huggun aþ̃ Bonum z Fangelse þ̃ns Lausnare/ Þui hñ liet sig fanga/ so þu saklaus yrder af þui eilifa Fangelse. Hañ liet siotra sig/ so ad hñ slite af þier Diofulsins Fiotra/ sm̃ a þier leau/ z þier j Daudanum hielldu. Hñs Fangelse er þ̃n eilif Lausn/ Hañs Fiotur þitt eilifa Frelse. Lofadur sertu Drotten̄/ sem ei gaft oss fãgna vnder Diofulsins Tefur. Vor Sal er hadañ sloppen̄ sem Fugl af Snoruñe/ Snaran̄ er brosten̄ eñ vier erũ þrir z frialser eilifflega. Ps. 124.

Ber nu kostgiæfen̄/ z legg þar Astũ dan a' mín Sal/ ad þu ecke vppa nytt faller j Satans Snoru. Hañ situr vm þig/ z hañ leggur sínar Snorur þ̃ þig a alla Vegu/ j Fatæckt og Riked̃me/ j Mat z Dryck/ j Nrygd z Glede/ Ordũ

og

z Verkum/ Boku og Suefne/ ſa/ alle til Chriſtins Enda/ ad hñ giefe veidt þig aptur z ſelt/ Bid þar fyrer oaflatanlega z hroopa til Drottens/ ſem þig hefur endurleyſt ap hñs Gnoum/ ad hañ eñ framueiges vernde þig/ fra þeim. Vt breid þu DRottenſ þſna Vange yper mig/ z vert mitt ſkiol þyrer þeim grimma Dreka/ Amen.

Nuerſu Omyſkunſamlega Nefud prestarner høndla vid Herran Jeſum hinderſ.

ÞA Þienararner hefdu nu bunded Caufnarañ/ þa færdu þeir hañ þyrſt til Nañas Preſts/ ſem var Caiphæ Magur/ þeſſum Gamla Bloodhunde hugd uſt þeir fyrſt/ Fagnadar Tidende færa/ Ad nu være ſu Hinderſ þangeñ ſem Þr ſneima Dags þoru ad veida. Þañeſt gloddust Þr yfer Jeſu/ ſo ſem þeir hefde vel veidt. Eñ Nañas ſende hñ þra ſier til Caipham/ Huar aller Skriptlærder z Oldungarner voru til ſamans komn

er/þa bidu þeir sem hungrader Vlfar/ epter þui saklausa Lambe Guds/j huors Blood þa þyrste.

Eñ þyrer sokum þess þr fundu hønd ungua Daudasok/þa tok Kieñemanna Høfdingesi til ad spyria hañ vm hañs Læresueina/z hñs Lærdom/so hñ giæte spuñed nockud vr Ordum eda Andsuorum Herrans Christi. Avui/huad rangt lega hondla þr vid Lausnarañ? Nier hafa þr hñ þangesi z bundeñ/z vita ei þ hvoria Sok/Peir vilia hañ til Dauda dæma/z gieta þo eckert funded hønum til Brots/þ Dauda sie verdugt.

Drotteñ miñ Jesu/ sem miña vegna varst bundeñ/z sem eirn Spottþugl leidd dur fra einum til añars/Læt mig feigensamlega allt Hæd z Spott Veralldarinnar þiña vegna lñda/ so ad eg verde ecke af Diofflenum hæddur z spottadur eilñþlega.

Drotteñ miñ Jesu/sñ hefur þig minna vegna j þessara Blodhunda Teñur

gief

giefed/Frelsa mijna Sœl/so ad Neluſ-
te ſuelgie hana ecke med ſijnu Sine.

Drotten Jesu/sem varst fangen og
bunden þrame þyrer Rœdstefnu þra Ó
gudlegu/z soddan Driett hefur mina ve
gna libed/Vardueik þu mijna Sœl fra
Rœde z samsokum peirra Ogudlegu/z
lœt mig ecke verda af peim vnder Foj
tum trodenn.

Drotten min Jesu/ þu s greitt And
suar gapst vm þin Lipnad og Lœrdom/
þa þig Kienemana Hofdingen spurde/
Gief þu mier Vijssomsins Anda/so ad
eg med Glede vidurkiene þitt Napn/ og
meige auallt mz godre Samuisku/mina
giorda z framferdis vel bikendr verda.

Vm þan þunga Kinheſt/s Biſk
ups þienaren gap Herranu Christo.

ÞA Drotten andsuarade so greidt z gr
einelega/peim Kienemana Hopdin
ga/þa gieck þram ad eirn hins þienare/
z gap Jesu nœsta hardan Kinheſt/suo
honu ried vid/lijka sem hun hefde ohœfe

Þ ijj lega

lega suarad Byskupenum / og þetta skal Malchus hafa verid / sem Christur lækn nade a Eyrad j Grasgardenum.

O þu vonde Nidingur / Giefur þu þessum Lækner slijk Laun? O þu vesala Leirkier / slær þu þin Meistara? O þu þurrtuga Skiepna / hvad giorer þu þess num Skapara? O þu vonde Þrall / Na þer þu Velgiorning Drottens so snarl or Minne þier lijda latid? Var þier ecke maklegt / ad þessi Hond hefde þier opp visnad / so sem Jeroboam Kongs / er ei giorde nema greip til Spamannsins / Eda þu hefter a votmu Spore Spik elskur orded / so sem Maria Mosis Syst er / þa hun sette sig opp j mooke Moyst / Eingen Bndur hefde verid / þo Jorden hefde suelgt þig j sig / ef þu hefder lijs / ande til Helluitis socked / sem Corach Dakam ef Abiram.

Enn Lausnaren leid þad med Polen mœde / ansade þier hoguærlega / ef annis ke þig goodgiarnlega.

Ja

Jm Drotten min Jesu/ þu hefur lat
ed sma þig saklausan so eg sie frij/ z ecke
verde eilijflega sleigen. Þu tokst Kinn
best a þin Vanga/ so Gud min Nimne
ske Fader giepe mier sin fodurlega Koss
og gange vid mier sem sijnu Elskulega
Barne/ þyrer þitt at Forþienustu saker.

Kien mier Drotten min ap þier Dæ-
me ad taka/ so eg endurgialde ecke Ilt
med illu/ Ecke laste þo eg sie lastadur/
Ecke hoote þo eg lijde/ Eige slæe þo eg
sie sleigen/ Helldur setie þad allt til þijn
sem allt rietf dæmer/ Amen.

Vm Liugvottana sem gaþu Ner
vanum lognar Saker.

HEyr nu Sal minn/ husrnenn þeir
Syndugu med ymislegū Atburdum/
med Ligum z Ekrokuottum/ þusku inn
a þinn Lausnara/ so sem greniande Le-
on a eirn meinlausan Saud. Falsvitne
stoodu vpp/ z bæru þig þui sem þu va-
rst ecke valldur af. Þeir gulldu þier ilt
fyrer gott/ so ad þeir giordu þier þad me

sa Hiartans Angur. Liugvottarnes skömudust sijn ecke ad liuga a þig/ suo þeir kiæme þier j Daudañ/eñ fundu þo ongua Sök.

O þu sæte Jesu/ad sonnu hafder þu ongua Ohæfu giort/og ongua Skuld hafder þu til þess sem þeir giordu þier. Eñ þijn mykla Elska til mijn/hun þui ngade þig/til ad lijda þetta. Eg eñ sa me er sa sem þier hefur sliskt vnderbok ad og bwed. Eg er Bondur z Synda/ þullur/eñ þu þijndest og varst þo Sök/ eñe boreñ. Eg er sakadur z hefe broted þu saklaus z fieckst þo afellis Dom. Eg er Ogudlegur og hefe Kualernar forþient/ þu Rietflætur/ og varst þo þordæmdur.

Lofadur verdu Drottenn min Frelsare sem vid Skulldene tokst fyrer mig/z bar/ st mijna Byrde/ Festu þessa Nuggun j mijnu Hiarta/so eg sie ohræddur þ Dis skenum/z fyrer Logmælsins Boluan.

Drottenn þagde vid

Liugvottunum. vid

Vid allum peirra Aaustre z Lygum/ pagder þu Frelsare min̄/ sm̄ eirn Saudur/ þeiger vnder þess Nøndum hann klyoper. Efi þar med gafstu min̄e Sa lu Epterdœme/ ad eg ei Andœpte Dœr um epter peirra Heimsku/ so eg peim ei samlikur verde. Sœl ertu min̄n Sœl/ þa Men̄ minka þig þ̄ns Frelsara veg na/ og tala allt illt vm þig/ og liuga vp þa þig/ Vert glød/ j Himnarikie muntu þar þyrer Laun taka.

Nialpa mier Drottenn Jesu/ ad eg Friosamur sie/ so eg Nialp ødlest. Lœk mig eflaust a þig vona/ so eg veykest ei ke Drotten̄/ Huad þrydeleg er fyrer þ̄s num Augum Volenmœden̄/ og ad vona til þin̄ar Giœsku.

Vm þa mœtœlegu Jafning Drottins/ þyrer Kiœnemana Høfdingiunum.

HVgleid nu Sœl min̄n/ þ̄ns Frelsa ra lostega Jafning/ fyrer Byskupen um Caiphas/ z þeim Skriptlœrdu/ þui þa Caiphas spurde hann vppa hans Eid

og Sañende/ huort hañ vare sañlega Christur/Sonur þess Næsta/Þa þagde hañ ecke/helldur andsuarade og sagde/ Þu sagder þad/þui sañlega er eg Guds Lifanda Sonur/ sannur Gud þra allre Eilifd/samnæfurlegur m̃nñ Fodr/ z er sa rette Messias/sem Gud hefur sẽ ckad/smurt z sent Verolldene til Nialp ræds/Og þa hañ mig ad sia epter sy̓ nu Guddomlega Rade/ ydur j Hendur seliast lafe/z mier j þessa Verold nidr sockue/þa mun hñ samt/vpphefia mig þar epter/og þier munud/fa ad reyna/ ad eg sie/og Nikenu halde/ til Hægre Handar Dyrdar m̃ns Fodurs/z mun ud sia mig j Skyenu aptur koma/til ad dæma Lifendur z Dauda.

Soddan Jatning/Drottenn m̃n Jesu villdu þeir fordæmdu Gydingar ecke mz taka/ helldur kolludu sly̓ kt hina mestu Gudlastan/ og dæmdu þig þar fyrer til Dauda/Huers vegna þeir eru j Neluij te eily̓ flega byrgder/Þui huor ecke truer

Syn

Synenum/mun ecke ſia Lyſed/Nelldur er Guds Reide yfer honum.

Enn myn Sæl(Drotten Jeſu)er ſ Raun z Saalleika ad þui komen/ad þu ſiert Christz Sonur þſſ Lifanda Guds ſem ſ þenann Heim ert komen/Synduga Sæluholpna ad giora. Þui vm þig vokka aller Spamen/ad þ þitt Nafn oddleſt aller þeir ſem a þig trua/Syndana Fyrergiefning. Ef kunne eirn Broder ad freiſa annan/ þad hefde orded vid ad bidia eilyflega. Ef þu ert þeſſ Lifanda Guds Fodurs Eingietenn Son/þu ert Christus Drotten/ſa rieft kallade Apreſs kappe/ og ſa ſem ſ giegnum Diopul z Dauda ert geingen/þu ert Drotten/ſterkur z megtugur/eirn Volldugur ſtridds Herra. Þu ert þ Kuinnuſtar Sade/z þ gamla Noggorms Diofuls Hofud hefur ſundur broted/z hans Verk ad ongu giort. Og þo þu ſtader aumur og forlaten ſ þin Gydinga flocke/z yrder ad ſmacka af þeim keiſka hrygdar Cœk/þa

hefur þu samt aptur a nytt/þínu Nafne vpp lypt/ z situr nu til Fodursins hægre Handar j Himnenum/þangad til ad aller þínerOvinner eru lagder vnder Skör þína Fooka. Þuiad so sem Moyses vpp hoop Noggorme̊ a Eydemorku/ so matter þu eirne̊ vpphafe̊ ad verda/ so aller þeir a þig tryde/fyrerfare̊t ecke helldur hefdu þad eilífþa Lífe.

Drottne̊ mín Jesu/Þu veist ad eg sann lega allu þessu true/z a þig eín vona/e̊ hialpa þu mínum Veykleika/ Amen.

Huada Siman Christus matte ad lída/ af þeim Prælum sem hønum hiellde.

NB sem þeir Menn er hielldu Jesu/ heyrdu ad Vlldungarner z Skriptlærder kolludu hann Dauda verdan̊/þa liefu þeir ecke af þa alla Nott/ad slæ z beria/hæda z spotta Herran̊ Christum Þeir hrækia j hanns Heilogu Asionu/ husria aller Guds Einglar girnast ad sia. Þeir beria hann med Hnefum. Þeir byrgia hans Andlit/z slá hann̊/seigiande/

de/ Syndu oss Christe/ huor er sa pig sloo? Soddan z margar adrar Nædun gar/ hopdu peir j Fraume vid hann.

Jm miss Herra Jesu /pu hiellst pinn um Hrygg ad peim sem pig sloou/ z pin num Vongū ad peim sem pig hartog udu. Pu baudst fram pitt blessada And lit/ so sem pann Stein sem huor Madur hræker a/ z byrger p ecke fyrer Nædun gu z Hrækum. Soddan Smæn giorer pier/ Niartans Sorg/ og kreinker pig/ Pu vonar ad einhuor mune sia aumur a pier/ enn sa er eingenn/ Pu vonar ad ein huor mune hugga pig/ enn hann finnst ecke.

Minn Sal/ graut pu z verk grom pinn um Syndum/ Pui med peim hepur pu pessa Smæn bruggad/ z pina Misgior ninga saker leid hann petta allt. Med pess um hætte afmæde hann pinnar Illgiord er/ z so hlaut hann ad bitala pad hann hap de ecke feked. Nann leid Smæn z Nædung pyrer oss/ so ad vier yrdum ap pre eilifu Smæn fry z frialser.

Lof z Dyrd sie þier Drotten Jesu/ þad Spott z su Smann sm̃ þu leist/ giefur mier Dyrdarẽnar Koronu. Þin Ofridur sem þu mtter giefur mier þañ Christ sa Frid/ O þu Saklausa Lamb Guds sem varst midt j þeim Blodhunda Franse/ Lat þijna Naduğ vera mier eilijfa Hiartans Huggun

O þu þolenmooda Lamb Guds/ sem þar varst a mille þra Hardgiørnu Kualara/ Frelsa mijna Sal þra Helvijte/ so Dijfflarn r ecke a hana hrækte z spyte æzenlega.

O þu Hoguæra Lamb Guds / sem so varst lamen ylla/ og bareñ / Frels mig þra Andskotans Engle/ ad hañ ecke mig med synum Hneppum lemie.

O þu Kinda Lamb Drottens/ sem þeigiandc tolst vid øllum þerra Hædungum z Pijslũ Darbucittu mig þra Opolenmæde/ alla mijna Kvsdaga/ Gieþ mier ad þola z þola/ þo eg Veralldareñar Ukast hliotc þijns Naþns sakir ad lijda/ Amen.

Prettande Capitule.

Vm þad hryggelega Fall S. Þeturs/ og hans Hiartans aluarlega

Idran Hier

Hier vm stendur j næst fyrr skeiptudum Gud spiallana Texta/ og ma par lesa.

Eintaled.

Aminning vm pad hrædelega Fall Sancte Petrus.

Pad veistu Sæl mijn/ ad Simon Petrus var hellstur af ollum Herrans Læresueinū. Pu hefur heyrt huilijkur Neilax Anda Geisle liomade j hans Niarta/pa hann giorde sijna Jatning/vm Christum/seigiande/Vier vitum ꝛ hoppum reijnt/ ad pu ert Christus pess Lifanda Guds Son/Og pui seiger Drottenn Jesus S. Petrum hardla sæl adr/vegna slijkrar Truarjatningar.

Auk pess/sem Petur Forklæring ꝛ Dyrd herrans Christi a Fiallenu/pa Moses ꝛ Elias toludu par vid hann. Huxa og huarsu Petur hefur ꝛ Drottenn elskad/ ꝛ huad hugadur hann var/ ad fylgia honum j Daudann. Petta audsyner hann med Verkenu j Grasgardenum/par hann ryckte Suerdet/ og vilde veria sinn

Herra. Og þa hiner flꝛdu/ þylgde hañ epter/ ꝛ villde sia huad af Christo yrde. Huor hefde truad þui/ ad so hugadur ꝛ hrausti Madr munde þara so med sig?

Sia/ þegar hañ sier nu Nꝛskañ/ og huad þad vill gilda/ þa lætur hañ/ eina Ambatt skielfa sig/ so ad hañ þorꝛdi sitt Herra. Medañ Drottenn var eñ hia hꝛm þa bilade ecke hans Hugur ꝛ Hreysle. Ꝼꝛ nu sem Drottenn var fra hꝛnum og fangenn/ ꝛ af þeim Hofdingium Prestañna til Dauda dꝛmdur/ þa huarf Petro Dad ꝛ Dugur/ so ad hañ afsagde Klærlega Drottenn. Og sekum þess ad hans Hiarta til Christum var kallt ordeð hid jñra/ þa fer hañ ad Kolaekdenum/ ꝛ vermer sig hid ytra.

Hier skallt u læra/ Sæl mꝛn/ ad þu hafer/ eckert Oftrausst a þier/ sem Pet ur/ þo þier vel gange/ So þu faller sꝛdur/ þa þier geingur a mote/ Nuxa ei mꝛ þier / þa þier geingur vel/ Ꝼg mun ei hiedan af skeika/ so þu skielfest ecke/

nær

nær Drotten byrger sitt Andlit vm stun darsaker/ þad er/ tekur sijna Nond þar þier. Naf ei saimhellde nie Radagiord vid Nolld z Blood/ helldur niedkieñ þiß vanniaff/ z freyst ecke vppa þijna myk lu Nughreyste/ þui Nolld z Blood erf er ecke Guds Rijke/ z er fallualt og þa nytt j Neydeñe.

Vijk ecke vt af þijnu Embætte/ sem Þetur giorde/ huorium Christur baud med sijnum Cæresueinum odrum burt ad ganga z þorda sier/ strax hañ var fang eñ/ enn Þetur fylgde Christo epter/ sem honum var ad þui siñe/ ecke bifalad.

Þar fyrer/ Sæl mijn/ vaekta þijns La usnara Ord avallt/ z bliþ vid þitt Kall og Embætte/ og fæst ecke vid þad sem ecke kiemur þier vid/ Þa vill Drottenn skipa sijnum Englum ad geyma þig/ a allum þijnum Vegum. Sia þu/ sa vondur Drofull er slæaur/ vill ataenann sikta þig sijn Nueite. Vho/ vak z bid oll um stundum/ so þu faller ecke j Freistne

Andeñ er reidu bweñ/ eñ Hollded er veykt. Vona a Drotteñ/so muntu ei falla Hans Ande mun styrkia þig/þui skalltu hafa hñs Ord þyrer Augum/og hñ mun þier hiaſtod veita.

Drsttesñ miñ Jesu/ minn Hialpare/ skyl þu mier æfenlega vnder Skugga þiña Handa/ z verndа mig med þínum Heilogū Enginum. Leide mig þín Hond j mínu Embætte/ z forde mier/ villtū Veige. Þu sem situr til þíns Fodurs hægre Handar/ z bidur fyrer oss/ bid þu þyrer mier/ ad mín Tru veykest ecke nie lineſt/ so eg skeyke ecke aþ þínum Fodt sporum/ þui þu þecker miñ Veykleyka/ z veist huad snart eg mune aſars falla Þu sier allar Diofulsins Þílur sem hñ setur a mig/ z huorneñ Berolldeñ vm situr mig. Oh þorlat mig ecke Drottenn miñ Lausnare/ z tak ecke þína Hond fra mier. Þuiad sañlega ertu mitt Traust Drotteñ/ DRotteñ míñ Von fra Vngdomenum/ allt fra Modur lífþenu

míñu

mꝛnu hefe eg forlæted mig vppa þig/ Forlæt þu mig ecke þa eg veyklunst.

Vm Nana Hlioded/ꝛ þad Nadar þulla Tillit DRottens/sem Petrum minnte a synna Jorum.

ÞO Drottenn Jesus hafde nu nog stalfat ad lyda/af þeim Ogudlegu Gydingum/þa leid hønum þo S. Petur ecke vr Minne. Þui jafnsnart sem Nanefn gool i adad sinn/snere hann sier vid j Nallune/og leit til Petrum/sem villde hann þa sagt hafa/Petur/villtu nu sanna þ eg sagde þier adur fyrre? Minn Son/mistreystu ecke/ Nugga þig þar vid/ad eg hefe beded fyrer þier/ ad þinn Trw skylde ecke vt slockna. Vidtaka Tillit Drottens/minnest Petur hans Orda/ꝛ gieck vt ꝛ griet beisklega.

O Drottenn Jesu/þinn Augu eru sem Ellds loge Nuad snart gieta þaug vermt eit freded Mans Hiarta? Nuad snart kuna þau eitt Myrkra fullt Hiarta ad vpp lysa/so þad synar Synder sinæ

og vidurkienne.

Pike þier nu Sál mín/þad miked/ z helldur þu þad stora Synd vera/ad S. Þetur afneitade Christo/z forsoor sinn Lausnara z Skapara/So hugsa med þier/huad opt þu hefur þad giort. Huad opt hefr Andskotenn hankad þig. Huad opt hefur Verolldenn bleckt þig? Huad opt hefur þitt eiged Hollð z Blod hræðt z skiellft þig/suo ad þu hefur afneitad þessum Lausnara med ǫllum Nugrestingum/óchristelegum Ordum/syndsamlegum Giordum.

Med ǫllum Nugrestingū/þuiad Mann sins Niarta z Nugsaner eru ǫllar allt fra Barnœsku. Med óchristelegum Nugsunum/ þuiad af Nœgd Niarkans mæler Munurenn. Med syndsamlegum Giordum/þui eingenn er a Jordunne Madur/ sa gott giore/og ecke syndge/ Og huor ma so segia? Eg er hreinn j Niarta mín nu/z Syndlaus. Jæ/ þo huor og einn giorde sitt besta/ þa er þad ecke nema/

Vpp

Vppfaꝛ/ ꝛ þa hꝛi meinar hꝛi haꝛe vel forkoſtulega giorꝛ/ þa vantar hañ enn þo formꝛked.

Neyrdu mier Sæl mꝛn/ Er Drotten ei þin Skapare/ Nær hefur þu dyrkad hꝛi af Niarta? Er hꝛi ecke þin Fader/ nær hefur þu hꝛ̃ aꝛ Niarta elſkad? Er hꝛi ecke þin Herra? Nær hefur þu hañ af Niarta ottaſt/ ꝛ hꝛ̃ þionad? Er hꝛi ec ke Almættugur ꝛ Godgiarn? Nær hef ur þu rieffelega treyſt a hꝛi? Gaꝛ hañ ecke ſin Son j Daudañ ꝓ þig? Nær he ꝛur þu hꝛ̃ aꝛ Niarta packad þar ꝓ? Neꝛur hañ ecke Sættmæla giorꝛ vid þig j Skyrneſe? Nær heꝛur þu hꝛ̃ fyl lega halldet? Nefur han ecke ſkipad þu ſkyllder haſi elſka aꝛ ollu Niarta/ allre Sal/ollum Kroptum/ og þin Naunga ſem ſialfañ þig/ nær heꝛur þu petta gi orꝛ ſem þu ætter.

Jæ mꝛn Sal/ med Muſenꝛ̃ ſeigeſt þu chriſten vera/ en Lifnadurenꝛ̃ er Ogud legꝛ̃ lꝛkare. Ja/ þu ert ad ſoñu mꝛ þꝛ̃

ſem Gud nalgaſt med Verū ſīnū/ enn Niarkad er langt j burt. Þu dregur þig langt epter Chriſto/ s̄ Þetur giorde/ og þa nækud kiemur vppa/ þa hopar þu.

Þeſſ vegna giör nu Idran/ mīn Sæl ſnu þier til Drottens/ z læt af Vondu/ hallð þier til hins Naſta/ og drag ecke þīna Idran vndan. Gior Idran mīan þu ert heill a hoopze/ Eſi ep þu vilt draga hana vndan/ þangad til þu giefur ei leingur ſyndgad/ þa giefur þu ecke vpp ad ſyndga/ helldur yppergiefur Syndeſi þig. Oho/ huad opt hefur Gud þīn kall ad þig? Nuad optlega hefur hn̄ til þīn liked/ z þier bent ſo nædarlega? Sæla mīn/ līt þu aptur til hans/ og læt ecke vndan dragaſt ad þu ſnuer þier ecke til hn̄o/ Freſta ecke þīne Idran Dag þra Deige/ þui Grimdar Reide Drottnes kiemur haſtarlega/ Jæ/ huonar hellſt þu heyrer Nanann gala/ þa peink a þīna Idran. So opt þu til Nimens lītur/ þa gior Idran/ ſo Neluīte ſuelgie þig ecke.

So

So opt sem þu til Jardar lystur/snu þier þra Syndonū til Drottens/og peink ad þu mátt aptur ad Jordu ꝛ Molldu ad verda. Ap þu/Sæl mijn/ꝛ græt heiſt lega yfer þijnum Syndum/ so sem S. Petur giorde/Læt þijn Taraflood reña sem Maria Magdalena giorde. Enn huꝛa vm þad/ ad S. Petur villde ecke leingur vera hia þeim Ogudlega Gydinga Selskap/hellduꝛ gieck vt/þui hia þeim er ilt/ Þui skalltu skilia vid þa Ogudlegu/Gack vt af Sodoma so s̄ Loth̄ giorde/ꝛ legg þu Lag þitt vid þa Godu ꝛ Fromu/ s̄ eins eru til Sinnes og þu/ þui hia þm̄ Heilogu ertu þu Heilagur/ꝛ og hia Goodum ertu Goodur/ꝛ hia hreinum Hreīn. Jaata fyrer Drottne þijnar Synder/ꝛ dyl ecke þijnar Misgiord er. Þui huor sem dregur dulur a sijnar Synder/þa luckast þad ecke. Ef huor vid þeim geingur/ og lætur af þeim/sa mun Myskun. odlast.

O þu Almattuge Herra Gud/med

þui ad þu ert Gud Rietflætra/þa hef-
ur þu ecke Idranena sett þm Rietflætu.
Abraham/Isaach ꝛ Jacob/sm̃ ecke sy
ndgudu a mote þier. Eꝛ eg hepe synd-
gad/ꝛ mꝛn" Synder eru fleire eꝛ Sand
korn a Siaþar Botne/ꝛ eg hefe orgua
Rod/þuiad eg hefe vpp vaked þꝛna Re
ide/ꝛ giort mog illa j þꝛnu Auglite.
Nuort skal eg Aumur hapa mig ꝛ Nu
ar skal eg stadar nema.

Drotteꝛ miꝛ Jesu/miꝛ Causnare/eg
kiem til þꝛn/ꝛ beyge Knie mꝛns Hiar-
ta nidur fyrer þier/ꝛ bid vm Bægd og
Myskũ. Avui Drotteꝛ/eg hefe syngad
Eg hefe syndgad/ꝛ eg medkiene mꝛn-
ar Misgiorder. Eg bid grætande/ eg
bid Drotteꝛ/Fyrergief þu mier Drott-
eꝛ/þyrergiep þu mier þad/ Læt mig ei
deyta j mꝛnũ Syndum. Forsmæ̃du ecke
Drotteꝛ sundurknosad Hiarta þꝛns þr
als. Þu ert til þss j Verolldena komeꝛ
ad hialpa Syndugum. Þu hroopar ꝛ
seiger/ Komed hingad til mꝛn aller þier

sem

ſem erud preyttſer/ z piader/eg vil ydur endurnæra. Sia nu/eg kiem eirneſt til pſn/ Mſn einka Von z huggun/myſt una pu mier/ Pu Sakaſte Jeſu Gude Son/lſtu pu mier. O pu miſ ſætaſte Lauſnare/endurnær pu mig mz pſnu Blode, ſem p̄ mſnar Synder er wthellt. Kom mier a Fætur aptur/ pui eg er nu vm̄ koll falleñ/pui pu erf ſa volld uge Herra ſem vidrneitſer og vppreyſer pa ſem nidur eru ſlegner/Og ep̄ pu reiſer mig ecke vpp/pa gief eg ecke vpp aptur ſtade. Pſa. 146.

Læt mig heyra Fagnad og Glede/ſuo pau Bein gledieſt ſem eru Nrygdarfull. Snu pſnum Augum fra mſnū Syndū z afmā allar mſnar Miſgiærder. Skapa j mier nytt Hiarta/z gief mier endurnpadaſt Anda. Kaſta mier ecke fra pinne Aſiynu//z tak piſt helga Anda ecke fra mier. Hugga mig aptur mz pſre Hialp/z Gledeſt" Ande ſtyrke mig. Pſ. 51

Drotteñ miñ Jeſu Chriſte/ alyſt mig

aumaſt Syndara med þſnū Nadar Augum/ſem þu leiſt til Þetturs j Byſkups Hollefie/ og med hiortum þu æleiſt þa Nygdarfullu Mariam Magdalienā/ og Ræningiaſt a Krossenum/ Gief mier Nad þar til/ad eg syrge z græte Synd er mīnar/ſ S. Þetur giorde. Lat mig af Niarta hafa þig kiæraſt/ſm Maria Magdalena/ og lat mig med Ræningianū j rieftre Tru til þſn koma/og þiſt Auglite æfenlega ſiæa j Paradis.

Fagna nu z gled þig mīn Sal/þui þiſt Narmagrat heyrer Drotteſt/hſt heyrer þſna Græatbeidne z vill þier hialpa. Nadugur z Myſkūſamur er Drotteſt/ Þolenmodur z Giæſkufullur/viliande Idran hafa j ſtadeſt Syndaſia/ O huad ſtor er Myſkunſeme Drottens/ad hſt lætur ſig ſo Nadugaſt ſiſia/af þeim ſem ſier til hans ſnua/z þa ſem batnande þara/lætur hann Nad odlaſt/z þa ſ mædder eru/huggar hann/ſo þeir æruilneſt ecke. Lofadur ſie Gud Fader/ſem

mīna

mijna Sæl medteked hefur. Lofadur sie Jesus Christus/sem mijna Sæl frelsad hefur. Lopadur sie sa heilage Ande ſ mijna Sæl so vel huggad hefr/ Amñ.

Vm nyia Nlydne/Vdran og Yperboot S. Peturs.

SO er skrifad vm hijñ heilaga Petur Postula/ad so opt sem hañ padan j þra heyrde Nanagal/eda hañ med od rumote/mijnteſt a sitt sargrætelega fall þa hafde hñ ecke gietad bundeſt Tæra z so opt sem hñ mijnteſt a sijn Veykleika þa hapte Tæreſi ruñed oþanepter hñs Kiñbeinū/so ad daglega hafe hañ haft Sueitadwk lijteſi/ad purka þar med sijn Tær. Med þessu mote hefur hañ lifad j Guds Otta/z vaktad sig þyrer Syndeñe. Og sem hñ var nu j Sætt komeſi vid Gud/took hañ til ad hughreysta og hugga sijna Brædur/adra Christneñar Lime/med Kieñingum og Amijningum/ so sem hm̃ Drotteſi bifalad hafde.

I sama mæta skallfu/mijn Sæl/þin

na Synda jdraſt/ ꝛ vm Fyrergiepning jafnañ bidia/ꝛ þar med vel ꝛ Christiele ga ſtrijda/ Halldande faſt Trufie ꝛ go odre Samuiſku. Fordaſt Syndena ſem Noggorm/ Þui komer þu hęñe ofnærre þa ſærer hun þig. Neñar Tęñur eru ſm̃ Leons Tęñur/ ꝛ bijta til Dauda. Nuor ein minſta Synd er huaſt Suerd/ ſem ſo ſærer/ ad eingi ſ̃ Madr kan lækna. Þui ſkaltu ottaſt Gud/ mijn Saal/ Lat aþ ad ſyndga/ þui þ er þ rietta Forlijkñar Offur/ ꝛ ſu þægelega Þionuſta.

Drottenn minn Jeſu/ Lat þitt heilaga Ord leida Fætur minar a Veg Fridarens/ ſo þad ſe mitt Lios / ad ecke ryke Ranglæted yþer mier. Vijſa mier þijna Vegu/ ad eg gange j Sannleika num. Hallttu minu Hiarta j Einingu þijns Fridar/ ſo eg þitt Heilaga Nafn otteſt og elſke. Amñ.

Fiortande Capitule

Nuorneſt ad Kjeñemañ Nofdingiar dæmdu Christum til Dauda/ og huad þeir gaf þu hønum ad Skuld þyrct Pilato. Judas hrj uinlaſt. Drottenn gijfter ſijna Jatning ad nyu/ hñs Sakleyſe audſyneſt eñ þramar.

Enn

EN ad Morgne toku sig saman aller Kieñemaña Hofdingiar/ Skriptlærder z Øldūgar Lyd sins/z hǫfdu Rad vm Jesum ad peir Lyssiete hñ. Og peir leiddu hañ pangad sem peir sætu j Rade/z spurdu hñ ad/Ertu Christus/seig pu oss pat? Eñ hñ sagde til peirra/Po eg seige yd ur pad/pa true pier mier ecke. Og po eg spyrie ydur/pa suare pier mier ecke /og ecke helldur latad mig lausann. Par ꝑ Fra pessu mun Mañsins Son sitia til Krapt" Guds hægre Handar. Pa sǫgdu peir aller/Ertu pa Guds Son? Eñn hñ sagde til peirra/Pier seiged ꝑ/pui eg em hañ. Eñ peir sǫgdu/ Huad purfū vier nu framar Vitna vid? Vier hofū sialfer heyrt pad af hans Munne.

Og allur sa Skare stod vpp/bundu Jesum/og leiddu hañ fra Caiphas vpp j Pinghwsed/z feinau hañ j Hendur Landsdomararum Pontio Pilato/z pad var eñ snemma Dags.

Ẽñ þa Judas sa þadsa ed hñ hafde forrædedsad hñ var til Dauda dæmdur/sradesst hañ epter/z skilade aptur Kiesemaña Nofoingiunum z Olldungunum/þeim þriatiger Silfurpeningum z sagde/Eg hepe illa giort/ad eg hepe forræded saklaust Blood. Þeir sogdu/Nuad kiemur þad vid oss? Sia þu þar fyrer. Og hañ kastade Silfur peningunum j Mustered/hafde sig þadañ z heingde sig sialfur/ og hañ brast sundur j midiu/so ad hans Jnnsle fiellu ut.

Ẽñ Kiesemaña Nofoingiarner toku upp Silþurpeningana z sogdu/ Ei er leyfelegt ad kasta þeim j Guds Kistuna þui þad er Blods Verd.

Og þeir toku Rad samañ/ z keyptu mz þeim þriatige Silfurpeningum/ þm Launum Ranglætis/eins Leirpottasmids Akur/Pilagrimum til Greptrunar. Og þad er kunugt orded ollum þeim sm bua til Jerusalem/so ad sa same Akur er kalladur Acheldama/þad er Blodakur/

ur/alle til þessa Dags/So ad vppfyll-
est sem Jeremias spæde/seigiande. Þeir
toku þa þriatiige Silfurpeninga/ med
huorium bitaladur var/sa þr keyptu ad
Israels Sonum/ ꝛ þeir gafu þa fyrer
eirn Leirpotta smids Akur/so sem Drot
ten bipalade mier.

Eñ Gydingarner geingu ecke jnn j
Þinghwsed/so þr skylldu ecke saurgast
helldr ad þr mættu þa eta Þaskalamb-
ed. Þa gieck Pilatus vt til peirra/ ꝛ sa
gde/ Huada Akiæru hape þier a moote
þssu Mañe? Þeir andsuorudu ꝛ sogdu
til hans/Være þesse ecke Illrædes mad
ur/þa hepdum vier ecke feinged þier hñ
j Hendur. Þa sagde Pilatus/Taked
hañ þa ꝛ dæmed hñ epter ydar Logum.
Þa sogdu Gydingarner/Oss leyfest ec-
ke ad Lyflata nockurn/so ad Ord Jesu
vppbyllteſt/huort hañ sagde/marcñsande
med huorriñ Dauda hañ munde deyia.

Þa toku Kiesemaña Hofdingiarner
til/ꝛ Oldungar Lydsins hañ hardlega

ad æklaga/og sogdu/ Med pessū fiſum vier/ad hañ snyr Folkenu/ ꝛ bañar ad giepa Keisaranum Skatt/ og seiger sig ad vera Kongeñ Christum. Þa gieck Pilatus jñ aptur j þinghwsed kallade a Jesum/spurde hañ ad ꝛ sagde/ Ertu Kongur Gydinga? Jesus stood framme fyrer honum/ꝛ andsuarade/Talar þu þad aþ sialfum þier til/eda hafa adrer sagt þier þad vm mig? Pilatus andsuarade/Er eg neckud Gydingur? Þitt Folk ꝛ Kiesenanna Hofdingiarner hafa mier þig j Hendur þeinged/Huad hefur þu giort? Jesus suarade. Mitt Riꝛke er ecke af þessum Heime/ Være mitt Riꝛke af þessum Heime/ þa munde mīn er þienarar strīda med mier/so eg være ecke Gydingum j Hendur selldur/ Enn nu er mitt Riꝛke ecke aþ þessum Heime. Þa sagde Pilatus vid hañ/ Þa ertu samt eirn Kongur? Jesus suarade/ Þu sagder þad/ Eg er ꝛ eirn Kongur/ Þar til er eg faddur ꝛ j Heimeñ komen/ad eg bere saꝛ

re Sañleikanum Vitne/ Huor sem er af Sañleikanū/ hñ heyrer mꝫna rꝺd. Pilatus sagde þa/ Huad er Sañsleikureñ?

Og þa hñ hafde þad sagt/ gieck hñ vt aptur til Gydinga/ og sagde vid þa/ Eg fiñ engua Sok med honum. Og þa hñ var aklagadur af Kieñemaña Hofdingiunum ꝫ Øldungum/ andsuarade hañ engus. Eñ Pilatus spurde hñ eñ apt/ ꝫ sagde/ Andsuarar þu engus? Sim huad hardlega þeir aklaga þig/ heyrer þu þad ecke? Og hañ andsuarade honum enguu Orde/ so Lands Domarañ vndrade þad storlega.

Eñ þeir voru akafer/ ꝫ sogdu/ Hañ hefur vpp vaked Folked/ med þui hann hefur kiennt hingad og þangad j ollu Gydinga Lande/ vpp byriande j Galilea allt hingad. Eñ þa Pilatus heyrde Galileã nefnda/ spurde hñ ad/ hvt hñ være af Galilea? Og sñ hñ fornam/ ad hñ være vr Herodis Vindœme/ sende hann Jesum til Herodem/ huor ed a þñ Pa

tijdar Dogū var ſtaddur til Jeruſalem.

Eſi þa Herodes ſa Jeſum/ gladdeſt hann vid/ þui honum hafde leinge Hugur verid ad ſia Jeſū/ z hafde margt heyrt vm hann/ z vænte epter/ ad hann munde ſia nockurt Teikn af hōm/ og hann ſpurde hann ad morgu/. Eſi Jeſus andſuarade honum engu. Kiefiemanna Nofdingiar z þeir Skriptlærdu/ ſtoodu z mikl ogudu hann hardlega. Og Herodes mz ſijnum Hirdmonnum/ foracktade z gabbade hann/ z lagde Nytt Fat yfer hann/ og ſende hann aptur til Pilatum. A þeim Deige vrdu Pilatus z Herodes goder Viner/ þui adur hofdu þeir Oviner verid.

Pilatus kallade þa Kiefiemanna Nofdingiann/ Yppermeſtena z Folkid til ſammans/ z ſagde til þeirra/ Þier hafed fenged mier þenan Mann j Hendur/ eins z hann være ſa ſem Folkid afvega leidde. Eg hefe ranſakad hann j ydar Naueru z fin þa engua Sok med þeſſum Mannē ſem

ne sem þier honum giefed/Herodes ecke helldur/þui eg sende ydur med hñ til Herodem/og sied/Eingeñ hefur sannad vppa hañ nockud þad Dauda sie verdt Þui vil eg repsa honum/ z lata hañ so lausañ.

Eincaled.

Christur var hafdur aptur fyrer Rañed þeirra Skriptlærdu/og gipr oc þar enn sgna Jatning.

AD Morne Dags Snemmendis funduſt aptur þeir Skriptlærdu/ z Kieñemaña Hofdingiar med Olldungum Lydsins/ z þingudu ſ añad siñ vin Jesum/so þeir giæte komed honum af Dogum.

Sia þar mñ Saal/ þeir Dgudlegu hielldu sijna Þingskepnu/z Drottenn vard ad koma bundenn þyrer þa. Þeir Syndugu satu ſ Dome/og Drottenn Himens z Jardar hlaut ad standa framme þeim/Dg Spekenn sialp hlaut ad rietta sætaſt ap sijnum Sonum.

Eſi þu Drotteſt miñ Jeſu/ſem ei la
ngar til neins Maſis Gløtunar/ hyria
der eñ þa Idranar Predikun þ̃ þeim/ j
huorre þu auviſſader þeim/ ad þeir være
ſo forherfer j ſiſnū Aſetninge/ ad ei mū
de þier tim/ ad ſeigia þeim eda ſpyria
þa margs/ Og eñ þo þeir framfylgde
Blindleik ſiſns Hiarta/ og tæke aþ þier
Lyſfed/ þa munder þu ſamt j giegnū Da
udaſi j ſiſganga j þiſna Dyrd/ ꝛ eirn Ner
ra ꝛ Kongur yfer þiñe Chriſtne vera/
Þa munde og þad augliоſt verda fyrer
þeirra Augum/ huad þeir nu giorde/ og
ad ſiſduſtu þyrer þm̃ vitnader þu/ ad þu
værer ecke einſamall Madur/ helldur ei
lyfur ſañur lifande Guds Son.

Sia hier/ miñ Sal/ þa hrædelega
Billu ꝛ Blindleik Gydingaſia/ ꝛ huor
ſu þeir lata ſlyka Jafning Chriſti ſier
ecke til Hiarta ganga. Þeir viſſu vel ad
Chriſtus ætte ad koma j Heimeſi/ ꝛ hø
þdu leingc vænt epter hønum/ ꝛ þeirra
Forfedur. Eſi nu ſm̃ þeir hielldu a hø

num

num/villdu þeir ecke trua hẽm nie hans Jatningu/helldur dæma þeir hẽ til Dauda/þess vegna/ad hẽ medkiennir sig ad vera Christum. En̄ þ var so fyrerspad ad Christur skylde vppræsast/ Jaa/ þ var z skripad ad hann skylde giefa sinn Lijkama til Synda Offurs/z verda burt sliten̄ ap Lande Lifande Manna/og verda pẽndr vegna Synda sijns Folks.

Þar þyrer erfu Drotten̄/mitt stadfaste Traust/Von mijn z Saluhialp/ Þui eckert Nafn er Mon̄unum giefed adad j huoriu vier holpner verdum/vtan̄ þitt sæta Nafn O Jesu. Og þo þitt eiged Folk hafe vanrækt z forackstad þig/þa erfu nu oss Heidingium giefen̄/til ad lysa vorum Sælum/ad þu fiert vort Hialprad/ allt til Heimsins Enda. Þijn Þijna vtuegar mier eilijfa Glede. Þitt Doms apelle veiter mier eilijfa Endurlausn. Þin̄ Daude giefr mi eilijft Lijf.

Þu ert Christur sa smurde Drottins/ z liest þig j þui Nafne til Dauda dæma

Velt mier/ad Sæl mín vite z vidurkie
ne/pad þu ert þad einka lyknar Offur
og Forlykun fyrer mínar Synder.

Þu ert Drottenn Himens z Jardar/z
liest þig þo til Dauda dæma/hialpa mi
ne Sælu/so hun stadfastlega true/ad
an þín z þyrer vtan þig er eingenn Hia
lp/huorke a Himne nie Jordu.

Þu ert eilyfur Guds Sonur/z hefur
keked a þig mikk Nidd z Blod/og j þui
Nafne lætur þu giefa þig Daudanum
j Valld/ Gief þu ad Sæl mín lære og
true/ ad alleina vegna þíns Aarnadar
Ords og Forþienustu verde eg og blyfe
Guds Barn ad eilyfu/Amen.

Judas skilar apfur þeim þriatyge Silfurpeningum/og þrutnladest j synum Syndum.

AF Forrædaranum Judas skallstu hi-
er merkia/ mín Sæl/ ad þeir Fals
Suikarar z Bloodgyrugu/komast ecke
a midt Skeid sitta Lyfdaga/þuiad Ju
das dod j synum Syndum/so sem Drott

enn

eſi hafde ſagt honum/ Vei peim Manne ſem forrædur Manſſins Son/ parfara være peim Mañe/ ad hafi være alldrei fæddur/ Pſ. 55. Math. 26

Eſi þu/ Sæl minn/ þo þu kuñer ad falla j nockra Synd/ þa vrunlaſt ecke/ ſo ſem Judas/ ℣ ei ſkalltu ſeigia ſm̃ Cain Min Synd er ſtærre eſi hun verde þgi epeſi. Pad laug Cain/ þt Guds Myſkũ er meire eſi allar Heimſins Synder.

Pad var ad vijſu Sæl minn/ ſtoor Synd/ ad Judas ſellde ſo ſiñ Lauard ℣ ſueik ſiñ Herra/ og þad var ſtoor Synd/ þa Cain j Hel ſlo ſiñ Broder Abel/ eſi ſu var Syndeſi langtum meire/ ad þeir vræntu ſier Guds Nadar. Þui þo vier ſyndgum/ þa hofum vier eirn Tulk og æarnadarman hia Fodurnum/ Jeſũ Christum hiñ Rietflæta/ ſa ſem er forlijkũ þyrer vorar Synder. 1. Joh. 2.

Eſi Judas villde Boluanena hafa/ ℣ þui er hun yfer hafi komeñ/ Bleſſunena villde hũ ecke/ þui er hun langt fra

honum. Boluaneñe j klæddest hñ s ad ru hafnar Fate/ Nun er vt j hñ ruñeñ s Vatn/ z j hanns Bein sem Vidsmiør/ Nun er honum sein añar Kyrtell/ z sem eitt Bellte pad hañ bindur vm sig. Sl ñkt þa þeir af Drottne/ sem hañ hafa ecke þyrer Augum. Psalm. 109.

Eñ þa sem Gud hafa sier fyrer Aug um/ blessar hañ/ bæde sma z stora. Dr ottenñ blesse þig æ meir z meir/ mñn Sal Drottenñ blesse þig z vardueite þig/ Dr ottenñ late sñna Asionu lysa yþer þig/ z og sie þier mysknnsamur/ Drottenñ snue sñnu millda Auglite til þñn/ og giefe þi er Frid/ So skiedur þa sem Drottenñ ott ast/ z hañ fyrer Augum hafa.

Þeir bærdu Jesum bundenn þyrer Landsdomaran hañ Heidna Pilatñ.

Eñ Afellisdomureñ var nu geing eñ/ ad hann være Dauda verdugur/ stodu þeir vpp bærdu hñ Pilato. Þu ert sa rieffe Samson/ DRotteñ/ sem hans Folk hafft/ og Philisteis j hendur sellde.

Eñ

Eſi þu Herra Jeſu varſt ſelldur min na Synda vegna/ſo eg kuiktur yrde fra Dioflenum/þu varſt bundenn/mier til la uſnar/med Syndugra Minnda Nondū ſo eg komeſt j þīns Himneſka Feduis Hendur.

Herra Himneſke Fader/gack ecke j Dom med mig/vm miſnar Synder/þui þīn Soniur minn Lauſnare/ gieck vnder Dom fra Syndugu miña vegna. S nu þīnu Auglite til miſn/z ſeig mig laus/añ vid þañ eilifa ſtranga Dom/vegna þeſſ eilifa einka Medalgangara/ vors Herra Jeſu Chriſti/ Amen.

Vm Phariſeanna.

Lucæ.

EN Phariſearner villdu ecke ganga iñ j Pinghuſed/ſo þr ſaurguduſt ecke So blinder voru þeir Daarar/ z ſo daar lega voru þr blinder. Þeir hlifþduſt vid ad koma iñ j þad Heidna Pinghus Pilati/ſo þeir ecke ohreiner yrde. Eñ þañ Rietttlata til Dauda at forderma/ þar

hlyspdust þeir ecke vid/ z þessi skemdust þeir sjn ecke. Þeir voru lyka oradner j þui/ad leggia þa þriatige Silfurpen-inga j Guds Kistu/s Judas skilade apt ur/En ad rada ap Dogll þau saklau sa/hikudu þr ecke vid. Þaden sjudu þr Myssuguna/en gleyptu Blvalldan.

Hialpa þu mier Drottenn/minn Frelsa-re/fra allre Hræsne/ad eg ecke þione þi er medølsku Hiarta/ Lat mjna Sal fraskilda vera þra Tolu s nalgast þig med Munne/en Hiarlad er langt þra þi er. Minn Gud/ forda Sælu minne þre vondu Ark/s þikest fullhrein/enn er þo slldungis opueigen og Saurug.

Þeir kløgudu Drottenn þyrer Pila to/sem eirn Spilluirkia.

EEn nu sokum þess/ad Pilatus þeck er vel þeirra vana/ad þeir ecke lietust meiga koma j Þinghwsed/þa gieck hann ut til þeirra/ og spurde huad þeir giæse Jesu ad Sok. En þeir høpdu ongua rietta adferd Mælasta j Andsuoronum

hellD

helldur suara þeir Pilato vt af Forse/ ⁊ segia/ Være hñ ecke eiñ Illrædis Madur/ þa mundum vier ecke haþa þier hñ j Hendur feinged.

O þier Ligarar/ sem ecke kuñed ydar ad skamast/ huad þalskliga kiærdu þier til myns Lausnara. Huada Illrædi hafde hañ þa giort? Huad hafde hñ þess ad hafst? Spyried þa Blindu sem hñ gaf Sionena/ og lated þa herma fra. Spyrid Disfulooda sem hñ læknade. Spyrid Hallta sem hñ giorde Heilþætta. Spyrid þa Dauþu sñ hñ liet heyra/ þa Blindu sem hann gaf Syn/ þa Mallausu sem hñ liet tala/ þa Besolu sem hañ gaf Huggun/ þa Daudu sem hañ giorde lifande. Þesser aller munu votta ⁊ segia/ ad hañ sie Drottñ Gud vor/ oss til Hialpar hingad komeñ. Hefur ecke Esaias vm hañ spæd/ ad hann munde Blindum giefa Syn/ Daufum Heyrn/ ⁊ ad a hafls Dogum munde þr Hollstu kuiklater verda/ sñ aftar Skog

arhiorfur/og Mallaus Tunga munde þa Gude Lof syngia.

O Jesu þu Rietflæte z Heilage Herra/sem missa vegna varst fyrer Illrædе klagadur/ Gief þu mier þitt Rietflæte/ z læt mig i þra tolu vera sem þu hefur af Synd z ollu illu þrelsad/ Amen.

Nuada saker þeir gæfu Christo fyrer Pilato.

OG sem Pilatus liet sier ecke þra Reyding nœgia / helldur badst epter ad meiga vita hans Dauda sok/ Sian/ þa setia þeir fram þriar Sakargiptер.

1 Ad hann sem adur Villumadur/teldе ranga Tru fyrer Folkenu.

2 Ad hann sem adur Bypphlaups Madur/banadе ad giefa Keysaranum skatt.

3 Ad hann þyrde ad seigia þad/ ad hann være Konungur Christus.

O þier falsku Tungur/og obliuger Lygemiskar/Nær villde hafa villa Trw fyrer Folkenu? Kiener hann ecke badе Jdran z Yfirbot z Syndanna fyrergiefn

ing

ing allū Riettruudum? Kiende hñ ecke rietta Guds Goku j Saalekanū? z greidde ydar Fætur a Veg Fridarens.
Nar fyrerbaud hann Skatt ad giallda Keisaranum? Sagde hañ ecke so vid yd ur/ Giefed þad Keysaranum huad Keysarans er/ og Gude huad Guds er. Og ad hañ onguum Make til Hneyxlunar edur ills Eptirdæmis være/ liet hñ Petrum giefa Skattpeningeñ fyrer þa bada til Capernaum. Nar synde hñ sig j þui ad leggiast epter Veralldlegu Riike z Konglegre Stiett? Hafde hñ sig ecke vndan z flwde/ þa Landsfolked j Galilea villde hañ til Kongs taka.

Eñ samt og audur er hañ sañarlega eirn Kongur/ sem er sa Dyrdareñar Kongur/ vm hann skrifad er/ Fagna þu Dotter Zion/ z verdu glod Dotter Jerusalem/ Sia/ þin Kongur kiemur til þin Riettlatur og Hooguær/ Fatæker/ riidandi eirnre Asnu og Fola Klifbærrar Asnu. Petta sau þeir Gydingar allt

ſamann. Pſal. 24. Zach. 9.

Drotten Jeſu / Lauſnare min / þeir vpp luku ſinum Ogudlega Muñe a mooke þier / ꝛ foludu eifurlega med ſinum Fol ſkum Tungū / opſækiande þig an saka. Og þo þu værer Rietflætur ꝛ einskis ill. Is valldur / þagder þu þo samt / ꝛ ansader þeim ongue. Þu vatst sem daufur ꝛ Mallaus / sa eigned motmæle hefur j ſinum Muñe. Pſal. 38. ꝛ 98.

Skoda hier / Sala min / huorned þr hafa pared med þin Lauſnara / Merk ꝛ legg j Mine / ad þetta var eirn Speig ell vm hans Chriſtne / Þui aller sm gud lega lipa vilia j Chriſto Jeſu / hliota eirned Opſokn ꝛ Motgang ad lida. Lær eſueirned er ei yper Meiſtara sinum / og Þioned ecke yfer sinū Herra. Þad ma duga / þo Læreſueirned ſie so ꝛ hans Meiſtare / ꝛ Þioned so sem hans Herra.

Sal min / hafe Diofulled ꝛ Heimur ed opsokt þin Lauſnara / Þui mattu liſta vid Opride ꝛ Osokn bwaſt.

Kom

Kom mier til Nialpar/Drotten Jesu ad eg jafnast audsyne mig/eg sie þin rietter z soñur Þion/j Þolenmæde z allra Nanda Neyd og Angist/ j Krosse z Motgange/j Vskum z Fostū/j Skyrlijfe z Vidurkiesingu/j Langlundargiede/Hoguære/j Heilogum Anda/j ofolsudum Kiærleika/j Orde Sañleikans/j Krafte Drottins/med Herklædū Rietlætesins/til Nægre z Vinstre Handar/j Heidre z Vanheidran/j godu Nyckte z Vanryckte/z cf. So sem Fataker/eñ þo marga audgande/eins z Snauder/ enn þo a ollu Nægd hafande/So sem Þr ed eckert hafa eñ eigneſt þo alla Hluke.

Hialpa þu mier Drotten Jesu/ad eg mvallt sie til reidu ad lijda med þier/suo eg æfenlega verde j þijnu Rijke/Amen.

Vm þa Dyrdlegu Jafning Christi fyrer Pilato.

Athuga þessa Jafning/ Sal mañ/ þa Pilatus spottade z spurde ad/hu er þu vere Kongur Gydinga/þa pag

A vijs de hū

de hann ei leingur/helldur sagde/ Mitt Ryke er ecke ap þessu Heime/ Være mitt Ryke ap þessum Heime/þa mundu mín er Þienarar strída fyrer mig/so eg ecke i Hendur selldest Gydingum/ En nu er mitt Ryke ecke af þessum Heime. Og s Pilatus þramar vœradest ad/z spurde/ Þa heyre eg þo/ad þu þikest Kongur vera/sem villde hann seigia/ Veslings Madur/ Huada Dhamingia kom ad þier/ ad þu tœker til brags ad lœta þig Kongs Nafne kalla.z ef. Þá giörde Christur greinarmun a mille þessa Heims Konigs Rykia/z sins andlega Rykis/z sagde/ Eg er ad sonnu eirn Kongur/og er þar til boren/ z i Heimen komen/ad eg Vitne bere vm Sannleikan/Hver nu er af Sannleikanu hann heyrer mina raust.

Ad sosu Drotten mín Jesu/varstu sa Dyrdarenar Kongur/þo Heimurenn forackstade þig/Þu varst sa Afrekskappen sem utsendur varst af Gude ad hialpa. Þu ert sa vtualde Drottens/huorn Gud hia

hia odrum Moñum til hefdar sette/og smurde med sijnu Heilaga Vidsmiore. Pu ert sa Kuistur Dauids/ sem ert eirn vel rijkiande Kongur/giorande Dom z Riettlæte a Jorduñe.

Nu pott Heimenum lijsteſt ecke a pitt Rijke/pad kienur so til/ad pad er andlegt eſi ecke veralldlegt/ Pu sem ert vor Kongur/sitiande til pijns Fodurs hægre Handar/ j Dyrd Himnaña/safnar pi[n]a Vndersætum j pisse christelegre Kyrkiu hier a Jardrijke/inz Orde Sañleikſins/ z vtdeiler med pijnum Vtualdum Riettlæte z Syndaña fyrergiefningu/Heilogum Anda/z pui eilijfa Lijfe.

2 Jardneſker Kongar rijkia/z festa sitt Rijke med Strijds magt z Mijkelmensku. Eſi pu ert Drottenn Kongz Sañleikſins/Pu sender pitt Ord/z samon kall[a] pitt Folk med Heilogum Herlwdre/pui pitt Ord er Sañleikureſi/z Kroptz Gudo/sem holvna aiorer pa sem a hetrua.

3 Jardneſker Kongar rijkia/ z peirra

Gotz z Gæfur eru Jardlegar z fapein gelegar. Efñ þu ert Kongur a Himnū z ert ríkr af Sañleikanum/þñ Aumu til Hialpar. Gud þiñ Fader hefur þig sent ad kienna Fæuíssum/sundurknosud Hiortu ad græda/þeim Herteknu Lausn z Frelse ad boda/ Nædartíd Drottins ad kuñgiora/ z þañ Dag hefndar Drottins ollum Sorgfullum til Huggunar Þu ert komen med Bodskap Fridarens/ og hefur elskad þína Christne/ og þig j Daudañ giefed fyrer hana. Þu ert Vppriſañ og Lifed/ Huor a þig truer/ hañ lifer/ liſka þo hañ deye.

3 Jardnesker Kongar ríkia/efi þo ſkamma stund/z eru sínum Vndersætum vel vm stundlegañ Frid. Efñ þu lætur þína Christne vid þessa Heims Kross og Motgäng berast/so hū j giegnū Synder z Anauder komest i þitt eilífa Ríke.

4 Jardnesker Kongar rykia/efi þo ſkamma Stund/ z verdur burt kipt þa minst varer. Efi þitt Ríke Drottens Jesu varer eilífflega. Los

Lofadur sie Gud Drotten ꝛ Fader vo
rs Herra Jesu Christi/ sm̃ oss hefur af
Myrkrunum kallad j sitt dasamlega Li
os/og til eilyfrar Dyrdar/og hefur sett
oss j Riike sins Sonar/ hia huerium vi
er hofum Endurlausnena j hans Blo
de/sem er Syndasia Fyrergiefning/og
obrygdula Von eilyfra Lifs.

Drotten min Jesu Christe/ pu Kong
ur Dyrdarenar/sem elskar Rettlæted ꝛ
hatar Ranglæted/ Gief mier thn̄ Heila
ga Anda/ad eg kune hafa mig j Hofe
j pessare Verolldu/ pui eg veit ad pesse
Hieruist endast. Vn̄ pu mier/ad eg elske
Sannleikann ꝛ Veg Fridarens. Forda
pu mier Afgudatyrkan ꝛ Lygu̅/ꝛ halld
mier j rettre Kyn̄ingu thsins vilia. Lat
mig japnann hlyda thsnu Orde/ꝛ fylgia
thne Raust/Rotfest pu j mier kreptuga
Tru thsins Nafns/og fyll mitt Hiarta
mz stoduga Von til thsn/vm pa eilyfu
Saluhialp. Lat mig ecke vnd er nāna
Ok fra Vantruudu/so ad eg lykest ecke

Gonum þessarar Veralldar. Þui þessarar Veralldar vegur liggur til Neluist is. Nialpa þu mier sem ert sa eilijfe Konungur Riefflætesins/ þa mun mig ecke neitt skada. Læt mig sækia epter þui s þad eilijfa er/ þar þu situr til Guds hægre Handar/ esi ecke epter þui sem hier a Jardrijke a heima. Og nær mier kann nockud a mote ad ganga/ læt mig Nug hraustan vera/ z vm huxa/ ad þu yfervanst Veralldena. Læt mig þui ecke gleyma/ ad so sem þu hlaust ad lijda/ suo hliota z þijner Limer ad lijda Motgang. Læt mig þui ecke gleyma/ DROttin minn Jesu/ ad vier erum Born Nei lagra sem vonū epter odru Lijfe/ huort þu munt giefa þeim sem hia þier stodug er j Truñe standa. O. Jesu þu Kongur Dyrdareñar / Huad miog þyster mijna Sæl epter þier/ mijnum lifanda Gude/ Nær mun eg koma þangad/ z skoda þitt Blessada Auglitz Amen.

Nuor

Huor Christen Madur sie til reidu Daglega/ad giøra grein a sinne Truarjatningu.

HAf þad Epterdame/ Sal mijn aþ Drottne/ad þu Daglega siert til reidu/ad giora grein a þijne Tru/ z ad and suara/ huor sem vill vita/ vid huada Von þu lijver. Þui huor sem Sonenn medkiener fyrer Mosonū/þad vill hann medkicka fyrer sijnum Himneska Fodur Enn huor hann aþneitar/þeim vill hann aþneita/fyrer sijnum Himneska Fodur. Hallttu a Sasileikanum/allt j Daudann Sal mijn/ z Drotten mun fyrer þig strijda/Verk ecke sem þeir ed lofa mykiu/ med stoorū Orduin/en efna þa jlla Heit en sijdan. Helldur skalltu eirnen fyrer Kongunū rœda vm Herrans Saakmæal z ecke skamast þijn. Læt mig ei offast þa/Drotten/sem Lijkamanum tyna kunna/en ecke Saluste/Helldur læt mig offast þig / sem Sal og Lijkama mætt j Helluste tortijna.

Sakleise Christi openber ast allstadar.

HEyr til Sal mín / huad liooslega vpp kom þíns Lausnara Sakleyse. Fyrst sagde Suikarenn Judas. Eg hefe illa giort/ad eg sueik saklaust Blod. Pilatus visse ꝛ vel/ad Gydingar hofdu af Natre ꝛ Øfund griped Jesum/ꝛ þss vegna vitnade hann vm hans Sakleyse i fim̃ reisur/ꝛ leitade miog vid ad fa hann lausann. Herodes fann ecke neina Skuld hia hm̃. Vm sidder sende Pilati Nøs fru hønū Bod/ꝛ sagde/Fæstu ecke vid þann Rietflæta/Þui eg hefe i Dag margt lided hans vegna i Suefne.

Huad hafder þu nu giort/þu Trwlynde Dion Drottens/ad þu skyllder suo fordæmdur verda? Huad hafder þu broted/ꝛ huor var þín Dauda sok? Eg/ Drottenn min̄/eg var Sok ꝛ efne þíns Dauda/eg hefe þui ollad/ þín Sar ꝛ þínar Akomur hefe eg veitt þier/ꝛ þín a Anzist hefe eg giort þier med mínū

Syn-

Syndum. Þu varst þíns Fodurs eínka Sonur/a huorium hann alla þeckinan hafde/þui kuñe eingen þier vm nema Synd ad kiesa/ Onguum hafder þu illt giort / eingen Flærd var fundenn j þínum Muñe/samt z odur hefur þu þínst þyrer oss Synduga/ og ert ordenn Boluan fyrer oss / so þu leysser oss af Logmalsins Boluan.

Heyr þu saklausa Lamb Guds / sem allar heimsins Synder barst a þínn Herdum/ Lat mig alldrei grunast j minnum Syndum/ Lat mig lifa z deyia j þeirre huggan/ad allar mínar Synder sieu med þinne saklausu Þínu bœrtar og bitaladar/og allt þad mig vantar hefer þu med þínum Dauda mier vrvegad/ Am̃.

Fimtande Capitule.

Huorsu ad Barrabas Mordingen sleck Lyd/enn Christur var Hudstryktur/þad dur/og til Dauda Dæmdur.

Hatidesse var Landsdomarenn vanur ad giefa Folkenu/ einn Fanga lausann/þann sem Siúk þeir

þeir vmbœde. Eñ hañ hafde j þad sinn eiñ Fanga sem mog var Naþnkiend-ur/ad hñ vœre Illrœdis madur z Mord inge/sa hiet Barrabas/sem fyrer Vpp hlaup var þangadur/ huor ad j sama Vpphlaupe er j Stadnum var skied/ha fde Mans Bane orded. Og Folked gi-eck vpp/ og bad ad Pilatus giorde sem hañ var vanur. Og þa þeir voru sam-an komner/sagde Pilatus til þeirra/Þi er hafed til Sids ad eg giefe ydur eirn Fange lausañ/Nuern vilie þier nu lau sañ hafa/Barrabam eda Jesum/þann Kong Gydinga er kallast Christus ? Þui hñ visse vel ad Kieñemaña Hofd-ingiarner hefdu af Vpñd opurfellt hñ.

Og sem Pilatus sat nu a Domstolnū sende hans Nwspru til hans/z liet seig ia hm̄ /Hafdu ecke þar ad giora med þañ hin̄ Rettlata/þui eg hefe j Dag margt lided j Suefne hans vegna.

Eñ Kieñemaña Hofdingiarner og Oldungarner toludu vm fyrer Folkenu

og eggiudu þad til/ ad þad skylde bidia vm Barrabam/en Lysþlæta Jesum. Þa andsuarade Landsdomaren/ ꝛ sagde vid þa/ Huorn vilie þier ad eg lausan giefe af þessum tueimur? Þa hroopade allur Lydurenn ꝛ sagde/ Burt med þenann/ ꝛ gef oss Barrabam lausann. Þa kallade Pilatus enn aptur til þeirra/ viliande læta Jesum lausann/ ꝛ sagde/ Huad skal eg þa giora af Jesu sm̃ nefnest Christus? Enn þeir hroopudu aptur/ Krossþestu hann/ Krossþestu hann. Þa sagde hann j þridia sinn til þeirra/ Huad illt hefur hann giort? Eg finn engua Daudasok med hm̃ Þui vil eg læta refsa hm̃ ꝛ giefa hann so lausann. En þeir hroopudu þess meir Krossþestu hann. Og þeir løgdu ad honum med mykllu Kalle/ ad hann yrde Krossfestur/ Og þeirra Hliod og Kienemanna Yfirhendingana tooku yfer.

Þa tok Pilatus Jesum ꝛ Hwdstrykte hann. Strydsmenn Landsdomarans þooru med hann inn j Þinghwsed/ kollu

 du sa

du saman allaň Folck Pienarana/apĸl
addu hań/z logdu yfer hann Purpura
Kyrtel/z flettudu Koronu af Pyrnum
z sesa

og setta a hans Hofud/ z setta eirn Reyrlegg j hans hægre Hond/ bugtudu sig þ hñ/ z spottudu hñ segiande/ Heill verttu Konzur Gydinga. Og þr slou j hans Andlit/ hræktu a hñ/ toku Reyrlegg eñ z slou hñs Hæpud med/ siellu a Knie z spottudu hñ/ z letust tilbidia hañ.

Þa gieck Pilatus wt til þeirra aptr ur z sagde/ Siaed/ eg hepe hañ vt aptr til ydar/ so þier vited ad eg finn ongua Sok med hñ. So kom Jesus wt/ beran de Þyrnekoronu og Purpura Kyrtelesk. Pilatus sagde vid þa/ Siaed Mañesk.

Enn þa Kiesemaka Hæpdingiar og þra Þienarar sau hñ/ hroopudu þeir z sogdu/ Krossþestu/ Krossþestu hñ. Pilatus sagde til þeirra/ Take þier hñ z krossþesked/ þui eg finn ongua Sok med honum. Gydingar suorudu honū/ Vier hopū Logmal/ z epter voru Logmale skal hañ deyia/ þui hañ hepur sig sialfañ ad Guds Syne giort.

Þa Pilatus heyrde þad Ord/ vard

hann hraddur/ ꝛ gieck jn aptur j Ping-hwsed/ ꝛ sagde vid Jesum/ Huadan ert þu? Og Jesus ansade honum ongu. Þa sagde Pilatus / Viltu ecke tala vid mig/ Veistu ecke ad eg hefe Magt til ad krossfesta þig/ ꝛ Magt ad giefa þig lausann? Jesus suarade/ Þu hefur ong ua Magt yfer mier/ nema þier være gie fen hun hier ofan ad. Þui hafa þr me ire Synd/ sem mig hafa þier j Hendur selt. Og vpp fra þui leitade Pilatus vid ad laata hann lausann/ Enn Gydinga-arner kolludu ꝛ sogdu/ Laater þu hann lausann/ þa ertu ecke Vinur Keisarans/ Þui huor sig ad Konge giorer/ hann er j moote Keisaranum.

Þa Pilatus heyrde þad Ord / leidde hann Jesum vt/ settest a Domstolenn j þm Stad sem nefndest Naeflokur/ a Ebre-ska Tungu Gabbata. Enn þad var Affanga dagur Paska nær siottu Stu-nd. Og hann sagde til Gydingana/ Sia þetta er ydar Kongur. Enn þr kolludu

Burt

Burt/burt med hann/ Krossfestu hann. Pilatus sagde/ skal eg Krossfesta yduarn Konung? Kienneinaña Høfdingiarner suorudu/ Vier høfum onguañ Kong ne ma Keysarann.

Þa nu Pilatus sa/ hann kom onguu til leidar/ heldr munde þar verda af meira Vpphlaup/ syndest honū þad af/ ad giora Folksins Vilia/ ↄ dœmde ad hra Bon skylde skie/ took Vatn ↄ þuode sier nar Hendur/ þar fyrer Folkenu/ ↄ sagde Eg er saklaus j Blode þess hins Riett læta/ siae þier þar fyrer. Þa suarade all t Folked og sagde/ Hans Blod kome yf er oss og vora Nidia.

Þa gaf hann þeim Barrabam lausañ sem fyrer Vpphlaup og Manndrap var fangeñ/ vm huorn þeir bædu/ eñ Jesum hæddan ↄ Nyðstryckttan/ sieck hann þeim j Hendur/ epter þeirra Vilia/ so ad hann vœre Krossfestur.

Eintaled.

Gydingar apſøgdu Jeſum/eñ bædu vm Barrabam.

Vgleid hier fyrſt mijn Sal/hus rneñ þeir Gydingar apſøgdu þañ Neilaga z Rietferduga/og bædu vm Barrabam/ad hañ mætte laus verda/eñ Nøpdingia Lyſſins Lyſtetu þeir Pilatus viſſe ad Jeſus var ſaklaus/ og þar fyrer leitade hañ vid ad læta hñ lausañ. Og med þui hans vane var/ ad giefa þeim eitn Fanga lauſañ/þa lætur hañ þa ecke vm fleire eiga ad velia/ eñ vm Jeſum z þañ Mañdræpara z illrædis mañ Barrabam. Meinonde ad þeir munde helldur vilia ad ſa Meinlause Jeſus af Nazareth være giefeñ lausa/eñ hiñ vonde Mordinge/ epter hus rs Dauda alla adra langade. Eñ þra Hiortu voru ſo beiſk z grom/ ad þeir hefdu fyrre ollum Strakñ z Mordingium hlyſft/helldur eñ þr hefde lated Jeſum þañ Rietlæta lauſañ. Þui hroop pdu þeir ſo/Burt/burt med þeſſañ/z gi z oſſ Barrabam lauſan. Eñ

Eſi min Sal/ þetta er ecke ſkied for giefens/ heldur þ̃fil Huggunar. Þui Mordingeñ Barrabas merker Adam/ z alla hans Nidia/ I þañ mæta/ Ad ſo ſem Barrabas vegna ſyns Mords z illra Verka / hafde Daudañ forþient/ So hafde Adam fyrer ſig z ſyna Nidia/ eilifañ Dauda z Fordæming forþienad. Eſi Mordingeñ z Adam med ſynum Nidium / þeir vrdu þry og frialſ er/ eñ ſa Meinlauſe Chriſtur hlaut ad deyia/ Þuiad ſo ſem aller j Adam dou/ ſo verda aller j Chriſto lifande.

Þar fyrer miñ Herra Jeſu/ þo eg ſie eirn af þeim ſtærſtu Syndurum/ þa vil eg ſamt ecke vrædaſt mier Myſkunar/ Þui eg veit þad/ huar min Synd er megfugr ordeñ /þar er þin Nad langtum megfugre/ Og huer ſa ſem vrnilnaſt j ſynum Syndum/ ſa neitar þui/ ad þu ſt ert Nadugur. Nu kañ ecke meire Gud lofſtun ad vera/ heldur eñ ſu/ nær Mad ur eþaſt/ og vrdæntter ſier Guds Nadar

ſa ſame ſeiger nei vid Guds Myſkun/ Saklleika ꝛ Almætte/ huar vppa eg ſet alla mijna Von. A hñs Nad vona eg þui eg veit ad j honum hefe eg Guds Barna Nad vblaſt. A hñs Saklleika vona eg/ þui eg veit ad hans Fyrerheit mune allorei liuga ad mier. A hñs Almætte vona eg/ þui eg veit ad min̄ þeſſe Lauſnare er Almattugr/ ad hialpa mr̄ af Syndenne ꝛ allskonar Neyd. Nu þo mikt eiged Niarta vilie mogla a moote mier ꝛ ſeigia/ Huor ertu þeſſ þin̄ auma Manneſkia/ ad þu meiger þier ſlikrar Hialpar vona? Huad kannſtu til hennar ad vinna? Þa andſuara eg hreyſtelega ꝛ ſeige/ Eg veit a huorn eg true/ hñ ſame hefur ſig j Daudann̄ þ mig giefed/ ꝛ mier med ſinne Vppriſu eilifft Rietlæte og Lifs aþrekad. Þeſſu hefur þu mier Drottenn̄ minn̄ Jeſu heited/ þar fyrer muntu þad eirneſt halldа/ þui þu ert bæde ſann ordur ꝛ Almattugur/ Amen.

Sa ſaklauſe Chriſtus verdur
ſwoſtryckdur ſin̄ Spillvirke. þeſ

Þessu naest liet Pilatus Nydstrykia Jesum/ og hugdest þar med ad stilla Þydingasta Grimd/hann meinte ad þeir munde þa aumka sig yfer honum.

Strax sem hann veik j þessan Veigest vid Striidsmennena/ þeir jafnskiott gripu Jesum/ flettu hann sijnum Kladum/ bundu hann ꝛ Nydflettu hann. Efi þad saklausa Lamb/ var sijns Himneska Fodurs Vilia hlyded/ villde engum þessu j mote briotast / liet þa fara med sig sem þeir villdu.

O mijn Sal / huad hradelega hafa þeir vtleiked þin Lausnara/ Eingen Limur var heill a hans Likama/ so hafa þeir med Vondum ꝛ Suipum hans saklausa Likama sært ꝛ lemstrad/ ad eingen Dijle var heill a hans Nyd. Auvi/ Sa sem allre Veroldene Myskun veik er/ hann fiekk ecke hin minsta Vagdar dropa/ edur Likind hia þessum Kuslorum. Auvi mijn Sal/ veina ꝛ grat yfer þinum Syndum/ med hugarium þu hafder

þorpient þa eilifþu Hwdstroku j Helusske ꝛ Fordæminguñe/ Og grat yfer þinū Misgiordum/sem til eilifra Kuala ha fa vled. Eñ þu miñ Lausnare liest þig j miñ stad Hwdstrykia/ ꝛ frelsader mig so fra Andskotans Vende.

Drotten miñ Jesu/sem so varst fyrer mīnar Synder særdur ꝛ blodgadur. Læ kna þu Sær miñar Syndugu Samuis ku/med þinum Vndum/ ꝛ grꝛd þu mitt ōsæra Niarta/ med þinum Bloodlæk jum ꝛ Benium/ Amen.

Ecce Homo/ Sia þu huad sær lega Lausnarenn var til reika.

MÞ sem Jesus var so aumlega vtleik eñ/ hwdstryktur/ bareñ/ lameñ/ særd ur/ ꝛ allur Bloodrisa/ þa took Pilatus hañ/ ꝛ leidde hañ burt med sier/ wr Pi nghwsenu/ ætlande ad þa þeir Gyding ar sæe huorsu illa hann var vtleikenn/ þa mundu þeir aunka sig yfer honum/ ꝛ lꝛta hañ verda lausañ. Og þui sagde hañ so/ Siaed Mañeñ/ Eg hefe giefed

hñ

hſſ Rædning/ heimted ecke meira/ læt ed þetta nægia. Eſi þeir Gydingar vilt du ecke lyſta til Jeſum/ ſneru ſier vndan/ ſkelliudu z ſogdu/ Burt/ burt med hann.

Eſi þu minn Saal/ gior ecke ſo/ helldur hap þinn Augu a Lauſnaranum mz japnade/ z ſkeika ecke. Sia z hugſa vm huad Blodriſa hſſ var/ Sia/ huernen Bloded lagade vt/ rann ofanepter hanns Lykama. Nu kannſt þu ecke ad ſeigia/ Min Vin er biartur/ z risdur/ vtualen af morgum Þuſundum/ Nellde ſo/ Min Vin er blar z Bloodugur.

O Jeſu Chriſte/ þu allra Fridaſte medal Mannanna Sona/ Huar var nu þin Fegurd z Prydi? Huad ſargrætele ga varſtu vtleikenn? Huad Oſynelegur varſtu ordenn/ huad ſundurkramen z mo ren var þin heilage Lykame?

O Drottenn Jeſu Chriſte/ huad ſkal eg giora? Huernen ſkal eg minna Hiartans Nrygd ſtilla? Eg vil taka all" mi nar Synder/ z allan Ohreinleika z kaſ-

ta þꝛi j þínar heilogu Vnder/ z j þína Sar/ sem þier miña vegna giord hafa vered. Þeim vil eg sækua nidur j þínar Vnder/ so ad þra verde alldrei minst framar meir. Drottenn miss þuo þu mig z hreinan gior/ aꝑ ollum mínum Syndum z Misgiordum/ med þínu Heilaga Blode/ Amen.

Gydingar aꝑseigia sinn eigenn Kong.

GJa nu/ Sal mín/ huad omyskiasam legt ad er Steinhiarta þessara Gyainga / og huorsu þeirra Girnd verdur alldrei fyld. Stax sem þeir sia nu Christum so vtleikenn af Pilato/ þa hroopa þeir vpp aller saman/ z seigia/ Burt/ burt med hann/ Krossfestu hann. Kong Dyrdarenar aꝑseigia þeir / a huorn aller þra Fedur vonudu/ z seigia/ Vier hosū ecke Kong annan en Keysaran.

O þu galda z dærlega Þiod/ þackar þu so Gude þínum? O Drottenn Jesu/ Þu komst til þíns Heimilis/ enn þíner þeck

þeckstu þig eige/ Þu varst ecke næsta ai-
sitlegur/nie pryddur/ Þeir sæu þig/enn
eige var þuilskt/ad þeim kyske a þig ad
lýstast. Ek mier lýst þu hinn þegurste
medal allra Mannana Sona.

DRotten Jesu/mýn Sæl veit/ad þu
varst þui sendr af Gude j þessaß Neim
ad þu skylder þýnast z deyia fyrer vor-
ar Synder/z allskonar Smann z Fyrer
litning vppa þig taka/so þu Synder vo
rar kuittader/Daudaß/z Diøpuleß yp
eryster/ Rietlæted aptur giæfer/z þ ei-
lýsa Lýs. DRottenß mín Jesu/læt mig
alldrei vid þig skiliast eilýslega/Amen.

Strýs Messerner endurnydu
Hadningarnar vid Christum.

HVad hafast nu Strýdsmesterner ad
a medan? Þeir kalla saman Flockenn
allan/z henda gamā ad Christo/Fyrst
hann segdest Kongur vera/ þa kasta þr
yþer hann Konglegū Skrwda/þo ogodū
sem var afgamul Purpura Kæpa/z fl
etta Koronu af Þyrnum/og setia hann
T iij a hø

a hans Nofud/ z preyngia hęſſe ſo faſt ad Bloded lagade oſanepfer honum/ z peingu honū Konglega Spiſru j Hond ſem var eirn Reyrleggur/ kippfu honū ſafnpraſſe af Hende honum/ og lomdu vm hans Nofud par med/ bar med ſyndu peir honum Konglega Birding/ bug ludu ſig fyrer honum/ heilſudu honum/ z tilbadu hann/ lomdu hans Aſionu/ og hrækfu a hann.

O Drotten Jeſu/ peir flyckfuſt ſaman a mote pier/ z gloddufſt af piſſe beiſſte Anaud. Pu varſt ſa fyrerlitnaſte/ fullur Eyndar og Beykleika. Peir pig ſæu/ hræddufſt pig/ opnudu ſinn Mun j mote pier/ z hriſtu ſijn Nofud ad pier.

Drotten miſſ Lauſnare/ Pui erfu ordenn Spott Folkſins? Og forackfan Lydſins? Peſſ vegna Drotten/ ad pu frelſa der mig/ fra pui eilijfa Spotte/ Nade z Skom Neluſtis. Og po ſa Ogudlege Flockur ſpottade pig/ pa erfu ſamt miſſ Kongur/ og miſſ Drotten/ og ert par til

fæd

þæddur j þessan Heim/ ad þu vilier miss Kongur ꝛ Lausnare vera.

Drottenn miss Jesu/ sem missa vegna þolder þa praungus Þyrnekoronu/ Gieþ mier ad eg med Trusse a þig/ meige odlast þa Lyþsins Koronu/ sem fyrer hugud er ollum þeim sem a þig trua/ og þig elska aþ Niarta/ Amen.

Vm Polenmæde Drottens/ j ollum þessum Hadungum/ ꝛ Hormungum.

HVgleid þu hier mín Sal/ þa sioru Polenmæde þins Drottins/ Eo þu hefnar inneſt/ ꝛ siert þolenmood/ ef þier kiemur nockud til ad lyda þyrer hanns Napns saker/ Lat þier til Hugar koma þad hann sagde/ Læred af mier/ Eg er hooguar ꝛ af Niarta Lyfelatur.

Þar þyrer skaltu vera til reidu/ allra Nanda Motgang/ eirnest Daudan sialfan/ hans vegna ad lyda. Osseke nockur þig/ eda hreke/ þa seigdu af Niarta Jordena a Drottenn/ ꝛ allt huad j hefnr er/ hann a Heims kringlunn ꝛ huad þar

j bygger. Og vilie nockur saga þig j sundur/ þa hefur þu Spæmannsins Esaie Dæme. Vilie nockr dreckia þier/ þa huxa þu vm Jonam Spæmann. Sie þier j Eld kastad/ þa peink vm þa þria Menn j Eldsofnenū j Babilon. Verde þi'þ olm Dyr kastad/ þa huxa vm Daniel Spæmann/ sem kastadr var j Leona Gropena. Vilie nockr gryta þig j Nel huxa til þess pyrsta Pijslarvotts sins var S. Stephanus. Sie þra þier teked allt þ þu att/ þa huxa med þier j S. Job seiger/ Naken kom eg af Moodurlijfe/ naken mun eg j burt þara. Lijder þu nockurn Driett/ gief þad j Guds Nendur/ hann kann þess hefna. Faer þu Skada eda Tion/ gief þad j Guds Nendur/ hann kann þad bæta. Berer þu Hrygd og Sorg/ gieþ þ j Guds Nendur/ hann mun þin Huggare og Græddare vera. Eiger þu Daudann ad lijda/ gieþ þad j Guds Nendur/ hann mun þig eilijfa Lijf vera.

Veittu mier Drottenn minn Jesu/ sijka

Christ

Christelega þolenmæde/ til allra þrra Ilnta sem mig meige astrýda/ ad eg lifde og vmbere alla þlute j þínu Nafne/ Læt mig ei girnast Mannonum ad þockiast/ þui ef þad verdur/ þa er eg ecke fr amar þín Dion.

Drottenn mvnstar Pilatum/ vegna hans Mannvæder.

Þegar Pilatus hroosade þui/ ad hann hafde Magt ad giefa Jesum lausan og ad Krossfesta hann/ þa ansade hann um Jesus/ seigiande/ Þu hefder engua Magt yfer mier/ være þier hun ecke gi er opan ad giepenn.

Ja ad sonnu minn Saal/ Eckert gietur Madurenn tekid af sier til/ nema þad sie gieped honum af Himnum. Ach/ huad vill þa þesse auma Mold og Aska mig sin Nroka? Ecke er hun annad/ enn andskyggeleg slamur Saur/ liska a medan vid Lifed lafer? Þui hefur Drottenn ut allt/ Drombseme Manna lackad/ z hennc vin koll kasted. Gud hefur hrunded

Volldugum af Stole/eñ vppboof Lysse lata/þui hañ stendur a mote Drambla tum/eñ Lystelatum giepur hañ Rað.

Hialp mier Drotteñ Jesu/ að ganga ẽ lisa sem þu mier skipað hefur/ẽ þui Kalle ẽ peirre Stiett að þiona/sem þu hefur mier til sett. Eg veit að soñu Drotteñ/að Madureñ hefur ecke rað a sinum Giordum eda Frammferde/ Send mier þui þinna Speke af Himnum/og af þinnu Veldis sæte/send mier hana/ að hun hia mier sie/ẽ med mier Aruide so eg vite ẽ giøre huað þier lysar/Lat tu mig avallt/ Drotteñ Jesu/Goodum Rædum hlyda/ẽ Amiskingar þiggia/ so að eg hyggnest.

Dauda Vrskurdureñ yfer Christo.

A Thuga þad eirneñ/miñ Sal/huor nen Pilatus fellde Dom yfer þiñ Lausnara/so að hañ Lysslieteñ/epter þui sem Gydingarner hofudu hann/seigiande/Later þu peñan lausañ/þa ertu ecke Keis

arans

arans Vinur. Þa vard Pilatus hræd̃ ur eſi meir vm ſig/ fyrer Keyſarans Reid̃e/ ecke fyrer Guds Reide/ þar fyrer ſeiger hañ Domeñ vpp/ ꝛ dæmer ad Gyd̃ingaña Villd ſkie ſkule. Og þo hñ þuæe Hendurnar/ ꝛ ſegdeſt ſaklaus j hñs Blode/ þa gaf hñ ſamt þañ Saklauſa Jeſum j þeirra Valld/ ꝛ dæmde ad þeirra Vilie ſkylde framm gang hafa/ ad hñ vare Kroſſfeſtur.

Huad ranglega er Drotteñ ſa Rettlæte Domare dæmdur? Sem koma mñ ad dæma Lifendur ꝛ Dauda.

O þu Ranglæte Domare Pilate/ þui dæmer þu ſo rangañ Dom yfer mñnum Drottne? Huor j ſlgiærd var vitnisbyrſt vppa mñ Lauſnara? Huada Vitne komu framm a mote hñ̃? Voru þeir ecke hans Fiandmeñ? Ja/ þeir ſomu voru þar Sakaraberar og Vitneſi. Er ecke plagſidur ad gieſa þenn Sokudu freſt/ ſo þeir vfueige ſier ſiñna Apbotun? Ef mñ Lauſnare var vm Nidingſke fangen

ꝛ til næsta Morguns hæddur spottadur og med Nøkkum spyttur/ꝛ ad Morgne sneiꝛa hwdstrykkur/ꝛ jafnskiott til Dauda dæmdur/ꝛ til Aftokustadarens leidur. Þu visser mdur/ad Gydingar hoꝛ du af Natre fangad hꝛi ꝛ ofurselt/Þui dæmer þu hann til Dauda moote þinne eigen Samuiskur? Þu þuoder þꝛinar Nendur/ enn huor vill þuo þad Saklausa Blood af þinne Samuisku?

Efi gledst þu hier vid mꝛn Sal/þui med þessum hætte erfu þra þeim stranga Dome þrials ordenn ꝛ kuitt. Þui huar a Sonenn truer/han mun ecke dæmdur verda. Nu mattu avallt med goodu Giede koma fyrer Guds Nadar stool/ so þu hans Myskun odlest/ ꝛ Lꝛkn fiꝛi er nær þier aliggur.

O þu allra sætaste Herra Jesu/sem ap þeim heidna Landz Domara varst pordæmdur/Lat mig fyrer þessa þina Elsku ꝛ adra/ ærenlega hier þacker gjøra/Og þa þu kiemur ad dæma Lifendur og Dauda/ þa gack ecke j Dom vid þiꝛi Þræl/og minstu ecke a mꝛnar Synder/heldur vꝛi a giep mier ap þiꝛi Xtnd/ad eg med øll

um

um Veusldum meige sctiast ad þui Ryske / sem þu hefur oss til bwed þra Vpphafe Verallbara ennar/Amen.

Sextandi Capitule

Vm vtfor Lausnarans til Af eptustadarens/og hued þar vleira vid bar.

Þrjdo Messerner toku þa Jesum/færdu hann af þeim Kyrtle/og j sjn eigen Klæde/leiddu hann vt til Krossfestingar/z letu hann sialfann bera sitt Kross. Og sem þeir komu vt/fundu þeir einn Mann sem þar fram hia gieck/ er hiet Simon af Syrenia/huor ed kom af Morkesie/og huor ed var Fader Alexandri og Russi/ honum naudgudu þeir til ad bera hann Kross/z logdu Krossen honum a Nerdar/ad hann bære hann epter Jesu.

Enn honum fylgde epter stoor Fiolde Folks z Kuenna/sem ed veinudu z grietu yfer honum. Enn Jesus snere sier vid

Tvi þeim

þſſ/ꝛ ſagde/ þier Datur af Jeruſalem grated ecke yfer mier/ Grated helldur yfer þour ſialfum/ꝛ ydar Nidium. Þui ſiaed/ſa Tijme mun koma/a huerium þier munud ſeigia/Sælar eru Obyriur/ og þeir Kuider ſem eige hafa fadt/ og þau Brioſt ſem eige hafa miolkaſt/Þa munu þeir taka til ad ſeigia vid Fiollen/ Falled yfer oſſ/ꝛ vid Halſana/ hylied oſſ/ Þui ef þeir giora ſliſkt vid þad graena Tried/ Huad munu þeir giora þa vid þad viſna.

Eintaled.

Vtleidſla Chriſti til Kualaſtadar

ens/er vor Jnnleidſla j Himnarijke.

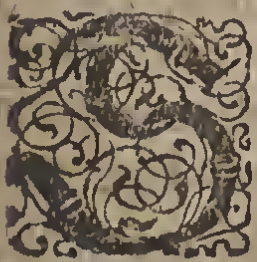

Ja þar mijn Sal/ Huſrneſt þinn Lauſnare var tekeñ af Lande þeirra Lifondu. Þui ad/þegar ſſi Pilatus hafde Domeñ vpp ſagt/þa toku Striꝛdsmenn enner Jeſum/ꝛ leiddu hañ vt til Kroſſſe ſtingareſtar/ ſo þad Logmalſins Fyrer

mynd

myndan framinkuæmie j þessu. Nustrar Fodrnar Blood sem Kienemannahofdingenn færde jnn j þad allra Helgasta/ fyrer Syndernar/ hesar Kroppur v" brendur fyrer vtan Herbodernar. So og eirnesi Jesus/ vppa þad ad hann med sinnu Blode helgade sitt Folk/ þa liet hann sig fyrer vtan Borgarhlidenn pina.

Drottenn Jesu/ mitt Lausnare/ Eg gloere þier þacker/ af minnu Hiartans Grunne þ þ/ ad þu villder slikta Smann þyrer mig lida/ z liest þig vt af þisse Eigin til Kualastadarens vt færa/ z sma asiast Spillumrkia vtleika/ þin þesse vtganga hun er min jnganga j þad eilifa Lif.

Eg bid þig Drottenn minn Jesu/ sem med storre Nædung z smann varst vt vr þessare Jardneskv Jerusalem leiddur/ Leid þu mig jn j eilifa Glede/ Aru z veg semd þeirrar Himneskv Jerusalem.

Hugleid hier/ mitt Saal/ Drottenn hefur þetta til Epterdæmis latted hier/ ad þu skuler lifa vt ganga fra ollum þvi

T vilt. sem

sem Forackta hans Nafn/og hins Hel laga Bod med Fotum troda. Pui skall tu hafa þig til Vegar/ skilia vid þessa Heimo Synder/ z Drottne fylgia/ Nu" Meñ vilia ecke þiñ Lausnara hafa/ þ". skalltu ei stadar nema/ Helldur slappa Dupt þeirra af þýnum Fotum. Eg seige þu skuler hrista Syndareñar Dupt af þýnu Niarta/ med riettre Jdran/ so vid komust vt til Drottens/ af Herbu dum þessa Heims/ z berum so fyrer lyfni ngena med Drottne. Vier vitum sañlega ad hier er eingen stadfost Vera/ og vid leitum þess okomna/ sem þo a ad koma/ þui oll Veroldenn er forspillt/ z for geingur med allre sinne Vellyst/ Gaek þar fyrer vt af heñe/ Eual mýn/ so þier hlotnest eckert af heñar Syndum/ edur mæter heñar Plægum. Þui heñar Synder na til Himinaña/ og Gud gaver ad heñar ogudlegleika. Megtugur er Gud Drottenn sem hana mun dæma.

Giefe Nad Drottenn Jesu/ ad eg lyk

est

eſt ecke þeſſare Verolld/ z mig ei Saur
ge med heñar Syndum Læt mig æfen-
lega þier fylgia/ vid þig loda/ þ.er þio-
na/ Læt mig einſkis oſka/ einſkis leita/
eckert girnaſt nema þig miñ Lauſnara/
vppa þ ad eg afræke hid Stundlega/ eñ
elſke z æſtunde þad Himneſka. Amen.

Drottenn vard ſialfur ad bera ſinn þunga Kross a Herdum ſier, vt til Kualaſtadarens

O Miñ Sæl/ Huorſu'litla Vægd ha
fa þeir viliad ſyna þiſnū Lauſnara.
Þui þa hañ var med ollu vpp grefenn
og Mæddur/ þar hañ var þa lidlan-
ga Nott lameñ og ſtyckfur/ hrædur z
hraktur/ þo ſamt þa hneppfu þeir þañ
þūga Kroſs henū a Herdar/ a huorum
hañ æfte ad beria. Tueir Spillumkiar
voru med honum vtleidder ad Krofffeſt
aſt med honum. Eñ ei leſum vier ſkrif
ad/ ad þeir hafe ſialfer ſiña Kroſſa bor
ed/ Miñ Lauſnare hñ allena hlaut ſiñ
Kroſs ſialfur ad bera.

O þu allra þolenmodaste Herra Jesu Quad ovmrædleg var þín Hlydne. Þu varst sa riette Jsaac/ s sialfr barst Eldeviden/ þa hann matte ad Offra. Enn þu varst so preyttur z Mattlaus vrden/ ad þier veitte ecke par af ad ganga sialfum þo gieckstu samt vnder þa þungu Kross ens Byrde.

Enn so hefur þu Ok vorrar Byrde (þad er Logmæled) z vort Synda hrús (sem var Dauden) a þig teked/ z Straff þess sem ad oss so þreklega þiande/ þ er Logmælsins Boluan yfer Syndene/ þui Krossen þyder Syndena/ z allt þad Syndana vegna a oss legst/ þad allt hefur þu þolenmodlega þyrer oss bored/ þu saklausa Guds Lamb/ sem barst allar Heimsins Syndir. Vort Straff læ a þier/ so vier vœrum med Fride/ og vorar Sæler i eilyfre Nuggun. Myskuna þu mier DROtten Jesu/ z giep mier þinn Frid/ Amen.

Vm Syrlendska Simon s Krossen

Christi vard ad bera.

Þa

Þa Kualararner sau/ ad Lausnarenn mũde verda til leingdar oþueykur vnder Kross byrdeñe/ottudust þeir hann mude slockna ut aþ/ þyrr enn þeir kiamust med hann til Aftoku stadarens/Þui gripu þr einn Vegþarande Mann sem kom Vtþande ad/Simon ad Nafne/og hrøddu og neyddu hann til ad bera Krossenn epter Jesu.

Mín Sæl/huad Trupastur er vor Gud/sem eirnenn synest j þessu/ad sínum Syne/sem var ordenn Bruan fyrer oss lagde hann ei meira vppa enn hann gat vnder staded. Og sem hann var nu med ollu preyttur vnder þeim þunga Kresse/sende Gud hñm þa Hialp/sem med hñm bære. Þess vegna/mín Sæl/nær þu j Heimenum lídur Angist z Neyd/þa kalla þu til Guds/hann mun þier lykna/z þitt Angur bærelegt giora. Hann mun senda þier einhuorn goodann Simon sem þig styrkie med Ræd eda Dæd/Ja/ honn skalfur vill sa Simon vera/z þier Hia-

lpa/Þui hañ er sa sem Mæddum Krapt eykur/ z styrker s duger þa Vanmatt fugu. Þo vinger z Olwner sieu/þa preytast þeir/ Efi þeir sem Drottne treysta þa nyañ Styrk/ so þeir meige vega sig vpp med Vænzium s Þrneñ/ Ad þeir hlaupe z giepest ecke vpp/ Ad þeir gange z preytest ecke/ Þuiad Kraptur Drottens er mættugur i þeim Veyku.

O Drotteñ Jesu/ lættu allar mijnar Freistingar z miñ Motgang so endast/ ad eg ap þijnum Nadar styrk sme vel stadest/ Amen.

Aller Christner verda ad bera Krossenn med Christo.

TAk þig vpp Sal mijn/og lær nu ad bera Krosseñ epter Herranum Christo/ sem þesse Simon hinn Syrlendske giorde. O huorsu gott og merkelegt er þad hans Kross ad bera? Oh huad stor a Birding z mæte fieck sa Simon þañ Dag/þa hañ fieck ad hialpa til/ad bera vt Krosseñ Christi?

Drot

Drottenn Jesu/Sæll er sa/sem þier ep ter þylger/hann geingur ecke j Myrkrun um/helldur sier hann þ Lyfsins Lios fyr er sier. Ef nockur sa þier vill fylgia/hlyfur fy rst ad afneita sialfum sier/z Daglega sinn Kross vppa sig ad taka/ og fylgia þier epter.

Sia hier min Sal/Nafe Drottenn ecke skammast sin fyrer þig a Krossenum ad hanga/ þa skallttu ecke helldur skam ast þin med þeirre Heilogu Jomfrw Maria vnder Krossenū ad standa. Þui huor sin Kross ecke a sig tekur/z fylger honum epter/sa er hans ecke verdugur. Jea/huor sinn Kross ecke ber z fylger ho num/sa kann ei hans Lærisueirn ad vera. Þui tak hann Ok vppa þinar Herdar/ min Sal/huort ad er sætt/z hans Bo rde/huor ad er Saluñe liettber.

Mogla ecke j mote Drottne/sm marg ur giorer/ Nuxa helldur ad sier Kiærann aptar Drotten/z tekur til a sinu Nwse. Drottenn minn Jesu/fyrr enn þu lyftelack-

aber mig/villtest eg/eſ nu fylgie eg þ̃ſ nu Orde/Þui var mier þinn Age fyrer goodu/ſo ad eg fenge ad læra þ̃na Doma. Og þui hroosar sier m̃n Sæl af Hormunguñe/þui hun hefur Polenmade/eſ Polenmade Reynslu/eſ Reynslaſ Von/eſ Vones lætur oſſ ecke til Skammar verda.

Hialpa mier Drottenn miñ Lausnare/ſo ad eg ei lyde eda straffest sem annar Mordinge/ Þiofur eda Illuirkie/eda sa sem til añars Embættes grꝑpur/ Nelldur ef ſo skier/ad eg eige hier neckud ad lyda epter þ̃num Blessada Vilia/ og litla stund Sorg z Mædu ad bera/eda adrar Freistingar/þa giep Drottenn/ad eg þier m̃na Sæl bifale/m̃num Trufasta Skapara/til allra godra Verka. Og þo þ̃n Hialp kuñe vndañ ad dragaſt/þa gior mig stodugañ i Vonenne/Þui þ̃n Hialp kiemur vm ſyder z bregst ecke/ Amen.

Su seinasta Predikun Christi

sem

Sal mijn/ hlyd peirre snørpu Predikū sem Drotteñ Jesus hafde fyrer þīm Kuinum sem hafa grieku/ ꝛ siñe Borg ꝛ Fosturlande liet epter j sijna Miñing. Huad aluarlega hafa amiñte þa ad læta sijna Þjonu sier til Hiarta ganga/ og ad giøra Idran/ ꝛ Yferboot/ og Oskapt sagde þeim fyrer/ huada Straffe hienge yþer peirra Nafde.

Ja/ Mijn Sal/ þad var Jerusalem sem Drotteñ hafde vtualed/ þad var Zion/ sem Drotteñ hafde sier kiered til Netnelis/ ad hañ þar bygge. Himnana ꝛ alla Himnanna Himna/ ꝛ so Jordena/ ꝛ allt þar jfle er/ þad atte Drotteñ þinn Gud/ ꝛ allt er þad hønum j Hende/ Ef þu samt þocknudust so Drottne Gydinganna Forþedur/ fraū yþer adra/ ad hafa el skade þa/ ꝛ peirra Sæde epter þa vtualde hafa fraū yþer allar Þioder/ ꝛ sende peim sīn eingietna Son/ sem þa holpna

giora skylde af ollum peirra Syndum.

O Ne ra Guo/ huad opt villde hann hafa safnad peim samañ/ sem Nænan safnar sijnum Vngum vnder sijna Vængi/ eñ peir hafa ecke viliad/ Helldur toku þr sijñ eigeñ Herra til fanga/dæmdu hñ til Dauda/selldu hñ heidnū Mosium j Hendr/ so hñ spottadur/hæddur/smaadr/Nwdstrykkur z Lyflæteñ yrde.

Dar þyrer Saal mijn/ vard Drotteñ þñ Gud reidur/sende sijñ Her vf/og liet fyrerfara peim Mordingium/ z peirra Stad vpp breña. Nñ sende neckurskonar fiarlæga Þiod yfer þa/ þra enda Veralldareñar/lijka sijn Orn flyge huorrar Maal peir skildu ecke. Ja ad sonu enn grimña Þiod/huor ei foor epter Mannuirdingu/ og ei vægde peim Gomlu nie Vngu. Þetta Folk krepte so ad Gydingium i ollū peirra Borgarhlidum/þang ad til þad gaf nidur broted alla peirra Mwrueegge/Nuar vppa peir reiddu sig/vm allt Landed. Drotteñ hañ sagde þñ

slykt

ſtikt þ'ſeigiande. Ve: Olieffum z Bri
oſtiny kingū a þeim Dogum/ Þui þar
kom ad þær vrdu ad eta ſſins Liſſs A-
voxt/z ſitt eiged Foſtur/z Nolld z Kiot
ſiña Sōa z Dætra. Þeirra Dome ſekt
tu eina Bagnborg i Kringum þa/z þr
ra Sonu/z þreyngdu ad þeim a alla ve
gu/z nidur brutu þa Borg/ ſo þar var
ecke Steinn yfer Steine ſtandande.

Þeirra Noſemgiar z Ypermeñ volld
uger/z hiner Magtarmeſtu hia þeim/
hærre Stierfum z lægre/hofou ſig i Bi
argſkorur z Kletta/z ſogdu til Fiallan
na/Falled yþer oſſ/z byrged oſſ fyrer A
ſionu þeſſ ſem ſitur a Stolnum/z þyrer
Reide Lambſins/þ i komeſt er ſa hræde
leze Dagur hans Grimdar/Nuor kaſt
vid ad ſtandaſt? Þeir fiellu þyrer Sue-
rdum/z voru fangner z færder mille Þi
odaña. Oho/Þui liggur nu Lorgenn
ſo i eyde/ſem þull aþ Folke var/Nun er
nu ſem ein Eckia/ſu ſem var Hoþding
leg a medal Heidingiaña/z Drotning i

Landenu verdur nu ad þiona.

Nuxa hier vm/ mín Sal/og gleym þui ecke/huorsu þ Guds Folk er aumle ga sundur tuistrad/aþ þui þ þeckte ecke Nadareñar tíma/þa þra var vitiad/z forockt udu sín Lausnara/hñs Dauda z Pynu. Nafe nu Gud síne Eign z eigen Folke ecke hlíft/þa mũ hñ þier z ecke hlíþa/Nafe hañ þm̃ nattturlegũ Kuistum ecke vægt/ þa mun hñ þier z ecke vægia/ef þu lætur þier þad verda/ sem er/ad þoracka hans Dauda z Pynu.

Þess vegna Sal mín/Legg hñs Ord a Niarfad/Þar hñ seiger/Græted ei yf er mier/helldur yfer ydur z ydar Sonu. Nell þínum Tærum vt/ mín Sal/og gief ecke vpp/Ef̃ grat ecke yfer Christo/þui þ er hm̃ eingen Þionusta/z ecke helldur þackn æmt. Nñ þínder z deyde viltugur/Biliugur gaþ hañ sitt Lif̃ fyrer þig z adra/Ef̃ þu skallt græta ypp er þier og þínum Syndum/og tru þu a hañ/z gior rietteleg Idran.

O Drottenn Jesu/ þu ert ad sønnu su fagurgræna lystelega/ Lyfsins Eik og Trie/ og Dauids Kuistur/ berande tolf falldann Avøxt a huørium Manude/ hvørs Laufblod eru Kropfug Lækning Heidingiana/ Halla þu þier Sæl mijn ad þessare Eik/ Þa munttu so vissulega af þessu Trie/ þess eilijfa Lyfsins Avøxtar neita/ so sem Adam Daudans Eple af þui forbodna Trie eted hefur.

Hugleid hier/ hvørnenn ad Guds grimdar Reide gieck hardlega yfer þta Trie so hun liet þ fyrer annara skuld vpp visna z porna. Ad vissu/ Sæl mijn/ Fyrst soddan skiedur a þui Græna avøxtar sama edla Trienu. Hvad mun þa skie vid þad þurra z visnada? Hvørnenn mun þijm Dgudlegu ganga/ sem ad eru Avøxtarlaus boluud Trie og onnt? Ef sa Rettlæte hlytur ad lijda/ Hvørnenn mun þa sa Ranglæte farast? Hvør mun verda Æfelok þra ꝫ þui He laga Orde z Evangelio ecke trua. Lifa j Idranarlet-

ſe z epter Muñe z Maga/ana fraumm epter Nolldſins z Neimſins Girndum? Gior þar fyrer Jdran/ miſn Sæl/þui Nimnarſke nalgaſt/Oxen er ſett a Sk opn Eikareñar/Nuort Trie ſem ei ber godañ Avext mun aþhoggvaſt/z j eilſ fañ Neluſſkañ Eld kaſtaſt.

Drotten miñ Jeſu Chriſte/Planta þu miſ na Sæl/og lat hana verda ſem grænt Vidar/ ſmiꝛs Trie j þinu Hwſe/Lat hana blomgaſt ſem þagurt Palmuidar Trie a Vatna Bøckum/ ad hun giefe ſinn Avext j riettan Tyma/z ad hennar Blød ecke viſne/og allt huad hun giør er luckeſt þarſælega/Amen.

Seitiande Capitule

Vm þañ eitrada Vſndryck/ ſem þeir ſkeinktu Drottne j hans Krosſþeſtingu Og huꝛnenn hann var med Spill uirkium reiknadur.

Ed Jeſu voru vthoſder tu eir Spilluirkiar/ſo þr ſkyll du: Lyſtaſt med honum. Og þeir komu med hann j

pañ ſtad ſem kallaſt a Ebreſku Golga ta/ pad pydeſt Nafudſkiella ſtadur. Og þr gafu honum par Edik/ edur Myr ru blandad Vijn ad drecka/ med Galle meingad/ Og þa hañ ſmackade þ/ vill de hañ ecke drecka.

Og þeir Krosſfeſtu hañ par j þeim ſtad Golgata/ z tuo Spilluirkia mz hm eirn til hægre/ og annan til Vinſtre Ha ndar/ eñ Jeſum j midiuñe. Og ſu Rit ning vpp fyllteſt ſem ſeiger/ Nañ var re iknadur med Spilluirkium. Og pad var vm þridiu Stund/ þa þeir negldu hañ a Krosſeñ.

Þridia Stund Gydinga/ er hia oſſ ad reik na ſo ſem niunda Stund/ edur Dagmal.

Eintaled

Vm pad Eitrada Vijn ſem þr budu Herranum Chriſto ad Drecka.

Thuga hier fyrſt mijn Sal huada Dryck þeir gafu þijn um Lauſnara ad ſuala ſier a/ z liſſa ſitt Daud þreyfta þ/ r

Vijſ arta/

arka. Pad var vel ſatt/ a viſſe Madur/ eſ kieſer/ad Meſ ſkule ſkeinkia gott z ſterkt Vſn pm a Lyſſlœtaſt eiga/ z ſorg fullum Niortum ſo ad paug gledieſt/ og ſiſa Narma ei miſeſt. Ef ſ mſnum Lausnara gœfu peir Edik/edur Myrrubl andad Vſn med Galle ad drecka.

DROtteſ miſ Jeſu/ Pu hlauſt eirn hiſ allra veſalaſte z overdugaſte a Jordu ſe ad vera/ Og huad rieſt var ad vœgia Spillvirkium z Illrœdismoſum/ p potte ei rieſt vera ad vœgia pier med. Pu hafder pier eitt Folk plantad/ ſo ad pad ſkylde verda pier eitt ſœtt Vſnuid arens Trie/ z eitt œſkelegt Sade/ Ef p er orded pier ad beiſkum z ſwrum Vſnuid/ ſo ad eg hier aþ hepde Nuggun og Nugſuala j ollum mſnum Anaudum. Ef pa pu peirra Vſn ſmackader/ vilder pu ecke drecka/ Pu vilder pſna Pſnu eda pitt Lyf ecke par med ſialfur ſtyrkia/ helldur Nyrdne pſnum Fodur par med ſyna/ allt j Daudaſ/ Jm j paſ Kroſſens Dauda.

Hier

Hier af skalltu læra/ mijn Sæl/ ad þi
ta Bijned sem Christur villde hier ecke
drecka/ þad merker Vellystingar þessar
ar Veralldar/ og Glede þessa auma Lijf
þs. Þessa Heims Glede er sem Myrru
blandad Bijn/ og med Galle meingad/
Og þessa Heims Vellysting er ramare
en Gall/ Huor þar af dreckur/ sa hlytur
þeim eilijfa Dauda ad deya. Þviad al
lt þad j Veralldenne er/ sem er Holldsins
Vellysting/ Augnanna Vellysting/ og
stolltur Lifnadur/ þad er ei af þm Him
neska Fodur/ heldur af Veralldenne/ og
Veralldenn mz sijne vellysting mun forga-
nga. Jæ/ Glede z Vellyst þssa Heims
er sa forgiltte Bikar þeirrar myklu Hor
konu/ huorn hun sier j Hende hepur ful
lan Andskygdar/ og Fylu sijns Hoordo-
ms. Enn dreck þu ecke þar af/ mijn
Sæl/ Heldur flæ fra þier hennar stund
legre Vellyst/ z forsmæ hennar forgeing
gelega Glede/ so þu þyrerþarest ecke j
henne sem þeir Ogudlegu.

Vvijst Þad

Hvad virdstu mier ad giesa/miñ Lausnare/ad petta swra Galubiana ada Vjn ē er þessa Heims Vellyst/sie m ei leid/ fyrst eg/sie þu villder ei drecka þar af. Lat mig ei sukkeñ verda med þui fagra skine þessa Auma Lysts/ z ei drucken verda af þess Fals Sætleika/ Lat mig ei lskiast þeim sem Liosed þyrer Myrkur z Myrkren fyrer Liosed halda/ē Surt sætt/z Sætt Surt kalla, Amen.

Nuerneſi vier eigum med vorum Hugskotsins Augum ad æfyta og skoda Drottenn/sem hann hyeck a Krossinum.

Lypt nu vpp þinum Augu/Sal miñ og skoda þetian Hofdingia Lysts/ hangande a Krossens Galga. Sia/all ur þunge hans Lykama/hieck a einum þremur Noglum/ Og hans allra helgaska Blod/ lagade nidur vr hans Blessudum Bennum. Avui/avui/ Huad sarleg var hañ þyndur/ huad osciatanleg voru hans Kuoler? Skoda z sia Sal miñ/þetta er Drottenn Jesus Christus

Drot

Drottenn vor Gud/ vor Frelsare/ Guds hinn eingietne Sonur/sannur Gud ꝛ sannur Madur/sa eine sem vnder Eduste er Flecklaus þunden/ Enn so sem Vtburde er vant ad kasta vt/strax ꝰ hun af Modur lyfe kiemur/ so vor þinn Herra af þui vesla auma Folke vtkastadur.

O þu sæte Jesu/ huad sarlega varstu vt þaneñ a Krossenns Galga/so þu gast snyguañ þinn Enn edur Eid hrærd/nema þitt Hoþud/huad omæleleg vᵛ þyn Kuol ꝛ Þyna/hid yfra ꝛ ytra/fra Huirfle ꝛ allt til Ilia/a Hægre Hond ꝛ vinstre Sia Drottenn min/ eg sef a eine Dansæng/enn þu hiekst a þinn harda Krosse/ þo eg sine ei nema lysten Hofudverk/þa legg eg þullmiukañ Kodda mier vnder Hoþud/ Enn þu hafder þinnu Blessada Hofde huorge ad ad halla/ꝰ þo var næsta verkt orded/blandt ꝛ Blodugt/ ꝛ med þre huossu Þyrnekoronu sundur nist.

Jm Drottenn minn Jesu/þr ræku þinn ar Hendur ꝛ Fætur ꝛ giegnū/ ꝛ oll þin

Bein mætte telia j þínum Krossfesta Líkama. Þu giordest Madkur eñ ecke Madur/ oll þín Bein sundur liduduſt.

Huad hafder þu til saka miñ Lausna re/ad þu værer so illa vtleikeñ? Huad hafder þu med þínum Neilogum Lidū ⁊ Limum syndgad/ad þeir skylldu so sar lega sundur þeniaſt? Ad sønu hafder þu eckert broted/ ⁊ ecke añad til þess vñ ed enn þad/ ad þu oss so miog elskader. Jæ Herra/ Eg er sa same/ huors vegna þu/ vt aþ storre ástarelsku til vor/ he þur allt þetta lided/ soddan Kuol ⁊ Pín u. Miña Synda vegna ertu særdur/ ⁊ miña Misgiorda vegna ertu lemstradr. Þu hefur nidur søkt ⁊ fleypt þier j Kua lareñar Flod/ so eg yrde frij ⁊ frials v̄ j fra. Þitt Líf gafstu j Daudañ til þss ad giefa mier aptur Líf ped. Þu ber þíns Himneska Fodurs Reide/ huorta eg þor þient hafde/ ⁊ ert ordeñ Boluan þ̄ mig ti þess ad þrelsa mig fra Logmalsins Boluan. Þu deyder þorsmanarlegum

og boluudum Dauda/so sem skrifad er/ Boluadur er, sa sem a Trienu hanger/ so eg yrde þrælstur fra Boluudum Dauda eilýfrar Fyrerdæmingar.

Þu hefur j burt teked þa Handskrift/ sem oss j mote var/ z j Setningūum var grundud/ hana hefur þu afmæt/ j þui ad þu af skærre Aast z Elsku til vor/ liest þig a Krossen festa med Hendum z Fotum/og tokst hana burt/og fester hana lýka a Krossen.

O Herra Jesu/huad ovintadelega miskel er þýn Hlydne og Þolenmæde? Hu ad viliuglega hefur þu allt þetta lided? Oh huad hiartanlega hefur þýn Hlydne Fodurnum þocknast? Eia mýn Sal/Þar var slantrad þui sanna Gude Lambe/s allar Heimsins Synder bar a sýnū Herdū/þ^r hreck sa rietta Eirenie/ s var Mansins Son/s so var vppheyt en vegna þina Synda/so þu z aller þr a hā trua/ecke fyrerbaret/helldr hafe þad eilýfa Lýf. Ja/ þad var sa Herr-

xaſt þiſt Lauſnare/ſem alldungis Synd laus var/eſt þo giorde Gud hann ad Synd z Baluan vorra vegna/ſo vier j hon um yrdum ſo Rietflæter/ſem Gude vel lykade. Sia/þeſſe er vor æduſte Kienne madur/ ſem ei med Nafra eda Kalfa Blode/helldur med ſinnu eigen Blode/ hefur einuſinne jſu geinged y Hallra Hei-lagaſta/z hefur vtuegad oſſ eilyfa Endurlauſn. Nu er ordeñ Saklæikans oſſ ur j þyſnu Auglite/þu eilyfe Fader Dyrdareñar/ſo þu ſnuer þiñe Reide fra oſſ z ad vier tyrer hñ erfduin Himnariyke.

Og nu Himneſke Fader/Eg hefe þig ſtygt/enn ſtalfur kann eg ecke ad ſætta mig aptur vid þig/ Eñ þiñ kiære Son s Maklega Natturu hefur a ſig teked/ ſo ad hñ er eirn Madur ordeñ/offrande ſig til Forlykunar Oſſurs/ fyrer þad s Madureñ hafde broted/z þui ſitur hann nu til þiñar Nægre Handar/ z bidur fyrer mier/ſpnande þier/ad hañ hafe myna maklega Nattyru vppa ſig teked.

Oh

Oh þu Himneſke Fader/ Alſt þu nu þíns kiæra Sonar Nafud/ſem hañ hne ygde niður/og j Daudañ þ mig ſockte. Þu Myſkunſame Skapare/alſt þu ki ærleika/ Aſt z trulega Elſku þíns So nar/z aumka þig yfer Veykleika þinn ar aumu Skiepnu. Alſt huorſu hañs Hiarta var bert/huorſu hñs Sýda var raud/huad orþreyttur var allur hñs vk þandur Líkame/Huorneñ hans Neil gu Augu vrdu dapr/huorneñ hñs dyrd lege Muñr fölnade/Huorneñ hñs me gtugu Armlegger ſtirnudu/hnorneñ ha ns ſtyrkue Líkame hieck allur a ſýñ Punga/Huorneñ ad hñs giegnumgroſ nu Fætur aller albloduger voru.

Þeſſa virdſtu Ó Himneſke Fader Dyr bareñar ad ealſta/z þar ad auk þíns ki æra Sonar Lidu z Limu/ſo ſundur þan da/z huxa nædueglega til vor Aumra/ huad lýſted vær eigum ad oſſ. Alſt þu Þýnu og Kuol þíns Sonar/ ſem bæde var Gud z Madur/z myk þu vorar Ku

aler/ſm̃ erū ecke nema einfalldar Mañ eſkiur/ꝛ þīn Handauerk. Alīſt þu Þaſl vors Frelſara/ꝛ fyrergief þm̃ Syndir nar/ſem hañ hefur endurleyſt. Þeſſe er ſa ſame ſem þu/ Nunneſke Fader/ſokū Miſgiorda þīns Folks hefur ſtraffad þo hann være þīn einka Son. Þeſſe er ſa ſem med Illuirkium er reiknadur/ þo hū være allǫrei ad neinum Suikum eda neinu illu kuñur.

Og þui bid eg nu af Hiarta/þu dyrle ge Skapare Lioſſens/ad þu fyrergiefer mier mynar Synder/þ̄ þīns Kiæra Sonar Dauda ꝛ Þīnu. Lat hñs Nad hialpa mier fra mīnū Syndū/Lat hans Angiſt bæta mīna Illſku/hñs Līfelæte mitt Dramblæte/hans Þolenmæde mīna Opolenmæde/hans Giæſku mitt Naudſinne/ hans Nlydne mīna Ohlydne/ hans bleſſada Frid/mīns Hiarta Ofrid hans Sætleika / mīns Hiarta Beiſkleika / hans Milde mitt Hatur og Reide/hañs Kiærleika lætta viſſa og bæta mitt Aaſtarleyſe. O þu

O þu allra sætaste Jesu Christe/sem að a Krossens Galga þín blessada Fadm opnader/ z þínar Hendur vtbreidd* j mote oss ollum/ Aumum z Syndugū/ Sia/eg Aumur Syndare kiem til þín/ z fell þier til Fota vnder Krossenū. Þu ert reidubwen að taka vid mī*/ z j þínū Fadme að geyma. Drottenn mīn Jesu/ j þínū heilaga Fadme vil eg lifa z deya þ* vil eg fagna z syngia. Eg lopa þig Lausnare gode þu leyst hefr mīna sæl.

Drottenn mīn Jesu/huad gott er mier þa/nær eg hugsa vm þínar heilogu vnder. Þui þott Vonder þankar kome j mitt Niarta/þa hleyp eg strax til þíns Blessudu Vnda. Vilie Holld z Blood freinkia mig/þa hugsa eg til þíns Vnda/z so fæ eg vpp aptur rised. Þa Diofullenn opsaker mig/þa fly eg til þeirra nyskunsomu Vnda mīns Lausnara/og þa viskur Satan fra mier. Þa Illar Girnder plaga mig/þa minnest eg Vnda ana Jesu Christi/þa lysa þær j burtu

Ja/ j allskonar Neyd og Aræsum hef eg ongua sliska Lækning sm̃ þessar Vnder Lausnarans / þar vil eg jnne hylia mig og hussla ohræddur.

Giez þu mier Lausnare minn Jesu/ ad eg meige seigia med Postulanū/ Eg er Krossfestur med Christo/ Blodga þu mitt Niarta med Noglum þins Otta/ z læt mig a Lyfze z Sælu med þier Krossfestan vera/ og eckert vita eda girnast/ vtañ þig ad eins/ mit elskulege Herra/ sem fyrer mig varst Krossfestur.

Mijn Sæl/ lofa nu Drotten̄/ og læt þier ei fyrnast huad hañ hefur vid þig giort/ Nañ sem þier fyrergaz þijnar all ar Synder/ z allañ þin̄ Veykleika lækn̄ad hefur. Æ Gud giæfe allar Tungr þockudu þi' min̄ Lausnare/ þ̄ þijna omæ lelega Giæfku/ Lofe þig allar Skiernr Himneske Fader/ v̄ þijnum einka Syne ecke hlisfoer/ Nelldur hñ fyrer oss j Dautañ gazst/ so ad vier hefdum hñ þ̄ Arnadar mañ z Tulk hia þier a Himnū.

Huad

Huad mætter þu meira vilia til minn ar Sæluhialpar/ Drottenn Jesu? Eñ huad kañ eg þier j stadenn ad endurgiallda? Eg aum Mañeskia ē ecke er nema Mold z Aska/ husrenn a eg ad launa þier? Sia/ fuent er eg þier skylldugr or den. Fyrst ad þu hefur gieped þitt Lijf vt fyrer mig. Þar næst er eg þier vm mitt Lijf skylldugur/ ē þu hefur mier tui suar giefed/ Einu sinne j Ekopunesse/ ad an tijma j Endurlausnesse. Þess vegna hefe eg eckert sm eg maklegar meige þier endurgiallda/ en mitt allt Lijf. Enn huad eg kunne þier fyrer þitt Lijs ad giefa/ sem þu vt gafst ꝑ mig/ kañ eg Aumr ecke ad huxa nie sinna. þui þo eg mætte giefa þier Himen z Jord j stadenn/ mz allre sinne prydde/ þa være þ hellst ofsted.

Eñ ad eg giefe þier þ sem mier er j Hende/ þa send mier þina Nad þar til DROttin minn Jesu/ ad eg alla mina Lijfdaga j styrkre Tru/ stodugre Von/ z brennande Elsku j þinu Auglite/ fram

gange. Þu veist mín Drottenn/ad eg hefe þig af Niarta kiærann/ꝛ vona alleina a þig/Mig langar alleina epter þier/ꝛ þier sende eg mínar Anduarpaner. Og þo mín Tru sie veyk/ꝛ mín Von sie líf felmotleg/þa set eg samt mz þssare minne Tru/allt mitt Traust ꝛ alla Von a þig/ꝛ veit/ad mín veyk Von mun allrei lata mig til Skamar verda.

Giefþ þu mier Drottenn mín/ad eg þíj num Fotsporum fylgie/ꝛ ad eg aflegge þess gamla Noggorms Raadum ad fylgia/helldur nyr Madur verde. Lat mig jafnann vm þa eilíj fu Dyrd hugsa/ꝛ þar fyrer allre þessare Heims Fegurd ꝛ Prýde aluarlega gleyma. Lat mier smack ast þín Sætleika/so eg fare ecke ad Veraldarenar Sætleik/Lat mig onguan Veralldlegann Hlut þra þier fæla/huorke illann nie gedann/lat mier eckert fagurt nie kostulegt þikta nema þig alleina ꝛ ad mig til einskis lange nema til þínn ꝛ til þína Bodorda/Nuad þier a mote

er/þ

er/ þ ſle z mier a moſe/ huad þier þockn aſt/ þad lat mier z þocknaſt.

Lat Heimſins Vellyſt vera mier Hrygd/ eñ mijn Vellyſt ſie þier ad þiona/ z þijns Nafns vegna ad lijda. Þitt Naþn endurnære mitt Hiarta/ z þijn Miſkunng hugge þad. Lat mijn Tar ala mig Dag z Nott/ ſo eg leite epter þijnū Domū/ Lat mier Legmaal þijns Munns kiærara vera/ enn morg Þuſund Gyllene ſtycke. Lat mig haþa alla Vellyſting til ad vera þijnum bleſſada Vilia hlyd eñ/ eñ haþa allañ leida/ Anſtygd z Oþock a til þeſſ ad vera þier ohlydeñ/ all a mijna Lijfdaga/ Amen.

Huorſu ad Drottenn var med Jll virkium reiknadur.

Mijn Saal/ Ad ſijduſtu hugleid þu huorneñ ad þiñ Heilage Lausnare v" reiknadur a mille Jllvirkia/ þi med fuellmur Spilluirkium er hañ vtleiddur/ z a mille þeirra er hañ vpp þeſtur z krosſfeſtur. Avuk miñ Lausnare/ Onguum hef

ur þu Orieft giort/ z ecke voru Sunt þi er j Muñe/ Eñ vorra vegna ertu reikn adur fyrer þañ mesta Syndara z Glæ- pa Mann/ Þuiad þu barst allar vorar Synder. Þar þ-er þier vtualeft sa hell ste Stadur a mzal Rœningiaña/ z varst midt a mille þeirra krosspestur/ so sem ad værer þu þeirra hiñ allra Veste.

Oh mín Sal/ Huxa med jafnade vm Ord Postulans. Þad er eitt visscle gt og dyrmœtt verdugt Ord. Ad Jesus Christus er komen j Veroldena/ so hñ holpna giorde þa Syndugu/ Medal hu orra þu ert ecke hin minsta/ Sal mín. Eñ verf hughrauft/ þu hefur hia Dr ottne Mysterium odlast/ Þui þiñ Lausna re var med Illuirkium faldur/ so þu kiœ mest j Guds Barna tolu/ Hañ var med Spillurkium vfleiddur/ suo þu med Ne ilegum j Guds Riske yrder jfileidd/ Hñ var mille Rœningia vpp heingdur/ suo hafi þig vr midtu Helusite frelsade.

Drot

Drottenn minn Jesu/gied hiarta minnu pessa krøptuga huggun/fyrer hinn Heilaga Anda/ad eg i pessare Blessadre huggun/ Christelega lifpe og Deige/Amen.

Atiande Capitule.

Vm pau sio Ord Herrans Christi sem hann talade a Krossenum/Og huad annad pleira par inn pellur vm ad tala og hugsa.

EN Jesus sagde/Fader/fyrer giep pu peim/ pui peir vita ei huad peir giora.

Og Pilatus skrifade eina Yperskrift/ huor ed vare hans Dauda sok/ z feste a Krossenn yfer Nofde hm/ z par stod so skrifad/ IESVS AF NAZareth / KONgur GYDinga. En pessa yferskrift lasu marger Gydingar/ pui sa Stadur var nærre Borgenne par Jesus var Krossfestur. Og pad var skrifad med Griskum z Ebreskum/ z Latinskum Ordum. Pa sogdu Kiefe manna Nofoingiarner vid Pilatum/ Ek

ſa þu ecke Kongur Gydinga/ Helldur
ad haſi ſagt hafe/ Eg er Kongur Gyd
inga. Pilatus ſuarade/ huad eg hefe

skrif

skrifad/pad hef eg skrifad.

En pa Strydsmenerner hofdu krossfest Jesum/tooku peir hans Klæde/ og skiptu j fiora stade/ huerium Strydsmanne eirn hlut par af/par med hans Yferhofn sem osaumud var/ z gagnopett/ pra ofanuerdu/allt j Fallð nidur. Pa sogdu peir sijn a mille/skierū vier hana ecke j sundur/ helldur kostum Hlutkieste vm huor hana skal eiga/ so Skriptenn uppfyllð yrde/sem so seiger/ Peir hafa skipt med sier mijnum Klæduim/ z a mitt Fat logdu peir Hlutskipte. Og peir satu par / hafande vardhalld a honum. Petta giordu nu Strydsmenerner/ enn Folked stood og horpde a.

Og par stod vnder Krossenum/ Maria Moder Jesu/ z hans Modursyster Maria Cleophæ Kuinna/ og Maria Magdalena. Og sem Jesus sa nu sijna Modur par standande/ z pañ Læresuein hia henne ē hñ elskade/ sagde hañ vid sijna Moder/ Kuiña/par er pñ So-

 ur

nur. Þar næst sagde hañ vid Cæresuein eñ/Sia/þ^er þín Moder. Og vpp fra þui aflade∫t ſa Cæresuein hana.

Eñ þeir sem fram hia geingu/læſtu þu hñ/ſkoku ſín Nosud z ſogdu/Suer/Fyrilega bryſt þu nidr Guds Muſtere z bygger þ vpp aptur a þremur Dogū/hialpa þu ſialfū þier. Gierſu Guds Sonur/ſo ſtig nidur af Kroſſenum. Eliſkt hid ſama Kieſemaña Nosdingiarner/ſpottudu hañ ſín a mille med þm Skriptlærdu z Oldungū z Folkenu/ſeigiande/Odrum hefur hañ hialpad/ſialfū ſier gietur hñ ecke hialpad. Sie hñ Christus ſa Kongur Iſraels/og Vtualde Droſſens/þa hialpe hñ ſier ſialfur/og ſtige ap Kroſſenum nidur/ſo vier ſtaum þad z truum hm. Nū freyſte Gude/leyſe hañ hañ nu/hafe hañ þockenan a hønum/þui hann hefur ſagſt vera Guds Son. Eliſkt hid ſama hefdu vppe a hm Mordingiarner sem Kroſſfeſter voru med hønum/z ſmadu hañ.

Stri∫

Strijdsmeñerner hæddu ad hønum et
rneñ/geingu adfraм̃/ z ſkeinktu hм̃ ad
drecka Edik/og ſogdu/Sierku Gydin-
ga Kongr/þa hialpa nu ſialfum þier.
Eſi añar af þeim Spilluirkium ſм̃ þ"
hiengu/laſtade hñ z ſagde/Sierku Chr
iſtus/ſo hialpa þier z ockur/Þa ſuara-
de hñ añ"/z mvſtade hñ z ſagde/Og
þu ottaſt eñ ecke Gud/ſ ert j ſamre For
dæmingu/Og vid lıdum ad ſøkn mak-
lega/ þui vid fauum ſem vid hofum til
vñed/eñ þſſe hefur eckert illa giorf. Og
hñ ſagde vid Jeſum/ Herra/miñſtu mın
þa þu kiemur j Rıke þitt. Og Jeſus ſa
gde vid hañ/ Sannlega ſeige eg þier/j
Dag ſkalltu vera med mier j Paradıs.

Og þa komed var ad ſiottu Stundu/
vrdu Myrkur yfer allt Landed/allt til ni
undu Stundar/og Soleñ miſte ſitt Sk
in. Og vm Niundu Stund kallade Je-
ſus hatt/z ſagde/Eli/ Eli Lama Aza
batani/Þad ydest ſo/Miñ Gud/mınn
Gud/þui hefur þu yfergiefed migz Eſi

sumer aþ þeim þar stoodu/ þa þeir heyrdu þad/ sogdu þeir/ Nu kallar a Eliam. Þar epter sem Jesus visse nu ad allt var fullkomned/ so Skriptenn vppfyllest/ sagde hann/ Mig þyrster. Þa stood þar eitt Kier fullt aþ Edike/ Og strax hliop eirn aþ þeim þangad/ tooc Niardar vott/ ok fyllte vpp med Edik ok Ysop/ og sette hann framan a Reyrlegg/ bar ad hans Munne/ ok gaf honum ad drecka/ ok sagde med þessum Ordum/ Byd vid/ lætt sia huort Elias kiemur ok tekur hann ofann. Sem Jesus hafde nu Ediked smackad sagde hann/ Þad er fullkomnad. Og enn aptur kallade hann hatt/ ok sagde/ Fader i þinar Hendur fel eg min Anda. Og þa hann hafde þad sagt/ hneygde hann Nu þuded nidur/ ok gaf vpp sinn Anda.

Og sia/ Jarthalldeth Musteresins rifnade i tuent fra Oþanverdu/ nidur i gien gn/ og Jordenn skalf/ Biorgenn brustu i sundur/ ok Grafer Daudra opnudust/ og risu vpp marger Lykamer Heilagra/ sem

þar

þar ſuaſu/ z geingu af ſýnum Greſum epter hans Vppriſu/ z komu j þa Heilogu Borg/ z byrtuſt morgun.

Eñ Hundrads Hopdingenn ſem þar ſtood gagnuart/ z þeir ſem hia honum voru/ z hofdu gæt a Jeſu/ Þa þeir ſæu hañ andadeſt med ſliku Kalle/ og ſæu Jardſkialptan/ og huad añad þar bar vid/ Hrædduſt þeir mæſta/ pryſudu Gud z ſogdu/ Sañlega hefur þeſſe Madur Riettlætur verid/ z Guds Sonur. Og allt Foolk ſem þar hia var/ z horpde a þetta/ þa þeir ſæu huad ſkiede/ bordu þr ſier a Brioſt z ſneru heim aptur.

Og þar ſtoodu aller hanns Naungar langt fra/ z margar Kuiñur/ ſem honū hofdu epter pylgt af Galilea/ og ſæu allt þetta/ Medal huerra ad var Maria Magdalena/ og Maria yngra Jacobs og Joſephs Moder/ z Saloine ſu Moder Zebedei Sona/ huoriar honum hofdu pylgt z þionad/ þa hū var j Galilea/ og margar adrar ſem med honum

Hofdu ferdaſt vpp j Jeruſalem.

Eintaled.

Pad fyrſta Ord Herrans Jeſu
A Krossenum.

Fader / Fyrergiep peim pad / puiad peir vita ei huad peir giora.

SKoda hier minn Sæl / pa storu Polenmœde Guds saklausa Lambs / puiad j allre sinne Neyd og Pijslum / heyrdeſt ecke nein Motmæle til hans / nie pyckiu Ord vid sijna Kualara / Helldur bidur hann fyrer peim / og mællte Ord Nadareñar ꝛ Blessanareñar ypper sijnum Ovinum.

Huad kann hoguærara ad verda / Huad kann nædugra ad seigiaſt / minn Sæl: Hann pagde / og leid ꝛ polde allt pad ad Hendu kom / Ei huxade hann vm Natur sijna Ovina / ecke klagar hann vm sijna særu Kuol / ecke vm sijna Smæn nie Nædunga /

ung/ Helldur aumkade hann sig yfer þm hann krossþestu/læknade þa sem hann sardu/bad þeim Lifs sem hann afliifdu/fyr var þier/myn Saal/z allt Mosium sm hann med synum Syndum krossþestu.

Sia/Nann leit vpp synu Nofde til Nimens/þar hann hieck a Krossenum/z sagde. Fader/Fyrergiep þeim þad/þeir vita ei huad þeir giora. Sem villde hann seigia/Sia Fader/Nier er eg/z er þier hlydenn allt j Krossens Dauda. Lat þier er þetta Offur þckonasti/z vertu nu forlatkur vid myna Bradur/þeirra Synda vegna/ Lat þa hreina verda af ollum synum Syndum/z lat þeirra Yperfrodlur langt fra þeim.

Sia þar myn Saal/þar eru hu Baner Herrans Christi/sem hann j stiie Pin nu z Kuol/myz jhelegu Niartans Kalle giorde til sins Himneska Fodurs/z. vard eirnenn Bœnheyrdur/vm hans Bradz sem Gud hafde honum giefed.

Sia nu mitt Himneske Fader/ Þesse

er vor æðste Byskup/ſm̃ ei þarf med aſſ arlegu Blode ad forlꝛka oſſ/þui hñ he þur ſialꝑs ſyns Blode vthelld. Skoda Nimneſke Fader/ꝛ mlſt hans omælanlega Hlydne/ haf ei Augū aꝑ hñs Bœnum/ ſo þu ſiaer huorſu vorar Synder eru dyrt bitaladar/ Veg þu þetta ſaman/hans Kuol ꝛ vorar Synder/ſuo þu þeſſ rſkuglegar vtheller þinne Nad og Myſkun yfer oſſ. Haf þui Huggū mſn Sal/ꝛ vert glod j Drottne/þñ Lauſnare er til Guds hægre Handar/ ꝛ bidur þyrer þier.

O þu miſk liufe Lauſnare/ſm̃ fram̃e ſtendur þyrer mig hia Fodurnum/ Bid þu ſo eirneſk þ mier/Fader/fyrergieꝑ hñ nū/ þui haſk veit ecke huad hñ giorer. Jm Drotteſk Jeſu/ Huor kaſk vita huad opt haſk fellur? Kieſk mier ad þeckia mſna heimuglega breſte. Eg bid þig Fader/j Nafne þſns elſkulega Sonar/ þœr þu mſna Sal vt aꝑ Myrkuaſtoꝑu uñe/ſo eg þacke þſnu heilaga Naꝑne.

Eg

Eg bid þig grætande/ þ̃ þ̃ns Nafns saker/ z fyrer þ̃ns kiæra Sonar skuld Frelsa mig af ollum Synda bondum/ z endurnya mig til eilýfs Lýfs/ Amen.

Vm þa Yferskript/ sem Pilatus set te yþer Gudd Jesu a Krossenum.

PIlatus skrifade yfer Hofde Herrans Christi þesse Ord. Jesus aþ Nazaretth/ Kongur Gydinga/ Eſi Gydingū lýkade ecke þesse Titell edur Yferskrift mogludu þar fyrer/ z villdu ecke ad hann þeirra Kongur hiete. O Drottenn minn Jesu/ Gydingum ertu Hneyxlan/ Heidingium Heimska/ Eſi mān Sal veif vi ſſulega/ ad þu ert samt eirn Kongur/ þui Gud þinn Fader hefur þig yfirsett a sitt Heilaga Fiall Syon/ so þu skert Hoþud þiñar Christne. Nafn giorde þig ad Lioſe Heidingiaſka/ so þu skert hans Ualprœde/ allt til Veralldareñar enda. Þar þ̃ heiter þu Jesus/ þui þu frelsar þitt Folk aþ ollum þeirra Syndum.

O þu Dyrdareñar Kongur/ Herra Jesu/ So

eda þu miſſe Sælu þeirre eilyfu Skøm̃ z Sæ
man. O þu Mædareñar Kongur/Lat þu þi
ns Himneſka Fødurs Reide ecke vera yper mín
ne Sælu eilyfplega. Þu Kongur Riettlæteſins
þrelſa mina Sæl ap Syndeñe / og þui eilyfa
Ranglæte. Þu Kongur Gledeñar z Faguadar
ens/Frelſa mina Sæl ap þeirre eilyfu Hrygd/
Þu Kongur Fridarens// Gieþ ad þiñ Fridu
ſle eilyfur j minu Hiarta/Amen.

Þad añad Orded Christi a Kroſſ
enum til ſinnar Modur.

Kuiña/ſia þar er þiñ Sonur.
Og til Lærefueinſins ſem hañ elſkade.
Sia/þar er þijn Moder.

IA Drottenn ſa nu ſijna Narmþr
ungna Moder/þar nærre ſtanda/
fok hñs ſonarlega Hiarta ſært til
heñar/z ſagde/Kuiña/þar er þiñ Son
ur /Og vijſar til S. Johañem Gudſpi
alla mañs/ ad hun ſkylde hñ a Nendr
z til forſionar þaleñ vera. Oh Herra/
Diapnt ſkipter þu vid þijna Modr/gafſt
heñe Lærefueineñ þ Meiſtarañ/Prælen
þ Herraß/daudlegañ fyrer odaudlegañ

Skiep

Skiepnuna þyrer Skaparan̄/ og Son Zebedei fyrer Son Guds.

Þar næst sagde Drottenn̄/vid Læresue ineñ/þann sem hñ elskade/ Sia/ Þar er þinn Moder/ Suo sieck Christur sinne Modur/s aftare munadarlausre Kuinnu Johannem til Forsuars z Umhyggiu. Sia/minn Sal/ þar vppfyllest Spadomur Simeons hins Gamla vm Mariam/Tueeggiad Suerd/sagde hñ/þad er nistande Sorg mun þinna Sal j gie gnum smiuga.

Eñ Herran̄ Jesus huggar hana m̄ sinnu Tillife z Ordum/Nñ læknade hennar sūdurknusada Niarta/z hægde hennar Sorg. Drottenn̄ min̄ Jesu/minn Augu langar epter þinnu Orde/ og seigia/ Nar attlar þu Gud ad hugga mig? Lifgadu minna Sal Drottenn̄/ z snu mier Nrygd j Glede/ Þui þu Drottenn̄ huggar þa Lifelmotlegu.

Tak þu eirneñ þier til Niarta Sal minn/Kiærleika Drottens til sinnar Mod

ur/ad hann huxade so vel fyrer heñe/ad ur hñ gaf vpp sin Blessada Anda. Ni er æfttu Drottens Fotsporum eirneñ epter ad fylgia/ þui þetta liet hann þier til Epterdæmis. Þar fyrer skaltu heidra þin Fodur af allre aluoru/ɜ gleym ecke huad þungur þu hefur vered þiñe Modur/þa hun bar þig j sinnu Lijfe/ ɜ fæd de þig j Neimeñ. Husrneñ kannstu heñe ad launa? Heidra Fodur ɜ Modur med Ord ɜ Verk/med allre Polemmæde/ so þeirra Blessan hryne a þier/þ^r til hial þa þu miter Drotteñ Jesu/ Amen.

Maria þyder Christnena/Johañes Kiemmemennena.

MErk hier eirneñ Sæl mñn/ad su verduga Jonfru Maria var hier eirn Speigell/Christelegrar Kyrkiu/a Jordune/ þui so sem Maria med Sorg og Narme stod vnd^r Krosse sñns kiæra Sonar/og med Hiartans Angist hlaut ad sia/husrneñ hans Blessada Blod flode af hans Heilaga Lijkama/ a Jord

nidur

nidur. So er Herrans Christi Samkv
nda z Christne hier a Jordvñe/avallt
Kressenum vnder orpesi/ og hlytur med
Sorg z Angist ad sia z skoda/ husrnem
Blod z Forpienusta sijns Lausnara Je
su Christi/af peirre Ogudlegu Verolld
z Ovinum Krossens Christi/ med Foot
um trodesi z forockfud verdur.

Herra Jesu Christe/ Alist jafnañ mz
Nadeñe pijna Christne/z haf vmhyg
giu pyrer heñe/pui hun er aum z vesol
hier a Jardrijke. Og sem pu S. Joh-
añem pijne Blessudu Moodur gapst til
Forsuars/ So send pijne Christne alla
tijma froma z Riettsinnada Kieñesedur/
z trulynda Nyrdara/epter pijnu Niarta
peir ed Christnena foodre med Kieñing
um z Vijsdome/ Amen.

Vm pa sem Herrans Klædum skiptu med sier.

EKEym vor Drottesi/pyrer peim fol-
sku Spæmonnum/sem koma til vor i
Saudaklædum/eñ jñra eru peir glepst

ande Vargar. Þad eru nu þesser/ sem þínum Klædum med sier skiptu/ z log-
du Nluk a þin Mottul. Þad eru þr Ni
rdarar/sem sialfa sig fœda. Eiga ecke
Nirdararner ad fœda Niordena? Eñ nu
eta þeir þad feita Fied/klæda sig inz þss
Vllu þeir slæatra/eñ Saudena fœda þe
ir ecke. Þess grœta þeir ecke sem veykt er
z þad stuka grœda þeir ecke/ Þad vill-
ta sœkia þeir ecke/ Þess tapada leita þe
ir ecke/ Helldur eru þeir stranger/ z omy
kunsamer vid þa,

O Drotten/þu gode Hirder/tak stalpur þy
na Hiørd j geymslu/og hap vpp þa sem þra Hi
ørdene villast. Send oss avallt þyna Riett tru
ada Lœrepedur/ sem þinn hreina og Opalsada
Lardom þram pyrer oss bere/ med heilnœmum
Lastlausum Kieningum/Gieb þu ad vorer Ki
ælemen klæde sig med Riettlætenu/Suipt ei þra
oss godum Kienemønum / so Hiørden tuistrest
ecke/ Helldur lœt oss þeim halldz z þeim pylg-
ia/z þessa Raust meiga med Glede/ z voru Sa
lar gagne heyra/Þad er Vegurenn/ganged hann/
eñ hyggit til Vinstre nie Hægre Handar.

Þad þridia Ord Drottens vid
Kenningiañ sem jdradest.

Sann

Sannlega seige eg þier/ Í Dag skalltu vera med mier í Paradijs.

SJa hier Sæl mijn/ Jdran Ræningians/ Nuad ægiæt hun er/ þo hũ kiæme seint fraũ. Oh huad mykla Tru z sterka hefur hañ hapt/ Drottenn (sagde hñ) miñstu mijn/ þa þu kiemur j Rijke þitt. Sia/ Hñ jætade Drottenn ad vera eirn megtugañ Lausnara z hialpar Mañ/ þo hñ hienge þ^r nu a Krossenũ/ sialfr hialparlaus/ Nñ badst lęknar af hm̃/ þott hañ sæe hañ være þar med Spilluirkium krossfestur.

Þar mætte og eirnenn mijn Sæl/ sia gooda Avoxtu hans Jdranar/ Þui þo hañ a Hendum z Footũ være vid Krossenn negldur/ þa pionade hñ samt Gude med sijnu Hiarta/ jætade sijnar Synder z leid sitt Straff med Þolenmæde/ hann vottade Drottens Saklevse/ z mvnstade hia hañ aftan Ræningiañ/ sem Drottne mæt

mællte. Jæ/þa allet Lærefueinar þog du/ z voru j burt/þa medkiende hñ Drotteñ stoduglega alit j Daudan.

Þui æleit Drotteñ hañ nædueglega/ z huggade hañ med þessu Lyffsins Fyrerheite/ Sañlega/ sañlega seige eg þier j Dag skallttu vera mz mier j Paradijs. Meinar þu Sal mijn/ad Drotteñ lange epter Dauda hins Synduga/eñ ecke ad hñ vmsnue sier z lipe? Ja/nær sa Dgudlege smyr sier þra sijnum Dgudlega Lifnade/og bæter sig vel/þa mun Drotteñ læta hann lifa/z ongra hans Synda þramarmeir miñast.

Med þessu villder þu/Drotteñ miñ Jesu/openbera þañ omælelega Krapt þiñar Forþienustu/ þijns Dauda z þiñar Þijnu/Giefande hier med ollum Syndurum huggunarsamlegt Epterdæme/ ad þu vilier oss nædugur vera/ og vora Jdran fyrer Syndernar medtaka.

Auvj/Vier erum synduger aller/oll vort Rietttlæte er sem saurugt Klæde/og

þa

þa vier hofum sem best giort/erum vier samt onyter Pionar/ Pui vier vitum ad Madur verdur ecke holpen fyrer Verk Logniamlsins/helldur med Truñe a Jesum Christum.

Nialpa mier Lausnare miñ/ad eg kunne afr Niarta ad jdrast/so sem þsse Ræninge/ad eg jmte a mig nyjnar Synder/ z mig af Niarta angre allt huad eg hef þier a mote giort/ Auk myjna Tru/ Gief ad eg þitt Nafn akalle/z holpen verde/Styr z stiorna mier med þynum heilaga Anda/ad eg sie Guds Barn/z Erfinge Nimnarykis/en þin Broder z Samarfe/Læt mig ei lifa epter Nollde nu so eg deye ecke/helldur med Andan um Nollosins Syrnder kiesie/so eg lifa

Jæa Drotten miñ Jesu/ miñe epstu Andlatz Neyd/þa eg mun so til þyn kalla og seigia/ Drotten minstu mijn þar þu situr til þyns Fodurs hægre Handar/ medtak þu mig þin/ þitt Ryke/Da vilier þu ei þeyia vid mier/ helldur taka vid mier so sem vid Raningianum/z seigia so vid myna Sæl/ Sannlega seige eg þer/ þ Dag skalltu vera med mier j myns Fodurs Ry

le. Gief þu mier Drotten̄ gledelegan Uppgang þa mun Stund kiemur/og vær myna Sal þar þessare Eymd til Eilyps Lyps / Før mig þra Syndum - I Rietrlæreslns / þra Neyd / Salu/ þra Dauda til Lypslns / þra Heluyte til Hime ryks/þra Fordæminguñe til eilyþrar Salubl- alþar/Amen.

Vm hiñ añan Raningian til Vinstre handar/vm Rieñemaña Høfdingiana Stryds mennena/ og adra sem løstudu Herrann Christum a Krossenum.

VArastu mun Sal/ad þu siert ein af þeim Gudløsturum/so sem sa vinstre Raningeñ/Rieñemaña Høfdingiarner z Strydsmeñerner/huorium ecke potte Christur hafa ad vera nog i siñe Kuol z smanarlegre Pinu/heldur hæddu þe ir haft þar opan a/ skooku sin Høfud/ lostudu haf z bryxludu hønum vin/ ad odrum hefde haf hialpad/ eñ sialfum sier gieta haf ecke hialpad. Ja/Drott eñ miñ/þeir spenfu sitt Gin vpp i mote þier/z sogdu/Vel/Vel/Pad giefum vi er sied/þ er riett/þad er vor vilie/ ad þu skyllder so fara. Þetta Smann hellteft

þfer

yper þig/ ꝛ þo dæmdu þeir þig þar ad
aukke/ ꝛ sogdu/ huar er nu hꝛns Gudꝛ
Mꝛn Sal/ Drotten hefur sagt fyr
er/ ad a sꝛdustu Dogū munu koma þui-
lykker Gudlastarar/ sꝛm meir munde lꝛta
epter sꝛne Vellyst/ ꝛ meir elska hana eñ
Gud/ þeir munu synast gudleger/ eñ ecke
reynast odruvꝛs eñ falskleg. Ekꝛ þu
mꝛn Sal skalt fordast slꝛka/ ꝛ vita sy
rer vꝛst/ ad DRotten mun straffa þa-
sꝛne Oblꝛdu mun hꝛn yfrer þa vt ausa/
ꝛ hans grimdar Reide mun grꝛpa þa.
Nañ mun þeirra Augu blinda/ ad þeir
siae ecke/ hañ mun læta þa falla ꝛ eina
Synd ap añare/ ad þeir næe ecke hans
Riettlæte. Nañ mun afmæ þa af Bok
lisande Maña/ ad þeir sieu ecke skꝛpad
er ꝛ solu Riettlætra. Drotten mun ko-
ma med Elde/ ꝛ hans Ogn mun vera
sem aðad Ovedur/ ad hañ þeim endur
giallde Grimd sꝛnar Reide/ ꝛ bitale þeir
ra Lastaner med Elds hale.
Nū mun til þrra tala ꝛ sꝛne Reide/ ꝛ

j sijke Grimd mun hũ skielpa pa/pa hũ Doms atkuæde malegguR/a peim Deige Domsins r seiger/ Vijked fra mier Bel uader/j pad eilijfa Ellds baal/sem pyr erbwed er Diofflenum r hũs Enginum. Pa munu peir j pær eilijfu Kualer gan ga/peirra Ormur mun ecke depa/r Þr ra Eldur mun ecke vt slockna/ par mu nu peir ad Daudanum leika r ecke fijka peir munu girnast ad deya/ r Daudenn mun fordast pa.

Drottenn Jesu Christe/hallttu minne Sælu j hendur Otta/ad eg mvalit hrooske mier ap þi nu Nafne/so ad eg er mz Gudlesturum til Hel uætis pyrerdæmdur verde/Amen.

iij Pad Fiorda Ord Herrans Christi er pad sæargrætelega Kall til Sørursins.

Minn Gud/Minn Gud/ Þui yþergafstu mig.

Eyr pad r merk mijn Sæl/Nuad sæarlega pijn Lausnare kallade j sijke Neyd r Angist/Minn Gud/minn Gud/Þui forliestu mig? Oeilijfe Gud

Nuad

Huada Ordum er slykt? Kastu nockud hryggelegra at heyra mijn Sal/eñ þetta var.

Huad var þier þu allra helgaste Lausnare? Huadann kom so særlegt Kall vpp fyrer þier? Yfred mykel var þijn ytre Pijsl ꝛ Kuol/Eñ su jstre var langtum meire ꝛ oseigianlegre. Þad giorde su oseigianlega Byrde vorra Synda/ ꝛ Gud hafde lagt vppa þig/ Eg hefe syndgad/eñ þu pijndest/ Eg hefe broted ꝛ illa giort/enn þu barst Kuelena/Eg hefe til Reide reitt þiñ Fodur/eñ heñe var steipt yfer þig/Nu sende Ello siñ Reise j þijn Bein/Naðs Grimd þiande þig ꝛ þuingade/med allū sijnum Straumum. þu giordest Logmalsins Voluã fyrer mig/ꝛ Neluttis Gin villde þig suelgia. Þijn Sal var full Soraar ꝛ Kuala/og þitt Lyf var j Neliu/A þier lm grindar Reide Fodursins/ mijnar ꝛ alls Neimsins Synder. Þig plagudu Þijlur Andskotans/ꝛ Skeyte Belials/ꝛ

Gnstur Daudans ꝛ Fiotur Helusstis/ Af þessu ollu særdest suo pitt Blessada Niarta/ad þu fanst ongua Nialp fyr' hm̃. Þu barst þig illa/ess Nialpess var ei nærre/ Jea/ eirness Soless a Himnum byrgde sig/ꝛ villde ei horfa a þig/ þar þu varst ad Boluan ordeñ ꝛ so forlæt-ess ap Gude. Drottess min̄ Jesu/ Huad strangt Eruide/ huad stora Sorg/ Mæ du/ Pin̄u/ Angist/ hef eg þier bakad mz minnum Syndum/ Allt hefur þu þta lid ed fyrer mig/ Þu varst forlatess ap Gu-de/ so eg yrde medtakess af hm̃. Þu ba-rst Grimdar Reide þins Fodurs/ so eg Nadena þeinge/ Þu barst m̃nar Syn-der/ so eg riettlætur yrde/ Þu smackader Andskotans Þrar/ so eg ohræddur vera meige/ Þu varst Nuggunarlaus ꝛ yfer-giefen/ so eg þeinge bæde Nialp ꝛ Nug gan. Soless byrgde sig þ̃ þier/ so su eilif þa Riettlætis Sol skin̄e mier eilifflega.

Drottess Drottess/ huad strangt Er-uide ætte þin̄ Sæl/ Huad sarlega var

stu slei

ſtu ſleigeſt. Ja miñ Lauſnare/So yfer gaf þig miñ Himneſke Fader vm ſtund ar ſaker/ eñ med Dyrd ꝛ Vegſemd hefr hñ þig aptur Korenad. Nu hefur hañ ſett þig til Herra yfer oll ſñn Handave rk/ꝛ þier allt vnder Fœtur giefed/ Hañ hefur leiſt þig fra Angiſt ꝛ Dome/ Nu vr vill nu telia leingd piña Daga.

Drotteñ miñ Jeſu/ ſem ert dæñ fyr er vorar Synder/ꝛ vppriſeñ fyrer vors Rietttlætis ſaker/Sie þier lof ꝛ þacker ad eilñfu/ Amen.

Nuorneſt Sælenn ſkal ſig hugga med þeſſu Epterdæme Herrans Chriſti j Daudans Neyd.

Þ Ad ſkaltu epter hafa/miñ Sæl/ Ad liñka ſem Chriſtur j ſiñe Neyd ꝛ Angiſt kallade til ſñns Himneſka Foburs ſo ſkaltu ꝛ kalla j allre piñe Neyd/þegar Andſkotenn ſærer þiñ Hiarta med ſñnum Daudlegum Þñlum/þegar þñ nar Synder vaka/ꝛ þig vid Gud ſkilia ætla/ Þegar þu ſiñur Reide Drottens

z Boluan Logmalsins/ þegar Daudeñ setur sitt huassasta Rodd þier a Briost z myrder þig/ þegar aller þsser helstar Hundar ellta þig so sem j einangur so þu kemst huergie/ z Verolldesi er þier þraung/ þiñar Samunsku þegna. Nu ert villtu þa? Nuad villtu þa giora? Þad skalltu nu læra aþ þsnum Lausnara/ Kalla þu til hans/ hann mun þier Rad og lid leggia.

Drotteñ miñ/ ættlar þu leinge ad gleyma mier? Ættlar þu leinge ad byrgia þsna Asionu fyr mier? A leinge mun Saal ad sorgia/ A mitt Hiarta ad angrast daglega? Ættlar þu leinge ad reida ast? Da lanta þitt Grimdarbaal bressa? Mun Saal er ad mestu yferkomen. Au vi Drotteñ miñ/ er langt epter? Eg er yþerkomen af Hiartans anduorpunū/ z flyt j mine Saung/ z vaske munar Huiluvoder j minnum Tarum. Mun Asiana er forkrepeleg af Hrygd/ z afgamul ordenn/ þui allt geingur ad mier/ þu he

þur

þur mijn Bein sundur mared sem eitt Le
on/so eg sagde/ Nu hlyt eg ad deya/
Mijn Augu voru so sem brostenn/ Eg
lijd Neyd/Drotteñ/lijkna þu mier Dr-
otteñ/lykna þu mier/ Amen.

Ja mijn Sæl/þad bregst ecke/Verdl
den mun eñ þa spotta þig/ z pessum þij
num Ordum snua/ z ymislega þau vt
þyda/Eñ ackta þu þ ecke/z vert Nug-
hraust/Peir giordu so vid þiñ Lausna-
ra/þa þr sogdu/Bijd vid/lat sia hvort
Elias kiemur z hialpar honum. Eñ
halltu a þiñe Bæn/z akalla Gud.

Sia nu Drotteñ miñ Gud/nu liggur
mier næsta a Nuggū/Vert mier nu ecke
ognarlegur/þui þu ert mitt Athuarþ j
Neydeñe. Snu þier til mijn Drotteñ/z
frelsa mijna Sæl/ hialpa mier sokum
þiñar Giæsku/Drotteñ vert ei langt bu-
rt/Miñ Styrkur/skunda þu mier til Hi
alpar. þu hefur hialpad mier fra miñ-
ar Modurlijfe. Þu varst mitt Traust
þa þegar eg lm a Modur briostе/Mig

langar epter þier/þui muntu hialpa mier/ Eg þecke þitt Nafn/þui virdstu ad hlyda mier/ Eg akalla þig/þui vnstu ad Bœnheyra mig/ Amen.

Giorstu ecke so hrygg/Sal mín/ og lat þier ei vera so orott/ Vona a Gud/ þui eg mun hann enn nu þacka/ ad hann hialpar mier/ ℣ vill vera mín Gud. Hygg ad Dœmum fornū/ Huar er sa nockurn tyma til skamar ordenn/ sem a hann hefur vonad? Huorn hefur hann forsmad/ sem hann hefur akallad/ Þui Drottenn er na dugur ℣ Myskunsamur/ fyrergiefur Synder nar ℣ hialpar i Neydene.

DRottenn min Jesu/ þu veist ad eg vona a þig/ Kom og hialpa minne Sal/ þa þier þyker Tyme til/ Og þo mitt eiged hiarta villde þor dœma mig elrnenn/ þa ertu langtum stœrre ℣ sterkare enn þad er/ Jea/ Þo þu deyder mig Drottenn/ þa lattu mig samt eilyplega a þitt Nafn vona/ Amen.

Þad sidasta Orded Christi.

Mig þyster.

I þinn

Fimta sin sagde Causnareñ/mig þyster. Drotteñ Jesu/Nepur þu ecke sialfur skapad Sioen og alla Vatsbruña? Nu þyste þig t varst or magna a Krossenum. Þad er ad sañu nætturlegt/ ad allar adþramm komnar Mañeskur þyste. Eñ þo þig þyst hafe j nietra lage/ þa voru þad eingeñ vndur/ Þu varst sañur Madur/ fañst Nũgur t Þosta/ s hvor añar/ Þar ad auk hafder þu ædur vm Nottena j Alldengardenum sueist þeim blodruga Sueita/ varst þar þangen/ bunden/ sleigen/ hraktur/ og hriadur/ hwdstryktur/ hæddur/ þorsmædur/ a Krossen negldur/ so þitt Blessada Blod var næsta burt rusied/ t Mæstur og Megn var allt j burt. Þui var ei kyn þo þig þyste.

Eñ hvad gamfu þeir þa mãnum Causnara ad drecka? Þu Giæskufulle Jesu Þu pryder Jared med þessũ Gooda/ og sedur allar lifande Skiepnur med Fognude. Eñ j þinne sidustu Neyd/ hiell

þu þeir þig ei verdan eins goods þessa Dryckiar. Þui þeir gæþu þier Gall ad eta/ z Edik ad drecka/ j þisse stooru og hrædelegu Neyd z Angist.

Eſi vertu glod minn Sæl/ þui med þſ sum swra banuæna Dryck/ hefur þinn Lausnare vmgeinged þier þann eilifa heilsusama Sælar Dryck. Naſi þysse so þi'yrde sualad/ Nſi vthellte sijnu Blode z gaf þier ad drecka/ Naſi ormegn adest/ so ad þu endurnæreſt/ Naſi skorte so þu hefder nog/ Naſi giorde þig druckna af rijkuglegre Giæsku sinar Nædar/ Naſi skeinkte þier Vellysting ad drecka sem eirn reſlande Straum/ Smacka og sia huad sætur ad Drotteſi hſi er.

Eſi Drotteſi þyrste ecke ad eins Lijkamlega/ Helldur þyrste hans Niarta epter þier eirneſi. Hann þyrste epter þisse Tru/ z langade epter þisse Sæluhialp. Nſi þyrste epter þier/ þui lattu þig þyrsta epter hſm. Kom til hſis z dreck/ og suala þijnu Niarta/ þa þier þiker strangur

gur vera Motgangur j þínū Sottum z Freistingum z Daudans Neyd.

O þu godhwse Jesu/ þu hefur þetta sagt/ Nuorn sm̄ þyster/ sa kome til mín z drecke/ þui þiā Brunnur er opriotande med Lifsins Vatn/ Nuer þar af dreck ur mun ei þysta eilifflega/ Nuad mig þyster nu mína Sal epter þisse Nugg an/ so sem Niorfen fyser epter Vatsbrunnunum/ so fyses mín Sal z saker til þín Drotten mins Gud.

O þu sæte Jesu Christe/ dyf þui fra mesta a þínum Naadar Fingre j þitt ra udlitada Blod/ sem þu fyrer mig vthell ter/ z kom ad drepa a mína Sorgbitna z harmþrungna Sal/ z yferkomed Ni arka/ Þui eg lyd storan Þorsta j minne Neyd/ Nuad gott mun misse Sal verda vid / nær þu a hana dreyper med þínu Blessada Blode? Þui nær eg dreck þitt Blood/ þa er eg j þier oz þu med mier.

Christner verda liska Normungaren ar/ Bikar ad drecka þessa Heims.

TAk hier eirnest mark a Saal mꝛn/ ad so sem peir skeinktu þꝛnum Lausnara/ Gall z Edik ad drecka/ so hlytur lꝛka Motgangs Bikar þier til Handa ad koma. Þañ Bikar hefur Drottenn sialfur j sijne Hende/ fullan Sorgar og Motgangs/ z skeinker aþ honum z gi efur ollum sꝛnum Truudum ad drecka. Verf okunnden Saal mꝛn/ Sim/ ad Drottenn sialfur hefur hañ byrlad/ og fyrer honum haft/ dreck þu eirnest med þꝛnū Lausnara. Þui þo þesse Bikar sie swr og beiskur/ þa mun hañ þier þyrer bestu verda. Þar fyrer/ Ef ad þu villt nu jnna DRottne nockru þyrer allt þad sem hann hefur þier til gooda giort/ þa mzstak þu þañ Heilsusama Motgangsins Bikar/ Verf Þolenmod z prꝛdsa hans Nafn Murra þu ecke nie mogla vid þui/ þad er ecke nema lꝛtel Stund/ þa muntu ei drecka hañ leingur/ Þui þa mun hann skeinkia sætañ Fagnadar Dryck a fyrer þig/ sem þine Salu mun apenlega vel

ſuala. Eſi þeim Ogudlegu/þiſnum Ne iptar Moñum/mun þꝛi ſiñar Grimdar Vikar ſkeinkia/ þaſi munu þeir hliota vt ad drecka allaſ ſamaſ/ꝛ Dreggiarn ar vlldungis wt ſwpa.

Eſi vakta þig Sæl miſn/fyrer Oho ofe/ꝛ misbrwka þ eige ſem þiſi Lauſna ta ſkorte a Krossenum. Noosiega drucke ed Viſn gledur Maſſins Hiarta/eſi O hoſlegt orkar Kualar/Þui ſkalltu ei dre cka þig ofdruckeſi/ þui þad leider vonda aſi Lifnad epter ſig/ꝛ Dryckiurwtarar munu ei j Guds Riſke ſitia.

Drotteſi miſi Herra Jeſu/Varduett þu mig þra Opdryckiu/ꝛ allu misbrwke a þſnu Læne Eicp ad eg æualltſparneytenn og Hoopſamur lipe/ſo eg þeſſ hæpelegre ſie til ad loſa og þrſ ſa þitt Heilaga Nafn/So ad eg j þiſle Pionu ſtu/a huſriu Augnablike/ ſie þundeſi ꝛ verde/ Amen

vj Þad ſiotta Orded.

Þad er nu þullkomnad.

Þetta ſiotta Ord er hid meſta Fa gnadar ꝛ Huggũar Ord/er hſi ſa

gde. Þad er fullkomnad. Fagna nu sin Sal/og vert Ohrædd/ z efast eige/ þui þin Lausnare hefur allt þ fullkomnad/ sem vm hann var skrifad. Allt hefur hann fullgiort sem þurfte til þinar Saluhialpar. Allt hefur hann fyrerbued þad/ s heyrde þier til Nuggunar/allt hefur hann þad sigrad z yferstiged sem mote þinne Salu var. Allt hefur hann þad opturse inged/sem Adam z Eva hofdu glatad. Allt hefur hann þad bætt/huerru þu og adrer med Syndunum spilltu.

Ja Drottenn Jesu/ Allt hefur þu vel giort. Gafur z Foornfæringar/ Breine Offur z Syndaþoorner vilde þin Fader eige/ z eige þocknast þær honum/ þar s epter Logmalsins Setningum Fornfærdar voru/ En þu ert komenn þessis Fodurs Vilia ad giora/ z hefur Fyrer Syndernar foornþært þad sem æfenlega duger/ þui med þessum Blessada Lykoma einusinn fornþærdum/ hefur þu fullkomnad/ fyrer alla þa sem helgast munu ad

eilyfu

eilifu. Þu hefur satt oss vid Foduren hans Reide j Blessun snued/ Noggorin sins Hofud sundur broted / Syndernar batt/ Diofulen yferunned/ hans Verk nidur broted/ hins Riske sundur tuistrad Loginalsins Bolvan burt teked/ Heluti te hefur þu nidur broted/ Allt hefur þu vel fullgiort z pullkomnad.

Eilifse Himneske Fader/ allt er full komnad med Dyrd þins Sonar / sem hann hefur sett fyrer mina Synder/ ver tu mier Nadugr z Myskunsamur. Ef þu værer mier frahorfen/ so sem eg hefe med mínum Syndum forþient/ þa list þu til mín aptur / med þínum Nadar Augū/ z fyrer saker þins elskulega Sonar. Alsiattu Gonen þin/ z vert Þræln um nadugur/ Alist hins Hollogan/ z fyrergiefs mier alla mína Skuld. Suo opt sem þu ælistur þær heilogu Vnder þins Sonar/ þa lat mína Synder vera huldar fyrer þier, So opt sem þu ælistur þad rauda dyra Blod/ sem ruk-

ed er af Sijdu Jesu Christi/þa hreins sa mig af mijnum Misgiordum.

Eg hepe vijst nijked ijlt mz Syndū um forpient/ Eñ miñ Lausnare hepur langtum meira med sijnu Blode bætt z bitalad. Stort er mitt Ranglate /enn myklu stærra er mijns Lausnara Rietlæte. So sem Gud er stærre z meire enn Madureñ/so er hans Nad z Myskun meire eñ mijn Synd.

Nuorneñ kañ nockur so stora Synd ad hafa giort/ad Guds Son hafe ecke med sijne Pijnu/þar þyrer bitalad? Nuorneñ kañ nockur Drambseme ad vera so stoor/ad hun verde ecke bætt z bitolud mz soddan Lijfelæte? Nuorneñ kañ Daudans Vallð ad vera so stort/ ad Guds Sonar Daude hape þad ecke nidur broted? Ja miñ Gud/Skyllde samañ vega Mannsins Synd vid Lausnarans Nad z Myskun/ þa er þar so langt a milli/ ē a milli Austurs og Vesturs/a milli Neluijtis z Nimerykis. Þuiad þ" Synd

Syndeſi er ſtor ꝛ ma miſkeð/þ᷑er Naud
ðeſi myklu ſtærre/ꝛ ma meira.

So vakta þig nu miſn Sæl/fyrer þe
im ſem ſialfbiðger þikiaſt ad hialpa ſi
er/viliande med ſinum eigeñ Verkū/þ
allt fullkomna. Eſi lætta þier ſagt og
ſtent vera miſn Sæl/ad Madur verdur
ecke Riettlætur med Verkunum/ helda
þyrer Truna a Jeſum Chriſtum/ſo tru
er þu ꝛ eirneſi a Jeſum Chriſtum/ſo ad
þu holpeſi verder.

Eg giøre þier þacker Drotteſi miſi Jeſu/ ad
þu hefur allt ſo vel fullkomnad og tilreidt me
er til Sæluhialpar. Æfenlegt Lof ꝛ Dyrd ſe
þier/Heidur og Vegſemd/ad þu minna Sæl ſa
vel glade og huggad hefur/ Amen.

Þad ſiounda Orded Chriſti.

Fader i þiſnar Hendur/þel
eg minn Anda/

Egg vel a Niarfad Sæl mīn/
Herrans Chriſti Ord a Kroſſen
um/ꝛ huxa vm huada Dard ꝛ
Andalmt þetta var/ꝛ huor ſa var ſ þer

gaf vpp Andann. Petta var ecke Abra
ham/ecke Isaac/ecke Jacob/ecke Mo-
ses/ecke Dauid nie nockur Spamadur/
hellour var pad sialpt Lifsed/ sem par
doo a Krossens Galga/Par gaf vpp sin
Anda/ Nertuge og Nofdinge Lifpsins/
Par deyde Jesus Guds Son/sem Nim-
en z Jord hafde skapad/sa allar Skiep
nur lifgar/ z vid Magt helldur ollum
hlutum/med sinnu kroptugu Orde/ hann
liet par sitt Lifp a Krossenum. Pui po
su Guddomlega Natturan j honum sie
odaudleg/z gixte ecke daed/pa deyde sa
int Personan/sem var sannur Gud z sann-
ur Madur/en hin deyde epter Holldenu
pui Orded hinsldest a medan/so hin kyn
ne ad freistast/krossfestast z deya/en po
v"/z er/ORDED/p er Guddomuren
Manndomenu samteingdr/so ad su mann
lega Natura gixte stadest/sigrad z vpp
aptur rised/ z alla sala giort.

O Drottenn Jesu/huad diupt Lifsela
ckader pu pig/og gioreft hlydenn allt til

Daud

Daudãs/Ja allt til Krossens Dauda. Þu varst ad vissu sa Goode Hirder/sem þína Sal gafstv fyrer þínar Sauda Kindur. Þu ert sa einka Endurlausnar eñ/sem þitt Lijf gaþst til Bitalings fyrer so marga. Þín Daude er mitt Hæle z Athuarf/Þitt Lijfslæt er mín Fyrbienusta/Þegʷeg a þín Dauda þeinke þa er eg holpen/huor vill fordæma mína Sal/Hier er til Christur/sem fyrer hana er daen/Sa hefur mig frelsad fra Daudanum z Helvijte. Þy Daude hín vard þier ad Eitre/Þu Helvijte/hín er ordeñ þier ad Drepsott.

Vertu nu glod Sal mín/Fyrst þu hefur nu soddan Lausnara/sem allum hialpar/z Drottenn er allra Drottna/hín hefur Daudann vpp svelgt/i sitt Sigurvinning/Daude/huar er þín Brodder? Helvijte/huar er þinn Sigur? Æfenlege Lof sie mínum Lausnara/sem mier hefur sína Sigurvinning giefed. Life eg nu/þa life eg þier Drottenn minn Jesu/Deyi

le eg/þa dey eg þier/ Huort sem eg lifa eda dey/þa er eg þin/Drottenn min Jesu Christ Lof sie þinu heilaga Nafne.

Huornen Christen Madur eige

ad andast eda sofna vt ap.

HAf i minne Saal minn/ ad þa Drottenn þin Lausnare ætte ad giefa vpp Andena/þa tok hann Huggunar Ord af Heilagre Ritningu/ og sofnade so vtaf Fader i þinar Hendr sel eg min Ande. O huad morg Þusund Engla munu þa nærre vered hafa/ og flutt hans Saal þin i þann eilifa Paradisar fegnud. So skalltu eirnenn giora i þinu Andlate/ þa su stund er komen/ Og so sem þin Daude Lykame a þa ad Sueipast i hunstre Lyfiaulfe/eins skalltu sueipa þina Saal med einhuorre Agiætre huggunar Grein/ og skiliast so vid med Fognude.

Jæ/so sem Siglinga menn/þa peirra Skip brotnar/ grunnur huor pad nemer/ Fraler/ Styre/eda huad annad sem peir meiga sier æfleyta/og finda til Lands/

og hiaf

ꝛ hialpa so sijnu Lijfe, Eins skalfu gl
ora mijn Sal/Pegar Skipkorn þyns
Lijkama er komed ad brote/ þa grijp þu
Huggun vr Ordum Jesu Christi/ꝛ hø
ll þier fast vid þaug/þa nær þu vel La
nde/ꝛ þa munfu komast j gieghnum Da
udañ/ꝛ j þeilijfa Lijf. Þui huor Jesu
Christi Ord vardueiter/ mun ei Daud-
añ smacka ad eilijfu.

O Drottenn mijn Jesu/Hialk mier ja-
pnann vid þitt Heilaga Ord / so eg lære
Gudlega ad lifa/ꝛ Christelega ad dey
ia/ Amen.

Christner Menn eiga ad læra ad vita huad þeirra Daude sie.

HJer skalfu læra/Sal mijn/ ad skil-
ia þad sem þijn Lausnare hefur talad
vm Dauda þrra Gudlegu/ꝛ huor Na-
fn hann hefur giefed honum. Þui þa
vier heyrū Daudañ nefndañ / þa er oss
þad hrædelegt Ord/oss stendur Otte þ"
af/þui vier huxum so vm Daudann/sem
vor Samuiska seiger oss/ad vier hofum

med Syndum forſkulldad hafi. Eſi piſt Lauſnare hefur miog Huggunarſamlega talad vm Dauda z Afgang ſiña Vina af peſſu Heime/z kallar hñ eirn hagan Suefn/ſem hann ſagde vm Lazarū/ Lazarus Viñur vor ſepur/ Nuor ſem nu er truadur Vinur Chriſti/ſa deyr ecke/ helldur ſofnar hñ/Og j odrum ſtad ſagde Chriſtus vm pa Stulku/s hñ vakte ap Dauda/Stulkann er ecke Daud/ helldur ſefur hun. Og ſo talar Drottenñ fyrer Munn Eſaiæ. Ganged j burt miſt Folk/z j ydar Suefnhus/ z lafed aptur Dyrnar epter ydur/Fel pu pig eina litla Stund/ pangad til Grimdenñ er vmlidenñ. Og j peſſare Pyñingar Hiſtoriu ſtendur/ad marg' Liſkamer hra Heilogu riſu vpp/ ſem adur ſofnader voru. Nuor hann ſefur nu/ſa er ei Daudur/ helldur huſleſt hann af ſynu Eruide/Par fyrer ſkalltu ei ottaſt Daudann/ pui po hñ ſie ſa ſydſte vor Dvinur z Oſſoknare/pa otkar hann ecke meira/enn ſkilia

Sal

Sælena vid Lyfkamañ/ z þar epter a or kar hñ einskis/ huorke a Sæl nie Lyf þeirra Gudlegu. Lykamañ leggur hañ nidur til Nuñldar j hans Suefnhws/ z er Groþeñ. Eñ Sæleñ er j Nende Dr offens ann Kualar/ z huñler j Sælu. Fy rer Augum þeirra Heimsku er ad sia so sem þeir deye/ z þeirra Afgangur er re iknadur fyrer Kuol/ og þeirra Burtfor fyrer skada/ Eñ þeir eru j Fride.

Drottenn miñ Jesu/ Gieþ þu mier þes sa rietta Tru/ allt til Æpeloka/ og veit mier godañ Christelegann Æpgang og Endadag/ Amen.

Vm Herrans Christi Likamans Hegd an/ þa hann gaþ vpp sñ Blessada Anda.

O Drottenn miñ Jesu/ sem so milldele ga hyneygder þitt blessada Hofud nid dur a Krossenum/ Eg bid þig grætande Hneyg þitt Blessada Eyra til mín/ og gief mier þiñar Nadar z Fridar Koss.

Min liufe Lausnare/ sem þínar Hendur a Krossens Trie vtbreidder / Lattu mig aumast ꝛ Syndugan verda ernest j þínum Fadme/ Min Gud/ þu sem so hatt varst vpp heingdur a Krossen/ Lat tu mig Aumann alla tijma vpp hepta mitt Hiarta til þín. Þu milde Jesu/ ꝛ þar j millum Ræningia gafst vpp þinn Anda/ Lat mig nu j þínum Fadme vt af Sofna. Min Lausnare/ huor ad vart Esstæten sem hin stærste Illgiordamadur/ Lat minar Synder ecke hryggia mig j minne Daudastundu. Min allra besta Huggun sem hieckst a mille Himens ꝛ Jardar/ Giep ad mitt Hiarta fyset vpp til þín / og eg aluarlega til þín anduarpe. Min Medalgangare/ sem þín Knie beygder a Krossenum/ bid þu Fodurenn þyrer mier/ ꝛ send mier christelegan Vidurskilnad hiedan. Minn Himneske Kongur/ sem barst þa stirdu Þyrnekoronu. Kryn þu mig epter þetta Esst/ med oforgeingelegre Koronu eilifs

rar

ær Saluhiolpar. Miñ Frelſare/ſiñ a Nondum z Fotum varſt alblodugur/ lækna þu Sær z Orkumſl miñs Niarta Saalar z Samuiſku. Miñ Nialpare/ ſem lieſt þiñna Siſdu j giegnum ſtinga/ z þiñar Niarta Dyr opna/ Lat mig a vallt fela mig þar j ſie j allskonar Mot gange z Olucku. Miñ Lauſnare/ þu ſ allur varſt blær z Blodriſa/ fullur Sæ ra z Bema a þiñum Bleſſada Likama Nreinſa z endurnær miñna Saal med þiñ nu Blode/ z læt mig alltiſd halda z ha ſa þig fyrer þaſi allra vænſta/ z kiæra ſta j miñu Niarta/ Þu ſem hieckſt nak eñ z alsber/ klæd þu z ſkyl miñe Saalu ined þiñu eilifſa Rietklæde.

Sia þu Droſſeñ miñ/ eg legg mig j þiñ Bleſſada Fadm/ z fel mig alldung is þier a Nendur/ Þui ſæler eru þr Da udu ſ j Nafne Droſtens vt ap ſopna.

Þar fyrer miñ Saal/ þoft ad Nelufſe vilie þig a þiñe Dauda ſtundu binda/ z Daudans Snorur þig vilie anetta/

Þ v Þa

Þa verku ohræddr / ẽ gior sem þin Lausnare þier kient hefur / Akalla þu hũ / so sem hann sin Fodur akallade / Og þo Muñuren eige mæla kuñe / þa anduar þa samt j þinnu Niarka / þui þad mun vera fyrer honum so sem stort kall / ẽ hann smiuga j giegnum Nimeneñ / vpp til þins Lausnara.

O þu Maduge Jesu / sem þitt Lyp hefur fyrer mig læted / og mina Synda vegna ert dau deñ / þier þel eg mina Sæl j Hendur / þu hefur hana endurleyst / þu trupaste Gude. Þin Daude er mitt Lyf / mitt Riettlæte / myn Huggũ / myn Hialpar Von ẽ eilifur Fridur. Engen gietur stited mig ap þinne Hende / med mig hefur Daudeñ og Diofulen alls eckert / Minn er Jesus Christur / sa Hofdinge Lyfsins / sem mier til goda hefur Daudan eg Diofulen yferstuged / Helustre nidur broted / og Himnenum vpp lok ed. Hia mier eru morg Pusund Engla Drottens / sem byda eptet minne Sælu / ad þeir pære hana inn j Himerike. Hiedan j burt med Fride eg þer / þeigeñ ẽ gladur j Gude / Huggad nu vel mitt Hiartad er / og horpeñ allur kuñde / Eins ẽ Gud hefur heited mier / Huglar Guepn min er Daude / Amen.

Nitiande Capitule.

Um

Vm þau Jardteikn sem skiedu/þa Her ran Christur gaf vpp sin Anda huar ym sa næst skrifade Gudspialls Tex te hliodar/og ma þar lesa.

Eintalid.

Sia nu giætur ad Sæl mijn/ huada Vndur og Fædæme að ske edu þa þiss Lausnare Pijnd est z dоо a Krossenum. Sia/ ad Soleij bra sijne Birte/z Myrkur giordest j allu Lãdenu. Forhiallð Musteresins rifnade j sundur vpan j giegn/ Jordeñ skalf og klofnade/ Biorgen brustu j sundur/Daud ra Maña Graper opnudust / z marger Heilager sijn suafu risu vpp/ z geingu j þaut heilaga Stad/z byrtust morgum.

Sia þar mijn Sæl/huorneñ Skiep nuste allre vard rid Dauda þess Nidfla ta/Sia huada Jardteikn Gud liet skie a Jordu z Himne/huorneñ Sooleñ na ske sitt Skin/z Landed vard fullt Myrk urs a albiortum Deige. Ja mitt Laus nare/Himen og Jord Syrgdu/og allar

þínar Skiepnur bæru Narm vegna þi
ka ſtoru Kualar/og hęrþelega Dauda
Ein ſu Synduga auma Mañeſkia/ſy
rer hęuria þu ſo þúndur varſt/hun took
þad ſúſt til Niarka.

Þeſſ vegna kom nu Sæl mín/z vak-
na aþ þínu Athugaleyſe/. Statt vpp/
lyft vpp þínu Augum z ſiá/ Naþ þín
Eyru open z heyr/ bw þu þitt Niarka
til/z hęra vm/liá þína Skynſeme til
ad ſkoda Sakleyſe Drottens þeſſ Riett
læta/ſ fyrer þig Ranglætañ daeñ er.
Skoda þañ Neidna Nøþuðsmañ/z þa
ſem med hín hęþdu Vardhalld a Herr
anum Christo/z ſo adra ſem hia Kroſſ
enum ſtadder voru/ huad oktaſlegner vr
du þeir aller/z vottudu Christi Meinle
yſe openberlega/bordu ſier a Brioſt/ſne
ru heim z giordu ſaña Idran.

So ſkallu z giora eirneñ Sæl mín/
og læta þier nockud finnaſt til vm þeſſe
Vndur/z læta þier Frelſarans Dauda
ganga til Niarkans. Soleñ geymde ſitt

Skin

Skin / þui leggur þu ecke lyſka af þitt Nræſnis ſkin? Fortiallded Muſteresins rifnade j giegn nidur/ Þui ryſfur þu ecke lyſka j giegn nidur/ þa Skylu þiñ Van truar/ z mañlegrar Skynſeme/ ſem þyr er þiſnum Augſkots augum hanger/ og ſkygger a paul? Jordeñ bifadeſt s þo er helldur faſtlega grundusſud/ þui titrar ecke lyſka þitt Niarta/ aþ þeirre obærele gre Synda Byrde/ ſem Guds Son hiñ Nidrlæge hlaut ad bera? Biorgeñ klof nudu/ Þui klofnar ecke lyſka þitt Niarta z lykur ſier vpp/ ſo Guds Sonar Blods Kraptur kome þar jñ? Daudra Maña Graþer opnuduſt/ z þeir riſu vpp/ Þui vill þitt Niarta ecke vakna/ ſem ſo faſt ſefur j Syndsnum? O mijn Sal/ ber þu þier a Brioſt med allre Alwd z Al voru/ z ſnu aptur aþ þeſſum vaſka Be ige. Skriptaſt þu fyrer Drottne/ z jata þiſnar Synder/ enn vidurkiell hans Saklenſe/ med huoriu hñ hefur bifalad fyrer þiſnar Synder.

O þu Naadarſame Guds Son/ huors Sakleyſe allar Skiepnur voffudu/ Ver tu mier aumum z Syndugum Naduge Fyrergief mier allar mẽnar Miſgiord z afmæ mitt Ranglæte þyrer ſoku þiſs ns Dauda z þiñar Þiñu/ med huorium þu hefur endurgollded fyrer mig. O Je ſu Chriſte/ vegna þiſns Sakleyſes bif adeſt Jordeſi/ Gief ad mitt Hiarta tiltre z ſkialfe ap Christelegre Idran/ vegna miña Synda. O Jeſu Chriſte miñ go de Naudhialpare/ Vegna þiſns Sakle yſes klofnudu Biorgeñ og Kletterner/ kliup þu eirnefi mitt ſteinharda Hiarta ſo ad eg med Glede medtake Krapt z ve rkan þiſns Dauda z þiñar Þiñu.

O Jeſu miſi Sæluhialpare/ Vegna huors Dauda Fortiallded Muſteriſins rifnade i ſundur/ z þ allra Helgaſta giord deſt oped þ huoriſi Manne/ Gief Nad ſo ad eg i þiñu Nafne ſæke pangad mz Fognude z Glede/ þrom þ þu Naadar ſtol/ ſo eg Myſkun vdleſt z Nad finne a

huer

huorri Tijma/ s mier er Nialpar z Nu
ggunar vant j minne Neyd z Astrydu.
Pu Jesu Filijfe Guds Son/ Fadurla
usnare Neimsins/ huors Pijsla z Kuala
regna Soleij byrgde sig/ þui þu giord-
est Bolunn fyrer oss/ Lattu mier Nugg
unareijar Sol skijna/ huad sem mier a
liggur. Pu Almattuge Drottenn Jesu
Christe/ Af huors Krapte ad Graper
Daudra opnudust/ z þeir risu vpp/ Vek
þu mig eirneij a þeim sijdasta Deige/ so
eg a þeim epsta Paska Deige rijse vpp
vr misse Grof/ jngange og lende j þeim
Neilaga eilijfa Stad/ z þeirre Himnes-
ku Jerusalem/ hia Gude/ hans Englū
z ollum Vtuoldum/ Amen.

Vm Herrans Christi Vine/ sem sto
du langt þra/ og a þetta allt horfdu
huad þramm voor.

A Thuga hier mijn Sael/ Vine z Na
unga Herrans Christi/ med huorri
var Moder hans Maria/ z Johannes/
þeir stodu nockud langt fra Krossenum

Þ vid horn

hormudu z griefu yper peim ofelgiande gum Pyslum/ Naude z Spotte/ sem Christus atte ad lida/ z smulika pau hr adelegu Vndur sem skiedu.

Petta vor ern Speigell pessara sidu stu Daga Sal min/ pess vegna skaltu festa pad i Mine/ Pui vier sem nu lifu erum ad Verallbareinar Enda kommer. Sia/ huorneg pesse vonda Verolld/ ad nyu Nerran Christu krossfester/ Nuorn eg Rangleed yfergnæper. Eg Kiarleikeg slocknar/ i margra Niortum. Sia huorneg Menn lifa i sinum Nolldsins Girndum/ og epter sine eigen Villo/ og Fotroda Blodet pins Lausnara/ so sem peir er hafi krossfestu Guds Sendebod dar og Drosins Pienarar kalla z amin na/ z peir Einglar Fridarens syrgia herfelega/ ad Vegur Rietdlæetis sie audur/ z eingen vilie ganga Gotu Idranareinar z Yperbotareinar.

Eg huer truer vorre Kieningu/ z Predikun? Og huorium er Armleggur Drottens

offens auglysture? Manasta Syner vil-
ia et læta sier seigiast leinzur af Guds
Anda/Og þæer medtaka og hlyda Ev-
vangelio. Þeir Aumu verda opsokter/z
þeim Fatæku giefur ad andvarpa. Þui
lætur Gud Bodz siast a Himne z Jord-
du/z Stormerke/med Blode z Reyk/z
Elde/Solen sortnar/z Tungled verd-
ur ad Bloode/ þui sa ognarlege Dagur
Drottens er þyrer Dyrū. Nu sender oss
z eirnest sijnar Aminingar z heitingar
Drepsott z dyra Tijd/ þar med Tijdin
de ognarleg/af Strijde z Blods vthell
ingu/af Jardskialftum z Siopar yfer
gange/af þessu er vijda til ad spyria.

O þu eilijfe Vollduge Gud/Nuer tru
er ad þu muner so miog reidast? Nuor
kuijder vid þitte Grimd? Þar fyrer mun
tu setia þig j mote/sijkū Forecktarū/z
læta þa þa stofolld giolld sitia Synda/
Þu munt Andskygd z Okvæda hopa a
þeim/z þeirra Lond eydeleggia/Þu mu
nt þeirra Helgedoms Kyrkium vm koll

ſteyppa/ og ſenda peim kroptuga Villu.
Þu munt læta ſuarta Myrkur koma
og þinna Orda Ljos fra peim hverfa/
Þu munt ei giegna peirra Bœnū nie
kalle/ Þu munt giepa þū eitt blauff
arta/ ſo peir ſieu hrædder fyrer þiukāde
Laufblade/ Og vilie peir ecke þuoſt fra
ſynu Ranglæte/ þa muntu læta þa dey
ia z fyrerfaraſt j Syndum ſynum.

Ad ſomu Drotteñ/ ſo hefur þu giort
vid þitt eiged Land z Lyde/ þa peir giort
duſt þinna Orda Motſtandarar/ Sue
munttu eñ giora ollum peim þitt Neila
ga Nafn ecke ækalla z ei tilbidia.

Giefs mier þa Mæd/ Lauſnare miñ/ ad eg æ
uallt ſie med þynum Vinum z Naungum/ ſem
eru langt þra/ og ſyrgia vegna þeſſ Ogudlega
Framferdis ſem peir ſia j Heimenum Og
þa eg ſiae peir Heilagu rake til ad falla þra/ z
þa Truudu bœcke/ þa lætr mig ecke þneyxlaſt þ
a/ þui þu Drotteñ munt æeyma þier þyr ſig
Þuſund ſem ecke beya ſyn Knie fyrer Baal/
helldur ſtande ſtøduger j þynum Ordum/ allt
til Æfeloka. Og þo eg hliote Harm z Kuyde
ad bera/ ſem Maria z Johañes/ þa ſend mier
Þolenmœde/ z tieñ mier ad huxa/ ad ſæler ſieu

peir

þeir sem harma / þui þeir munu Guggun sva
last. Þo eg bliode ad vera til Spotts og Aud
stygdar i Heimenum / þa laat mig a þig vona /
þui þu munt mig vppheria þa þier last. Þo
eg bliote ad ganga vm Myrkraña Dal / z rata
i Kÿmd og Motgang / so sem Maria z Johañ
es / þa laat mig huxa til þin / z þui trua / ad þu
Gudhræddu munne Lios birtast mier i Myrkr
num hia þier Myskunsama og Naduga Gu
de. Þo eg kunne sia / ad nøckur true vm Stund
arsaker / eñ a Freistingar tymanum falle hann
þar þra / þa laattu mig stødugañ standa sem Ma
riam z Johañem / þui sa sem stadfastur er til
enda / mun holpenn verda. Þo eg sae ad þu
sender megnan Villudom a Jardruke / vegna O
þacklætis Mañana / Þa gieck þu mier eg hallde
mig fast vid þitt Ord. Þui þitt Ord er Lios
miña Fota / z lyser mier a minum Veige. Þo eg
sae þin Vindur og Stormerke a Himnenum /
þa laat mig ei skielfast op miog / heldur minn
Hønde vpp lypta / og huxa ad min Endurlausn
nalgast. Þa eg sie þad hræfelega Straff z Re
singar Plægur / sem þu munt senda yfer he
Vondu / Þa gieck mier ad eg gruenta ecke / heldr
a þig eplaust vænte og vone / Þo beir taki Laf
rd ab mier / fyrer þenn Naffne saker / þa laat
mig Guggun hafa hia þier / Þui Dauda hinna
Heilagra er Þyrmætur i Auglite þinu. Þa eg
a ad skilia vid þessa Verøld / Þa vertu min
Guggun / og lifga mig med stodugre Von þess
eilifa Lyfs / Þar eg mun Fægnud og Glæde ab

leſt/og taka ytrer Sorg og Kryad þessa Helo
me/eilyplega Glede/Amen.

Tuttugaste Capitule

Þeir brutu ecke Bein Herrans Kristi/En ıpgdu j giegnum hans Sydu med Spiote/hiar ad vt kom Vatn og Blood.

EN sokum þess ad Affangeda gur var/ so Liskamarner hlenge ecke a Krossenū/ vm Puoskdageñ/þui sa Puoskdagur var stor/ þa badu Gydingarner Pilatum/ ad lata briota þra Bein/ z taka nidur af Krossenum. Þa komu Strydsmenner/z brutu Bein hins fyrsta/z annars sem med honum Krossfester voru En er þeir komu ad Jesu/og sau þad hann var þegar Daudur/brutu þeir ecke hans Bein. Enn eirn af Strydsmonnunum lagde j giegnum hans Sydu med Spiote z jafnskiott flaut þar vt Blod z Vatn. Og sa þetta sied hefur/ vottar þad/ og hans Vitnisburdur er sannur/Og sa sa-

me

me veik ad hann satt seiger/ z ad hier skulud trua. Pui petta er skied/so Riuning eſſ vppfylleſt/ Pier skulud eckert hans Bein briota. Og aptur seiger oſkur Riuning/Peir munu sia hann j hurn peir hafa kunged.

Eintaled.

SJa hier Sml mſn/Nuad streings elega Gydingar peir hielldu Log mæled/vlliande ecke læra Ljkam ana vera a Krossonum vm Nokkena/og komu pui Strſdsmeñerner/brutu Bein beggia Raningiaña/so peir dæe pess fyrre / og ad pa mætte taka ofan a mooke Kuolldenu/ z grafa/ Eñ pſno Lausna ra Bein brutu peir ecke/pui hñ var pegar andadur. Eñ peir logdu j hñs Sk du med Spioke/ huar vt af flaut Vatn z Blood / sem og skiede epter Ritningar eñar Nliodan/Nuors vegna S. Johañes pad strſtlega vottar/ad hann pad hu orlueggia sied hafe.

Vm pad peir brutu eckert Bein Herrans Christi

JA ad sonu DRotten min Jesu/ peir hafa eckert af pinum Beinum brot ed/ pui pu varst pad einka Paskalamb vm huerf skrifad var/ p[illegible]ulud eck ert Bein j pui sundur brotn.

O DRotten min/ Huad naska gooda Nuggun hefur min Sal af pessu/ pui so munu z min Bein foruara/ ad pau brotne ecke. Pu veist Verollden hatar mig/ z min Motstandare Diofullen gengur vm kring sem greniande Leon/ ad hafi giete giort mier Skada. Efn pu setur hin Takmark/ z pu pecker alla mina Lime/ Ja/ pu hefur oll min Hofud Har taled/ so eckert pellur af onn pins Blessada Villia. Hess vegna/ po peir Ranglatu sitie vm mig/ z vilie mier skada giora/ pa lætur pu pa ecke na pui. Drotten min Jesu/ min. Skiolldur ertu hialpa mier of allskonar Neyd og Voda Amen.

Su opnada Eſdan Chriſti er Nyſlð ar ſtadur allra Harmprungeſa Syndugra Manna.

SKoda nu Sal mín/ þa giegnum la gda Sídu þíns Lausnara/ Þui þ" ſiña allar Syndugar ꝛ harmprungnar Samuiſka/ Nad ꝛ Lſkn/ Nyſld ꝛ Ro/ Skunda nu Sal mín til Sídustor Je ſu Chriſti/ ſem er þiſi Nyſldar ſtadur/ Nier fiſnur þu Hiartans Millde Drott ens/ Nier ſmaekar þu huad ſætur Drott eñ er. Þíns Lausnara Vnder eru full ar af Nad og Saſleika/ Sætleika og Kiærleika/ Þa nu þíner Dviner krepp a ad þier/ og Neluſtes Hundar/ Syndeñ/ Daudeñ/ Diofullen vmkryngia þig/ Hl aup þu ſtrax og þel þig j þeim Sydufy lſnū þíns Lausnara/ hia hſs Nadar ryka Hiarta/ ſo fem Fugleñ flyr j Eyk aña Nolur/ vndan Stormuidrenu/ Þut þu Drotteñ ert þad Lyfs Trie/ J þín um Skugga ꝛ Skiole er þín maddu Ni ertum gott ad hyſla og aſlyaſt/ ꝛ j þí

nu Sydu Sare endurnæraſt ſyndurknoſ adar Samuiſkur. Holla þier ad peſſare Lyfſins Eik/ Sal mijn/ þui vnder heñar Greinum ertu Hæſkalaus.

Vatn ꝛ Blood rann af Sydu.

Lauſnarans.

MErk hier Sal mijn/ad þui Lauſnare er ſa/ſem komen er fyrer Vatn ꝛ Blod/ei med einuſamu Vatne/helldr med Vatne ꝛ Blode/ſo hañ vtuegade ſier eigenlegaſt Sofnud/med ſynu eigenn Bloode/og hẽ hreinañ giorde med Vatnsbade j Ordenu. Þuiad ſo ſem ſa fyrſte Madur Adam/ſofnade j Paradijs/ ꝛ Gud tok eitt af hans Rifium/ꝛ Gud ſkapade Evam þar af/ ſem þar þ var Holld oþ hans Holde/ ꝛ Bein af hẽs Beinum. So hefur þu og ſofnad minn Lauſnare/ſem ert ſa æfstar Adam/ Herra æfi Himens ꝛ Jardar. Þu ſofnader vm ſtundar ſaker vtaf a Krofſenum/ꝛ lieſt opna þijna Sydu/ꝛ hleyper þar vt Blode ꝛ Vatne/ſem þu huorkueggia hefr

hund-

bunded ſie j þínu Heilaga Orde z Sacramentis/ og ſkapar þier þar ad þína elſkulega Brwdur/ ſem eruir/ vier þín Christne/ þiſt Sofnudur/ huorn þu hefer med þínu Raudlitada Blode endurleyſt z helgad. Vndu þier nu Sal mín vid þeſſar lyſtnar Bruſ:ſi/ ſem er Sydan Herrans Christi/ huor oſſ ſtendur opin eſt fyrer/ ad hreinſa z þuo vorar Synder z Saurende/ af huorium Bruſte ad vpp ſprettur Vatn og Blod. Sia þetta er Blood hins nya Teſtamentis/ ſem er vthellt fyrer þínar Synder/ ſem þig bæde hreinſad z helgad hefur/ z Rietlæta giort/ z þar med eín j Dag endurnærer þína Sal j þeirre Heilogu Kuſtollmæltu Drottens.

Sia z ſkoda mín Sal/ huad dyrmæt þu ert j Auglite Drottens. Þu ert ecke endurleyſt med Gulle eda Silfre/ heldur med þui dyrmæta Blode Jeſu Christi/ þeſſ ſaklauſa Lambſins Drottins. Þar fyrer/ þott þínar Synder ſieu myklar

e hræðelegar/þa eruinlast ecke/þui þu ert med dyru verde keypt/ z hefur æfen lega Endurlausn j þessu Blodenu Christi. Þad alleina gierer þig hreina af allum þínum Syndum z Saurendum/ Þad frelsar þig fra Helueiti/huar ifie eingen Lyfia nie Nuggun er.

O mín Himneske Fader/eilifse Gud/ reidstu mier ecke vegna mykelleika mína Synda. Sia þu/þíns Sonar dyra Blod hefur bæett mitt Brot/ og mig aptur vid þig sætt/ þad er þad mædrey singar Blood/ z betra seiger eñ Abels Blod/ þui Sonar þíns Blod hroopar/ z bidur þig fyrer mier aumum Syndara/ Ja/ þad hroopar j mínu Hiarta/ og bodar mier þína skiæra Nad z Syndafa Fyrergiefning.

Gief lyfia gaum ad/ Sal mín/ Vatneinu þui sem af Herrans Sídu vt rann/ þui þad er þad Lyfsins Vatn/ med huriu þu bæde j Skírneße þueigen varst z hreinsud/ z so eñ nu daglega þitt þyfia

Hia

la Hiarta / Truñe nærer/lyfgar z hug
gar. Drottenn Jesu/þu ert su rietta Hel
la sem Moses slou / Eydemerkuñe/ap
huorre Vatsstraumur rañ/so ad allt I
sraels Folk dræck þar ap. Hia þier Dr
ottenn er sa lifande Bppsprettu Bruñr/
þu gietur ollum þyrstum Hiortum Lyfs
sins Vatn ad drecka/ okenpes fyrer eck
ert/af þinū lifanda Bruñe. Huor þar
af dreckur mun ecke þyrsta ad eilyfu. O
Drottenn/gief miñe Sælu z eirnest þui
lyfit Vatn/sem er Vatn Huggunar/ad
endurnæra sig med Fride z Fognude/ so
hun ecke ormegnest.

Kom þier myn Sæl / og aus med Fognudi
Vatned med þynum Muñe/Aus þu þier Hiar
ta fier Barnsgiulit/med rietta Tru/so þu nag
ner z æfenlega glediest. Hallt mier til þessa
Brudsins Drottens Jesu/og verndu mig ava
llt syrer ollu odru. Vatne og Brunnum Veral
dareñar/ og Diofulsins/sem Huggunarlause
eru/og minar Sæler þosta ei kusa ad slockua

Tuttugaste og þyrste Capitule.

Lykamen Christi var teken ap Krossenum/og graven og Vardhalldomen til setter sem hann skylldu geyma

AD Kuollde pess Dags sem var Affanga Dagur/z kall gast Vpphaf Puasttangana/ Kom Joseph af Arimathia eine Borg Gydinga/eirn Rykur Madur Radsherra/Godur Gudhraddur Madur / sem ecke hafde samphyckur orded j Gydinga Rade z Tilfacke/ sa z eirnen vænte epter Guds Ryke/ og var eirn af Læresueinum Jesu/po heimuglegur/sokum pess hann ottadest Gydingana/ Sa hætte p/z gieck p Pilatum/bidiande ad hann mætte taka nidur Lykamann Jesu.

En Pilatus vndradest/ad hn var pegar andadur / kallade Hundradshofdingiann til sin/z spurde huort hann være fyrer laungu Daudur. Og ē hn vard pess sama vis ap Hundrads Hofdingianum gaf hann Joseph Lykamann Jesu/ z skipade ad hann være feingen honum. Og

Joseph

Joseph keypte sier eirn Lijndwk. Par
kom z eirnen Nicodemus sijn a Nattar
dele hapde vered hia Jesu / hapande
Myrru og Aloes bland / nær Hundrad
pund. Peir tooku Lijkamann Jesu / z vo
du hann j hreinum Lijndwk / smurdu hann
j bundu / sem Plagsidur var hia Gydin
gum.

I peim sama stad var Aldengardur /
og j peim Garde var ny Grop sem Jo-
seph atte / huorta hann hafde j Stein
höggua lata / j huorta Grof ad eingi-
nn Madur hafde enn pa lagdur vered.
Pangad logdu peir Jesum / sokum Af
fangadags Gydinganna / sem vpphoof
puokkdagenn / z af pui Gropenn var par
so nærre. Og peir vellfu einum stoorum
Steine yfer Grafar Munan / z geingu
par fra.

En par voru pær Maria Magdale-
na / z Maria Joses / pær satu gagnua
rt Grofenne med peim odrum Kuinum /
sem fylgt hofdu Jesu ap Galilea / og

thuqudu huorneñ hans Lyfame vœre
fardadur. Syðan fueru þær heim apt
r/buggu ful Sálue z oprmæt Snyrst

og vm Puotkdagen Nuſtduſt þær epter Logmalenu.

Annars Dags sem kiemur epter Aff anga Dagen/komu Kienemaña Nopdingiar/asamt med Phariseis til Pilatum/og sogdu/Herra/ vier minnunst ad þesse Suikare sagde/þa hañ lipde/ Eg vil epter þria Daga vpp risa/þar fyrstipa/ad haft sie Vardhalld a Grofenne allt til þess hins þridia Dags/so hañs Lærisueinar kome ecke/ z stele honum j burt/ og seige þyrer Folkenu ad hañ sie vpprisen aþ Dauda/ og verde su seirne Villun argare enn su fyrsta. Pilatus sagde vid þa/Þar hafe þier Vardhalldes Menenu/ fared burtu og vakted sem þier kunned. Þeir geingu j burtu/z geymdu Grofenna med Vardhalldes Monnum/Og innsigludu Steinenn.

Eintaled.

Huad vel Josepho af Aremathia/z Nicodemo var vid Chr̃stum/og huckra Rakk þeir hoppu vid hñ Daudañ.

Esse Joseph var eitt Radsherra hia Gydingum/ ℟ Nicodemus Yfirmadur Phariseana/ Efn þeir hofdu ei samþycker orded j Rade þeirra sem dæmdu Jesum/ Helldur/ sem þeir sau/ ad Mägteñ vilde ganga fram yfir Rettenn/ bifoludu þeir þar allt Gude a Heindur þeim Rettlæta Domara/ sneiddu sig fra þeim Ogudlega Flocke/ og giordust Christi Læresueinar/ og trudu hñ/ ℟ a hñ/ viliande so hafa eina goda Samuisku þ Gude ℟ Mañum. Og þo fra Tru være fyrst vm sin verck/ ℟ þr voru nu og ottasiegner/ þa slocknade hun ecke samt/ helldur lifnade j godan tíma licmande skiær ℟ giordest augsyneleg. Þui Joseph bad vm Lækeman Christi ℟ fieck hñ/ Efn Nicodemus kom med dyr mæt Smyrsl til ad smyria Jesum.

Sia hier/ huad kiærazt þeir hafi hafa Herrann Christū/ Huad mikled þotte þeim j hæfe vm hann/ Huad ægiæt ver þeirra stadfesta? Huad kostuleg var þr

ra jafning? Huad heidarlega biuggu þr
þiñ Lausnara til Grafareñar? Huar er
nu Petrus sem mdur villde med Christo
j Daudañ ganga? Huar er nu Thom-
as/s med hm̃ eirneñ deyia villde? Sia
ad Konurnar voru meir hugadar eñ þr/
þui Petur og Thomas hefdu flyed j
burtu/ En Maria Magdalena z adr
Kuiñur med hcñe vrdu þar hia/z villdu
sia huad af hans Lykama yrde.

Naf þad Epterdame/mijn Sal/ og
halld þier fast vid Christum/Nuxa hu-
ad trwr hañ var/ og er vid þig/Nuorju
gietur þu þad launad honum?

Drottenn miñ Jesu/hialpa mier/styr
mier z stiorna med þijnum Neilaga An
da/so ad eg sie þiñ trwr þrall z Lære-
sueirn/s Josephz/z aluarlega a þig frue
sñ Nicodemus. Nalld mijnu Hiarta til
Sampyckis/og ad eg ofteft þitt Nafn/
z epter Guds Rijke bijde. Forda þu mi-
er ad eg verde sampyckur j Rade Dyd
legra/og ei hylle huad Rangt er. Eins

mig reidubwen j ollum godum Verk: m
ad giora þinn Vilia/og verka med mier
Huad þier þocknast/Læt mig af Hiarta
elska þig sem Joseph/ ℞ seigensamlega
þier þiona sm̃ Nicodemus/Læt enguon
Voda hræda mig þra þier/heldur j li-
upu ℞ leidu/ hia þier stodugan og stad-
fastan vera/ Amen.

Um Greptran og Jardan
Herrans Christi.

TAk þig nu vpp Sal mijn/℞ kom til
Grafar þijns Lausnara/ Sia/ hue
nen hann var af Krossenum tekenn/ ℞ vird
uglega j sijna Grof lagdur.

O huad heisklega munu þær Gudhr.
addu Kuinnur grated hafa? Huilijku
Tarafloode mun hans Blessada Moder
hafa vthellt? O Herra Jesu Christe/
þu allra frijdaste a medal Manna sona.
Huad bleik ℞ fol er þijn Asiana orden/
burt er nu þitt fagra Yperlit? Huad sk
ader eru nu aller þijner Lider og Limer?
Nuorsu sarlega ℞ aumlega hefr Daud

enn

eg vsleiked þig ſ Ch̃ ſamt er þeſſn Nuſſ-
ld vegleg/ z hefur feinged æilega Grep
tran. Þeir ſueipa þiſſ Neilaga Lykama
j hreinum Lynd̃uc̃ū/ z ſmyria hañ med
þorkoſtulegum ſmiande Smiſrſlū/ z leg
gia hañ nidur j nya Grop Joſephs.

Eg packa þier Drotten mīn Jeſu/ af
miſnū Hiartans Gruñe/ fyrer þeſſna Nei
logu Greptran/ huar med þu ei ad eins
audſynder/ ad þu eſlauſt værer dæm fyr
er miſnar Synder/ Neidur z eirneſ heſ
eg hi[s] eina veglega z gledelega Nuggū
ad þu allar miſnar Synder/ ſem þier af
þeſnum Fodur voru a Herdar lagdar/
hafer med þier j Grafena lagt/ z ſam
arlega ſtillt þeſns Fodurs Reide. Þui
ad ſo ſem Storme ſi og Storſioen ſtillte
ſtrax þa Jonas Spamaſie var kaſtad
vtbyrdes/ z Hualurenn hafde glepft hañ.
So er nu ſa Stormur þeſns Himneſka
Fodurs Grimdar Reide/ ſañlega ſtillt/
jafnſnogt ſem þu varſt ſlitenn vr Con-
ſ. þendra/ z þa þu varſt ſem Bolvan z

hreinsunar Offur j Grofena lagdur.

Sæl mijn/ hrædstu ecke pijna Grøp/ par þu matt ad liggia/ Nuxa med þier/ad Drottenn hefr vijgt hana/ z giort hana þier ad Suefnhwse. Þar fyrer nær þijn Stund kiemur/ þa skalltu gladlega ganga j þitt Suefnhws/ z loka Dyronum epter þier/ z fela þig þar vm stundar sakir/ a medan Reide Drottens lijdur hia. Neyr þu Sæl mijn/ Nuorsu huggunar samlega Spammadurenn Esaias hann talar vm Grof þijns Lijkama þ^u þu ert nidur lagdur/ Þijn Grof/ seiger hann/ er fyrer Gude ecke annad enn eitt Suefnhws. Þijn Daude er ecke annad enn sætur Suefn. Þa Menn leggia þig j Grøpena/ þa er þad ecke annad/ enn so s þu sierdu lagdur j þijna Sæng. Þegar Menn ausa þig Molldu/ þa er þad ei annad enn so sem þu lætter aptur Dyrnar a þijnu Suefnhwse. Þa þinn Lijkame rotnar/ z verdur ad Molldu/ þa er þ ei annad/ enn so s þu sofande huijler z fordest Olucku z voda Suartnættesins. Drot

Drottenn min Jesu/sem ert daudr/ minna Synda vegna/ z hefur med þýnum Heilaga Líkama helgad mýna Grøf. Si ef ad eg skielfest ecke/þa mun Kiemi mýn Grøf til hugar. Kienn mier ad vita og minnast/ad eg er Mold/ z verd aptur ad Molldu. Skrifa þessa Nuggun med þýnū heilaga Anda j mitt Hiarta/ Ad mýn Grof sie ecke nein eitrud Andstygdar Nola/ Helldur eitt æskelegt Suefnhws/z sætur Nuýldarstadur/huar jnne þu hefur eirnenn leiged/ og ert a pridia Deige vpp aptur risenn/ so eg skule læra þar af/ gladlega til minnar Nuýldar ad ganga/ og þar ad hvýla þangad til þu vppvekur mín Líkama a Doms Deige z færer mig þa med þier jnn j eilýfa Nimerýkis Dyrd og Sælu

Vm Phariseana/sem mz vondre Samuisku vm Vardhallds Messbidia//til ad stria yper Grøpenne.

HEyr þu Saul mýn/hradelega Illsku Phariseana/z Hreckusse Kienne

mana Hofdingiana/ og þra Fylgiara/
Sia/huorsu Kroptugur Diofullen er
Bornum Vantruareñar. Peirra Hreck
uñst Niarta liet sier ecke nægia/ad þeir
hofdu fordæmt z aflifad Christū/hell
dur auka peir a hañ Lytum z Smæ.li/
allt j Grofena/z kalla hñ Sukara.

O þier aumer vesaler Pharisearar/
Huad eiga ydur Vardhallosmeskerner?
Og þui jñsigle þier Lykisteinen? Ef hñ
er Guds Son/so ſ noglega var augliost
z beunstad/z sem hñ med kiende fyrer yd
ur/þa kuña huorke Vardhallosmeñern
ner/ei ydar Jnsigle/me Daudeñ sialfur
hañ ad hindra. Eñ sie hañ einfalldur
Madur/sem ydar Meining var/þui of
kunnst þier? Huad skyllde daudur Mad
ur kuña ad giera ydur?

Eñ þta allt giorde þ Brenda Merk
ed j ydar Samuiskum/ z ydar eigen Ni
arta Fordæmde ydur. Ohreint er ydart
Hugskot z Samuiska/z þui vænku peir
japnast hins vesta. Ydar Otte kiemur

þar

þ^r aþ/ad þier freyſtud ydur ecke til ad ve
rda þeſſ kiender/ huad þier giort hafed.
Eg helld ad ſonnu/ ad ydar Nreckuſſe
haþe maklega leiked ydur vt/ Þui huar
med þier hugdud ad h indra mſns Lauſ
nara Vppriſu/ þar med vard hū hellſt t
meſt openber/ t ad hū være a þridia De
ige vpp riſeñ þra Daudū/ſem hū ſagt
haþde. Bsluader eru þier/ t Bsluader
eru ydar Peningar eiliſflega / ſem þier
gaſud Vardhallds Meñonum.

Oh/Sæll er ſa/mſn Saal/ſem gooda
Samuiſku hefur/og huors Aporm vel
luckaſt/ t ei kiemur hū ad giallde. Þui
ill Samuiſka a ongua Roo/og hræded
huort Laufblad. Eſi god Samuiſka er
ein Dagleg Farſæld/ t gierer Hiarkad
gladt/bæde fyrer Gude og Moſlum.

Varduelt mig Drotteñ miñ fyrer von
dre Samuiſku/ t ſtiorna mier med hſnū
Neilaga Anda/ ad eg i Einfalldleika t
Gudraekne life/ a mzan eg er hier i Nei
me. Gief mier ad halda þeſſare Hugg

an og arlega hroosan/ ad eg meige kost-
giæfa/ mijnar Samuiſku godañ Vitnis
burd ad hafa hia huorium Maſſe/ Ni
alpa mier/ ſuo ad mitt Niarta þordæme
mig ecke/ helldur ad eg hafe æfenlegañ
Fognud j þier.

Drotteñ miſi Jeſu/ ſem Syndeſe ert
dæeſt/ og huſleſt j þiſſe Grof/ Giefe þu
mier/ ad eg daglega þañ gamla Adam
med Truſſe deyde z greftre/ So ad mijn
Samuiſka z mitt Niarta huſleſt/ z la
te af ollum jllum Verkum/ z þier Dag
lega þione/ j Rietflæte z Heilagleika/ ſ
þier þocknaſt/ So ad eg þar med þann
rietta Huſldardag/ og þa eilijfu Hatijd
upp byrie hier a Jorduſe/ z añars Hei
ims fullkomlega hallde/ Þa eg med þier
minn Lauſnare/ j Eilijfann Frid
og Farſæld verd jnngang
ande/ Amen.

FINIS.

Ein Packargiørd þyrer Herrans Jesu Christi Þyna.

HJer þockum þier DRotten Jesu Christe/ sannur Gud og sannur Madur/ ad þu hefur oss Aumar fordæmdar Manneskiur/ endurleyst og þrelsad/ fyrer þijna Heilogu Þijnu/ þitt Sakleyse / Þinn Dauda og Dyrmætt Blood. O Herra Jesu Christe/ Huad þung er þijn Kuol / huad stoor er þijn Þijna / huad margfollð er þijn Þijst/ huad diupar eru þijnar Vnder/ huad bi tur z beiskur er þin Daude/ Huad ovm-tædeleg er þijn Elska/ fyrer huoria þu hefur sætt og forlijkad oss vid þin Fød ur/ þa þu fyrst j Grasgardenum / vt af þungre Daudans Angist sueitfest Blo denu/ og gaþst þig viliuglega j Hendur þeirra Ogudlegu/ huorier þig omyskun sainlega bundu/ z færdu þig fra einum Ranglatum Domara/ til annars/ fyrer huorium þu varst falsklega aklagadur/

hædar/ spottada:/ hræckfur/ og sargrafele
ga sleigen z bareñ j þitt heilaga Bles
sada Andlit/ Auvir Drottenn/ Borra Vis
giorda vegna ertu sardur/ Borra Syn-
da vegna ertu sleigenn/ Nædstrykkfur/ Þy
ine kryndur/ med Fotum trodenn/ sem ann
ar Madkur/ og so herfelega vtleikenn/
ad þu varst ecke nockrum Manne lijk
ur. Þu varst sa fyrerlitnaste og forsma
narlegaste/ fullur Sara og Benia/ suo
ad Heidens Manns Hiarta/ kiende j Br
iost vm þig/ og sagde/ Siaed/ Nuilijk
Manneskia hann er z Þu barst vorar
Synder/ þa þu barst þinn Kross/ og vor
ra Synda vegna ertu a medal Spillui
rkia reikiadur/ og hieckst þar a Nond-
um og Fotum sundurgrapenn/ so sem
ein Boluan/ og ert j þijnum skærsta Þo
rsta/ med Edike z Galle Dryckiadur/ z
hefur þinn Anda j beiskre Kuol z Þij-
nu vpp gieped/ og hefur suo bætt vorar
Misgiorder/ suo vier erum fyrer þijnar

Mad-

Vnder heiler ordner. Fyrer allar þínar Kualer/ Þrasler og Þínur/ seigium vier þier DROTTenn Jesu/ af Niarsa/ Lof og Nedur og Þackargiord/ Og bidium þig/ ad þu later þína Heilogu Ij ínu ecke vera oss Gagnlausa/ Helldur ad vier huggum oss j henne/ og hugleidum hana so/ ad ber med vísslockne z nidur kiæpest med oss allar vondar Girnder/ so ad vier deyum þra Syndunum/ eff lifum Rettlatenu. Og ad vier fylgium þínum Fotsporum þad Vonda z Orieffa med Polinmæde ad lída/ z bída so epter vorre Daudastundu/ og verda þyr er þig Sáluhólpner/ Herra Jesu Lofadur og Blessadur ad eilýfu/ Amen.

Eirn Mgiætur Lopzsaung
ur vm Pijnuna Herrans Jesu Christi.

IEsus s̄ ad oss frelsade/eiñ v̄ hſt Saklaus p̄udeñ/ vm Midnætt s̄ eirn Illuirke/er pangeñ ꝛ so bū-deñ/ Og fœrdur Ogudlegum Lyd/s̄ a hſt Lyge bera/ Nœda ꝛ lpta/ ꝛ hrœkia med/ huad Gudspiolleñ kuñgiora.

A Fostudagsins fyrstu Stund/ po fyndest Sokeñ eingeñ/ j Pilati hins Heidna Hond/ hapdur sem eirn Mordingeñ Fromañ Christum ꝛ Fridhelgañ/ fann og so vidurkiende/ Pui pra sier j Nallde haſt/ Herodi Konge sende.

Vm pridiu Stund ad strykkur var/ ꝛ stood sem Camb til Dauda/ Pyrne Koronu punga bar/ par med Purpurañ Rauda/ Reyrlegg j Hond til Hœdungar/ Hogg ꝛ Spott vard ad reyna/ Til Krosspestingar stalfum sier/ sinn Kross hſt bar alleina.

Nœr stottu Stund ad negldur var/ na

ten a Krossen Christur/ Og Blode sijn
nu vthellte par/ vpp med Krossenum rei
stur/ Vidstadder marger hæddu hañ/ z
hin añar vpp feste/ Gudlast pad Sol ei
lijda kañ/ Lioma sinn af pui misse.

Vm Niundu hñ hroopar hætt/ horf
en kuad Gud sier vera/ Enn peir Gall
ed og Edik bræde/ vpp ad hans Musse
bera/ Jesus þa sijna Önd vpp gaf j kue
nt Tiallded sier skipte/ Nristest Jorden
hardlega af/ Nellum j sundur skipte.

Vm Kuolldsins Tijma til var sagt
tueggia Bein ad Menn briote/ Sijdast
var þar j Sijdu lagt/ sialfum Christo
med Spiote/ Blood og Vatn þar strax
vtaf rann/ vppfyllda Skrift þa seiger/
Johañes þuiad pad sa hann/ þessum
þier trua meiged.

Enn þegar Dagen endade/ og miog
a Kuolld leid lijka/ þa kom Joseph af
Krossens Trie/ Herrans Christs Holld
ad taka/ Beglega sem þa Sidur var/
Smirjande hñ til Grafar/ Vardhalda

Men sidan saku par/ so sem Matthe-
us skrifar.

Nialp oss o Jesu Herra kiær/ harda
Kuol þu sem reynder/ Ad hyrner þier
æ verdum vær/ og vørunst allar Synd-
er. Daudaß þinn og hans sæta Sok/
so iafnaan vier gaumgiæfum/ og þig
DROTTen med mest z þock/ æfenleg
ana losum.

Eirn Agiætur Bænar Lopsaungur
vm Goban z Christeligan Upgang.
Med Hymna Lag.

Jesu minn Nialp og Nuggun greid/
Hollð þitt a Krosse Pinu-leid/ fyrer þitt
Blood og bitrall Deid/ biarga þu mier
j allre Neyd.

Peink ei a minnar Misgiorder / þo
margar og storar sieu fyrer þier, helld-
ur Madd þinna, hun sem mier/ Nuggun
og enka trausted er.

Viss er eg Gud rin Vilian þin/ vill-
tu mig ecke vtreken/ Ord þitt bodar mier
Samleik sinn/ sustkur þad alldrei Tru
ugg mitt.

Pui

Hiartad Frid j þier/
Stund [illegible]r Brioste mier/ Hel/ Ku
nie Diepull hafa med sier/ Happ og
Sigur midi Dauden er.

Nier pegar skiliast Hollo z. Vnd/ hi
va mier Gud a peirre Stund / styrktu
mier Sott og Sorgar Bond/ Sal mid
na tak j þijna Hond.

J Heims lok oss villt aptur sia/ epla
ust og leggia Domest a/ O Jesu laat
mig ecke þa/ Auglite þijnu rekast fra.
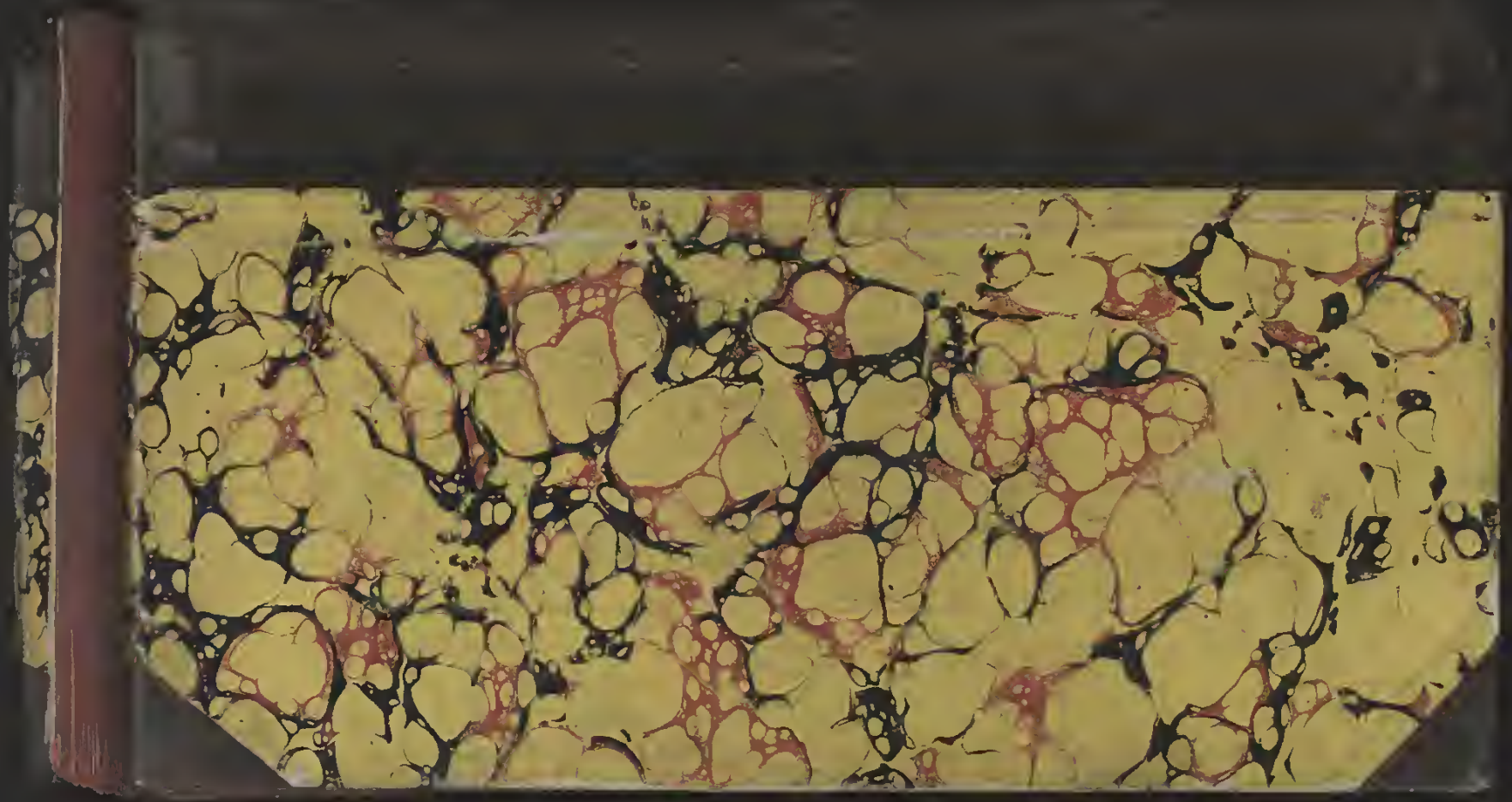
Storlega gledst ez Gud j þier/ þyrer
Gott þad allt þu veitter mier / Hiarta
nitt æ vig heidre hier/ halldest þad
medan Eilijfd er/ Amen.